

Rapporter från Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi

Sociology of Education and Culture Research Reports

Nr 32

Gymnasieskolans sociala struktur och
sociala gruppers utbildningsstrategier
– tendenser på nationell nivå 1997-2001

Mikael Börjesson

SEC, ILU, Uppsala universitet
<http://www.skeptron.ilu.uu.se/broadly/sec/>

Oktober 2004

Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi
(Sociology of Education and Culture)

Postal address SEC, ILU, Uppsala University
 Box 2136, S-750 02 Uppsala

Phone switchboard 018-4712444, int. +46 18 4712444
Telefax 018 4712400, int. +46 18 4712400
URL <http://www.skeptron.ilu.uu.se/broady/sec/>

Editor of this series: Donald Broady

Mikael Börjesson är doktorand i pedagogik och verksam inom Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi (SEC), Uppsala universitet
Epost: mikael.borjesson@ilu.uu.se

Forskningsrapport skriven inom forskningsprojektet Gymnasieskolan som konkurrensfält
<<http://www.skeptron.ilu.uu.se/broady/sec/gyko.htm>>, finansierat av Vetenskapsrådet, UVK,
projektperiod jan 2002-dec 2004, lett av prof. Donald Broady.

Mikael Börjesson

*Gymnasieskolans sociala struktur och sociala gruppers utbildningsstrategier
– tendenser på nationell nivå 1997-2001*

SEC Research Reports/Rapporter från Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi, No. 32
Oktober 2004
ISSN 1103-1115

© Författaren och Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi, 2004

Innehållsförteckning

I. INLEDNING	9
I.1 MOT EN ÄN MER HETEROGEN GYMNASIESKOLA?	9
I.2 FRÅGESTÄLLNINGAR	11
I.3 ETT DUALISTISKT ANALYTISKT PERSPEKTIV	11
I.4 DISPOSITION	12
II. DATAMATERIALET, UNDERSÖKNINGSPOPULATIONERNA OCH KLASSIFICERINGAR	13
II.1 DATAMATERIALET	13
II.2 AVGRÄNSNINGAR OCH POPULATIONER	13
II.3 ATT KLASSIFICERA UTBILDNINGAR	14
II.3.1 OFFICIELLA KLASSIFICERINGAR	14
II.3.2 TVÅ OLIKA KLASSIFICERINGAR AV UTBILDNINGAR	15
II.3.3 TVÅ ÅR I VARJE KLASSTYP – ELEVER I ÅRSKURSER ETT, TVÅ OCH TRE	15
II.3.4 ATT PÅBÖRJA OCH ATT AVSLUTA GYMNASIET	16
II.3.5 PROGRAMMENS JÄMFÖRBARHET ÖVER ÅREN	17
II.4 ATT KLASSIFICERA SOCIALA GRUPPER	17
II.5 NATIONELLA STATISTISKA DATA SOM SOCIOLOGISKA INDIKATORER	18
III. DIFFERENTIERANDE TENDENSER – FRISKOLOR, LOKALA GRENAR OCH SPECIALUTFORMADE PROGRAM	19
III.1 FRISKOLOR OCH KOMMUNALA SKOLOR	19
III.1.1 FRISKOLORNAS EXPANSION	19
III.1.2 FRISKOLORS OCH KOMMUNALA SKOLORS UTBILDNINGSPROGRAM	25
III.1.3 SOCIAL REKRYTERING TILL FRISKOLOR OCH KOMMUNALA SKOLOR	26
III.1.4 SAMMANFATTNING	27
III.2 LOKALA GRENAR OCH SPECIALUTFORMAT PROGRAM	28
III.2.1 FÖRDELNINGEN AV LOKALA GRENAR, NATIONELLA PROGRAM OCH SPECIALUTFORMADE PROGRAM PER HUVUDMAN	29
IV. PROGRAM	33
IV.1 EN KÖNSSEGREGERAD GYMNASIEUTBILDNING	36
IV.2 SKILDA SOCIALA VÄRLDAR	38
IV.2.1 EN ÖVERSIKTSBILD	38
IV.2.2 SKILLNADER MELLAN GRENAR	40
IV.2.3 UTBILDNINGAR FÖR KULTURELLA FRAKTIONER OCH FÖR EKONOMISKA GRUPPER	42
IV.3 EN SKOLMÄSSIG HIERARKI	44
IV.4 EN UTBILDNINGSEKTOR FÖR UTRIKES FÖDDA	48
V. SOCIALA GRUPPERS UTBILDNINGSTRATEGIER	51
V.1 ETT OJÄMNT UTGÅNGSLÄGE – MEDELBETYG BLAND AVGÅNGSELEVER I GRUNDSKOLAN 1994-2001	52
V.1.1 TVÅ BETYGSSYSTEM	52
V.1.2 ”DUKTIGA” FLICKOR OCH ”SVAGPRESTERANDE” POJKAR	53
V.1.3 UNGA VINNARE OCH ÄLDRE FÖRLORARE	54
V.1.4 FRÅN ALLMÄN INFLATION TILL ÖKAD SOCIAL DIFFERENTIERING	55
V.1.5 INVANDRADE GRUPPER	59
V.1.6 EN FÖRBJUDEN ANALYS	59
V.2 ÖVERGÅNGAR TILL GYMNASIESKOLAN	61
V.2.1 GENERELLA TENDENSER	61
V.3 UTBILDNINGSBANOR FÖR 1997 ÅRS AVGÅNGSELEVER FRÅN GRUNDSKOLAN – EN KOHORTANALYS	62
V.3.1 SOCIALA GRUPPERS BENÄGENHET ATT PÅBÖRJA EN GYMNASIEUTBILDNING	62
V.3.2 PÅBÖRJADE UTBILDNINGAR OCH PROGRAM	63
V.3.3 FRÅN ETT PROGRAM TILL ETT ANNAT	65
V.3.4 UTBILDNING I ÅRSKURSER TVÅ	65

V.3.5 AVGÅNGNA FRÅN GYMNASIESKOLAN.....	71
VI. RUMMET AV GYMNASIEUTBILDNINGAR OCH DESS FÖRÄNDRINGAR 1997-2001.....	73
VI.1 ETT TVÄDIMENSIONELLT RUM	73
VI.2 EN STABIL STRUKTUR.....	77
VII. SAMMANFATTNING	79
APPENDIX I – DATAMATERIAL	81
TRE UNDERSÖKNINGSPOPULATIONER	81
KLASSIFICERING AV SOCIALT URSPRUNG	81
VII.1.1 KLASSIFICERING AV SOCIALA GRUPPER	81
VII.1.2 FÖRÄLDRARNAS HÖGSTA UTBILDNINGSNIVÅ.....	83
VII.1.3 FÖRÄLDRARNAS INKOMST	84
VII.1.4 ELEVEN OCH FÖRÄLDRARNAS NATIONELLA HÄRKOMST	84
VII.1.5 FÖRÄLDRARNAS MEDELÅLDER 1990.....	85
VII.1.6 YTTRE KRAKARISTIK AV DET SOCIALA URSPRUNGET – NÅGOT OM RELATIONER MELLAN VARIABLER.....	86
KLASSIFICERING AV UTBILDNING.....	87
APPENDIX II – TABELLER.....	89

Diagram

Diagram 1. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, 1997-2001.....	16
Diagram 2. Avgångna elever i grundskolan 1994-1998 och benägenhet att avsluta en gymnasieutbildning.	17
Diagram 3. Andel elever (årskurs två) i gymnasieskolan per huvudman, 1997-2001.....	20
Diagram 4. Antal elever i årskurs två i genomsnitt per skola och huvudman, 1997-2001.....	23
Diagram 5. Geografisk rekrytering per huvudman, elever i årskurs två, 1997-2001.....	25
Diagram 6. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, 1997-2001.....	29
Diagram 7. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp och per huvudman, 1997-2001.	30
Diagram 8. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, studie- och yrkesförberedande program och huvudman, 1997-2001.	31
Diagram 9. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på studieförberedande respektive yrkesförberedande program, NV, SP, SM, ES, MP samt IV, 1997-2001.....	34
Diagram 10. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på studieförberedande utbildningar (ej SM och lokala grenar), 1997-2001.....	35
Diagram 11. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på yrkesförberedande utbildningar (ej SM och lokala grenar av ES och MP), 1997-2001.....	35
Diagram 12. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på SM-utbildningar och lokala grenar av studieförberedande program och MP och ES, 1997-2001.	36
Diagram 13. Pojkar och flickors utbildningar, årskurs två, 1997.....	37
Diagram 14. Pojkar och flickors utbildningar, årskurs två, 2001.....	37
Diagram 15. Socioekonomiska grupperns andelar per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	39
Diagram 16. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	39
Diagram 17. Socioekonomiska grupperns andelar per utbildningar, årskurs två, 1997.....	41
Diagram 18. Socioekonomiska grupperns andelar per utbildningar, årskurs två, 2001.....	41
Diagram 19. Grundskolebetyg, andelar per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.	45
Diagram 20. Grundskolebetyg, andelar per utbildningar, årskurs två, 1997 (sorterade fallande efter högsta andel elever med medelbetyg över 3,9).....	46
Diagram 21. Grundskolebetyg, andelar per utbildningar, årskurs två, 2001 (sorterade fallande efter högsta andel elever med medelbetyg över 3,9).....	47
Diagram 22. Nationell härkomst, elev och föräldrar, andelar per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	47
Diagram 23. Nationell härkomst, andelar per utbildning, årskurs två, 1997 (sorterade fallande efter andel elever och föräldrar födda i Sverige).....	49
Diagram 24. Nationell härkomst, andelar per utbildning, årskurs två, 2001 (sorterade fallande efter andel elever och föräldrar födda i Sverige).....	49
Diagram 25. Kön och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-2001.....	54
Diagram 26. Ålder och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-2001.....	55
Diagram 27. Socioekonomisk grupp och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-1997.....	56
Diagram 28. Socioekonomisk grupp och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1998-2001.....	57
Diagram 29. Högsta utbildningsnivå och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-1997.....	58
Diagram 30. Högsta utbildningsnivå och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1998-2001.....	58
Diagram 31. Avgångselever från grundskolan 1997, pojkar och flickors fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter andel på NVNA).	66
Diagram 32. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med höga grundskolebetygs fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter andel i den högsta betygskategorin).....	67
Diagram 33. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med låga grundskolebetygs fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter andel i den lägsta betygskategorin).....	68
Diagram 34. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med tjänstemannabakgrunds fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter högre tjänstemannabarn).....	70
Diagram 35. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med arbetarklass fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter lägre arbetarklassbarn).....	70
Diagram 36. Avgångselever från grundskolan 1997, 32 sociala grupperns fördelning på NVNA och SPEK (sorterade fallande efter andel på NVNA) – övergångar inom två år.....	71

Kartor

Karta 1. Antal gymnasieskolor per huvudman och län (årskurs två), 1997-2001.....	21
Karta 2. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per huvudman och län, 1997-2001.....	22
Karta 3. Antal elever per huvudman och län, 1997-2001.....	24

Grafer

Graf 1. Det svenska gymnasiefältet, 32 sociala grupper, pojkar och flickor separat, supplementära variabler.....	75
Graf 2. Det svenska gymnasiefältet (32 sociala grupper, pojkar och flickor separat), utbildningar oberoende av år 1997-2000.....	76

Graf 3. Det svenska gymnasiefältet (32 sociala grupper, pojkar och flickor separat), utbildningar oberoende av år 1997-2000, utbildningar 1997-2001 supplementära..... 78

Tabeller

Tabell 1. Social klassificering (32 grupper).....	82
Tabell 2. Föräldrarnas socioekonomiska status (SEI), avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	83
Tabell 3. Högsta utbildningsnivå, SUN.....	83
Tabell 4. Källa för föräldrarnas högsta utbildningsnivå, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	83
Tabell 5. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	84
Tabell 6. Föräldrarnas sammanräknade inkomst (FoB-90), avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	84
Tabell 7. Elev och föräldrars nationella härkomst, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	85
Tabell 8. I hushållet dominerande förälders medelålder 1990, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	86
Tabell 9. Nationell härkomst och socioekonomisk status, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	86
Tabell 10. Nationell härkomst och föräldrarnas högsta utbildningsnivå, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.....	87
Tabell 11. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, 1997-2001.....	89
Tabell 12. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, per program, 1997-2001.....	89
Tabell 13. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, efter kön, ålder, socioekonomisk grupp, medelbetyg från grundskolan, och svenskfödda elever, 1997-2001.....	90
Tabell 14. Antal skolor med elever i årskurs två per huvudman, 1997-2001.....	90
Tabell 15. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per huvudman, 1997-2001.....	90
Tabell 16. Antal skolor, antal elever, andel elever samt antal elever i genomsnitt per huvudman och län, 1997-2001.....	91
Tabell 17. Antal elever i årskurs två i genomsnitt per huvudman, 1997-2001.....	93
Tabell 18. Geografisk rekrytering per huvudman, elever i årskurs två i gymnasieskolan 1997-2001 och avgångsgrundskola (fyra kategorier).....	94
Tabell 19. Programutbud och andel elever i årskurs två, fristående skolor, 1997-2001.....	95
Tabell 20. Programutbud och andel elever i årskurs två, kommunala skolor, 1997-2001.....	96
Tabell 21. Elever i gymnasieskolans årskurs två i kommunala resp. fristående skolor, 1997-2001, efter kön, grundskoletyp, friskoletyp, grundskolebetyg, social klass, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, föräldrarnas inkomst och egen och föräldrarnas invandring.....	97
Tabell 22. Elever i gymnasieskolans årskurs två på NVNA, SPSA och SM i kommunala resp. fristående skolor, 1997, efter fyra elitkriterier.....	98
Tabell 23. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, 1997-2001.....	98
Tabell 24. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp och huvudman, 1997-2001.....	98
Tabell 25. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, studieförberedande och yrkesförberedande program och huvudman, 1997-2001.....	98
Tabell 26. Andel elever i årskurs två på studieförberedande/yrkesförberedande/SM-program uppdelade på lokala grenar och nationella program per huvudman och grundskolekommun/län, 1997-2001.....	99
Tabell 27. Andel elever i årskurs två på studieförberedande/yrkesförberedande/SM-program uppdelade på lokala grenar och nationella program per huvudman och ett antal elitkriterier, 1997-2001.....	100
Tabell 28. Elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildning, 1997-2001.....	101
Tabell 29. Kön och gymnasieutbildning, årskurs två, 1997-2001, sorterade efter andel pojkar.....	102
Tabell 30. Socioekonomisk grupp och gymnasieutbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	103
Tabell 31. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå och gymnasieutbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	103
Tabell 32. Socioekonomisk grupp och gymnasieutbildning, årskurs två, 1997 och 2001.....	104
Tabell 33. 32 sociala grupper per utbildning, årskurs två, 1997.....	105
Tabell 34. 32 sociala grupper per utbildning, årskurs två, 2001.....	106
Tabell 35. 32 sociala gruppers representation på naturvetenskapsprogrammets naturvetenskapliga gren, årskurs två, 1997-2001.....	107
Tabell 36. 32 sociala gruppers representation på samhällsvetenskapsprogrammets samhällsvetenskapliga gren, årskurs två, 1997-2001.....	107
Tabell 37. 32 sociala gruppers representation på naturvetenskapsprogrammets tekniska gren, årskurs två, 1997-2001.....	108
Tabell 38. 32 sociala gruppers representation på samhällsvetenskapsprogrammets ekonomiska gren, årskurs två, 1997-2001.....	108
Tabell 39. 32 sociala gruppers representation på samhällsvetenskapsprogrammets humanistiska gren, årskurs två, 1997-2001.....	109
Tabell 40. 32 sociala gruppers representation på det estetiska programmet, årskurs två, 1997-2001.....	109
Tabell 41. 32 sociala gruppers representation på NVMD, NVMV och SPKU, årskurs två, 2001.....	110
Tabell 42. Grundskolebetyg per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	110
Tabell 43. Grundskolebetyg, per utbildningstyp uppdelad på lokal gren och nationellt program, årskurs två, 1997-2001.....	111
Tabell 44. Grundskolebetyg och gymnasieutbildning, årskurs två, 1997 och 2001.....	112
Tabell 45. Nationell härkomst och gymnasieutbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.....	113
Tabell 46. Nationell härkomst och gymnasieutbildning, årskurs två, 1997.....	114
Tabell 47. Medelbetyg, samliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	115
Tabell 48. Tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	115

Tabell 49. Kön och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	116
Tabell 50. Kön och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	116
Tabell 51. Huvudman och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	117
Tabell 52. Huvudman och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	117
Tabell 53. Ålder och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	118
Tabell 54. Ålder och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	118
Tabell 55. Socioekonomisk grupp och medelbetyg, tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna från årskurs 9 1994-2001.....	119
Tabell 56. Socioekonomisk grupp och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	121
Tabell 57. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå och medelbetyg, tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna från årskurs 9 1994-2001.....	123
Tabell 58. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	125
Tabell 59. Föräldrarnas inkomst och medelbetyg, tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	127
Tabell 60. Föräldrarnas inkomst och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	128
Tabell 61. Nationell härkomst och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	129
Tabell 62. Nationell härkomst och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.....	130
Tabell 63. Medelbetyg i grundskolan, samtliga elever som lämnade årskurs 9 1997, efter kön och socioekonomisk grupp.....	130
Tabell 64. Medelbetyg i grundskolan, elever som lämnade årskurs 9 1997, efter kön och nationell härkomst.....	131
Tabell 65. Medelbetyg i grundskolan, samtliga elever som lämnade årskurs 9 1997, 32 sociala grupper.....	131
Tabell 66. Medelbetyg i grundskolan, samtliga elever som lämnade årskurs 9 1997, efter kön och 32 sociala grupper.....	132
Tabell 67. Nationell härkomst och typ av friskola, elever som lämnade årskurs 9 och gått ut fristående skola 1994-2001.....	133
Tabell 68. Övergång från grundskola till gymnasieskola per utbildningstyp, 1997-2001.....	133
Tabell 69. Övergång från grundskola till gymnasieskola per program, 1997-2001.....	134
Tabell 70. Övergång från grundskola till gymnasieskola per huvudman, 1997-2001.....	134
Tabell 71. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar hösten 1997, per utbildningstyp och huvudman, efter kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas sammanräknade inkomst, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, elevens och föräldrarnas nationella härkomst samt elevernas grundskolebetyg.....	135
Tabell 72. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar hösten 1997, per utbildningstyp och huvudman, efter 32 sociala grupper.....	136
Tabell 73. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar 1997-2001, per utbildningstyp och huvudman, efter kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas sammanräknad inkomst, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, elevens och föräldrarnas nationella härkomst samt elevernas grundskolebetyg.....	137
Tabell 74. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar 1997-2001, per utbildningstyp och huvudman, efter 32 sociala grupper.....	138
Tabell 75. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar hösten 1997, efter kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas sammanräknad inkomst, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, elevens och föräldrarnas nationella härkomst samt elevernas grundskolebetyg.....	139
Tabell 76. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar hösten 1997, efter 32 sociala grupper.....	140
Tabell 77. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997, första och andra påbörjade gymnasieprogram.....	140
Tabell 78. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter kön, ålder, grundskolehuvudman, typ av friskola.....	141
Tabell 79. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter socioekonomisk grupp och nationell härkomst.....	142
Tabell 80. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter föräldrarnas inkomst och utbildningsnivå.....	143
Tabell 81. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter 32 sociala grupper.....	144
Tabell 82. Avgångna elever i grundskolan 1994-1998 och benägenhet att avsluta gymnasieutbildning efter kön, medelbetyg, föräldrarnas inkomst, utbildning, socioekonomisk grupp, 32 sociala grupper.....	145
Tabell 83. Förhållande mellan påbörjad gymnasieutbildning och avslutad gymnasieutbildning, elever som gått ut grundskolan 1997 och avslutat gymnasiet senast vt 2001.....	147
Tabell 84. Avgångsbetyg i sex kategorier per utbildning, elever som gått ut årskurs 9 1997.....	148
Tabell 85. Avgångsbetyg i sex kategorier per utbildning, kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas högsta inkomst, föräldrarnas högsta utbildning, elevernas och föräldrarnas invandringsstatus, elever som gått ut årskurs 9 1997.....	149
Tabell 86. Socioekonomisk grupp och utbildning, elever i årskurs två, 1997.....	150
Tabell 87. Socioekonomisk grupp och utbildning, elever i årskurs två, 2001.....	151
Tabell 88. Korrespondensanalys gymnasieutbildningar och 32 sociala grupper uppdelade efter kön, koordinater och bidragsvärden för sociala grupper, axel 1 och 2.....	152

Tabell 89. Korrespondensanalys gymnasieutbildningar och 32 sociala grupper uppdelade efter kön, koordinater och bidragsvärden för utbildningarna, axel 1 och 2..... 153

I. Inledning

I.1 Mot en än mer heterogen gymnasieskola?

Den svenska gymnasieskolan reformerades i början av 1990-talet. Reformen lade grunden för två delvis motsägelsefulla processer. Å ena sidan eftersträvades en ökad homogenisering. Ambitionen var att minska skillnaderna mellan teoretiska och praktiska utbildningar. Alla utbildningar blev treåriga och gav allmän behörighet till högskolan. Samtliga program fick en gemensam kärna av kurser som alla elever i gymnasieskolan förväntades läsa. Å andra sidan öppnades dörrarna för en ökad differentiering inom gymnasieskolan. Detta skedde genom en rad åtgärder. Det blev möjligt att skapa lokala grenar av nationella program. Det gick att göra helt egna program inom ramen för det specialutformade programmet. Därtill förbättrades villkoren för fristående skolor.

Vad har då blivit resultatet av dessa processer? Vi kommer framför allt att ta fasta på den andra processen, den ökade heterogeniseringen.¹ Det är påtagligt att utbildningsutbudet blivit mer omfattande i gymnasieskolan. Antalet fristående gymnasieskolor har ökat från 16 stycken 1992/1993 till 149 läsåret 2001/2002, vilket innebär en ökning med över 900 procent totalt över perioden, eller en årlig ökning på dryga 50 %.² Antalet elever i fristående gymnasieskolor har ökat från 2 560 1993/1994 till 17 887 2001/2002, eller uttryckt i andelar, från 1,8 % till 6,1 %.³ Antalet lokala grenar av nationella program har ökade inledningsvis från någon procent 1992/1993 till dryga fyra procent 1994/1995, andelen har därefter legat relativt stabil på en nivå runt fem procent. En mer dramatisk ökning har skett av det specialutformade programmet (SM). Under perioden 1996/1997 till 2001/2002 ökade andelen elever på specialutformat program från 1,3 % till 7,3 %. Därtill

¹ För en analys av den ökade differentieringen på grundskolenivå, se Skolverket, *Valfrihet och dess effekter inom skolområdet*, Skolverket, Stockholm 2003.

² Se http://www.skolverket.se/friskolor/info_diagr_1.shtml.

³ Se <http://www.jmftal.artisan.se/>.

har det individuella programmet (IV) stadigt ökat sin relativa storlek. Sammantaget gör detta att de ”vanliga” nationella programmen och grenarna har minskat sina andelar och att utrymmet för individuella lösningar ökat såväl på individnivå som på skolnivå.

En annan central aspekt av gymnasieskolan, som blivit alltmer uppmärksam på senare år, är intagningsystemet till gymnasieskolan. Även här har vi sett en ökad heterogenisering. Gymnasiereformen underströk att elevernas förstahandsval av gymnasieutbildning skulle vara vägledande för kommunernas dimensionering av gymnasieutbildning.⁴ Detta har i vissa kommuner tagit sig uttryck att de har som princip för intagningen att eleverna ska komma in på sitt förstahandsval, såvida särskilda skäl inte föreligger. Åtagandet gäller oftast endast att man tillgodoser valet av program, inte val av skola, vilket dock kan kringgås genom att man söker en utbildning som är specifik för en viss skola. I Stockholm har man sedan 2000 ett intagningsystem som är baserat på elevernas grundskolebetyg – ett system som ersatt närhetsprincipen vid antagningen. En annan betydande utvecklingstendens är det ökade samarbetet mellan kommunerna kring anordnandet av gymnasieutbildning. Kommunerna har ansvar att erbjuda eleverna ett ”allsidigt urval av nationella program”.⁵ För att kunna uppfylla detta har många kommuner gått samman och genom samarbetsavtal delat på ansvaret för ofta mindre och dyra program såsom industriprogrammet och fordonsprogrammet. I vissa delar av landet delas ansvaret mellan kommunerna i gymnasieförbund och kommunförbund. Ett exempel är Göteborgsregionen, där tretton kommuner ingår, ett annat Sydsvenska Gymnasieförbundet bestående av Ystad, Skurup och Tomelilla.⁶ I Stockholms län finns planer på ett samarbete på länsnivå, men detta har hittills stannat vid en skrivbordsprodukt. En viktig effekt av de ökade kommunala samarbetena mellan kommunerna är att utbildningsutbudet i de regioner där samarbete sker ökat kraftigt. Elever i mindre kommuner i dessa regioner har plötsligt sett utbildningsutbudet utökas flera gånger om.

I våra tidigare analyser av gymnasieskolan under 1990-talet har vi kunnat konstatera att det skett ett antal centrala förändringar i utbildningarnas relativa storlek och sociala rekrytering.⁷ Gymnasieskolan blev under 1990-talet en i praktiken obligatorisk skolform. Under det att ca var tionde grundskoleelev inte gick vidare till gymnasieskolan vid slutet av 1980-talet, gick tio år senare i princip samtliga elever vidare till gymnasiet, där dock framför allt det individuella programmet (IV) varit den utbildning som tagit emot de kategorier elever som tidigare inte gått vidare. Grundskolan har därmed upphört att

⁴ Skollagen 5 § Varje kommun är skyldig att erbjuda utbildning på nationella program för samtliga de ungdomar i kommunen som avses i 1 § första stycket förutsatt att de

1. har slutfört sista årskursen i grundskolan eller motsvarande och har godkända betyg i svenska alternativt svenska som andraspråk, engelska och matematik eller på annat sätt förvärvat likvärdiga kunskaper, samt

2. inte tidigare har gått igenom utbildning på ett nationellt program i gymnasieskolan eller en i förhållande därtill likvärdig utbildning eller avlagt International Baccalaureate (IB).

Erbjudandet skall omfatta ett allsidigt urval av nationella program. Antalet platser på de olika programmen skall anpassas med hänsyn till elevernas önskemål. Detsamma gäller de olika inriktningarna inom programmen.

Denna förändring och betoning av elevernas val är kopplat till gymneisskolans dimensionering. Tyngdpunkten har här under 1990-talet förskjutits alltmer mot ett marknadstänkande, det är de individuella valen som ska styra dimensioneringen av gymnasieskolan och inte centralbyråkraternas tyckande. En rapport från Skolverket visar att gymnasieskolans dimensionering under perioden 1987-1998 följer arbetsmarknadens behov. Se Skolverket, *Skolan och den föränderliga ekonomin*, Skolverkets rapport nr 179, Skolverket, Stockholm 1999.

⁵ Skollagen 5 §.

⁶ Skolverket, ”ett allsidigt urval av nationella program” – en förutsättning för likvärdighet i gymnasieskolan, Skolverkets rapport nr 178, Stockholm 1999, p. 30.

⁷ Donald Broady, Mats B. Andersson, Mikael Börjesson, Jonas Gustafsson, Elisabeth Hultqvist, Mikael Palme, ”Skolan under 1990-talet. Sociala förutsättningar och utbildningsstrategier”, pp. 5-133 i SOU 2000:39, *Välfärd och skola. Antologi från Kommittén Välfärdsbokslut*, Stockholm 2000, passim.

kvalificera för yrkeslivet. Gymnasieskolan har också i allt mindre utsträckning kommit att fungera som en yrkesförberedande utbildning. Detta märks såväl i det faktum att alltfler elever söker sig till de studieförberedande programmen, som i den omfördelning som skett mellan de studieförberedande utbildningarna, där de mest generella utbildningarna, naturvetenskapsprogrammets naturvetenskapliga gren (NVNA) och samhällsvetenskapsprogrammet samhällsvetenskapliga gren (SPSA), ökat mest, parallellt med att de utbildningar som ett decennium tidigare kunde öppna för yrkeskarriärer, den fyåriga tekniska linjen och den ekonomiska linjen, förlorat i popularitet. Vi har också kunnat notera att den tidigare så markanta skiljelinjen, vad gäller den sociala rekryteringen och elevernas betyg, mellan de praktiska linjerna och de teoretiska linjerna delvis har förflyttats till en skiljelinje mellan framför allt NVNA och SPSA. NVNA har under 1990-talet kommit att bli det alltmer självklara valet för såväl elever med högt socialt ursprung som elever med höga grundskolebetyg (vilket ofta men inte alltid sammanfaller). SPSA har tappat mark och rekryterar en betydligt mer heterogen grupp elever än den tidigare samhällsvetenskapliga linjen. Troligt är exempelvis att de kategorier elever som tidigare valde tvåårig social linje numera väljer SPSA.

1.2 Frågeställningar

Denna ökade heterogenisering och differentiering av den svenska gymnasieskolan som inleddes i början av 1990-talet och som har accentuerats under början av innevarande decennium står i fokus i denna rapport. Hur ser utbyggnaden av friskolesektorn ut – hur snabbt går det och vilka regioner är mest expansiva? Och i vilken takt har lokala grenar/inriktningar och specialutformade program expanderat? Hur är expansionen av dessa utbildningstyper relaterade till skoltyperna (fristående eller kommunala skolor)? Beträffande programmen och dess grenar och inriktningar – hur är dessa fördelade på de olika skoltyperna och hur har de generellt utvecklats i slutet av 1990-talet och början av 2000-talet? Fortsätter uppgången av de studieförberedande programmen och tillbakagången av de yrkesförberedande och expanderar de två största utbildningarna NVNA och SPSA ytterligare på bekostnad av de mer yrkesinriktade grenarna mot ekonomi och teknik?

Men en analys kan inte stanna vid en generell karakteristik av de senaste årens utveckling av den svenska gymnasieskolan. Frågan är hur elever med olika sociala ursprung, nationella härkomst, kön, ålder och skolkarriärer bakom sig fördelar sig på utbildningstyper, skoltyper och utbildningar. Har den ökade heterogeniseringen av den svenska gymnasieskolan lett till ökade skillnader mellan pojkar och flickor, mellan elever med högt och lågt socialt ursprung, mellan dem med lyckade skolresultat och dem som inte lyckats betygsmissigt? Vilka är vinnarna och förlorarna i den förändrade gymnasieskolan?

1.3 Ett dualistiskt analytiskt perspektiv

Ett dualistiskt perspektiv kommer att anläggas. Å ena sidan analyseras skillnader *mellan utbildningarna* med hänsyn till exempelvis könsfördelning och social rekrytering. Å andra sidan fokuseras *sociala gruppers utbildningsstrategier*, definierade utifrån kön, socialt ursprung, nationell härkomst samt skolkarriärer. Dessa perspektiv är delvis sammanflätade, men inte helt identiska. Låt oss ta ett exempel. På industriprogrammen går det ca 95 % pojkar, vilket gör programmet till ett av de mest enkönade programmen i gymnasieskolan. Detta betyder dock inte att det är ett särskilt viktigt program för pojkar i allmänhet. Det är betydligt vanligare att pojkar väljer exempelvis NVNA eller SPSA. Dessa två program är också högt prioriterade bland flickor, vilket gör att de får en relativt jämn könsfördelning.

Omvänt kan små sociala grupper prioritera en utbildning mycket högt, exempelvis barn till konstproducenter som är kraftigt överrepresenterade på estetiska utbildningar (nästan tre gånger; 14 % av barn till konstproducenter finns på ES, att jämföra med 5 % av alla elever) utan att de för den skull inte utgör mer än knappa 3 % av eleverna på utbildning. Fokuseras endast det ena perspektivet riskeras viktiga aspekter av förhållandet mellan sociala grupper utbildningsstrategier och den svenska gymnasieskolans sociala struktur att negligeras.

1.4 Disposition

Föreliggande rapport kommer att behandla gymnasieskolan på nationell nivå perioden 1997 till 2001 och sociala grupper utbildningsstrategier (1994-2001).⁸ Av speciellt intresse är de differentierande aspekterna (avsnitt III), dvs. friskolor (avsnitt III.1), specialutformade program och lokala grenar (avsnitt III.2), och hur dessa är relaterade till varandra samt vilka konsekvenser de får för den sociala rekryteringen till gymnasieskolan. Förändringar i utbildningsutbudet kommer att analyseras (avsnitt IV). Vi ställer oss också frågan hur elever med olika socialt ursprung, kön, nationell härkomst och grundskolebetyg är fördelade på utbildningstyper, skoltyperna (fristående eller kommunala huvudmän) samt de olika utbildningsprogrammen och dess grenar och inriktningar. Skillnader *mellan utbildningarna* (baserade på i huvudsak elever i årskurs två) är således grunden för analyserna i avsnitt III-IV. Därtill är det viktigt att förstå att de elever som går i årskurs två inte är liktydigt med alla individer som modalt sett skulle gå i årskurs två, dvs. alla sjuuttonåringar. En icke försumbar andel av individerna i en ålderskohort når inte till årskurs två i gymnasiet utan hoppar av sina studier. I relation till eleverna i årskurs ett har eleverna i årskurs två exempelvis ett högre socialt ursprung och högre betyg från grundskolan. Vilka former av utbildningskarriärer som elever med olika kön, socialt ursprung, nationell härkomst, tidigare skolframgångar, etc. har förmåga att utveckla varierar kraftigt och skillnaderna ser ut att ha accentuerats över tid. Detta analyseras i avsnitt V. Här står med andra ord *sociala grupper utbildningsstrategier* i fokus.

För att fånga en grups sociala utbildningsstrategier är graden av överrepresentation respektive underrepresentation en god indikator. En central analysmetod här är korrespondensanalys som tar fasta just individers och grupper representation. En korrespondensanalys över samtliga elever i gymnasieskolan 1997 till 2000 presenteras baserad på en korstabell mellan utbildningar och 32 sociala grupper uppdelade efter kön (avsnitt VI). Vi kan i korrespondensanalysen även studera förändringar i gymnasieskolans sociala struktur över tid och analysera hur nya utbildningar såsom det tekniska programmet positionerar sig i strukturen i relation till exempelvis dess föregångare NVTE.

Avslutningsvis summeras resultaten.

⁸ Rapporten är skriven inom ramen för forskningsprojektet Gymnasieskolan som konkurrensfält, finansierat av Vetenskapsrådet, Utbildningsvetenskapliga kommittéen, 2002-2004 Se <http://www.skeptron.ilu.uu.se/broad/gyko.htm> för vidare information. Projektansökan finns på <http://www.skeptron.ilu.uu.se/broad/gyko/sec/sec-28.pdf>. Huvudfokus i projektet är att förstå relationerna mellan den politiska nivån, den utbildningsadministrativa nivån, skolnivån samt de sociala gruppernas nivå i ett lokalt, eller regionalt sammanhang, och merparten av projektet har ägnats åt regionala analyser. I projektets ram har hittills följande rapporter publicerats: XXXX. Se dessutom Mikael Palme, Donald Broady, Mikael Börjesson, Monica Langerth Zetterman, Ida Lidegran, Sverker Lundin & Ingrid Nordqvist, *Using correspondence analysis for exploring regional differences in the Swedish educational system*. Paper presenterat på International conference on correspondence analysis and related methods (CARME 2003), Universitat Pompeu Fabra, Barcelona, Sunday 29 June – Wednesday 2 July 2003.

II. Datamaterialet, undersökningspopulationerna och klassificeringar

II.1 Datamaterialet

Det datamaterial⁹ som vi disponerar över är ett dataregister som beställts från SCB. Materialet är uppbyggt kring ett antal grundpopulationer. De som är av intresse i detta sammanhang är

- 1) Alla som gått ut grundskolan 1994-2001
- 2) Alla som går i gymnasieskolan 1997-2001

För dessa populationer har kopplingar till föräldrarna skapats för de biologiska föräldrarna, samt de som är registrerade som föräldrar i FoB-90, RTB-90, -94, -97, -00 och -01. För eleverna och deras föräldrar har sedan en rad olika uppgifter hämtats från LOUISE (1990, 1994, 1997, 2000 – uppgifter bl.a. om förvärvsinkomster, anställningsform, sektorstillhörighet, näringsgren, utbildning, bidrag, pensioner) och Folk och bostadsräkningen (FoB) 1990 (uppgifter bl.a. om yrke, yrkessektor, utbildning, inkomst, boende). Dessutom har för samtliga individer uppgifter om kön, födelseår, dödsår, grupperat födelseland, ut- och invandringsår lagts till.

II.2 Avgränsningar och populationer

Till grund för de kommande analyserna i avsnitten III, IV och VI som fokuserar *skillnader mellan utbildningar* har vi använt oss av den andra populationen i vårt dataregister,

⁹ För mer beskrivningar av datamaterialet se Appendix. För en fullständig redogörelse av datamaterialet se <<http://www.skeptron.ilu.uu.se/broadly/sec/register3.pdf>>

samtliga elever i svensk gymnasieskola 1997-2001.¹⁰ Vi kommer i första hand använda oss av gymnasieelever som går i årskurs två.¹¹ Detta med anledning av att gymnasieutbildningarna först i årskurs två delas upp i olika grenar (inriktningar från och med 2000). Se nedan.

Ett alternativt analysätt vi kommer att använda oss av är att utgå från de elever som går ut grundskolan ett visst år för att sedan analysera deras utbildningskarriärer. Detta med avsikt att analysera *sociala gruppers utbildningsstrategier*. Fördelen med detta angreppssätt är att vi får en utgångspopulation som mer överrensstämmer med en ålderskohort. En hel del elever påbörjar en gymnasieutbildning, men avslutar den inte och således finns de inte inkluderade populationen av elever i gymnasieskolans årskurs två. Genom att utgå från grundskoleeleverna får vi även med de elever som har avvikande skolkarriärer. Vi kan även analysera elevernas byten av program och studera hur lång tid eleverna finns i gymnasieskolan innan avslutar en utbildning.

För att analysera *sociala gruppers utbildningsstrategier* (fokus i avsnitt V) kommer tre olika populationer att användas. I ett första steg använder vi oss av samtliga som gått ut grundskolan mellan 1994 och 2001. Denna population används för att förstå de utgångslägen som de sociala grupperna har när de lämnar gymnasieskolan. Finns det exempelvis systematiska skillnader mellan pojkar och flickor i avgångsbetyg och hur är detta relaterat till social klass? Sker förändringar över tid? Och vilken betydelse har förändringen av betygssystemet som inträffar mitt i vår undersökningsperiod? För att analysera övergångar från grundskolan till gymnasieskolan studeras de som går ut grundskolan 1997 till 2001 (vi har endast data för gymnasieskolan för dessa år). För att kunna analysera en större del av de sociala gruppernas utbildningsbanor, från att de lämnar grundskolan till de går ut gymnasiet har vi valt att utgå från dem som lämnar grundskolan 1997. Detta med anledning av att vi för dessa har bäst tillgång på uppgifter från gymnasieskolan – vi kan följa dem fem år i gymnasiet efter att de har lämnat grundskolan, vilket inte är möjligt för någon annan avgångspopulation.

II.3 Att klassificera utbildningar

II.3.1 Officiella klassificeringar

Vad är en utbildning? Studerar vi den officiella statistiken finns ett antal olika kategoriseringar av utbildning på gymnasienivå. I Skolverkets jämförelsetal för huvudmän talas om gymnasieskolor definierade efter huvudman (kommunal, landsting eller fristående huvudman) och om studievägar.¹² Bland de senare görs en grov indelning på huvudtyper av program Nationella program (där NV, SP, TE och IB särskiljs för övriga program – en uppdelning som tidigare motsvarades av en uppdelning i studieförberedande program och yrkesförberedande program, som ej tillämpas i 2004 års publikation), Specialutformade programmet och Individuella programmet, dels efter program. Ingen uppdelning av statistiken efter inriktningar av programmen förekommer, vilket gör att skillnader mellan exempelvis naturvetenskapsprogrammets inriktningar ej blir synliga i statistiken. I andra

¹⁰ Anledningen till att vi inte sträcker oss längre fram i tiden än till 2001 är att vi för tillfället inte har data för åren därefter. Vi avser komplettera registren med senare årgångar för att följa upp den tendens vi beskriver i föreliggande rapport.

¹¹ Kompletterande gymnasieutbildningar, som vanligtvis förutsätter att eleverna redan har en gymnasieutbildning, har ej använts i undersökningen.

¹² Se exempelvis Skolverket, *Barn, elever, personal och utbildningsresultat 2004. Kommunal nivå. Jämförelsetal om förskoleverksamhet, skolbarnsomsorg, skola och vuxenutbildning*. Del 1, Skolverket, Stockholm 2004.

publikationer, som *Utbildningsresultat 2004 – Riksnivå*¹³ och *Beskrivande data om barnomsorg, skola och vuxenutbildning 2003*¹⁴, förekommer en uppdelning av studievägar dels efter program, dels – i vissa tabeller – efter inriktning, där lokala inriktningar särskiljs som en egen kategori inom varje program. Alla data gäller dock riksnivån. SCB publicerar likartad statistik som Skolverket, vi finner i *Utbildningsstatistisk årsbok*¹⁵ en uppdelning av program efter inriktningar och grenar (särskiljande av lokala grenar och inriktningar som grupp), dock endast på en nationell nivå.

Vad som saknas i den officiella statistiken är en analys av hur sociala grupper fördelar sig på gymnasieutbildningarna. Föreliggande rapport är ett försök att fylla denna lucka.

II.3.2 Två olika klassificeringar av utbildningar

I de följande analyserna har vi valt att använda oss av i huvudsak gängse kategoriseringar såsom uppdelningar av skolor efter huvudman och program efter större kategorier som studieförberedande och yrkesförberedande program, individuella programmet och specialutformade program, och mer precisa kategoriseringar, där vi skilt mellan grenar och inriktningar av nationella program. Vi har även skilt ut lokala grenar/inriktningar av de största nationella programmen, förutom samhällsvetenskapsprogrammets och naturvetenskapsprogrammets nationella grenar har vi skapat en egen kategori för lokala grenar av samhällsvetenskapsprogrammet och av naturvetenskapsprogrammet (lokala grenar av de mindre programmen har inte särbehandlats pga. utrymmesskäl). Den senare mer precisa indelningen är betingad av de stora skillnader som råder mellan grenarna och inriktningarna. Exempelvis finner vi en tydligt högre andel elever med höga grundskolebetyg på den naturvetenskapliga grenen av naturvetenskapsprogrammet i jämförelse med den tekniska grenen på samma program och den humanistiska grenen på samhällsvetenskapsprogrammet har en större andel flickor än övriga grenar på programmet, skillnader som ej skulle synas om vi begränsade analysen till programnivån. I takt med att en större andel elever väljer att läsa på de studieförberedande programmen minskar relevansen av gränsdragningen mellan studieförberedande och yrkesförberedande program, samtidigt som de sociala demarktionslinjerna blir desto viktigare mellan de *olika* studieförberedande utbildningarna. För att få fatt på relevanta sociala gränsdragningar är det nödvändigt att noga skilja de olika grenarna åt. Detta har medfört att analyserna är baserad på de elever som går i årskurs två i gymnasieskolan. Det är också först när grenvalen görs som vi kan avgöra om eleverna går på en nationell gren eller en lokal gren, ett centralt tema i vår undersökning. I många fall redovisas både en aggregerad nivå och en mer detaljerad nivå.

II.3.3 Två år i varje klass – elever i årskurs ett, två och tre

Även om de kategorier vi valt att arbeta med i de flesta fall nominalt förblir desamma över åren, måste vi ställa oss frågan om de är jämförbara över tid. Bara en så till synes enkel företeelse som att vara elev i årskurs två är ett föränderligt fenomen vars mening förskjuts över den undersökningsperiod vi valt. Gymnasieelevernas fördelning över årskurserna är inte konstant. En allt större andel elever återfinns i årskurs ett. 1997 var det 37,9 % som gick i årskurs ett, 2001 hade denna siffra ökat till 40,1 %, se Diagram 1 och Tabell 11. Samtidigt minskar de elever som återfinns i årskurs två från 32,1 % till 31,1 % och eleverna i årskurs tre från 30,0 % till 28,8 %. Den ökande andelen elever i årskurs ett har

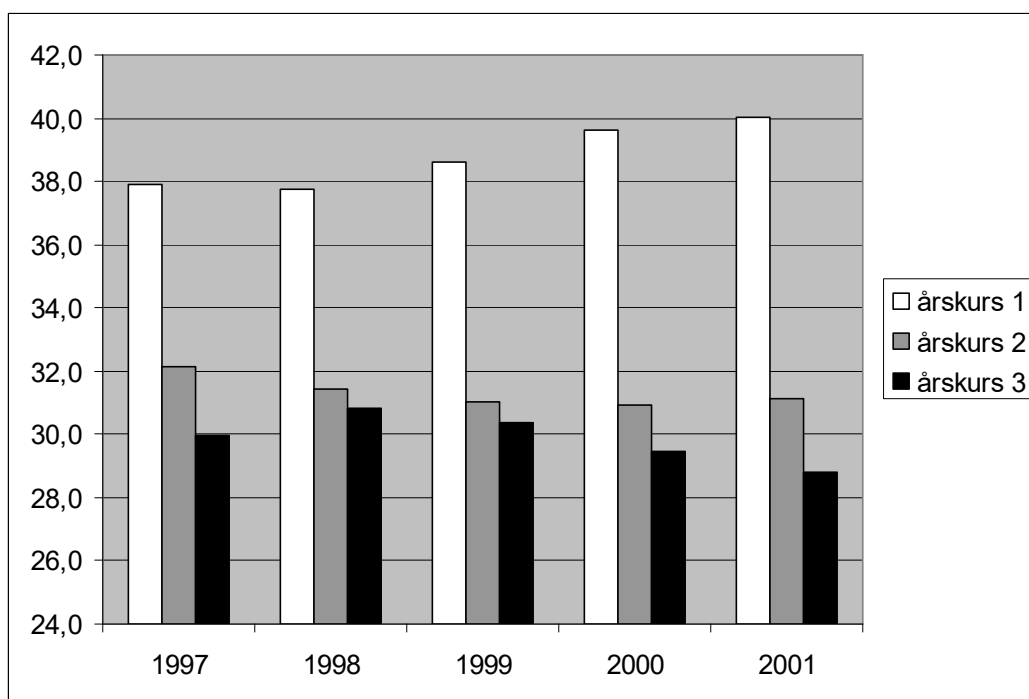
¹³ Skolverket, *Utbildningsresultat 2004 – Riksnivå*. Del 1, Skolverket, Stockholm 2004.

¹⁴ Skolverket, *Beskrivande data om barnomsorg, skola och vuxenutbildning 2003*, Skolverket, Rapport 236, Stockholm 2003.

¹⁵ SCB, *Utbildningsstatistisk årsbok 2002. Tabellbilagan*, SCB, Örebro 2002.

sannolikt flera orsaker. En allt större grupp elever går om årskurs ett (vanligen som ett resultat av att man bytt program) eller börjar sina gymnasiestudier med att läsa på IV ett år.¹⁶ Dessutom ökar den grupp som avslutar sina studier och inte går vidare till årskurs två. En konsekvens av detta är att de som går i årskurs två i mindre utsträckning än tidigare är representativa för gymnasieungdomar i allmänhet. Andelen pojkar i årskurs två är lägre än i årskurs ett (det pendlar mellan 0,3-0,9 procentenheter åren 1997-2001), vilket även gäller för andelen elever som innehar modal ålder (mellan 4-5 procentenheters skillnad – elever i årskurs ett är oftare äldre än vad som förväntats ifall de gått enligt gängse skolgång). Eleverna i årskurs två har högre grundskolebetyg (1-5 procentenheters skillnad vad gäller betyg över 4,0 %),¹⁷ är i större utsträckning födda i Sverige (ca tre procentenheter) samt kommer i oftare från högre tjänstemannahem eller hem där föräldrarna är tjänstemän på mellannivå (ca två procentenheter).¹⁸ Detta innebär att elever med höga grundskolebetyg och högt socialt ursprung, vilka är överrepresenterade på de studieförberedande programmen, spenderar mindre tid i gymnasieskolan och i mindre utsträckning går om årskurs ett.

Diagram 1. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, 1997-2001.

II.3.4 Att påbörja och att avsluta gymnasiet

Gymnasieskolan har kommit att bli en alltmer komplex utbildningsstruktur med ett ständigt ökande utbildningsutbud. Parallellt med vidgandet av utbildningsutbudet avslutar

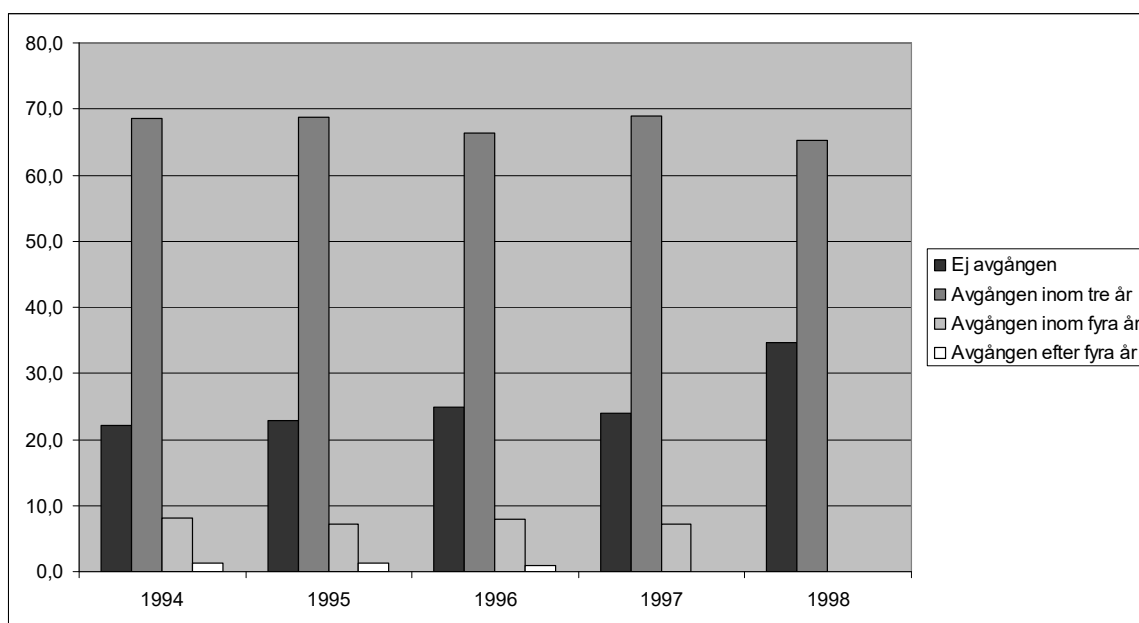
¹⁶ Den kanske viktigaste förklaringen till skillnaden i antal elever mellan de olika årskurserna är att det individuella programmet vanligtvis är ettårigt och läses i årskurs ett. Av alla elever i gymnasieskolans årskurs går 11,4 % på IV 1997, en andel som till 2001 har ökat till 14,8 %. Bland elever i årskurs två utgör IV endast 1,5-2,7 %, låt vara att andelen ökar över åren. För årskurs tre ökar andelen från 0,8 % till 1,9 %. Se Tabell 12. Därtill kan läggas den relativt stora andelen av de elever som läser på IV i årskurs ett under ett givet år för att fortsätta nästkommande år på ett nationellt program och då återigen börja i årskurs ett.

¹⁷ Den nya betygen har räknats om till de gamla betygens kategorier på så sätt att lika stora grupper har skapats totalt sett över åren. Den största skillnaden, 5 procentenheter, mellan elever i årskurs ett och två finner vi 1998 då det nya betygssystemet införts för de flesta som går i årskurs ett, medan det gamla systemet gäller för i princip alla av eleverna i årskurs två.

¹⁸ Se Tabell 13.

eleverna i allt mindre omfattning sina gymnasiestudier inom fyra år (se Diagram 2 och Tabell 82). Om detta är betingat av att eleverna får allt svårare att hitta "rätt" utbildning, eller om det snarare är ett uttryck för den ökade utbildningskonkurrensen, eller förklaras av att det ställs högre krav för att bli godkänd skall vi låta vara osagt.¹⁹ Denna trend kan antas vara ett resultat av att dels de elever som går ut gymnasieskolan behöver allt längre tid i gymnasieskolan för att kunna erhålla slutbetyg, dels en större andel elever faktiskt lämnar gymnasieskolan i förtid. Även om i princip samtliga ungdomar som lämnar grundskolan påbörjar en gymnasieutbildning är detta långtifrån liktydigt med att alla lämna gymnasiet med slutbetyg. Vilka som tar sig igenom gymnasiet eller inte är tydligt socialt betingat.

Diagram 2. Avgångna elever i grundskolan 1994-1998 och benägenhet att avsluta en gymnasieutbildning.

II.3.5 Programmens jämförbarhet över åren

Man kan slutligen ställa sig frågan om det innebär samma sak att läsa på en viss gymnasieutbildning i dag som för tio år sedan. I fler fall har utbildnings sociala rekrytering förskjutits. Det är exempelvis inte likvärdigt att läsa på samhällsvetenskapsprogrammets samhällsvetenskapliga inriktning (SPSP) 2001 som att läsa den samhällsvetenskapliga linjen (Sam) 1988 eller samhällsvetenskapsprogrammets samhällsvetenskapliga gren (SPSA) 1994. Utbildningen har över åren fått en allt bredare rekrytering över åren och därmed tappat i social status. I takt med denna förändring har den naturvetenskapliga utbildningen ökat sin status och kommit att framstå som det enda alternativet för många eliter.

II.4 Att klassificera sociala grupper

Som för klassificeringen av utbildningarna är elevernas sociala ursprung klassificerat enligt två olika precisionsnivåer. För en relativt grov indelning av det sociala ursprunget har Socioekonomisk indelning (SEI) använts. SEI är den klassificering som vanligtvis används

¹⁹ Skolverket, *Skolverkets lägesbedömning av barnomsorg, skola och vuxenutbildning 2002*, Rapport nr 225, Stockholm 2002, p. 74.

i svensk offentlig statistik och det är även den gängse sociala indelningen inom svensk samhällsvetenskaplig forskning. Ett problem med SEI är att denna indelning är relativt grov och endimensionell – den redogör tämligen väl för hierarkiska skillnader mellan grupper, men ej för skillnader inom samma sociala skikt. Detta är problematiskt när man ska förstå de högre skiktens utbildningsstrategier. Samtliga eliter, oavsett om det är frågan om jurister, högre tjänstemän i privat sektor eller universitetslärare och präster buntas i SEI samman till en enda grupp, högre tjänstemän. Den indelning av det sociala ursprunget i 32 sociala grupper som vi nyttjar är konstruerad på så sätt att framför allt de sociala eliterna differentieras. De grupper som vanligtvis förs till kategorin högre tjänstemän är enligt vår klassificering uppdelade på nio olika sociala grupper. Det är då möjligt att särskilja sociala grupper vars positioner i huvudsak vilar på ekonomiska tillgångar från dem för vilka utbildning och kulturella tillgångar är de mest centrala. Denna typ av social klassificering tillåter med andra ord en flerdimensionell beskrivning av den sociala verkligheten.

II.5 Nationella statistiska data som sociologiska indikatorer

Det bör också påpekas att de variabler som vi har till vårt förfogande via SCB:s register i de flesta fall är att betrakta som indikatorer på mer vittomfattande företeelser. Förutom en indelning i av föräldrarnas yrken i sociala grupper (som i sin tur utgör ett förtätat sätt att beskriva en grupps sociala karakteristik i form av utbildningstillgångar, ekonomiska tillgångar, positioner i det sociogeografiska rummet, etc.) kommer användaren exempelvis föräldrarnas högsta utbildningsnivå som en indikator på i första hand familjens utbildningskapital, men även i en mer generell mening som en indikator på ett kulturellt kapital. Detta betyder således inte att föräldrarnas utbildningsnivå är synonymt med deras kulturella kapital. Det kulturella kapitalet är ett betydligt vidare begrepp som omfattar allt från förmåga att uttrycka sig kultiverat, att odla rätt smak och avsmak, till att hålla sig informerad om utbildningssystemet och rätt kunna värdera olika former av utbildningar och skolor. På samma sätt använder vi familjens sammanräknade inkomst som en indikator på familjens ekonomiska kapital, vilket dock är betydligt mer omfattande än så. Det ekonomiska kapitalet kan definieras som alla de tillgångar av ekonomisk art en individ eller familj kan mobilisera, dvs. även fastigheter, aktier, räntepapper, konst, etc., samt som ett intresse för ekonomiska frågor, att man håller sig ajour med aktiemarknad, olika former för investeringar och sparande, mm. Även elevernas betyg betraktas som en indikator, i detta fall på ett skolkapital, att eleven besitter mer eller mindre av skolsystemets eget symboliska kapital som fungerar som både ett kvitto på individens skolmässiga kapacitet och som, i de fall där betygen är tillräckligt goda, en inträdesbiljett till skolsystemets mer åtråvärda positioner.

III. Differentierande tendenser – friskolor, lokala grenar och specialutformade program

Som konstaterats inledningsvis innebar gymnasiereformen i början av 1990-talet nya möjligheter för en ökad heterogenisering av gymnasieskolan. Framför allt tre företeelser har varit centrala i denna process: friskolor, lokala grenar/inriktningar och specialutformade program. Vi kommer i detta avsnitt att fokusera dessa och analyser hur de utvecklas numerärt över tid, hur de samspelar och hur elevrekrytering ser ut och förändras.

III.1 Friskolor och kommunala skolor

III.1.1 Friskolornas expansion

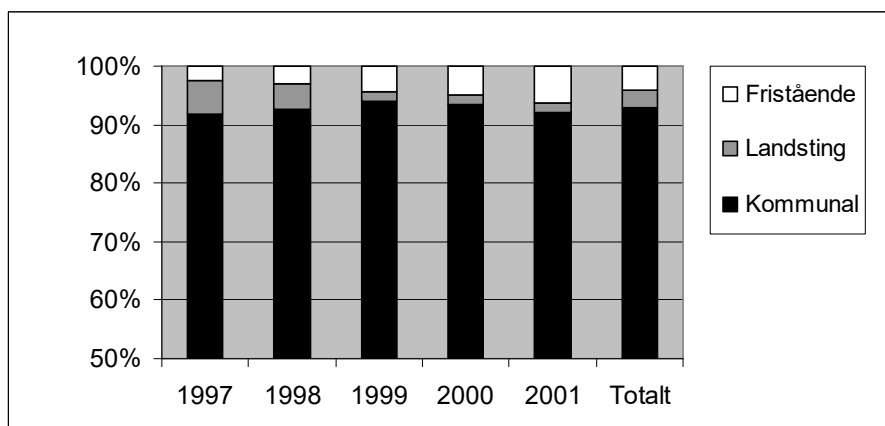
Sedan villkoren för etablering av friskolor förbättrades 1992 har friskolorna expanderat kraftigt. De har ökat från 16 stycken 1992/1993 till 149 läsåret 2001/2002.²⁰ När vi endast räknar skolor med elever i årskurs två, vilket är vår huvudsakliga undersökningspopulation, är ökningen inte lika markant, från 52 friskolor 1997 till 110 år 2001 (se Tabell 14 i Appendix).²¹ (Differensen år 2001 mellan våra siffror och Skolverkets beror på att många nya friskolor startades 2001 och dessa har av förklarliga skäl inga elever i årskurs två.) Under perioden 1997-2001 har såväl antalet elever i årskurs två i

²⁰ http://www.skolverket.se/friskolor/information/info_diagr_1.shtml

²¹ Definitionen av en gymnasieskola är på intet sätt självklar. I SCB:s data förekommer en uppsättning skolkoder för varje år, vilka kan tjäna som utgångspunkt för en definition. Vid närmare granskning av materialet visar det sig dock att för exempelvis Uppsala kommun redovisas en skola först som fristående skola, sedan som kommunal skola utan att skolans faktiska huvudmannaskap ändrats, se Ida Lidegran, *Uppsala - en akademiskt dominerad gymnasieskola*, SEC Reports, kommande.

fristående skolor ökat, från närmare 2 600 år 1997 till ca 6 000 fem år senare, som andelen elever i fristående skolor, vilket framgår av Diagram 3.²²

Diagram 3. Andel elever (årskurs två) i gymnasieskolan per huvudman, 1997-2001.

Andelen elever i fristående skolor ökar från 2,6 % 1997 till 6,2 % 2001. En annan, mindre uppmärksammas trend är att elever på landstingsdrivna utbildningar minskar kraftigt under perioden, från 5,5 % till 1,8 %. Det finns två förklaringar till detta, dels minskar antalet elever som läser omvårdnadsprogrammet med 16 % från 1997 till 2001²³, dels kommunaliseras flera av landstingets skolor under perioden (landstingsstyrda skolor har minskat från 125 stycken 1997 till 35 stycken 2001).

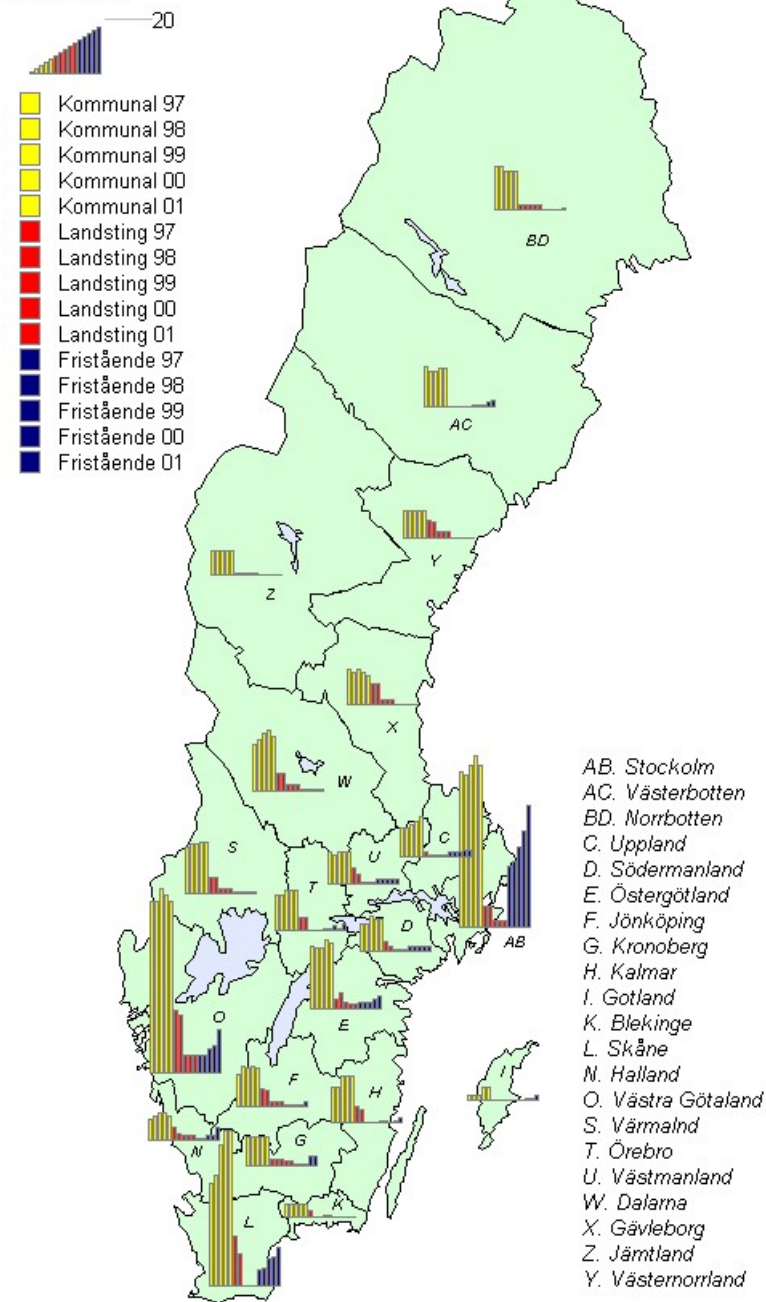
Vad gäller expansionen av friskolor är denna ej jämt fördelad över landet. Friskolor är ett utpräglat storstadsfenomen. Ser vi till antal skolor så är Stockholms län helt dominerande. 22 av 52 friskolor 1997 låg i Stockholms län, 2001 var siffrorna 44 av 110 (Karta 1 och Tabell 16). Antalet kommunala skolor i Stockholms län är relativt konstant, det har ökat marginellt från 56 till 58 mellan 1997 och 2001, och med friskolornas expansionstakt kommer det inom kort att finnas fler friskolor än kommunala skolor i länet. Kontrasten till de flesta andra län är slående. Vissa län som Blekinge, Gävleborg, Jämtland och Västernorrlands län har överhuvudtaget inga friskolor under perioden, medan de flesta övriga län endast har ett fåtal friskolor. Det finns två undantag, Skåne län och Västra Götalands län, som efter Stockholms län, har flest friskolor i landet. I Skåne län fanns sju friskolor 1997 och tolv friskolor 2001 och motsvarande siffror för Västra Götalands län är sju och 24. Västra Götaland nästan fördubblar sitt antal friskolor från 2000 till 2001. Det finns en viss tendens till att Stockholms särställning beträffande friskolor utmanas. Friskolorna minskar inte i Stockholm, tvärtom, men de är däremot på än större frammarsch i övriga landet. Från att ha varit ett exklusivt storstadsfenomen håller friskolorna på att etablera sig över hela landet. Indikatorer på detta är att 44 % av alla friskolor 1997 var belägna i Stockholms län, under det att denna andel sjunkit till 35 % 2001, samt att antalet län med friskolor har ökat femton till arton – endast tre län saknar friskolor 2001.

²² Se även Tabell 15.

²³ Naturbruksprogrammet som är det andra av de två utbildningar som landstinget har varit huvudman för minskar inte sitt antal elever från 1997 till 2001.

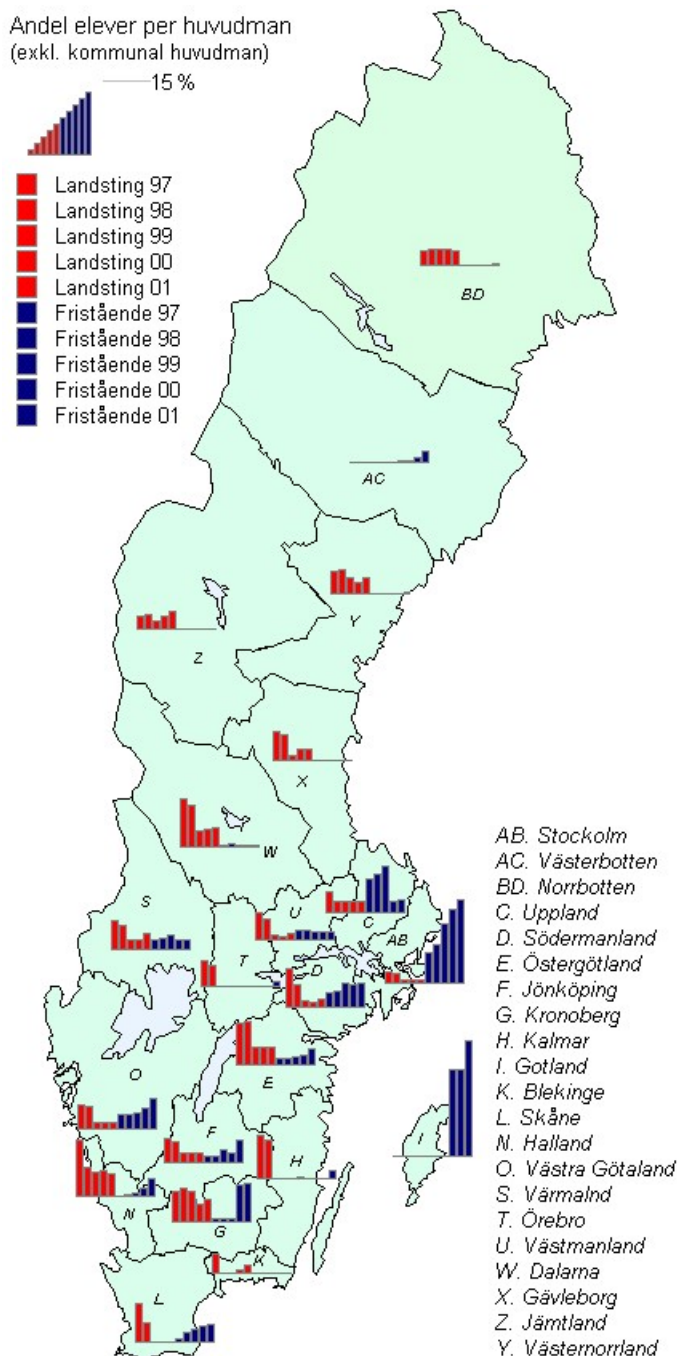
Karta 1. Antal gymnasieskolor per huvudman och län (årskurs två), 1997-2001.

Huvudmän för gymnasieskolan
antal per län

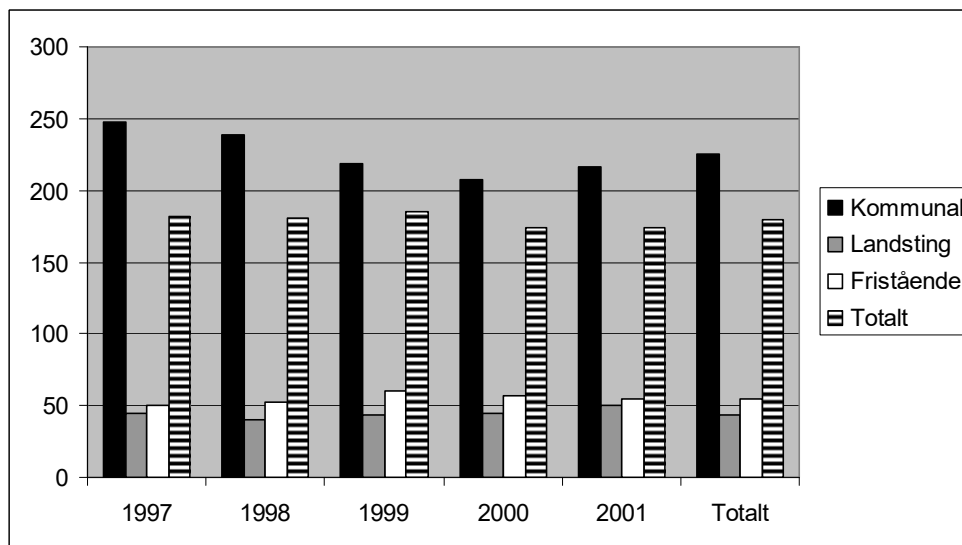

Det län som har högst andel elever i friskolor 2001 är faktiskt Gotland, där 23 % av eleverna går i friskola, se Karta 2. Näst högst andel 2001 har Stockholms län, 20 %, följt av Kronobergs län, 8,5 %, och Västra Götalands län 8,1 %. För de flesta län är emellertid andelen elever i fristående skolor nästintill försumbar.

Karta 2. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per huvudman och län, 1997-2001.

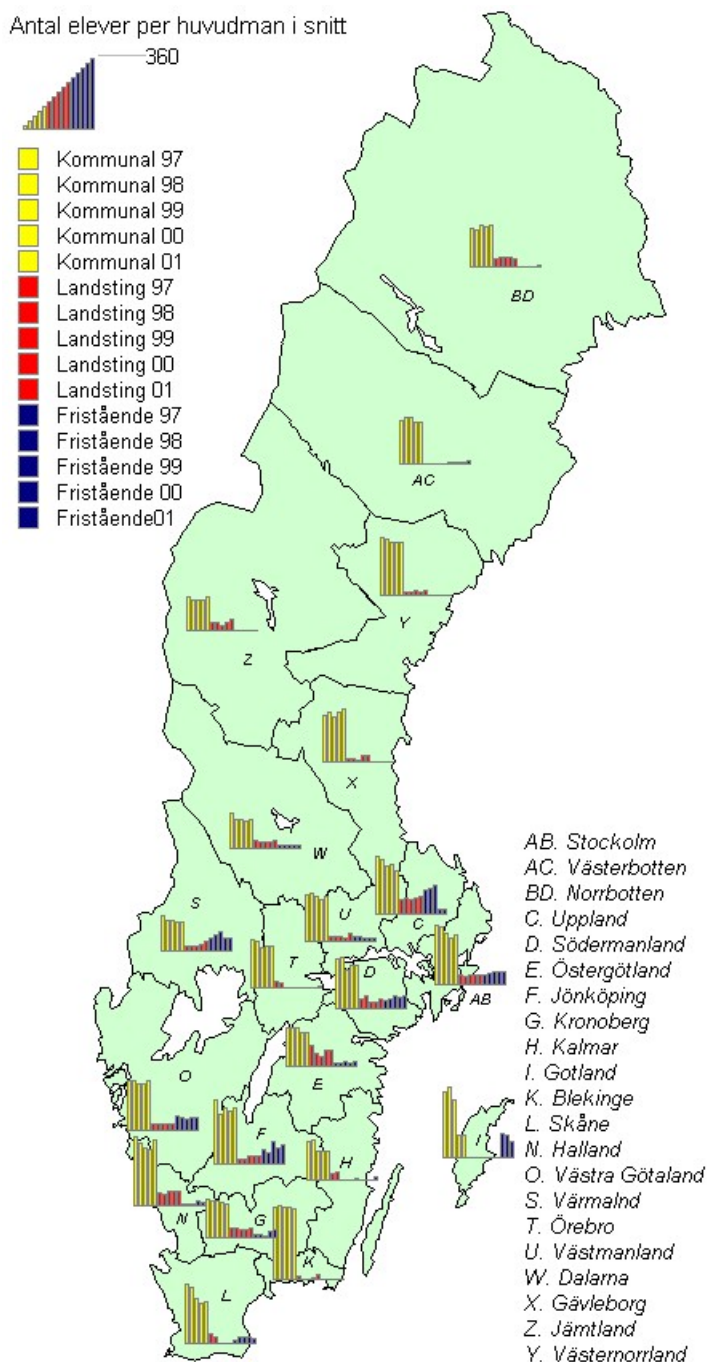

Den generella diskrepansen mellan antal friskolor och andelen elever i fristående skolor – dvs. att kvoten mellan antalet fristående skolor och antalet kommunala skolor är större än kvoten mellan antalet elever i fristående skolor/kommunala skolor – förklaras av skolornas storlek. Kommunala skolor är i genomsnitt fyra till fem gånger större till elevantalet än fristående skolor, vilket framgår av Diagram 4 (se även Tabell 17). Det går i snitt 200 till 250 elever i årskurs två på kommunala skolor. Friskolorna har däremot endast ett 50-tal elever i genomsnitt i årskurs två. Det finns en tendens till att kvoten mellan det genomsnittliga antalet elever per kommunal skola och det genomsnittliga antalet elever per friskola minskar – 1997 är elevantalet fem gånger större på kommunala skolor, medan det 2001 är fyra gånger större. En hypotes är att när friskolorna expanderar väljer kommunerna att dra ner elevantalet i sina skolor i stället för att stänga skolor.

Diagram 4. Antal elever i årskurs två i genomsnitt per skola och huvudman, 1997-2001.

Antalet elever i de olika skolformerna varierar mellan länen (Tabell 16). I många län, såsom Dalarnas län, Hallands län, Skåne län och Västmanlands län, är antalet elever i friskolorna mycket litet, runt 20-30 elever i årskurs två. De som har flest elever är Gotlands län med ca 100 elever och Uppsala län som har över 100 elever vissa år. Däremellan hittar vi Jönköpings län, Värmlands län, Västra Götalands län, Stockholms län och Södermanlands län – samtliga län med mellan 50 och 100 elever i årskurs två per friskola. Även antalet elever i den kommunala skolan varierar. I Blekinge går det ca 350 elever i årskurs två per skola, vilket kan jämföras med 100 till 150 elever i Gotlands läns, Dalarnas läns och Värmlands läns skolor.

Karta 3. Antal elever per huvudman och län, 1997-2001.

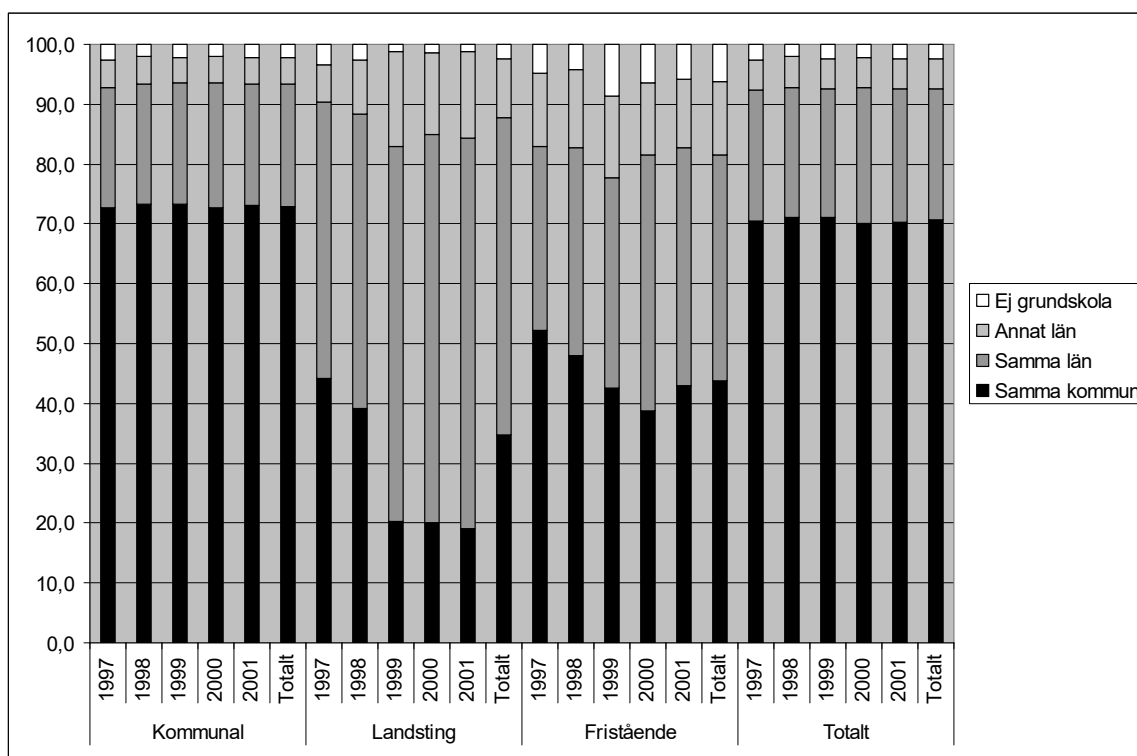

En ytterligare väsentlig skillnad mellan de olika typerna av huvudmän är den geografiska rekryteringen (Diagram 5 och Tabell 18). När vi på en mycket översiktlig nivå skiljer mellan de elever som ej gått i grundskola i Sverige (1994-2001), de som gått ut från en grundskola i ett annat län än det de går gymnasiet i, de som gått ut grundskolan i samma län samt de som gått ut i samma kommun, kan vi se att de landstingsstyrda skolorna har de lägsta andelarna elever från samma kommun (vilket inte är förvånande mot bakgrund av att de skall serva hela länet med vissa utbildningar, framför allt naturbruksprogrammet)²⁴, följda av de fristående skolorna och därefter de kommunala skolorna. För alla år förutom

²⁴ Nedgången i andelen elever från den egna kommunen (från ca 45 % 1997 till under 20 % 2001) kan tolkas i ljuset av att vårdgymnasierna (som är fler och har en mer lokal rekrytering) har kommunaliserats i större utsträckning än naturbruksskolorna.

1997 är det färre än hälften av eleverna i fristående skolor som har gått ut en grundskola i den kommun friskolan ligger i. Tendensen är att friskolorna ökar sin andel av elever från andra kommuner från 1997 till 2000, då andelarna som läst i samma kommun faller från ca 53 % till 38 %, för att öka något 2001 (ca 44 %). Motsvarande andel är för de kommunala skolorna över 70 % och andelarna ligger stabilt på 72-73 % över perioden. De fristående skolorna har också en relativt omfattande andel elever som gått ut grundskolan i ett annat län (dryga 10 %) eller som ej har gått i svensk grundskola (ca 5 %).

Diagram 5. Geografisk rekrytering per huvudman, elever i årskurs två, 1997-2001.

III.1.2 Friskolors och kommunala skolors utbildningsutbud

Kommunerna har ett ansvar för att erbjuda alla presumtiva gymnasieelever ett varierat utbildningsutbud. Detta gäller inte friskolorna, som kan satsa på endast de utbildningar de är intresserade av att driva. Det är således inte förvånande att se stora skillnader i utbildningsutbudet mellan de två huvudmanstyperna (Tabell 19 och Tabell 20). De fristående skolorna har en tydligt högre andel elever på specialutformat program än de kommunala skolorna (andelen på SM ökar från 27,5 % 1997 till 38,0 % 2001, vilket kan jämföras med 3,8 % 1997 och 6,3 % 2001 för kommunala skolor), och en markant lägre andel elever på yrkesförberedande program (estetiska programmet och medieprogrammet undantagna) mellan 11,7 % och 22,1 % för de fristående skolorna mot ca 34-36 % för de kommunala skolorna.²⁵ Av programmen är förutom de specialutformade programmen framför allt medieprogrammet (och dess gren Information och reklam) betydligt större för de fristående skolorna i jämförelse med dem kommunala (utbildningen mer än tredubblas i relativ storlek från 1997 till 2000, från 4,1 % till 12,8 %, antalet elever ökar från 106 till 585). Vad gäller de i den kommunala skolan största utbildningarna, NVNA och SPSA, är dessa marginellt större i de fristående skolorna. Anmärkningsvärt är att det förutom IV –

²⁵ Här har även SM-utbildningar inriktade mot yrkesförberedande utbildningar räknats in. Exkluderar vi dessa och endast räknar de nationella yrkesförberedande programmen blir siffrorna än tydligare: mellan 8,9 och 13,3 % för de fristående skolorna samt 34-36 % för de kommunala skolorna.

som inte får ges på fristående skolor – helt saknas ett antal program vid de fristående skolorna. Exempelvis saknas NVTE och TE bland friskolorna för samtliga av de här undersökta åren. Bland de yrkesföreberedande programmen är det fem program som inte ges på friskolorna 1997 (BF, EC, EN, LP och NP), fem år senare är det två program, HP och IP. Ett antal andra yrkesförberedande program samlar dock mindre än en procent av eleverna i friskolor 2001 (EN, EC, BP, BF och LP).²⁶ Icke desto mindre har andelen elever på yrkesförberedande program ökat kraftigt på fristående skolor mellan 1997 och 2001, låt vara från en låg nivå.

III.1.3 Social rekrytering till friskolor och kommunala skolor

Delvis som en följd av de olika utbildningsutbudet finner vi en annan social rekrytering till de fristående gymnasieskolorna i relation till de kommunala (Tabell 21). 1997 är flickorna i klar majoritet i fristående skolor, närmare 60 % av eleverna utgörs av flickor. Deras andel sjunker dock påtagligt fram till 2001, då friskolorna har en helt jämn könsfördelning. Andelen elever som kommer från fristående grundskolor minskar dramatiskt under perioden, från 22,0 % till 9,3 %, vilket kan förstås mot bakgrund av friskolornas expansion, de etablerar sig i allt större utsträckning på orter där fristående grundskolor saknas eller har sänkts. Samtidigt ökar andelen elever i den kommunala skolan som kommer från fristående grundskolor, från 0,9 % till 1,6 %. I absoluta tal är det fler elever som har gått i fristående grundskola i den kommunala gymnasieskolan, ca 1 500 elever 2001, än det är i de fristående gymnasieskolorna, där endast 550 elever har denna skolkarriär bakom sig. Andelen elever som inte gått i svensk grundskola är mer än dubbelt så hög i de fristående gymnasieskolorna, ca 4-9 % mot ca 2 % i de kommunala skolorna, vilket kan tolkas som att invandrade elever är överrepresenterade.

Denna tolkning är emellertid något missvisande. Andelen elever som är födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder är förvisso någon procentenhet lägre i de fristående skolorna, men andelen elever som själva är födda utomlands med utländska föräldrar är lägre i fristående skolor än i kommunala skolor. Det är de elever som är födda utomlands med minst en förälder som är född i Sverige (till stor del adopterade barn) och andra generationens invandrare (eleven född i Sverige men ingen förälder som är född i Sverige) som är överrepresenterade i fristående skolor. Det är med andra ord de invandrargrupper som har en större förankring i det svenska samhället söker sig till fristående skolor i större utsträckning än de invandrargrupper som har kommit till Sverige i ett senare skede och där såväl eleverna som föräldrarna är födda utomlands (första generationens invandrare).

Beträffande det sociala ursprunget är det tydligt att friskolorna har en högre social rekrytering än de kommunala skolorna, vilket gäller oavsett vilken indikator vi använder för det sociala ursprunget. 1997 kommer 29,0 % av friskoleeleverna från högre tjänstemannahem, medan motsvarande siffra för eleverna i kommunala skolor är 16,9 %. Det sker dock en viss utjämning till 2001, vilket inte är förvånansvärt med tanke på den expansion av friskolorna som sker mellan 1997 och 2001 (andelen med högre tjänstemannabakgrund har sjunkit till 22,9 % i friskolorna samtidigt som den sjunkit till 14,5 % i de kommunala skolorna).²⁷ Andelen högutbildade (minst längre

²⁶ Man bör dock hålla i minnet att bland de specialutformade programmen kan det finnas ett antal utbildningar som i sin struktur ligger nära de nationella yrkesförberedande programmen. I jämförelse med de kommunala skolorna är dock andelarna små, EC omfattar 2001 4,6 % av eleverna i kommunala skolor, BF 4,3 % och BP 3,0 % (övriga två program ligger under en procent).

²⁷ Anledningen till att andelarna sjunker för såväl fristående som kommunala skolor är att andelen högre tjänstemän är beräknad på hela gymnasiepopulationen, där andelen elever för vilka det saknas uppgifter om föräldrarnas yrke ökar, totalt från 10,9 till 12,7 %. Därtill måste man även väga in att de yrkesuppgifterna för föräldrarna är hämtade från Folk- och bostadsräkningen 1990 för samtliga elevers föräldrar oavsett år de går i

högskoleutbildning) är 1997 39,6 % bland friskoleeleverna, vilket kan jämföras med 20,3 för eleverna i den kommunala skolan. Även dessa andelar minskar successivt till 2001 (32,5 % för friskoleeleverna och 19,1 % för den kommunala skolans elever). Vi finner samma mönster för elever med föräldrar som kan räknas som höginkomsttagare (inkomster i de två högsta decilerna). Denna grupp utgör 1997 35,9 % av friskoleeleverna (30,0 % 2001) och 21,7 % av de kommunala eleverna (16,3 % 2001).

Men det är framför allt grundskolebetygen som skiljer sig mellan friskolorna och de kommunala skolorna och det är friskolorna rekryterar en markant mer resursstark grupp elever. 1997 har 7,9 % av friskoleeleverna ett medelbetyg från grundskolan på över 4,4. Motsvarande andel i den kommunala skolan är 3,2 %. Därefter accentueras skillnaderna ytterligare för att vara som störst år 2000 då 13,7 % av eleverna i friskolor har över 4,4, vilket endast gäller för 3,3 % av den kommunala skolans elever. Räknar vi samman alla elever som har ett betyg över 3,9 har ungefär en tredjedel av eleverna i friskolor så pass höga betyg, medan detta endast gäller för ca var sjätte, sjunde elev i den kommunala skolan. Det omvända gäller för elever med låga betyg, ca en tredjedel av den kommunala skolans elever har ett betyg under 3,0, medan endast mellan en av tio och en av sju har så låga betyg bland friskolornas elever.²⁸

III.1.4 Sammanfattning

Karaktäristiskt för friskolorna i jämförelse med de kommunala skolorna är att de har ett mer begränsat utbildningsutbud vad gäller antal program de erbjuder, att de har en hög andel specialutformade program, vilket innebär att de har en högre grad av frihet för att skapa skräddarsydda utbildningar, samt att de har en liten andel yrkesinriktade program, åtminstone om vi ej räknar estetiska programmet och medieprogrammet till dessa. Därtill kan vi lägga att de fristående skolorna har en mycket bredare rekryteringsbas geografiskt sett än de kommunala skolorna. Dessa faktorer leder sammantaget till friskolorna har en betydligt högre andel elever som kan klassas som tillhörande en elit – en elit i dubbel bemärkelse, dels en skolmässig elit definierad av framför allt höga grundskolebetyg, dels en social elit, där eleverna kommer från resursstarka hem med avseende på både familjens utbildningskapital och ekonomiska tillgångar.

Det finns således ett starkt samband mellan stora andelar elever med höga betyg och högt socialt ursprung och de utbildningsutbud friskolorna har, dvs. att de i större utsträckning än de kommunala skolorna har attraktiva program och utbildningar för resursstarka elever.²⁹ Men detta är inte hela sanningen. När vi jämför samma typ av utbildning finner vi systematiska skillnader, se Tabell 22. Av friskoleelever som läser NVNA 1997 kommer 45,6 % från högre tjänstemannahem, 41,2 % från hem med höga inkomster, hela 62,7 % från hem där en förälder har minst en längre högskoleutbildning, samt 29,2 % med ett grundskolebetyg över 4,4. För NVNA på kommunala skolor är

gymnasiet. Föräldrarna till elever som går i gymnasiet 2001 var generellt sett fem år yngre än föräldrarna till elever i gymnasiet 1997 1990 då data samlats in. I och med att högre tjänstemannapositioner delvis är en effekt av ålder, det tar tid att jobba sig upp, underskattas andelen högre tjänstemän successivt som vi rör oss från 1990. Möjligen motverkas detta av att högre tjänstemannapositioner blir fler över tid, men troligen inte i den takt så att det tar ut ålderseffekten.

²⁸ Den skillnad i medelbetyg som finns mellan friskoleeleverna och eleverna i kommunala skolor beträffande grundskolebetygen återfinns sedan för avgångsbetyg från gymnasiet. Av friskoleeleverna har 9,1 % ett jämförelsetal på 18,45-20,00, under det att endast 2,6 % av eleverna i den kommunala skolan har motsvarande betyg. De största skillnaderna finner vi 1999 (det sista året vi har avgångsdata för eleverna) då 14,5 % av eleverna i friskolor hamnar i den högsta betygs-kategorin, vilket endast gäller för 4,0 % av eleverna i skolor med kommunal huvudman.

²⁹ Att de höga andelarna elever med föräldrar som är högre tjänstemän, högutbildade eller höginkomsttagare sjunker 2000-2001 är relaterat till att utbildningsutbudet på friskolorna blir mindre exklusivt dessa år – andelen elever som går på yrkesförberedande program ökar tydligt.

motsvarande andelar 32,3 %, 21,7 %, 41,3 % och 13,3 %. Skillnaderna är även markanta på SPSA (två till tre gånger fler elever i respektive kategori bland friskoleeleverna), medan det dock inte finns några större sociala skillnader inom SM (däremot betygsmässiga skillnader där friskoleeleverna har betydligt större andel med höga betyg).

III.2 Lokala grenar och specialutformat program.

Parallellt med friskolornas expansion innebar möjligheten att skapa lokala grenar och specialutformade program sätt för även den kommunala skolan att profilera sig och skapa alternativa utbildningar med en tydlig lokal förankring.³⁰ Kopplade till de lokala grenarna är frågan om villkoren för rekrytering av elever. Från början var intentionerna med den nya gymnasieskolan att alla utbildningar skulle vara riksrekryterande, dvs. att eleverna oavsett var de bor ska kunna söka vilka program de vill. Så blev det dock inte. Det gick dock i tre fall att söka sig till en kommunal skola i en annan kommun än den man bor i: 1) om det finns personliga förhållanden som kan ses som särskilda skäl, 2) om den egna kommunen inte erbjuder programmet i fråga, samt 3) om kommunen inte erbjuder en viss gren inom ett program. Med andra ord kan lokala grenar fungera som ett sätt för en kommun att rekrytera elever från andra kommuner. Så länge de andra kommunerna inte erbjuder samma lokala gren kan eleverna alltid hävda sin rätt att få läsa i en annan kommun som tillhandahåller utbildningen. Detta fick den paradoxala effekten att de lokala grenarna, som i första hand var tänkta att erbjuda alternativa lokala utbildningsalternativ, kom att få en regional och i vissa fall nationell betydelse. Lokala grenar blev därmed i praktiken riksrekryterande även om de inte hade officiell status som detta. I och med proposition 1995/1996³¹ ändrades dock villkoren för de lokala grenarna. Dessa likställdes med specialutformade program och var öppna endast för den egna kommunens elever. Den särställning som de lokala grenarna tidigare haft upphävdes därmed. En möjlighet att ansöka om att få status som riksrekryterande utbildning för lokala grenar infördes dock. Även specialutformade program kunde ges status som riksrekryterande. De nya bestämmelserna trädde i kraft läsåret 1998/1999 och gällde nystartade utbildningar (i våra data över elever i årskurs två gäller denna förändring först 1999). I en analys av Skolverket är antalet elever i riksrekryterande utbildningar i kommunala skolor relativt begränsat, omkring 1 300 elever går dessa typer av utbildningar (ca 1 000 går lokala grenar och ca 300 specialutformade program), men merparten av elever på riksrekryterande utbildningar återfinns på friskolor, som enligt lag samtliga är riksrekryterande, (4 000 elever).

Gymnasiereformens nya möjligheter till ökad differentiering av utbildningarna (främst specialutformade program och lokala grenar, men även det individuella programmet som ger omfattande möjligheter till individuella lösningar av utbildningens uppläggning) har resulterat i en minskande andel av nationella program med fastlagt innehåll (dvs. ej lokala grenar, SM och IV). Mellan åren 1997 och 2000 minskade dessa från 88,2 % till 81,6 % för att sedan öka igen 2001, 85,0 % (Diagram 6 och Tabell 23). Det är framför allt de specialutformade programmen som vunnit mark, de har ökat från 4,2 % till 9,7 % 1997 till 2000; 2001 minskade andelen till 7,9 %.³² Andelen som läser på lokala grenar (inriktningar från 2001) är relativt konstant, den ligger runt 6,0-6,5 % åren 1997-2000 för att sedan minska till ca 4 % 2001. Den minskning som sker från 2000 till 2001 är troligtvis delvis

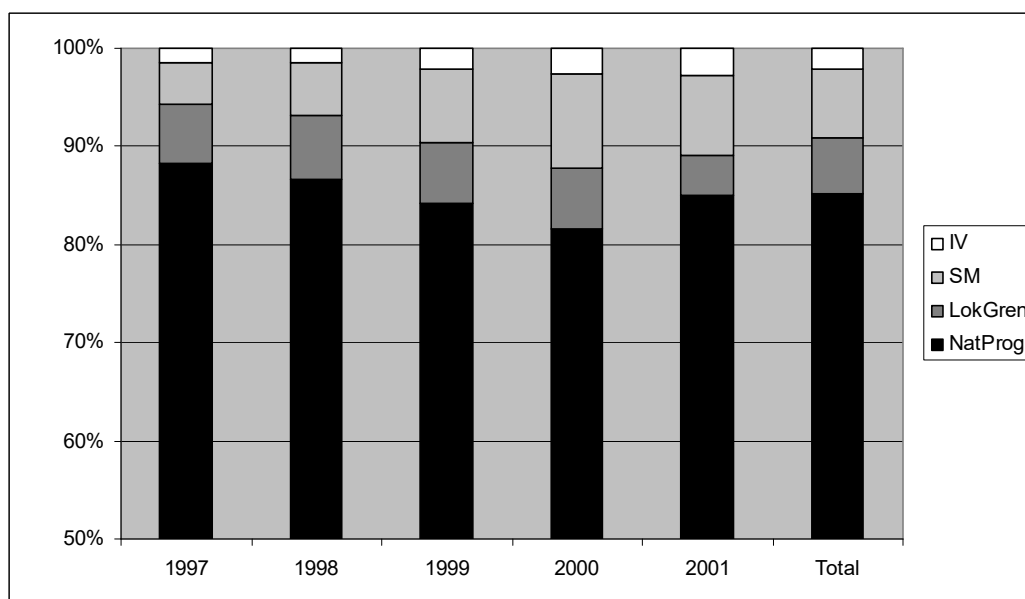
³⁰ Se Skolverket (Erik Henriks & David Hallal), *Regeringsuppdrag 12 i Regleringsbrevet för budgetåret 2000. Översyn av systemet med riksrekryterande gymnasiala utbildningar*, Rapport, Dnr 1999:538, för en redogörelse av de lokala grenarnas förändringar under 1990-talet.

³¹ Regeringens proposition, *Vissa skolfrågor mm.* 1995/96:206, pp. 41-43.

³² SM:s popularitet har inte dalat i ett längre perspektiv. Programmet har fortsatt ökat markant och till hösten 2004 har antalet sökande gått upp med 30 %, den största ökningen av alla program. Se <http://www.skolverket.se/publicerat/press/press2003/press030528.shtml>.

beroende av det ändrade systemet, de tidigare grenarna blir då inriktningar.³³ Grenarna är inte helt ekvivalenta med inriktningarna. En stor skillnad är möjligheterna att skapa lokala varianter inom ramen för de nationella programmen ökar och detta bedöms innebära att behovet av lokala grenar och specialutformade program minskar (i det senare fallet har man uppenbarligen gjort en felbedömning).³⁴ Antalet inriktningar (ca 35) är ungefär detsamma som antalet grenar (34), men i vissa fall har utbildningar som tidigare utgjorde lokala grenar blivit nationella inriktningar. Detta gäller exempelvis för lokala grenar av NV mot data och miljövard som blivit egna inriktningar och för lokala grenar av SP mot kultur. Därtill har också alla lokala grenar försvunnit inom BF och kraftigt reducerats inom HR (där den nya inriktningen Turism och resor absorberad många lokala grenar).

Diagram 6. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, 1997-2001.

III.2.1 Fördelningen av lokala grenar, nationella program och specialutformade program per huvudman

Som framkommit ovan så är de specialutformade programmen framför allt på frammarsch på friskolorna, medan de lokala grenarna i första hand prioriteras av de kommunala skolorna, vilket även framgår av Diagram 7 och Tabell 24. Vi ser även att denna trend ackompanjeras av att de lokala programmen successivt minskar för att 2001 helt ha försvunnit på friskolorna. När vi dessutom skiljer mellan studieförberedande och yrkesförberedande utbildningar, Diagram 8 och Tabell 25, kan vi konstatera att för friskolorna är lokala grenar mer centrala på de yrkesförberedande programmen än på de studieförberedande för åren 1997-1999. Därefter försvinner de lokala grenarna på de studieförberedande utbildningarna och minskar påtagligt för de yrkesförberedande

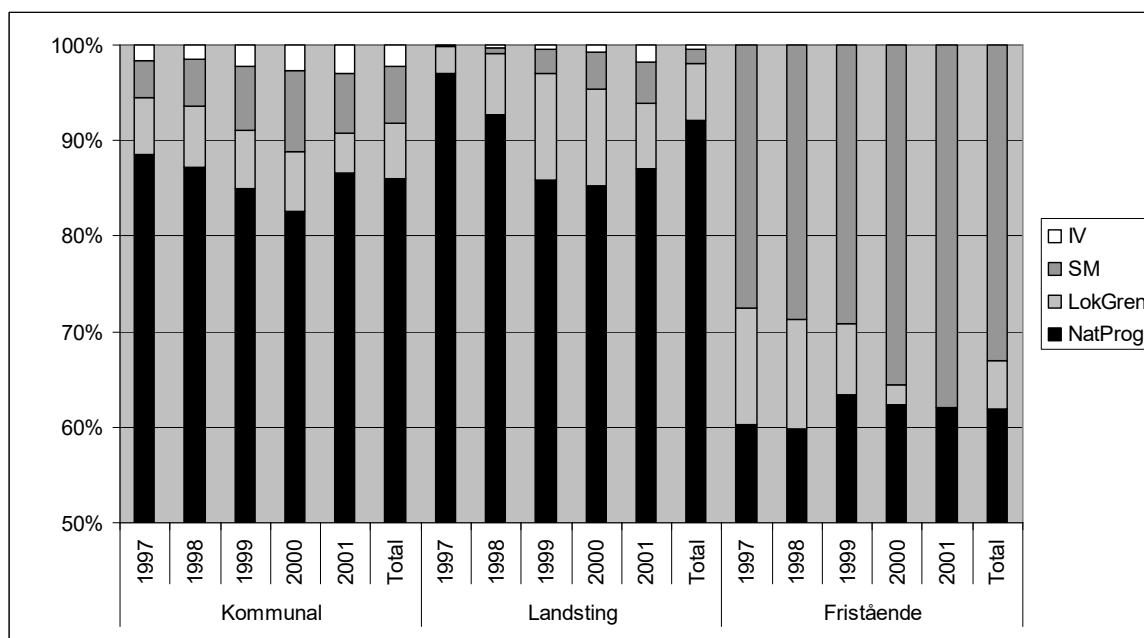
³³ Regeringens proposition, *Gymnasieskola i utveckling kvalitet och likvärdighet*, Prop. 1997/98:169, pp. 26-35.

³⁴ Genom de förändringar i gymnasieskolans programutbud som sker fr.o.m. läsåret 2000/01, kommer möjligheten till lokal profilering och valfriheten för eleverna att öka. Detta innebär att de nationella gymnasieprogrammen i större utsträckning än tidigare även kan tillgodose lokala och/eller regionala utbildningsbehov. Behovet av specialutformade program samt lokala inriktningar i program med nationella inriktningar har därmed minskat. Skolverket (Erik Henriks & David Hallal), *Regeringsuppdrag 12 i Regleringsbrevet för budgetåret 2000. Översyn av systemet med riksrekryterande gymnasiala utbildningar*, Rapport, Dnr 1999:538, p. 16.

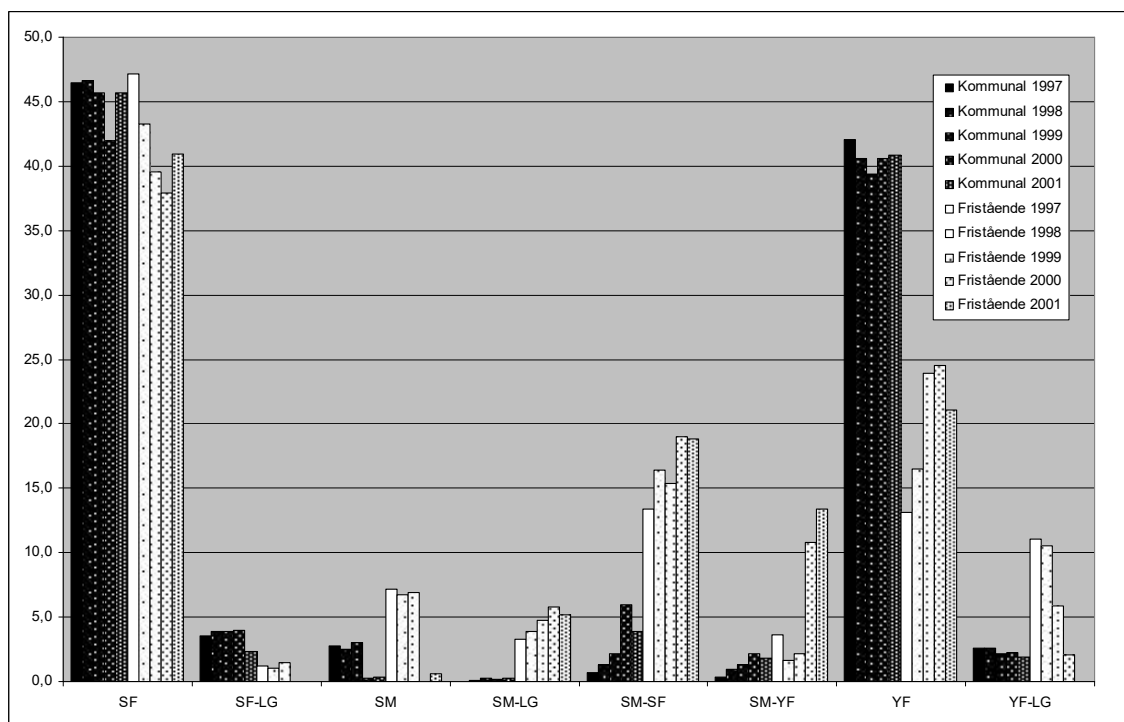
utbildningarna år 2000 samt försvinner helt 2001. Den påfallande minskningen på de yrkesförberedande programmen kompenseras av en kraftig ökning av SM med inriktning mot yrkesförberedande program. Motsvarande tendens finns för de studieförberedande programmen. För de kommunala skolorna spelar de lokala programmen en annan funktion. Det är framför allt på de studieförberedande programmen som de lokala grenarna används. Även här sker dock en nedgång, andelen elever halveras från ca 4 % till 2 % mellan 1999 och 2000, under det att andelen elever i kommunal skola som går på SM med inriktning mot studieförberedande program ökar kraftigt från 1999 till 2000 (från ca 2 % till 6 % för att dock falla tillbaka till ca 4 % 2001). På en lägre skala sker samma transformering av de yrkesförberedande programmen där de specialutformade programmen ökar som de lokala grenarna minskar sina andelar.

Att de specialutformade programmen ökar så markant är svårt att finna en entydig förklaring till. Bland Skolverkets publikationer konstateras att såväl de studieförberedande programmen och det individuella programmet ökat kraftigt i slutet av 1990-talet, dock utan att någon förklaring ges till denna trend.³⁵ Att de specialutformade programmen dessutom ökar så kraftigt på de fristående skolorna kan tyckas paradoxalt eftersom dessa redan är relativt fria i sin utformning av utbildningarnas innehåll. Här kan man lansera två hypoteser: De profileringar som friskolorna eftersträva kräver mer specialiserade utbildningar som ej går att realisera inom ramen för de nationella programmen. En alternativ förklaring kan vara ekonomiska orsaker, att de specialutformade programmen genererar mer medel, högre ersättningsnivåer. En kombination av dessa två förklaringar kan tänkas – det skulle kunna vara lättare att få igenom tillstånd när man kan påtala att man erbjuder en unik utbildning som tillför kommunen något nytt och inte konkurrerar med övriga program. Denna fråga kräver ytterligare utforskande.

Diagram 7. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp och per huvudman, 1997-2001.

³⁵ Skolverket, "ett allsidigt urval av nationella program" – en förutsättning för likvärdighet i gymnasieskolan, Skolverkets rapport nr 178, Stockholm 1999.

Diagram 8. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, studie- och yrkesförberedande program och huvudman, 1997-2001.

För att förstå signifikansen av de olika utbildningstyperna måste vi introducera deras geografiska rekrytering, och därmed i förlängningen, förutsättningarna för att skapa välselekterade elevpopulationer. I ett första analyssteg fokuseras andelen elever som kommer från en grundskola i samma kommun, i en annan kommun i länet, i ett annat län, samt som ej har gått i svensk grundskola. De kommunala skolorna har en mer koncentrerad geografisk rekrytering än de fristående skolorna (ca 73-74 % av eleverna i kommunala skolor kommer från en grundskola i samma kommun; motsvarande siffra för de fristående skolorna är mellan 39-52 %, vilket är förstäligt mot bakgrund av att de fristående skolorna alla är riksrekrytering). Men det finns betydande skillnader inom de olika huvudmannatyperna. Bland de kommunala utbildningarna har de studieförberedande program en mer omfattande lokal rekrytering (81-82 % kommer från den egna kommunen) än de lokala grenarna av studieförberedande program (från ca 60 % 1997 och 1998 till ca 70 % 1999-2001), se Tabell 26. SM med inriktning mot studieförberedande program har en rekrytering som är snarlik de nationella studieförberedande programmen 1997-1998 och sjunker därefter 1999-2000 76-77 % till 70 % 2001. För fristående skolor har de nationella studieförberedande programmen de högsta andelarna elever från den egna kommunen, runt ca 54-58 %. SM med inriktning mot studieförberedande program har betydligt lägre andelar, framför allt för de senare åren, 1999-2001 ligger andelarna runt 30 %.³⁶ Anmärkningsvärt är att de kommunala skolornas lokala grenar har ungefär samma geografiska rekryteringsmönster som de fristående skolornas nationella program i början av perioden. Kommunala skolor har 1997-1998 lyckats att utjämna den konkurrensfördel friskolorna har i sitt obegränsade geografiska upptagningsområde. Förändringen i rekryteringsmönster därefter måste förstås mot bakgrund av den ändrade statusen av de lokala grenarna. Från och med 1998/1999 är dessa endast lokalt rekryterande och kan inte längre, såvida inte särskild status söks, fungera riksrekryterande. Denna förändring slår i vårt material (som endast omfattar elever i årskurs två) igenom 1999.

³⁶ Vi bortser i jämförelsen mellan kommunala och fristående skolor från lokala grenar av studieförberedande program på friskolor eftersom elevantalet är så litet.

För de yrkesförberedande utbildningarna ser mönstret annorlunda ut. Bland kommunala skolor har SM med inriktning mot yrkesförberedande program de högsta andelar elever från samma kommun, mellan 70 och 78 %, under det att de nationella yrkesförberedande programmen har en lägre kommunal rekrytering, ca 65 %. Den lägsta rekryteringen från den egna kommunen har de lokala grenarna, 44-47 % (notera att det inte finns något trendbrott i statistiken, för kommunala skolor sker ingen förändring 1999, då lokala grenars status ändras, utan nivån ligger konstant runt ca 45 % över hela perioden). Bland friskolorna är rekryteringen till stor del interkommunala för de nationella yrkesförberedande programmen, en större andel elever (43-57 %) kommer från andra kommuner i länet än från den egna kommunen (år 1997 undantaget). Detta gäller även för de lokala grenarna, men här rekryteras en hel del elever från andra län (26-30 %). År 2000 och 2001, då SM med inriktning mot yrkesförberedande program börjar göra sig gällande på friskolorna, har dessa utbildningstyper en ökande andel från den egna kommunen (från 31 % till 47 %). Återigen framstår de lokala grenarna på de kommunala skolorna som en jämlikt alternativ till friskolorna vad gäller de geografiska rekryteringsmönstren.

Sammanfattningsvis fungerar de lokala grenarna för de kommunala skolorna som viktiga insatser i konkurrensen med friskolorna. Tack vare de lokala grenarna kunde kommunala skolor fram till 1999 konkurrera på lika villkor vad gäller den geografiska rekryteringen. SM med inriktning mot studieförberedande program har för kommunala skolor blivit ett nytt vapen i kampen, medan SM inriktade mot yrkesförberedande program verkar ha en motsatt verkan – rekryteringen på dessa program är den mest lokalt orienterade. SM utnyttjas mest av de fristående skolorna och de med inriktning mot studieförberedande program har en mycket liten andel elever från den egna kommunen och stärker de fristående skolornas rekryteringsmässiga fördel gentemot kommunala skolor.

Beträffande den sociala rekryteringen har emellertid de geografiska rekryteringsmönstren rätt ringa effekt. Det finns ingen skillnad mellan lokala grenar och nationella grenar på de studieförberedande bland de kommunala skolorna (ca 20-25 % har högre tjänstemannabakgrund i båda utbildningskategorierna, de nationella grenarna har något högre andelar elever med högutbildade föräldrar, men samma andelar höginkomsttagare och elever med höga grundskolebetyg). Friskolorna, som generellt sett har högre andelar elever med högt socialt ursprung och höga grundskolebetyg än de kommunala skolorna, har en dominansordning där de nationella studieförberedande grenarna har betydligt högre andelar elever med såväl högt socialt ursprung som omfattande skolkapital än eleverna på SM med inriktning mot studieförberedande program. För de yrkesförberedande utbildningarna har de olika utbildningstyperna något mer särskilda sociala rekryteringsmönster. På kommunala skolor och på friskolorna är andelarna elever med högt socialt ursprung och höga grundskolebetyg något högre på de lokala grenarna och SM än på nationella yrkesinriktade grenar. På det hela taget finns ett visst stöd för tesen att en bred geografisk rekrytering skapar ett större söktryck och därmed en mer socialt och betygsmässigt selekterad elevpopulation. Det gäller emellertid inte för de lokala grenarna på kommunala skolors studieförberedande program som har likartad social och betygsmässig rekrytering sin bredare geografisk rekrytering till trots.

Det finns dock gränser för hur långt vi kan komma i vår förståelse av gymnasieskolan genom en analys på nationell nivå. Friskolornas högre sociala rekrytering är delvis en effekt av att de är mer frekventa i storstäder, där högre sociala skikt är överrepresenterade, och det blir därmed missvisande att jämföra kommunala skolor som ett nationellt genomsnitt med friskolorna som ej är jämt fördelade över landet. Kommunala skolor skiljer sig även åt inbördes. Stockholms kommunala innerstadsskolor har en annan social rekrytering än kommunala skolor i svensk glesbygd. För att förstå relationen mellan kommunala skolor sinsemellan och deras strategier visavi varandra och friskolorna krävs en regional eller lokal analys. Detta avhandlas i separata forskningsrapporter.

IV. Program

Inledningsvis skisserades ett antal förändringar under 1990-talets tidigare del. De studieförberedande programmen ökar på bekostnad av de yrkesförberedande programmen. Naturvetenskapsprogrammets naturvetenskapliga gren har blivit alltmer elitistiskt i sin rekrytering – allt större andelar av elever med högt socialt ursprung och höga grundskolebetyg söker sig till denna utbildning. Samtidigt har samhällsvetenskapsprogrammet tappat mark och fått en bredare rekryteringsbas. Fortskrider dessa tendenser vi eller kan några trendbrott iakttagas under vår undersökningsperiod?

På en aggregerad nivå kan vi konstatera att de studieförberedande programmen blir allt vanligare val för elever i årskurs två, de ökar från ca 48 % 1997 till drygt 51 % åren 1999-2001 (Diagram 9 och Tabell 28). Parallellt sker en minskning av de yrkesförberedande programmen, från 47 % 1997 till 43 % 1999 för att sedan öka något igen 2000-2001. Sträcker vi ut perspektivet utöver vår undersökningsperiod verkar trenden att de yrkesförberedande programmen ökar sin andel vara ihållande – åtminstone för dem som befinner sig i årskurs två (vilka inte är representativa för samtliga gymnasieelever, se avsnitt II.4, 2003 återfinns 31,6 av eleverna i årskurs två). 2003 utgör eleverna på yrkesförberedande program 50,1 % av samtliga elever i årskurs två mot 47,1 % för de studieförberedande programmen (2,8 % av eleverna går på IV).

På en mer detaljerad nivå, där vi kan analysera de specifika utbildningarnas numerära och relativa förändring, minskar under vår undersökningsperiod den största utbildningen, NVNA, sin relativa storlek (Diagram 10 och Tabell 28). Utbildningen minskar från 13,2 % av alla elever i årskurs två 1997 till 10,0 % 2001. Även SPSA minskar sin andel, från 11,9 % 1997 till 10,5 % 2001. Minskningen till trots har SPSA 2001 gått om NVNA som den största utbildningen. Slår vi samman samtliga NV-utbildningar (Diagram 9) tappar dessa tre procentenheter från 1997 till 2000 (från 20,9 till 18,1 %) för att sedan öka till 21,4 % 2001 (om vi slår samman NV med TE). SP ökar något från 1997 (25,9 %) till 1998 och 1999 (27,1 %) för att sedan falla tillbaka till 2001 (24,7 %). Bland de

yrkesförebereadande utbildningarna (Diagram 11) minskar BF mellan 1997 och 2001 med 2,5 procentenheter, IP med 1,4 procentenheter och HP med 1,0 procentenhet. SM inriktade mot yrkesförebereadande program ökar samtidigt med 2,1 procentenheter, och kan troligen till en viss del väga upp dessa minskningar. SM går, som vi sett ovan, generellt sett framåt (3,9 procentenheter). På en mer detaljerad nivå kan vi konstatera att expansionen framför allt rör SM inriktade mot yrkesförebereadande program (2,1 procentenheter) och SM inriktad mot SP (2,3 procentenheter), medan SM inriktad mot NV endast ökar med 0,3 procentenheter (dock 1,3 procentenheter mellan 1997 och 2000) och SM utan övrig specifikation går tillbaka med hela 1,8 procentenheter (Diagram 12). Förutom SM som helhet expanderar IV (vilket dock är något paradoxalt med tanke på att eleverna endast ska gå på IV ett år för att sedan påbörja ett nationellt program), MP (0,9 procentenheter), BP (0,4 procentenheter), IB (0,3 procentenheter) och HV (0,2 procentenheter). Räkna vi på den procentuella ökningen av antalet elever mellan 1997 och 2001 har förutom SM, som ökar med 87 %, IB den högsta ökningen (86 %), följd av IV (78 %) och MP (24 %). De utbildningar som går tillbaka mest är IP (-53 %), BF (-41 %), LP (-34 %) samt HP och EN (-22 %).

Diagram 9. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på studieförberedande respektive yrkesförberedande program, NV, SP, SM, ES, MP samt IV, 1997-2001.

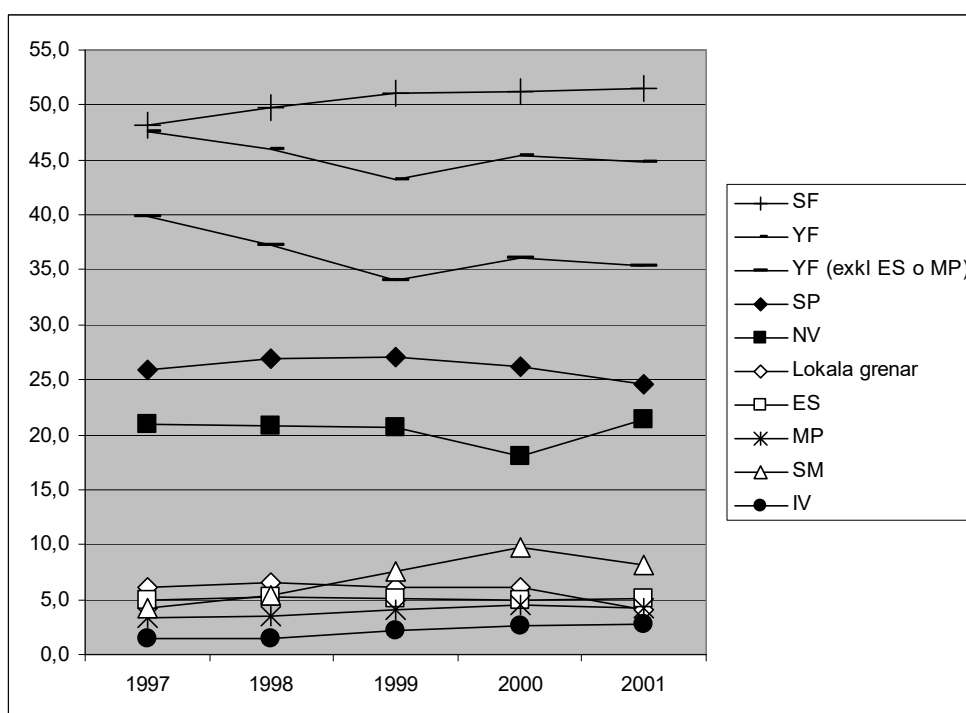

Diagram 10. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på studieförberedande utbildningar (ej SM och lokala grenar), 1997-2001.

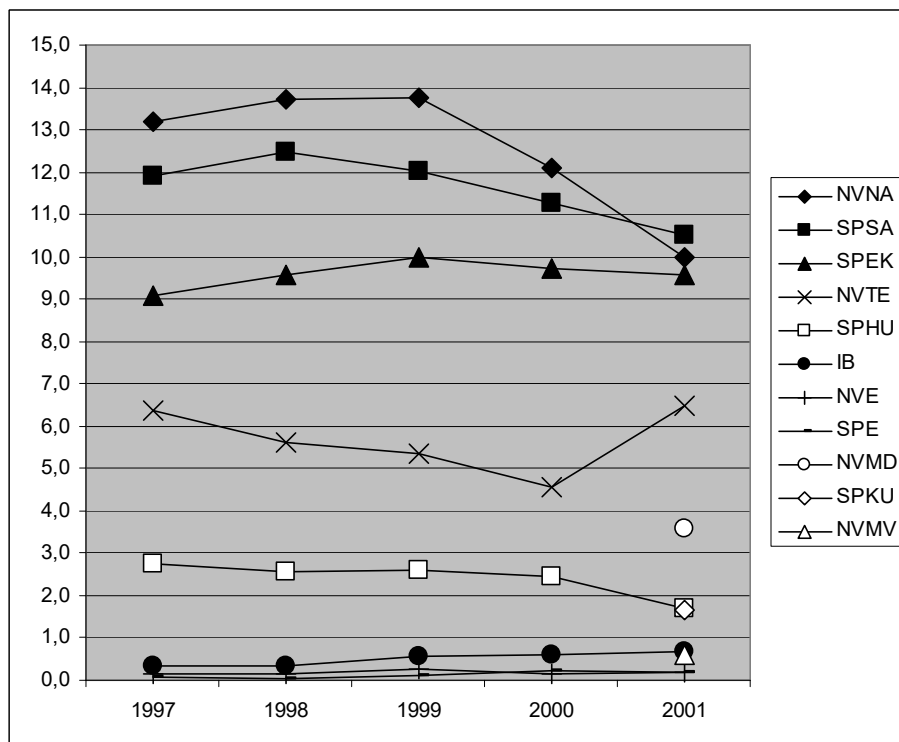

Diagram 11. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på yrkesförberedande utbildningar (ej SM och lokala grenar av ES och MP), 1997-2001.

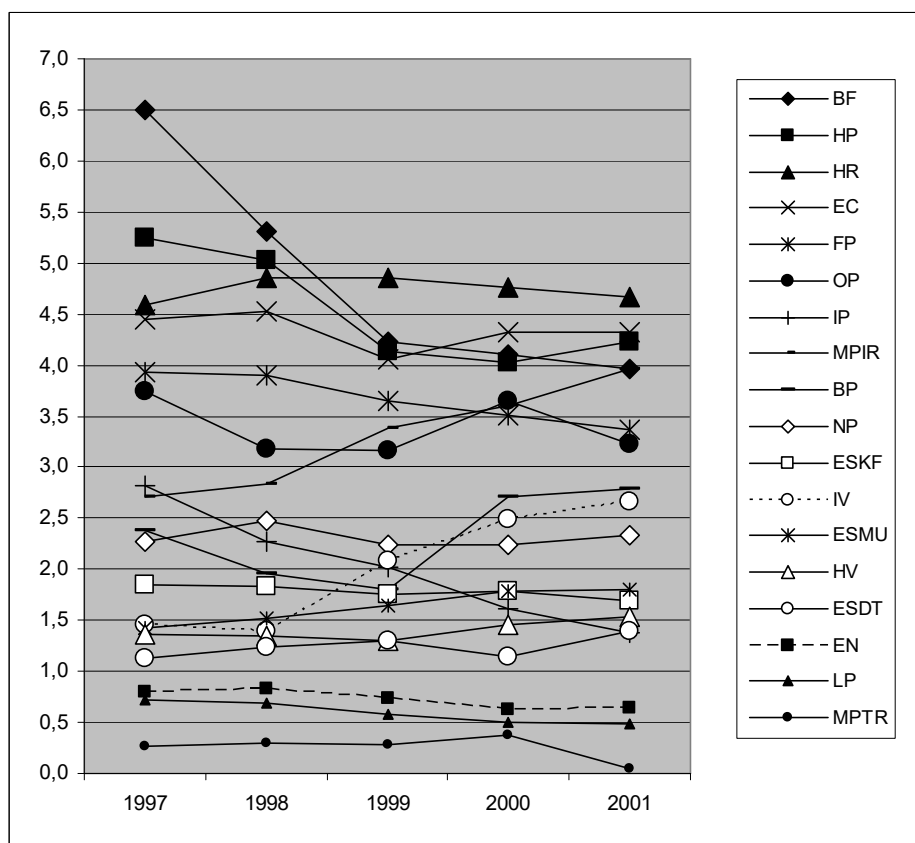
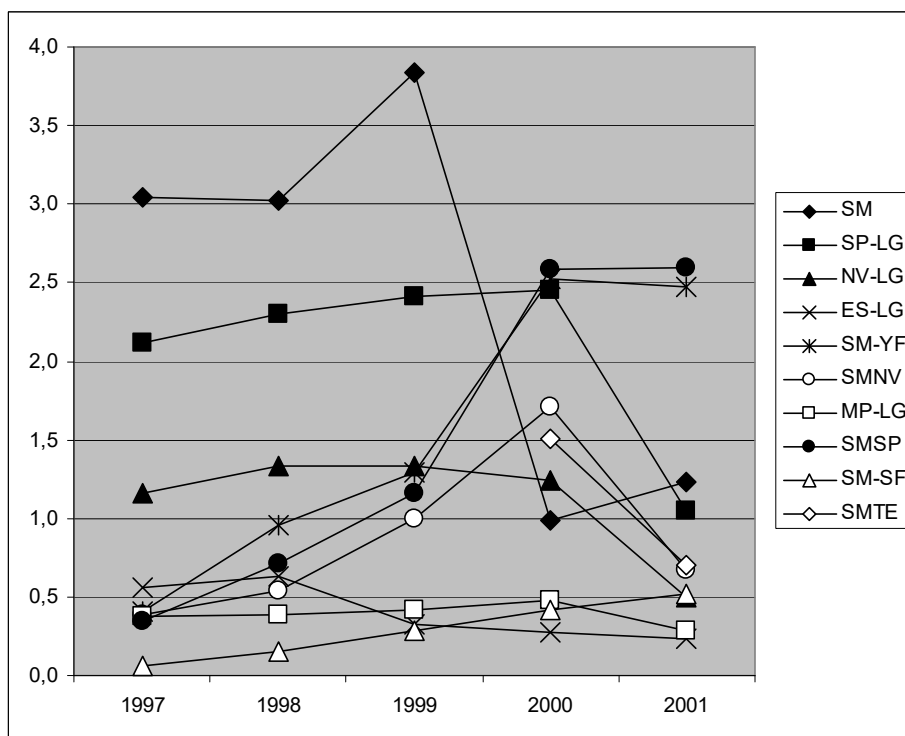

Diagram 12. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två på SM-utbildningar och lokala grenar av studieförberedande program och MP och ES, 1997-2001.

IV.1 En könssegregerad gymnasieutbildning

Gymnasieskolan är en tydligt könsmässigt segregerad utbildningsform. Kontrasten till grundskolan – där pojkar och flickor är jämt fördelade över skolorna och där möjligheterna till differentiering är mycket begränsade (det som valbart är tillval med en viss uppdelning efter kön beträffande språk) – är slående. Det är framför allt de yrkesförberedande utbildningarna som har en skev balans. På EC, FP, EN, BP och IP är 1997 fler än nitton av tjugo elever pojkar (Diagram 13 och Tabell 29). Det finns inga program som på samma sätt domineras av flickor, de högsta andelarna har SPHU med 88 %, HV 85 % och OP 84 %. Med undantag av SPHU, NVTE (där pojkarna utgör 82 %) och SMNV (74 % pojkar) har de studieförberedande utbildningarna minst 30 % av ettdera könet. SPEK och NVNA är de mest könsbalanserade utbildningarna, närmare 50 % av vardera kön finns på dessa utbildningar. SPSA har en betydligt högre andel flickor, 64,5 %.

Fem år senare, Diagram 14 (Tabell 29), är fördelningen ungefär densamma mellan könen. EC, BP, FP och EN har fortfarande över 95 % pojkar och SPSK (språkinriktning) har närmare 90 % flickor, såsom SPHU hade 1997. Även OP och HV är kraftigt kvinnodominerade. ES har blivit än mer dominerade av flickor (ESDN har 88 % flickor och ESTA 82 %, vilket kan jämföras med de mest kvinnodominerade estetiska utbildningarna 1997: ESDT som hade 84 % flickor och ESKF 75 %). Även ES lokal gren har ökat från 66 % flickor till 73 %. Den enda estetiska utbildning med en övervikt av pojkar 1997, ESMU, har ökat andelen flickor från 46 % till 51 %. Det nya tekniska programmet, som ersatt NVTE, har en högre andel pojkar än sin föregångare, ca 90 % mot 82 %. NVNV är tillsammans med ESMK och NV-LG de mest könsneutrala programmen. SPEI (den inriktning som ersatt SPEK) har blivit något kvinnodominerat (53,7 % kvinnor).

Sammantaget kan sägas att en redan könssegregerad gymnasieskola har från 1997 till 2001 blivit än mer uppdelad.

Diagram 13. Pojkar och flickors utbildningar, årskurs två, 1997.

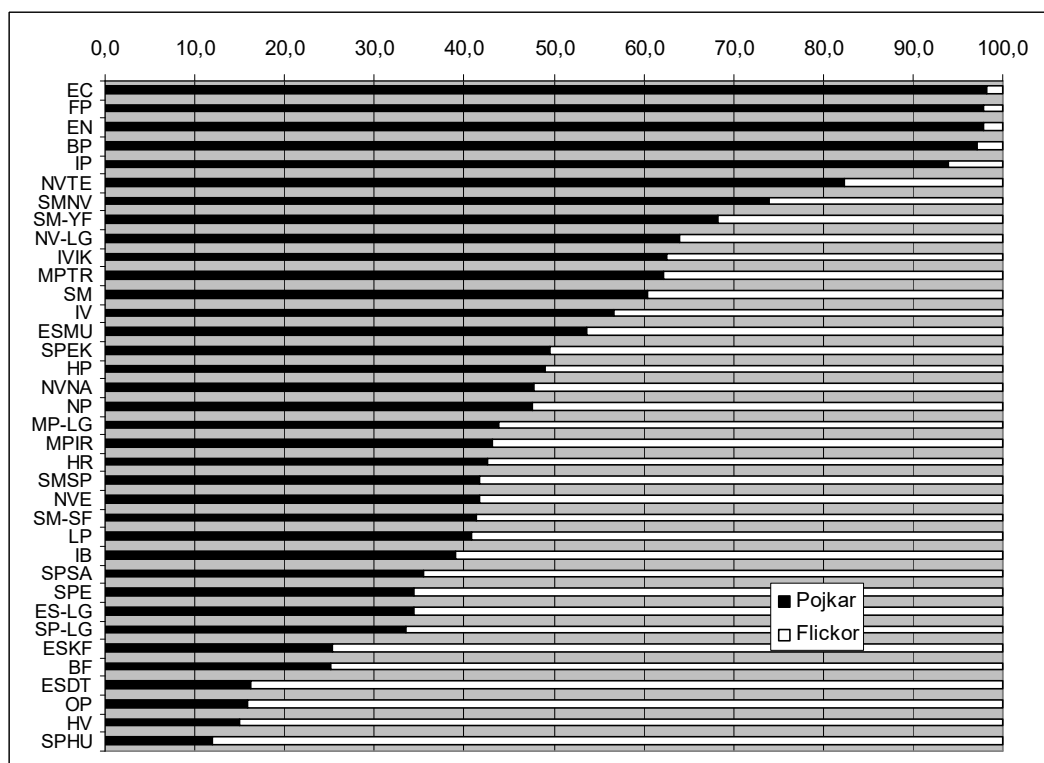
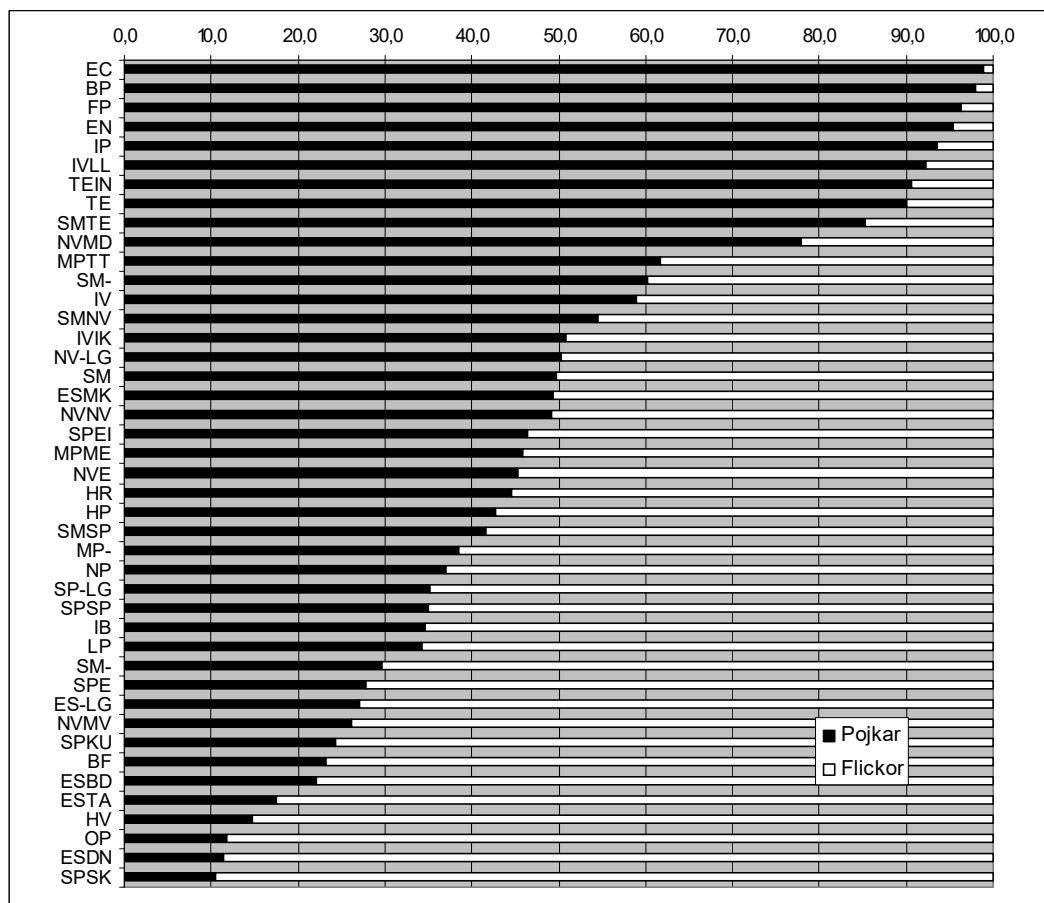

Diagram 14. Pojkar och flickors utbildningar, årskurs två, 2001.

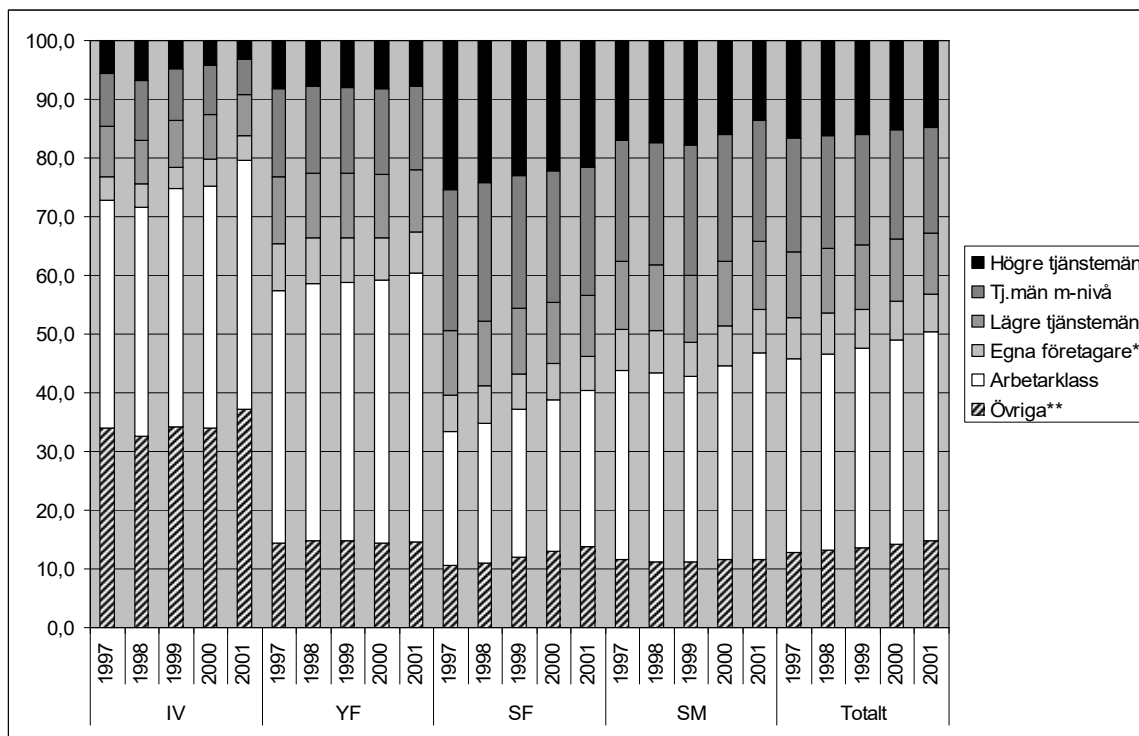
IV.2 Skilda sociala världar

IV.2.1 En översiktsbild

Att den svenska gymnasieskolan är socialt strukturerad är välkänt. På de studieförberedande programmen kommer 1997 ca en fjärdedel av eleverna från högre tjänstemannahem och ytterligare en fjärdedel från hem med minst en förälder som är tjänsteman på mellannivå (Diagram 15 och Tabell 30). Av alla elever i gymnasieskolans årskurs två 1997 utgör högre tjänstemannabarn 16,7 % och barn till tjänstemän på mellannivå 19,4 % – grupperna är således ungefär 0,2 till 0,5 gånger överrepresenterade på studieförberedande utbildningar. De är underrepresenterade på de yrkesförberedande programmen, där de utgör 8 respektive 15 % 1997 (0,2 resp. 0,5 gånger underrepresenterade). Det omvända gäller för barn från arbetarhem. Av alla gymnasieelever i årskurs två 1997 kommer 33 % från arbetarhem, men de utgör 43 % av eleverna på yrkesförberedande program (en överrepresentation på 0,3) och endast 23 % på studieförberedande program (en underrepresentation på 0,3). Barn till lägre tjänstemän är positionerade mellan arbetarbarn å ena sidan och barn till högre tjänstemän och tjänstemän på mellannivå å den andra sidan och de är varken över- eller underrepresenterade på vare sig yrkesförberedande eller studieförberedande program. Barn till egna företagare/jordbrukare är något överrepresenterade på yrkesförberedande program och underrepresenterade på studieförberedande utbildningar.

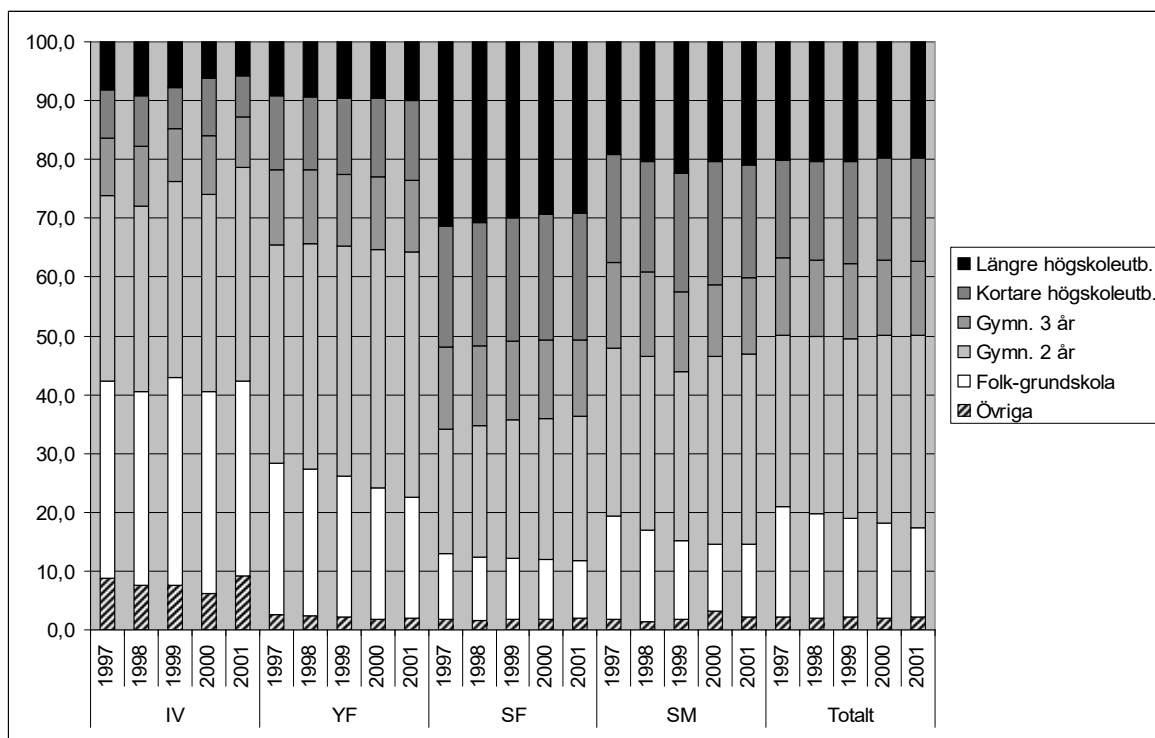
Mönstret är ungefär detsamma 2001 med en viss förskjutning. De högre sociala skikten är ej längre lika överrepresenterade på studieförberedande utbildningar. De minskar dessutom sin andel totalt sett i gymnasieskolan. Hur detta ska tolkas kommer vi att diskutera i avsnittet om sociala gruppers utbildningsstrategier nedan. Vi kan här konstatera att för föräldrarnas högsta utbildningsnivå (med ett mindre bortfall eftersom uppgifterna sträcker sig fram till 2001, under det att SEI-uppgifter härstammar från 1990) minskar – om än inte lika markant – andelen barn till högutbildade föräldrar (minst en treårig högskoleutbildning) på studieförberedande utbildningar, se Diagram 16 och Tabell 31.

Diagram 15. Socioekonomiska gruppernas andelar per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

* Inklusive Jordbrukare ** Inklusive Ej förvärvsarbetande och Ej i FoB.

Diagram 16. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

Övriga omfattar även dem som det saknas uppgifter för och de som ej finns i utbildningsregistret.

IV.2.2 Skillnader mellan grenar

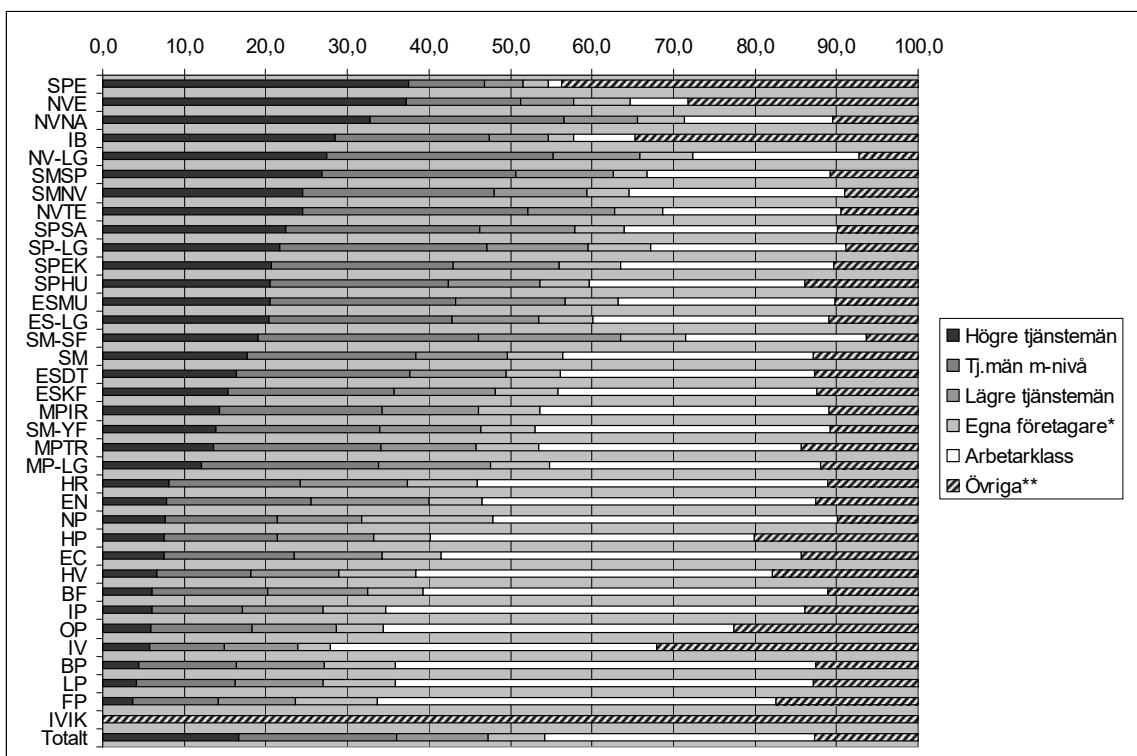
Det finns en uppenbar risk att använda alltför aggregerade kategorier för att analysera relationer mellan sociala grupper och utbildningar. Centrala skillnader mellan utbildningar kollapsar helt när en kategori som studieförberedande program (som omfattar nästan hälften av alla elever i gymnasieskolan) används. Kategorin rymmer vitt skilda typer av utbildningar³⁷, vilka är såväl mer eller mindre socialt och könsmässigt som betygsmässigt selektiva. Socioekonomisk indelning (SEI) är för grova för att fånga väsentliga skillnader i den sociala sammansättningen på utbildningarna.

Uppdelningen i yrkesförberedande program och studieförberedande är rimlig i den meningen att alla studieförberedande utbildningar har en högre andel elever från högre tjänstemannahem än de yrkesförberedande programmen, se Diagram 17 och Tabell 32. Men det råder stora skillnader inom respektive kategori. De numerärt små utbildningarna SPE, NVE och IB har alla en mycket låg andel elever från arbetarhem, under 10 %, och höga andelar elever från högre tjänstemannahem (mellan 28 och 37 %). De har också höga andelar elever med föräldrarna som saknas i Folk- och bostadsräkningen. Det är troligt att en stor grupp av elevernas föräldrar innehar höga sociala positioner, exempelvis diplomater och högre tjänstemän av olika slag, och att andelen högre tjänstemän på dessa utbildningar underskattas. Även NVNA och NV lokal gren har höga andelar elever med ett högt socialt ursprung (33 resp. 27 %). SPSA, det näst största studieförberedande programmet efter NVNA, har en klart lägre social rekrytering, endast 22 % har ett ursprung i högre tjänstemannahem. Generellt gäller att NV-utbildningarna har en tydligt högre social rekrytering än SP-utbildningarna. Undantaget är SM med inriktning mot samhällsvetenskaplig utbildning som har en större andel elever med högt socialt ursprung än SM mot naturvetenskaplig utbildning. För de yrkesförberedande utbildningarna finns också en klar intern social hierarki, där ES och MP särskiljer sig med en betydligt högre social rekrytering än övriga utbildningar. ESMU och ES lokal gren har samma andel elever från högre tjänstemannahem som SPHU och SPEK, 20 %. Mellan MP lokal gren, som har den lägsta andelen högre tjänstemannabarn av ES och MP-utbildningarna, och den av de övriga yrkesförberedande utbildningarna som den högsta andelen, HR, skiljer det fyra procentenheter, (12 % mot 8 %). Från HR till den yrkesförberedande utbildning som har den lägsta andelen barn från högre tjänstemannahem, FP med sina 4 %, är det en kontinuerligt fallande skala. På BP, LP och FP är andelarna elever från högre tjänstemannahem under 5 procent, dvs. mer än sex gånger lägre än på de mest elitrekryterande utbildningarna. Det råder ett omvänt proportionerligt förhållande mellan utbildningar. Utbildningar med en hög andel elever från högre tjänstemannahem har de lägsta andelarna elever från arbetarhem. NVNA har exempelvis endast 18 % arbetarbarn, vilket kan jämföras med SPSA:s 26 % och ca 50 % för IP, BP, LP och FP.

Fem år senare har vissa förskjutningar skett (Diagram 18 och Tabell 32). NV-utbildningarna särskiljer sig än tydligare från SP-utbildningarna. Av de sju mest socialt selektiva utbildningarna, är sex stycken olika varianter av NV-utbildningar – endast SPE slår sig in i den exklusiva skaran. Vi kan också se att TE och TEIN som ersatt NVTE har en betydligt lägre social rekrytering än sin föregångare, runt 15 % elever från högre tjänstemannahem mot 25 % för NVTE. ES och MP-utbildningarna behåller sina positioner sinsemellan och gentemot andra utbildningar. Det finns en tendens till ökade sociala skillnader. De utbildningar som 1997 hade de lägsta andelarna högre tjänstemannabarn, tappar ytterligare någon procentenhet 2001 samtidigt som andelen barn från arbetarhem ökat från ca 50 % till i några fall 55-60 % (BF, BP, IP och LP).

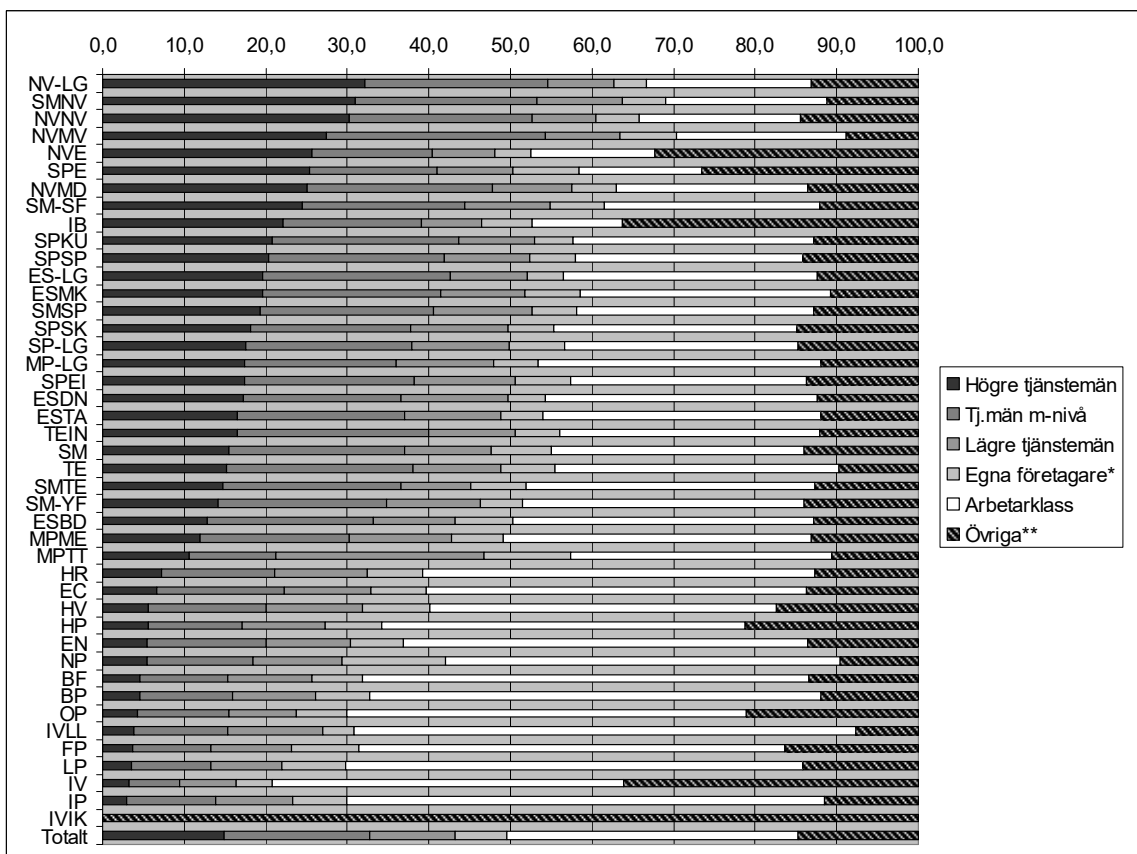
³⁷ Vi skiljer mellan olika nationella grenar av NV, SP, ES och MP samt särskiljer lokala grenar på dessa program och delar upp SM på yrkesförberedande och studieförberedande utbildningar, SM-utbildningar inriktade mot NV och SP samt de med lokala inriktningar och ospecificerade innehåll.

Diagram 17. Socioekonomiska gruppernas andelar per utbildningar, årskurs två, 1997.

* Inklusive Jordbrukare ** Inklusive Ej förvärvsarbetande och Ej i FoB.

Diagram 18. Socioekonomiska gruppernas andelar per utbildningar, årskurs två, 2001.

* Inklusive Jordbrukare ** Inklusive Ej förvärvsarbetande och Ej i FoB

IV.2.3 Utbildningar för kulturella fraktioner och för ekonomiska grupper

En indelning av det sociala ursprunget i socioekonomiska grupper (SEI) ger en endimensionell beskrivning av gymnasieskolans sociala struktur, endast en socialt hierarkiska dimension framträder. För att lyfta fram även andra dimensioner av det sociala ursprunget, framför allt skillnader mellan grupper som har lika omfattande totala tillgångar men av olika slag (främst ekonomiska kontra kulturella eller utbildningsmässiga), krävs en mer differentierad social klassificering. Vi har här använt en indelning i 32 sociala grupper.³⁸ Vi kommer i huvudsak att använda oss av två mått, dels andel av eleverna på en viss utbildning som har ett visst socialt ursprung,³⁹ dels grad av över- resp. underrepresentation av en viss social grupp på en viss utbildning.

Vi har ovan konstaterat att NV-utbildningarna har den högsta sociala rekryteringen. Det är tydligt även när vi analyserar de 32 sociala gruppernas representation på NVNA, se Tabell 35, där de nio grupperna som räknas till högre tjänstemannagrupperna placerar sig först när vi ser till graden av överrepresentation. Först på plats tio finns en social grupp, journalister, som klassas till någon annan större kategori än högre tjänstemän. Bland de övriga större studieförberedande programmen har inget annat program en så tydlig elitdominans. Men analysen kan preciseras ytterligare. Det är framför allt sociala grupper med omfattande utbildningskapital som prioriterar NVNA. Barn till läkare är 1997 den mest överrepresenterade gruppen på NVNA (3,0 gånger överrepresenterade), följda av barn till universitetslärare (2,8 gånger). Dessa två sociala grupper hamnar i topp samtliga år vi har data för och avståndet till nästkommande grupp är betydande. Civilingenjörer, som placerar sig som den tredje mest överrepresenterade gruppen samtliga år, ligger mellan 2,1 och 2,4. Företagsledare, officerare samt högre tjänstemän i offentlig resp. privat sektor är de grupper av dem som klassas som högre tjänstemän enligt SEI som har den lägsta graden av överrepresentation på NVNA. 1997 är exempelvis barn till företagsledare endast 1,4 gånger överrepresenterade på NVNA. De båda högre tjänstemannagrupperna tenderar att vara något mer överrepresenterade över åren (ca 1,6-1,7 gånger) än företagsledare, medan officerare, som utgör en mycket liten grupp, pendlar betydligt (från 1,1 gånger 1998 till 1,8 gånger 2000 och 2001). Det är värt att notera att oppositionen mellan offentlig och privat sektor finns inskriven i rekryteringen till NVNA. Grupper som i betydligt högre grad är anställda i offentlig sektor tenderar att vara mer överrepresenterade på NVNA än de grupper som är anställda inom privat sektor (tydligast uttryckt i oppositionen mellan läkare och företagsledare). Men en än viktigare faktor för att förstå de sociala gruppernas fördelning på NVNA är graden av utbildningskapital de besitter. Jurister, som i omfattande utsträckning arbetar i det privata näringslivet, har en större överrepresentation än högre tjänstemän i offentlig sektor eller officerare, vilka samtliga är anställda i offentlig sektor. Detta kan förklaras av att jurister har en mycket hög andel högutbildade, betydligt högre än de övriga två grupperna.⁴⁰ Att den sociala gruppens utbildningskapital är betydande för representationen på NVNA är påfallande även för medelklassen, där de grupper som i störst omfattning är överrepresenterade på NVNA har de högsta andelarna högutbildade inom gruppen (klasslärare, journalister, tekniker i offentlig sektor och tjänstemän på mellannivå i offentlig sektor).⁴¹

NVNA kan sägas vara en emblematiske utbildning för hur sociala grupper förhåller sig till gymnasieskolan. Detta gäller även SPEK. Medan NVNA:s rekrytering är en indikator på den sociala gruppens utbildningskapital, säger de sociala gruppernas fördelning på

³⁸ Se Appendix för en beskrivning av de 32 sociala grupperna.

³⁹ Se Tabell 33 och Tabell 34.

⁴⁰ Mikael Börjesson & Mikael Palme, *Social klassificering - analyser av olika nomenklaturer för social klassificering och sociala gruppers karakteristika*. Paper presenterat på Workshop "Kulturellt kapital och sociala klasser", Uppsala universitet, 12-14 okt 2001.

⁴¹ Ibid.

SPEK något om deras förhållande till det privata näringslivet. Grupper verksamma i privat sektor, såsom företagsledare, jurister, högre tjänstemän i privat sektor, handelsmän och tjänstemän på mellannivå i privat sektor, är mest överrepresenterade (1,4-2,0 gånger) på SPEK (Tabell 38). De grupper som besitter mest utbildningskapital, läkare och universitetslärare, är dock kraftigt underrepresenterade på SPEK – det går 0,8 gånger respektive 0,6 gånger så många barn till läkare respektive universitetslärare på SPEK som vi kunde ha förväntat oss om de hade varit jämt fördelade över utbildningarna. De är de två sociala grupperna som efter lantarbetare (0,5 gånger) är mest underrepresenterade.

NVTE uppvisar en liknande rekryteringsprofil, men här är det framför allt teknikorienterade grupper tillsammans med privatanställda grupper som är överrepresenterade (Tabell 37). Civilingenjörer är 1997 mest överrepresenterade (2,0 gånger), följda av tekniker i privat sektor och officerare (1,7), högre tjänstemän i privat sektor (1,6), tekniker i offentlig sektor och ämneslärare (1,5) och tjänstemän på mellannivå i privat sektor samt företagsledare (1,4). Läkare och universitetslärare inte är så skeptiska till NVTE som till SPEK, de båda grupperna är 1,2 gånger överrepresenterade på NVTE. Det är framför allt arbetargrupperna som underrepresenterade samt journalister och konstproducenter (0,8).

I mångt och mycket är SPHU (Tabell 39) och ES (Tabell 40) SPEK:s och NVTE:s motsatser, på den tidigare utbildningen finner vi journalister (2,1 gånger överrepresenterade 1997), konstproducenter (1,9), universitetslärare och ämneslärare (1,7), läkare (1,4) samt högre tjänstemän i offentlig sektor (1,3), dvs. sociala grupper inom media och kultur samt grupper med omfattande utbildningskapital verksamma inom offentlig sektor. Vi finner ungefär samma grupper överrepresenterade på ES, konstproducenter (3,0), journalister och ämneslärare (1,7), klasslärare (1,5), universitetslärare och handelsmän (1,4), där den sista gruppen dock står närmare en ekonomisk/privat pol än en kulturell/offentlig.⁴²

SPSA har, slutligen, en relativt jämn representation (Tabell 36). Få grupper är tydligt över- eller underrepresenterade. Förvisso är de högre sociala skikten dominerande, men det råder inte samma tydliga dominansordning mellan de grupper som kan räknas till högre tjänstemän och grupper som kan ses som tjänstemän på mellannivå. Exempelvis är jurister mest överrepresenterade, 2,5 gånger, följda av journalister, vilka i huvudsak kan räknas till medelklassen. Andra medelklassgrupper som konstproducenter, klasslärare, tjänstemän på mellannivå, poliser samt hälso- och sjukvårdsanställda är mer överrepresenterade på SPSA (1,4 till 1,2 gånger) än barn till högre tjänstemän i privat sektor och civilingenjörer (1,1 till 1,0 gång).

Omläggningen av utbildningsutbudet år 2000 (som ger avtryck i statistiken över årskurs två först 2001) är värt att uppmärksamma. På NVNV har inte mycket förändrats, vi finner de nio högre tjänstemannagrupperna i toppen med läkare och universitetslärare i spetsen, båda grupperna 2,9 gånger överrepresenterade. TE, som ersatt NVTE, har dock en något avvikande rekrytering. Tidigare var civilingenjörerna den mest överrepresenterade gruppen, nu har tekniker i privat sektor och tekniker i offentlig sektor övertagit denna position (1,6 gånger överrepresenterade) – civilingenjörer återfinns på plats fyra (1,4).⁴³ Än mer betydande är att grupper som universitetslärare, läkare och jurister ej är speciellt attraherade av TE, de är 0,9 till 0,6 gånger underrepresenterade. Från att ha varit ett alternativ för ett brett spektrum av elitgrupper har TE kommit att bli ett program för i första hand grupper med en tydlig teknisk yrkesinriktning. De nya inriktningarna av NV-

⁴² Man kan även notera att MP har en lägre social rekrytering, förvisso är journalister mest överrepresenterad, 1,6 gånger, men de följs av kvalificerade arbetare i service (1,5) och förmän (1,4), och har grupper som universitetslärare, ämneslärare, företagsledare, läkare och jurister är alla underrepresenterade (från 0,8 till 0,5 gånger).

⁴³ Detta gäller dock inte på TEIN (Lokala inriktningar av Teknikprogrammet), där civilingenjörer är mest överrepresenterade, dock följda av tekniker i offentlig sektor och tekniker i privat sektor.

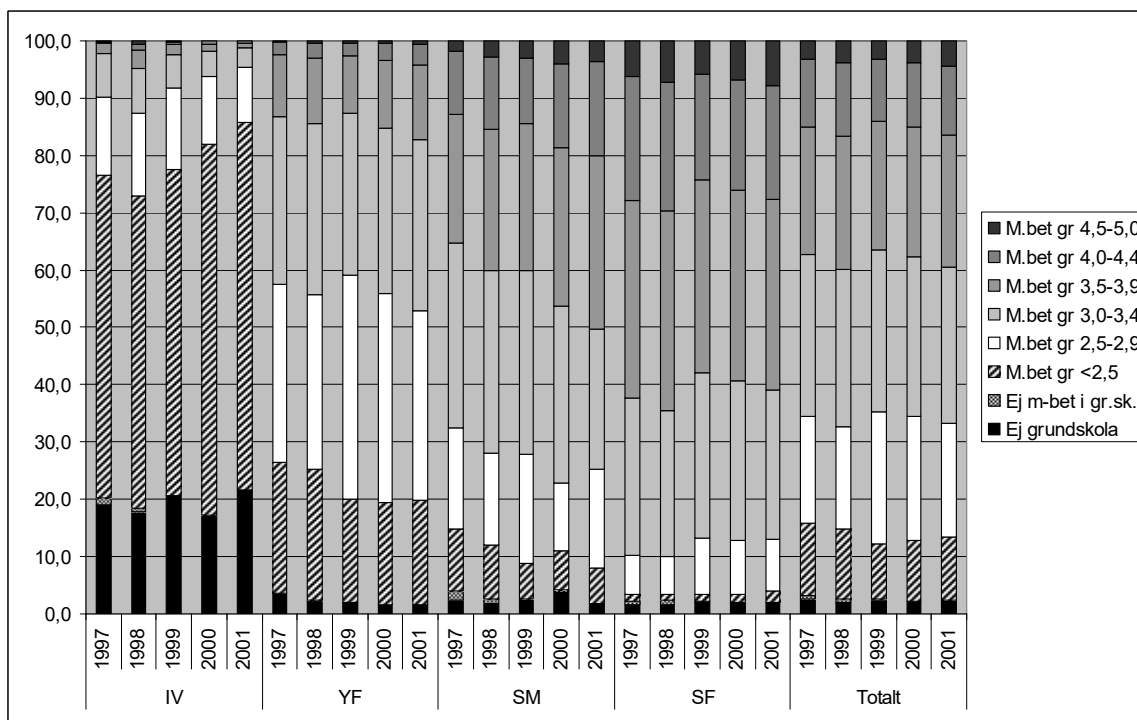
programmet skiljer sig från såväl NVNA och NVTE. NVMD har en rekrytering som kan ses som en korsning av NVNA och NVTE. Samtidigt som utbildningen har en relativt hög rekrytering, och därmed påminner om NVNA, är inte barn till läkare lika påtagligt överrepresenterade som på NVNA, under det att högre tjänstemän i privat sektor hamnar högt såsom på NVTE. Det som framför allt karakteriserar NVMV är oppositionen mellan grupper verksamma i offentlig sektor och grupper inom privat sektor, där de tidigare är betydligt mer överrepresenterade på utbildningen. SPKU, inriktningen mot kultur inom samhällsvetenskapsprogrammet, skiljer sig inte så markant från SPSK, men har en betydligt mer selektiv social rekrytering. Grupper som konstproducenter, jurister, universitetslärare och journalister är mer överrepresenterade på SPKU än på SPSK.

I stället för att uttrycka rekryteringen i över- och underrepresentation kan vi se hur stor andel av samtliga elever som en viss social grupp utgör på en viss utbildning, vilket framgår av 0 (1997) och Tabell 34 (2001). Det är påtagligt att små grupper som är överrepresenterade på en viss utbildning, låt säga universitetslärare på NVNA, vilka är 2,8 gånger överrepresenterade, inte utgör någon större andel av utbildningens elever, i detta fall endast 1,8 % av samtliga elever på NVNA 1997. Men om vi slår samman barn till olika lärarkategorier och till läkarhushåll, vilka alla är överrepresenterade på NVNA, ser vi att närmare 18 %, eller nästan en av fem elever kommer från en dylik bakgrund, trots att dessa grupper endast utgör 9 % av samtliga elever. Omvänt gäller att stora grupper såsom de fyra kategorierna arbetargrupper, vilka totalt utgör 27 % av alla elever svarar för 14 % av eleverna på NVNA. Ytterligare en aspekt av de sociala gruppernas fördelning på de olika utbildningarna ges nedan i avsnittet om sociala gruppers utbildningsstrategier då även de som inte går vidare till årskurs två vägs in i analysen.

IV.3 En skolmässig hierarki

En av de största skillnaderna mellan grupper i gymnasieskolan är baserade på elevernas tidigare skolframgångar eller brist på dylika. Det går en tydlig klyfta mellan de studieförberedande programmen och de yrkesförberedande (Diagram 19 och Tabell 42). Elever med höga grundskolebetyg är tydligt överrepresenterade på de tidigare (elever med över 3,9 utgör 25-30 % av samtliga elever på dessa utbildningar) och underrepresenterade på de senare (motsvarande elever utgör här endast ca 5 %). De lägsta betygen finner vi på IV där mellan 74 och 85 % av eleverna har ett medelbetyg under 2,5 eller saknar svensk grundskoleutbildning. Motsvarande grupp motsvarar ca 4 % på de studieförberedande programmen, ca 20-25 % på de yrkesförberedande, och mellan 8 och 15 % på SM. Skillnaderna mellan utbildningstyperna med avseende på elevernas grundskolebetyg är med andra ord mycket stora.

När vi lägger till ytterligare en dimension, huruvida utbildningstyperna är lokala grenar och nationella program, förändras inte bilden nämnvärt, se Tabell 43. Huvudlinjerna går fortfarande mellan studieförberedande och yrkesförberedande. Den nyansering vi kan göra är att skillnaderna i andelar med höga grundskolebetyg mellan lokala grenar, specialutformade program och nationella grenar är mest tydlig för de yrkesförberedande programmen. Framför allt de specialutformade programmen mot yrkesförberedande utbildningar har högre andelar elever än de nationella yrkesförberedande programmen. För de studieförberedande programmen är skillnaderna försumbara.

Diagram 19. Grundskolebetyg, andelar per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

Det finns dock väsentliga skillnader mellan de studieförberedande programmen. På de mest meritokratiskt selektiva utbildningarna 1997, SM-SF och NVE, hade mellan två och fyra av fem elever grundskolebetyg över 3,9 (Diagram 20 och Tabell 44). På NVNA, IB och SPE hade ungefär hälften av eleverna motsvarande betyg. Såsom för det sociala ursprunget finner vi en skillnad mellan NV-utbildningarna och SP-utbildningarna där de tidigare har en mer elitistisk rekrytering. Inom SP-utbildningarna sammanfaller den sociala hierarkin dock ej helt med den betygmässiga, SPHU hamnar i en högre position efter betyg än SPSA medan det omvända gäller för socialt ursprung. Skillnaden mellan SPHU och SPEK är också påtaglig för betyg, 25 % av eleverna på SPHU har ett betyg över 3,9, vilket endast 11 % av eleverna på SPEK har, men utbildningarna har samma andel högre tjänstemän. För de yrkesförberedande utbildningarna ser vi att ES och MP-utbildningarna har större andelar elever med höga grundskolebetyg än övriga yrkesförberedande utbildningar. Även här sammanfaller den sociala hierarkin med den skolmässiga, ESMU och ESLG har de högsta andelarna elever med såväl höga betyg som högre tjänstemannausprung. Men det går inte att dra de övriga yrkesförberedande programmen över en kam. På HV och HR har majoriteten elever ett betyg över 2,9, under det att på IP, BP och FP har ca 80 % av eleverna ett betyg under 3,0 eller saknar betyg – motsvarande andel för IV är 90 % och det som framför allt särskiljer IV från IP, BP och FP är att IV har en större andel elever som ej gått i svensk grundskola, i övrigt ser rekryteringen likartad ut med hänsyn till elevernas brist på skolframgångar.

Den skolmässiga hierarkin är även den stabil över tid, se Diagram 21 och Tabell 44. Mest påfallande är dock den korrelation som finns mellan de sociala skillnaderna och de betygmässiga. Den sociala elitisering som NV-utbildningarna som grupp genomgått mellan 1997 och 2001 går hand i hand med att utbildningarna blivit än mer betygmässigt selektiva (av de nio högst placerade utbildningarna är sex stycken NV-utbildningar). Den hierarki vi fann 1997 mellan SP-utbildningarna kvarstår 2001, SPSK (som ersatt SPHU) har en högre andel elever med höga betyg än SPSA (tidigare SPSA) och SPEI (tidigare SPEK). TE (och TEIN) som har en betydligt lägre social rekrytering än NVTE har också en betygmässigt lägre position än NVTE. Det tekniska programmet har en lägre

betygsmässig rekrytering än samtliga estetiska utbildningar. Bland de yrkesförberedande utbildningarna ligger de principiella hierarkierna fast, IP, BP och FP har de högsta andelarna elever med låga betyg, ca 70 till 80 % har under 3,0. LP har också deklarerats betygsmässigt och hamnar på ca 75 %. Däremot har HV fått en lägre andel elever med låga betyg, under det att HR fått en högre andel.

Diagram 20. Grundskolebetyg, andelar per utbildningar, årskurs två, 1997 (sorterade fallande efter högsta andel elever med medelbetyg över 3,9).

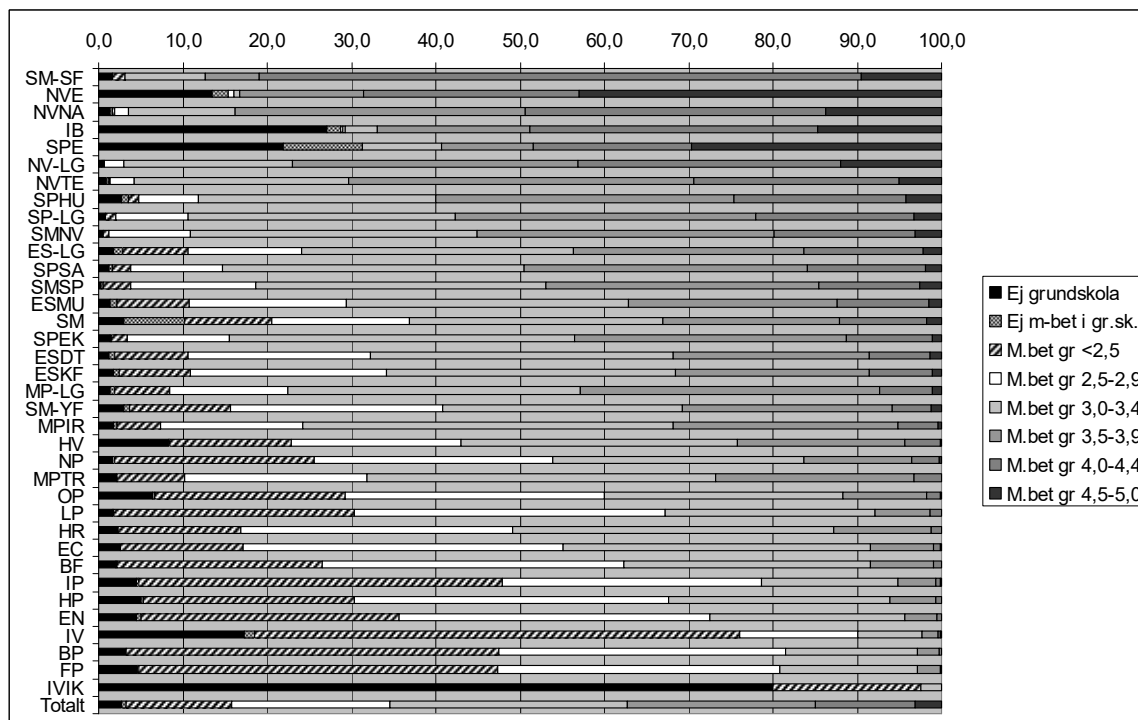

Diagram 21. Grundskolebetyg, andelar per utbildningar, årskurs två, 2001 (sorterade fallande efter högsta andel elever med medelbetyg över 3,9).

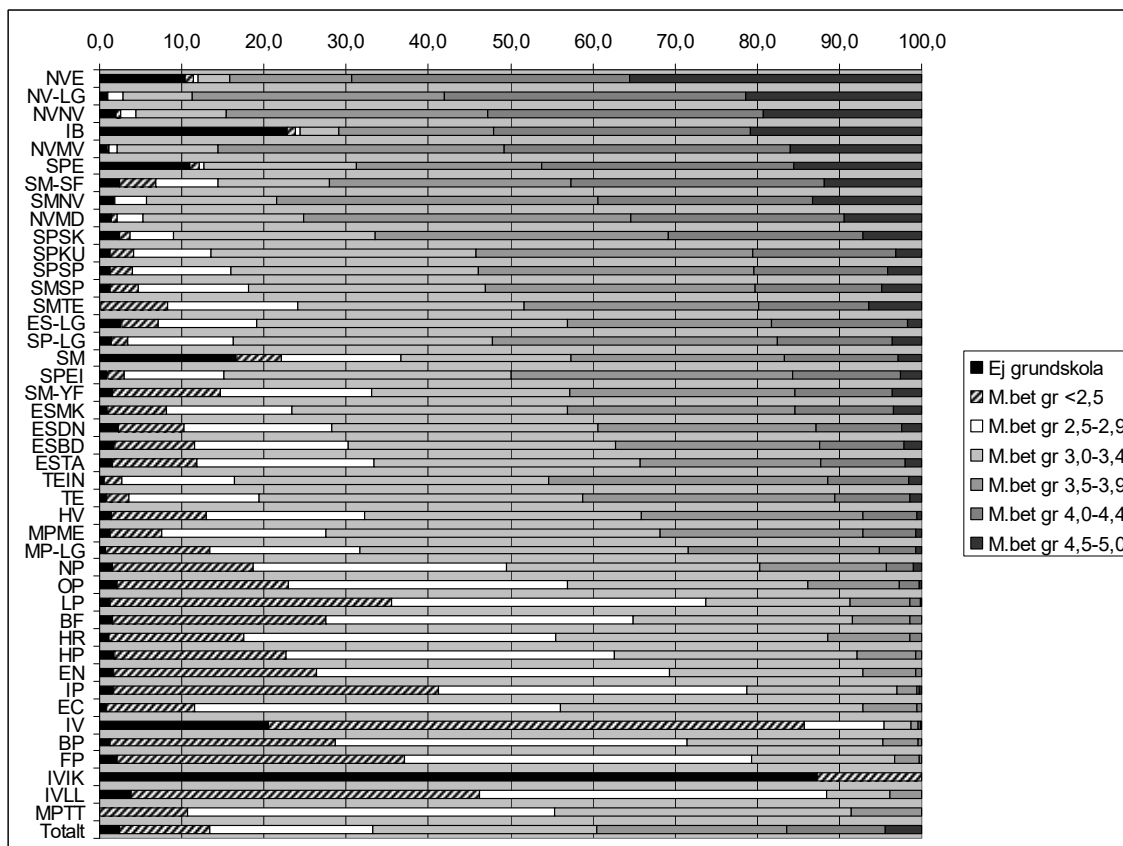
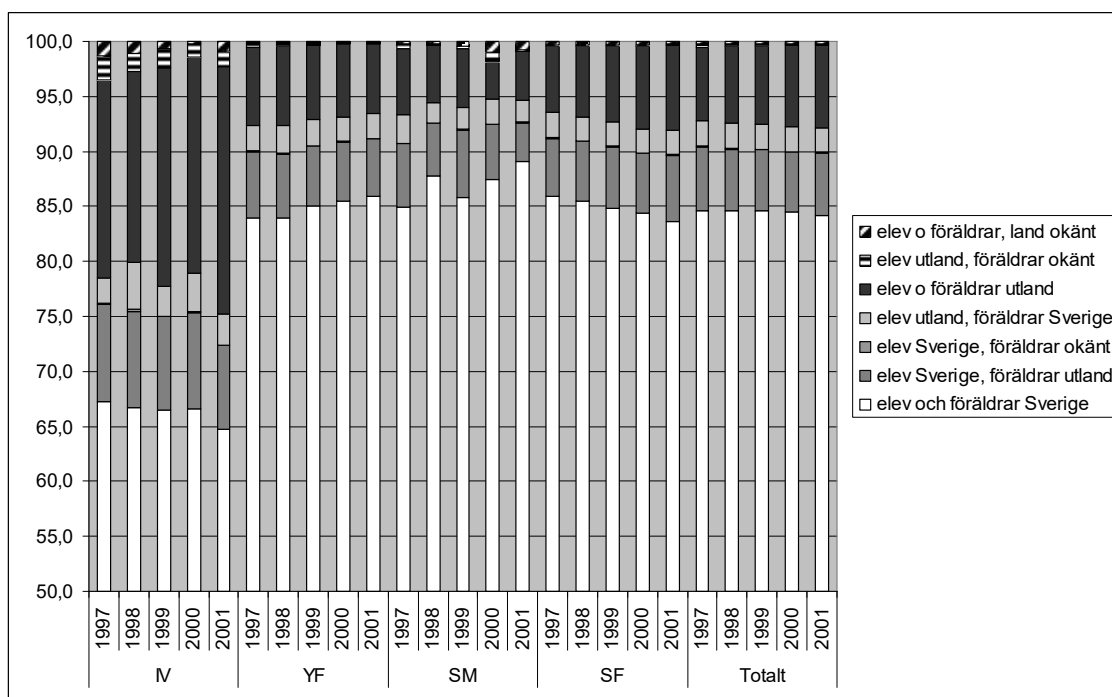

Diagram 22. Nationell härkomst, elev och föräldrar, andelar per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

IV.4 En utbildningssektor för utrikes födda

Den sista dimensionen för strukturerandet av den svenska gymnasieskolan som står oss till buds att undersöka är elevernas nationella härkomst. På en väldigt generell nivå, 0, där vi skiljer mellan utbildningstyper, utmärker sig IV med en markant lägre andel elever som är födda i Sverige och som har svenskfödda föräldrar.⁴⁴ På IV har 65-67 % av eleverna en dylik härkomst, vilket kan jämföras med 84-86 % på såväl de yrkesförberedande som de studieförberedande programmen. SM-programmen har en än större andel, 85-88 %.

På den mer detaljerade nivå, som skiljer ut specifika utbildningar, framkommer skillnader inom utbildningstyperna (Diagram 23 och Tabell 46). Bland de yrkesförberedande programmen, utmärker sig NP, ESMU, ES-LG och MPTR som de utbildningar som har de högsta andelarna elever som är födda i Sverige och som har svenskfödda föräldrar. En rimlig tolkning är att såväl jordbrukssektorn som delar av konst- och medielivet förutsätter en stark förankring i det svenska, för att inte säga i det lokala samhället – lokalt dock i helt olika bemärkelser: storstad för mediesektorn och landsbygd för lantbruket. De utbildningar som har de lägsta andelarna elever med motsvarande ursprung är inte oväntat IV men även ett antal mycket högt socialt och betygsmässigt rekryterande utbildningar som SPE och NVE. Bland de större studieförberedande programmen finns en kontinuerlig skala som går från SPHU, med lägst andel elever med svenskt ursprung, över SPEK, NVNA, och SPSA till NVTE med högst andel. Motsvarande skala för de yrkesförberedande utbildningarna placerar förutom NP och ES, BF, BP, EN, LP och HR vid den pol som har högre andelar svenskfödda elever med föräldrar som också är födda i Sverige, vilka står mot EC och FP men framför allt HV, OP och HP. Även den nationella härkomstens betydelse för gymnasieskolans struktur visar sig vara stabil över åren. 2001 positionerar sig utbildningarna i ett liknande mönster som 1997 (Diagram 24 och Tabell 46).

Men inga elever kan definieras utifrån en enda social faktor. Det finns naturligtvis skillnader mellan invandrargrupper beroende på om vi talar om pojkarnas eller flickornas strategier, vilka sociala tillgångar grupperna besitter (invandrarelever är överrepresenterade både på IV, vilket indikerar få tillgångar, och elitutbildningar som SPE och NVE, där de högre sociala skikten dominerar), vilka tidigare skolkarriärer eleverna har, etc. För att anlägga ett mer uttömmande perspektiv kommer vi nu att utgå från de sociala grupperna för att analysera hur de med hänsyn taget till deras tillgångar utvecklar för strategier i mötet med gymnasieskolan.

⁴⁴ Se även Tabell 45.

Diagram 23. Nationell härkomst, andelar per utbildning, årskurs två, 1997 (sorterade fallande efter andel elever och föräldrar födda i Sverige).

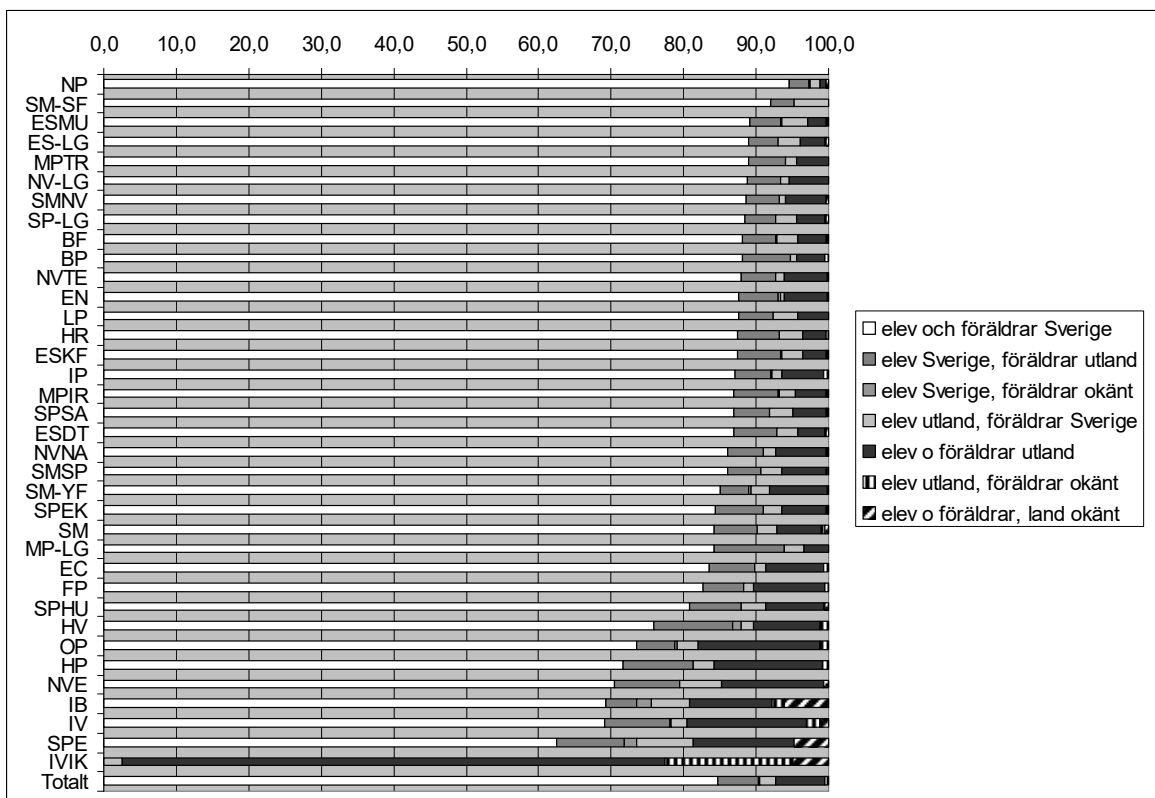
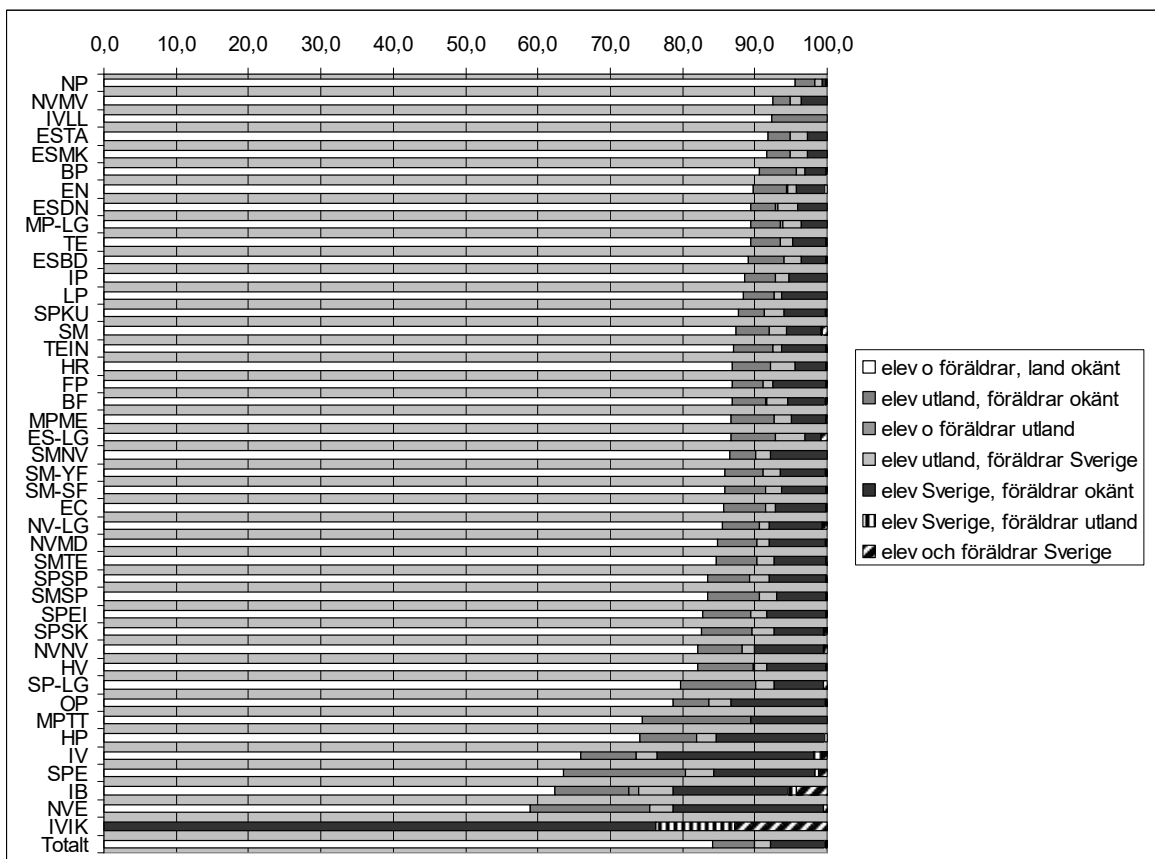

Diagram 24. Nationell härkomst, andelar per utbildning, årskurs två, 2001 (sorterade fallande efter andel elever och föräldrar födda i Sverige).

V. Sociala gruppers utbildningsstrategier

När vi analyserar skillnader mellan gymnasieelever studerar vi resultatet av sociala gruppers utbildningsstrategier. Att andelen barn till högre tjänstemän är större än andelen arbetarklassbarn på NVNA är ett uttryck för att de tidigare värderar denna utbildning högt och söker sig till den i större utsträckning än de senare. För att komma åt de sociala gruppernas förhållande till skolsystemet krävs att vi anlägger ett annat perspektiv. Vi har ovan analyserat hur stor andel en viss grupp utgör på en utbildning, nu kommer vi att studera hur ett visst utbildningsval är relaterat till ett annat utbildningsval hos en viss grupp – analysenheten är således andelar av den sociala gruppen, exempelvis hur många av alla högre tjänstemannabarn som söker sig till NVNA i relation till hur många som söker sig till SPEK.⁴⁵ Detta kan vi sedan jämföra med andra grupper för att kartlägga vilka utbildningar som är särskilt centrala eller direkt otänkbara att söka sig till.

Denna perspektivförskjutning gör att vi även kan få en mer rättvisande bild av gymnasieskolans sociala struktur – vi kan nämligen i analyserna inkludera även dem som inte återfinns i gymnasieskolan och därmed analysera hur de som går vidare till årskurs två förhåller sig till samtliga elever med en viss ålder. Och vidare kan vi analysera vilka vägar olika grupper av elever tar. Detta blir alltmer viktigt att ta hänsyn till. En av de kanske mest betydande förändringar av gymnasieskolan äger rum i det tysta i och med de alltmer utdragna och differentierade studiekarriärerna i gymnasieskolan. En relativt stor andel elever tar ej examen inom fyra år efter att de har påbörjat gymnasieskolan. Av dem som påbörjade sina gymnasiestudier 1998 hade endast 73 % en examen fyra år senare.⁴⁶

För att förstå betingelserna för de val elever med olika kön, ålder, socialt och nationellt ursprung gör inför gymnasieskolan och under sina gymnasiestudier tar vi först vår utgångspunkt i elevernas grundskolebetyg och analyserar hur dessa är fördelade bland

⁴⁵ Skillnaden kan också uttryckas som att basen för andelsberäkningen ändras från utbildningarna till de sociala grupperna, så att när vi summerar andelarna blir summan 100 procent för gruppen.

⁴⁶ Skolverket, *Jämförelsetal för huvudmän, del 1, 2003*, p. 39. Denna siffra har sjunkit från 78 % för de som påbörjade sina gymnasiestudier 1994.

olika grupper av elever. Vi kommer dels att analysera skillnader mellan grupper av elever definierade utifrån de sociologiskt sett centrala kategorierna kön, ålder, socialt och nationellt ursprung, dels att studera förändringar över tid. Till vårt förfogande har vi ett register över samtliga elever som lämnat svensk grundskola åren 1994 till 2001. I och med att tidsspannet är relativt långt, åtta år, och en viss del av våra data om elevernas sociala ursprung är baserad på information från Folk- och bostadsräkningen 1990 får vi en del skevheter i vår möjlighet att jämföra ålderskullarna. Bland de elever som går ut grundskolan 2001 är föräldrarna i genomsnitt nästan sex år yngre 1990 än föräldrarna är till de elever som gick ut grundskolan 1994. Detta får bland annat effekten att andelarna elever med högt socialt ursprung minskar med åren, se vidare Appendix.

Nästa steg i analysen är att undersöka hur övergångarna till gymnasieskolan ser ut. I vilken utsträckning går olika grupper av elever vidare till gymnasiet och förändras mönstren över åren? Hur ser valen av utbildningar ut bland dem som går vidare till gymnasiet? För dessa analyser kommer de som gått ut grundskolan 1997-2001 att analyseras (det är endast för dessa grupper som vi kan studera direktövergångarna till gymnasiet i och med att vi endast har tillgång till gymnasieuppgifter för åren 1997-2001). Slutligen undersöks hur stor andel av olika grupper som går ut gymnasiet inom en given tid och hur väl de lyckas betygsmässigt. Här kan vi återigen nyttja registret över avgångna från grundskolan 1994-2001, vilket även innehåller data över avgångna från gymnasieskolan 1997-2001. För mer uppgifter om de olika registren, se Appendix.

V.1 Ett ojämnt utgångsläge – medelbetyg bland avgångselever i grundskolan 1994-2001

De förutsättningar elever har när de lämnar grundskolan skiljer sig åt markant. Oavsett om medelbetygen kan sägas spegla elevernas förmåga, prestationer, förutsättningar beträffande skolarbete väl, så fungerar betygen som den viktigaste inträdesbiljetten till gymnasieskolan och de varierar tydligt med kön, ålder, socialt och nationellt ursprung. Dessutom finns skillnader över åren.

V.1.1 Två betygssystem

Det är problematiskt att göra jämförelser över hela den period för vilken vi förfogar data över. 1994 ändras det tidigare relativa betygssystemet, där eleverna fick ett medelbetyg mellan 0,0 och 5,0 och där detta var tänkt att vara normalfördelat, dvs. medelvärdet skulle vara betyget 3,0 och en lika stor andel elever skulle återfinnas säg två betygssystem upp som ner från mittenvärdet, till ett mål- och kunskapsrelaterat betygssystem, där i princip samtliga elever kan få högsta betyg i varje ämne om de uppfyller de krav som ställs för detta. Förändringen av betygssystemet får genomslag i våra data 1998 då den första kullen med det nya systemet går ut grundskolan.

Varken det tidigare systemet eller det nya systemet tycks fungera som de ursprungligen var tänkta. I det relativa systemet var medelvärdet över 3,0 och det tenderar att öka över åren, från 3,18 1994 till 3,23 1997, se Tabell 47. Systemet var i första hand tänkt som ett urvalssystem med syfte att endast rangordna eleverna så att ett visst betyg endast betecknar att eleven befinner sig i ett visst förhållande till de andra eleverna. Betygen ger således inget besked om ”vilken kunskapsnivå eleven nått”, bara hur de är relaterade till varandra. Inom ramen för systemet går det inte att förklara att medelvärdet ökar med åren. Ett exempel på den betygsinflation som inträffat är att den lilla andel elever som har ett betyg över 4,4 har ökat markant – 1994 hade 2,7 % motsvarande betyg och andelen stiger sedan för varje år för att 1997 nå 3,9 %. Detta är oproblemiskt så länge vi

inte jämför medelbetyg för olika elevkullar. Men om betygen ska fungera som urvalsinstrument där olika elevkullar konkurrerar med varandra kommer de äldre eleverna som grupp att ha ett handikapp (framför allt i ansökan till högre studier som inte behöver ske i direkt anslutning till tidigare nivå i utbildningssystemet).

I det nya systemet är det möjligt att olika elevkullar har olika betyg, det kan tänkas att de på olika sätt tillgodogjort sig undervisningen och nått olika kunskapsnivåer. Men det är svårt att tro att förändringarna i elevernas kunskaper står i paritet med de förändringar i betygssättningen som skett. När det nya systemet infördes 1998 var medelvärdet 201,2. Tre år senare var medelvärdet 202,9. Ökningen är än större nästkommande år, 2002, då medelvärdet är 204,6.⁴⁷ Men en än mer markant förändring än inflationen är differentieringen av medelbetygen i det nya betygssystemet. Två grupper minskar sina andelar. Den grupp som hade medelgoda betyg (185-220) utgjorde 1998 27,7 % och minskar till 26,3 % och för dem med ett steg lägre betyg, mellan 160 och 180, är minskningen mer dramatiskt, från 23,7 % 1998 till 18,3 % 2001. Samtidigt ökar såväl de som har de högsta betygen (300-320) från 3,0 % till 4,6 % och de med de näst högsta från 10,5 % till 12,4 % som de som har de lägsta betygen (under 160) från 13,2 % till 16,2 %.⁴⁸ En förklaring till denna utveckling är att lärarna var försiktiga i sin betygssättning de första åren efter att det nya systemet lanserats – det fanns då inte heller några kriterier för det högsta betyget, MVG – mycket väl godkänd. En annan är att konkurrensen i skolsystemet hårdnat, för att komma in på de mest eftersökta gymnasieutbildningarna krävs höga eller mycket höga grundskolebetyg, vilket gjort att eleverna blivit mer fokuserade på att få höga betyg och lärarna mer medvetna om vikten av höga betyg. Ytterligare en hypotes för att förstå differentieringen är att de ökade kraven i skolan, att det krävs godkänd i svenska, matematik och engelska för att kunna börja en reguljär gymnasieutbildning, paradoxalt nog har lett till att standarden har sänkts – det är helt enkelt för kostsamt att underkänna elever så lärarna drar sig in i det längsta för att ge eleverna ej godkänd, vilket gör att betyget godkänd tappar en del av sitt värde och därför genererar en förskjutning i betygssystemet, dvs. en betygsinflation.

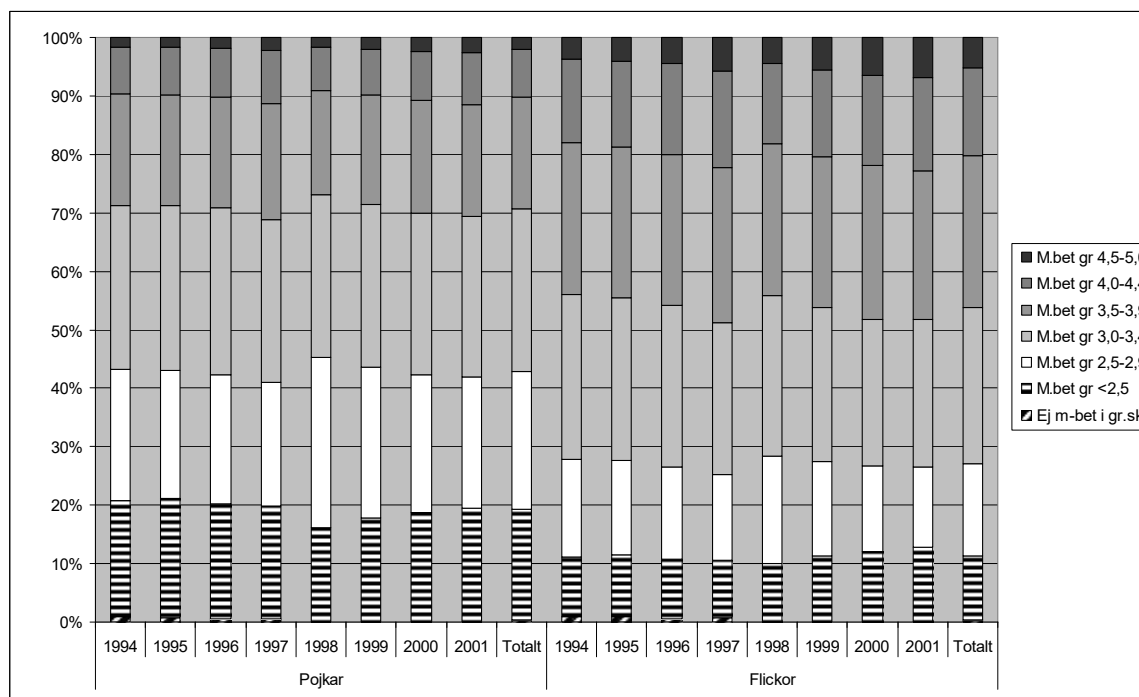
V.1.2 ”Duktiga” flickor och ”svagpresterande” pojkar

Nästa steg i analysen är att undersöka hur de olika betygen fördelar sig på olika grupper samt att ställa frågan om de skillnader som finns ökar eller minskar över tid. Kort kan sägas att flickor får högre grundskolebetyg än pojkar, svenskfödda elever får högre medelbetyg än utrikes födda elever samt att ju högre socialt ursprung eleverna har desto högre medelbetyg tenderar de att få.

Skillnaderna är påtagliga. Vad gäller könen har flickor i genomsnitt 0,3 betygssteg högre medelbetyg än pojkar i det gamla systemet och 22 betygssteg i det nya systemet (se Diagram 25 och Tabell 49). Av flickorna hade 1997 3,7 % ett medelbetyg mellan 4,5 och 5,0, medan detta endast gäller för ca 1,7 % av pojkarna. Omvänt gäller att nästan en dubbelt så stor andel av pojkarna har låga grundskolebetyg, var femte pojke hade 1994 ett medelbetyg under 2,5, medan endast en av tio flickor hade så låga medelbetyg. Skillnaderna tenderar också att accentueras åtminstone vad det gäller de högre betygen. 1997 hade andelen flickor med medelbetyg över 4,4 ökat från 3,7 % till 5,7 % medan andelen bland pojkarna endast ökade från 1,7 % till 2,3 %. I det nya systemet ökar flickornas andel från 4,4 % till 6,8 % från 1998 till 2001, samtidigt som pojkarnas andel endast ökar från 1,7 % till 2,6 %.

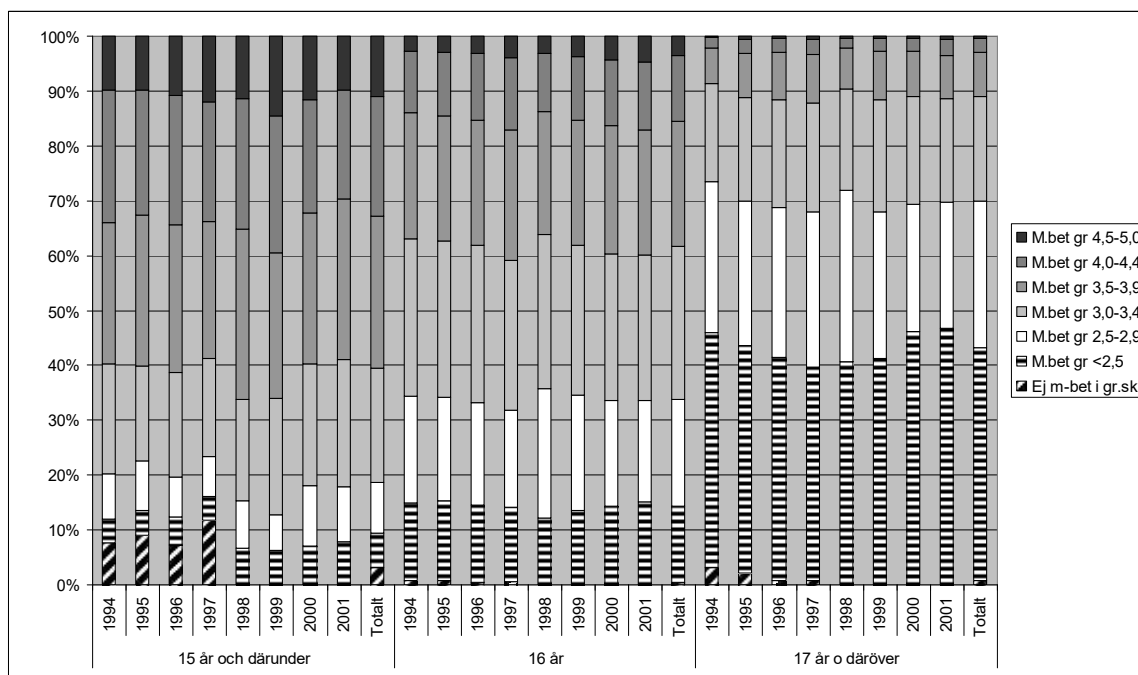
⁴⁷ Skolverket, *Beskrivande data om barnomsorg, skola och vuxenutbildning 2003*, Skolverket, Rapport 236, Stockholm 2003, p. 48.

⁴⁸ Differentieringen av betygen framgår även av den ökade standardavvikelsen, från 54,7 till 60,8 mellan åren 1998 och 2001.

Diagram 25. Kön och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-2001.

V.1.3 Unga vinnare och äldre förlorare

Även den ålder eleverna har när de lämnar grundskolan är tydligt korrelerad med hur väl de lyckas betygmässigt, se Diagram 26 och Tabell 53. De elever som är 15 år och därunder har de högsta medelbetygen, i medeltal 3,27 i det gamla systemet och 232 i det nya systemet, och de som är 16 år och däröver de lägsta medelbetygen, 2,60 i det gamla systemet och 151 i det nya systemet. Skillnaden kan också uttryckas som att bland dem som är yngre återfinns 10-14 % av eleverna i den högsta betygs-kategorin och 4-8 % i den lägsta betygs-kategorin, vilket kan kontrasteras mot dem som är äldre där motsvarande andelar är under en procent och 39-47 %. Att gå ut grundskolan och vara yngre än modal ålder är ett fenomen som blivit allt vanligare på senare år. Från att ha legat på ca 700-800 per år mellan 1994 och 1999 ökar antalet till 1 700 år 2000 och hela 2 700 året därpå. I och med ökningen går också medelbetygen ner något, från 240 1999 till 229 2001. Antalet elever som lämnar grundskolan vid en högre ålder än majoriteten är även den konstant, om än på en högre nivå, något under 4 000, och för dessa är betygen mer stabila över åren.

Diagram 26. Ålder och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-2001.

V.1.4 Från allmän inflation till ökad social differentiering

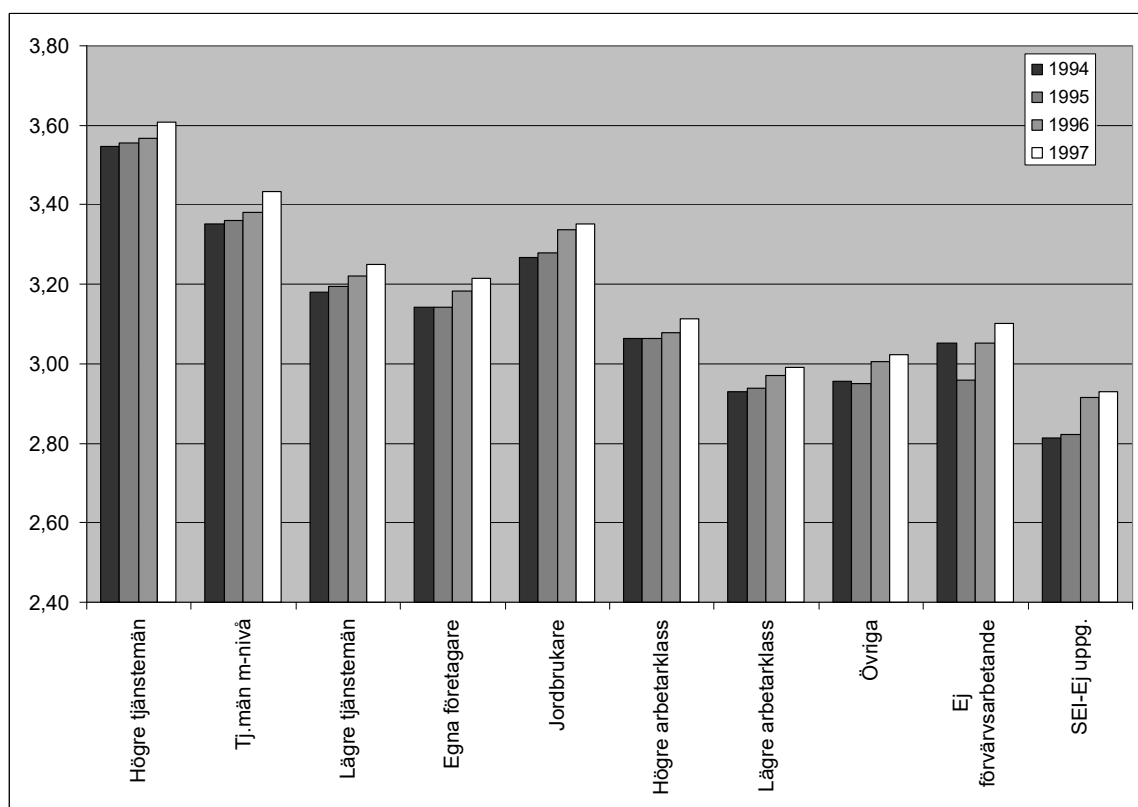
Vilka medelbetyg elever med olika sociala ursprung erhåller framgår av Tabell 55. Elever med ett socialt ursprung från högre tjänstemannahem har i genomsnitt 3,6 och 235 i medelbetyg, vilket kan jämföras med 3,0 och 184 för barn från lägre arbetarklasshem. De senare är kraftigt överrepresenterade i de låga betygskategorierna, där vi finner nästan var fjärde elev med detta ursprung. Av barn till högre tjänstemän är det endast en av tjugofem elever som har så låga betyg. De övriga sociala grupperna med yrken som låter sig klassificeras positionerar sig mellan dessa ytterligheter, efter barn till högre tjänstemän följer barn till tjänstemän på mellannivå (3,43 och 220), barn till jordbrukare (3,31 och 214), barn till lägre tjänstemän (3,25 och 205), barn till egna företagare (3,22 och 202) och barn till högre arbetarklass (3,08 och 194). Resterande grupper har nästan lika låga eller lägre betyg än barn till lägre arbetarklass, barn till övriga yrkeskategorier (2,98 och 187), barn till ej förvärvsarbetande (3,04 och 190) och barn vars föräldrar inte återfinns i Folk- och bostadsräkningen 1990 (2,88 och 179). I och med att vi använder data från Folk- och bostadsräkningen för att indikera elevens sociala ursprung blir det problematiskt att göra jämförelser över tid (se vidare Appendix). Elever som karakteriseras som barn till högre tjänstemän 1994 är inte identiska med barn till högre tjänstemän 2001, de senare har i större utsträckning föräldrar som erhållit sin position i lägre ålder än de tidigare. Gruppen barn vars föräldrar inte finns med i Folk och bostadsräkningen ökar kraftigt från 1994 till 2001 och utgörs dessutom till stor del av föräldrar som har invandrat. Hur länge föräldrarna och barnen varit i Sverige kan dessutom variera. Det är mer sannolikt att barn med föräldrar som ej finns i FoB-90 2001 har varit i Sverige ett icke oansenligt antal år, teoretiskt sett upp till 11 år, än samma grupp 1994. Med detta i minnet kan vi studera de förändringar som sker.

Samtliga grupper ökar sina medelbetyg mellan 1994 och 1997 (Diagram 27 och Tabell 55) och att ökningen är oväntat jämn, samtliga grupper ökar sina medelbetyg ungefär lika

mycket (något under 0,1 betygssteg).⁴⁹ Men i det nya betygssystemet fördelas gracerna mer olikt (Diagram 28 och Tabell 55). Bland de grupper som ökat sina betyg finns barn till högre tjänstemän (231 till 238), barn till tjänstemän på mellannivå (216 till 222) och barn till jordbrukare (210 till 217) samtidigt som barn från högre arbetarklass (193 till 195), barn till övriga (187 till 188), barn från lägre arbetarklass (184 till 184) och barn vars föräldrar inte finns i FoB-90 (177 till 179) ökar måttligt eller inte alls.⁵⁰

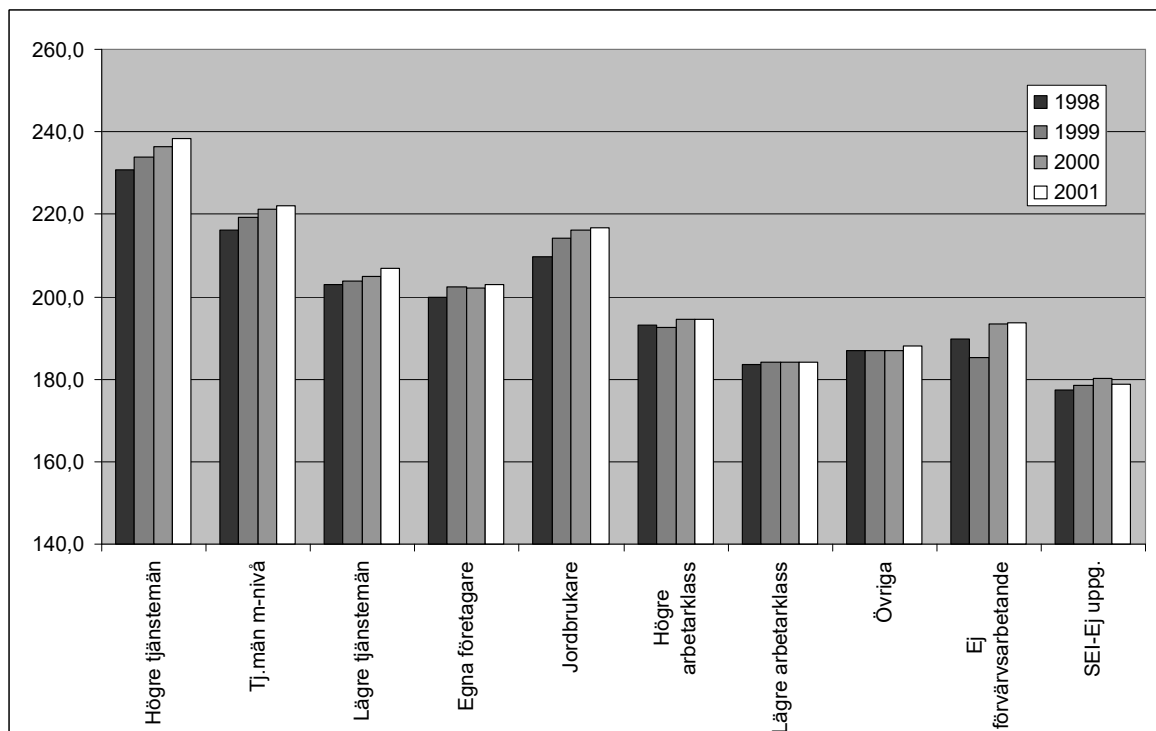
Mycket tyder således på att det nya betygssystemet ökar de sociala skillnaderna i grundskolan. Elever som erhåller de högsta betygen, här de mellan 300 och 320, ökar sin andel bland de med ett ursprung i högre tjänstemannahem från 7,8 % 1998 till 12,3 % 2001. Under samma period ökar barn från högre arbetarklasshem sin andel från 1,4 % till 2,1 % och barn från lägre arbetarklasshem från 1,1 % till 1,7 %. Även om den procentuella förändringen inom respektive grupp är likartad, en ökning av andelarna på ca 50 %, så blir förblir chanserna för att nå åtråvärda gymnasieutbildningar mycket ojämlika. Medan ca en på åtta elever med ett ursprung i högre tjänstemannahem har ett så pass högt betyg så att i princip samtliga gymnasieutbildningar med betygsintag blir möjliga att komma in på, gäller detta för en på ca 50 av barn från högre arbetarklass och från lägre arbetarklass. Likaså ökar sannolikheten bland den lägre arbetarklassens barn att få ett medelbetyg under 160 från 1998 till 2001 – från en på fem till en på fyra – under det att denna risk endast ökar från en på 20 till en på 23 för barn till högre tjänstemän under samma period.

Diagram 27. Socioekonomisk grupp och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-1997.

⁴⁹ Barn till högre tjänstemän ökar från 3,55 till 3,61, barn till tjänstemän från 3,35 till 3,43, barn till lägre tjänstemän från 3,18 till 3,25, barn till egna företagare från 3,14 till 3,22, barn till jordbrukare från 3,27 till 3,35, barn till högre arbetarklass från 3,06 till 3,11, barn till lägre arbetarklass från 2,93 till 2,99, barn till övriga från 2,96 till 3,02, samt barn till föräldrar som inte finns i FoB-90 från 2,81 till 2,93.

⁵⁰ Barn till lägre tjänstemän (203 till 207) och barn till egna företagare (200 till 203) bildar en mellangrupp.

Diagram 28. Socioekonomisk grupp och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1998-2001.

Om vi väljer att utgå från familjens utbildningskapital, här indikerat av den högsta utbildningsnivå som någon av föräldrarna har, accentueras de tendenser vi sett för socioekonomiska grupper. I det gamla betygssystemet (Diagram 29 och Tabell 57) går samtliga grupper framåt, låt vara något ojämnt där de mest markant ökningarna sker bland den lilla grupp elever som det helt saknas data för om föräldrarnas utbildningsnivå som ökar från 2,28 till 2,60, de elever med föräldrar där utbildningsnivån är ospecificerad (från 2,48 till 2,66) och de elever som finns i utbildningsregistret men utan uppgifter (från 2,95 till 3,04) samt för de elever som har de föräldrar med kortare högskoleutbildning (från 3,35 till 3,43) medan ökningen är mindre för övriga grupper. I det nya systemet (Diagram 30 och Tabell 57) är det två av de tre första grupperna, de som troligtvis har de lägsta utbildningsinvesteringarna och har den i särklass högsta andelen invandrade föräldrar, de som går tillbaka mest (från 155 till 123; från 161 till 169 samt från 181 till 172), följda av de grupperna med de lägst klassificerade utbildningar bland föräldrarna (folk- och grundskola: från 171 till 167 samt från 175 till 171) under det att barn till de mest välutbildade grupperna går framåt mest – barn till föräldrar med en längre högskoleutbildning ökar från 232 till 239 och barn till föräldrar med forskarutbildning från 246 till 252.

Diagram 29. Högsta utbildningsnivå och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1994-1997.

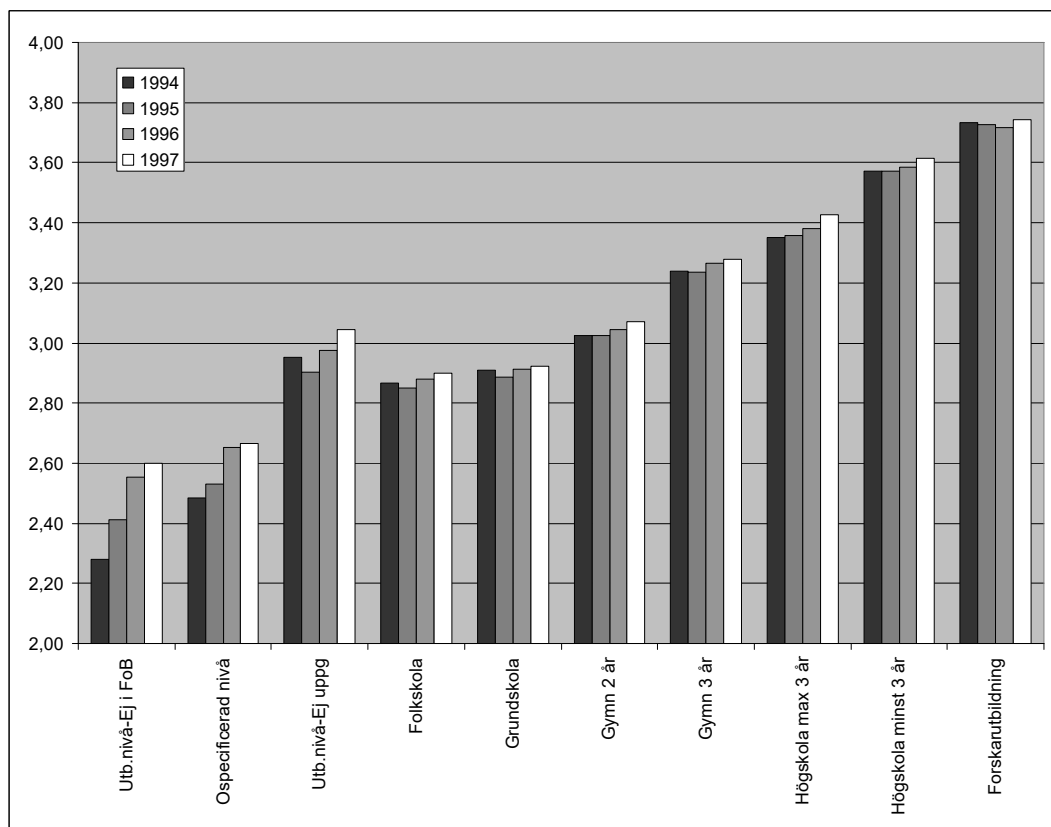
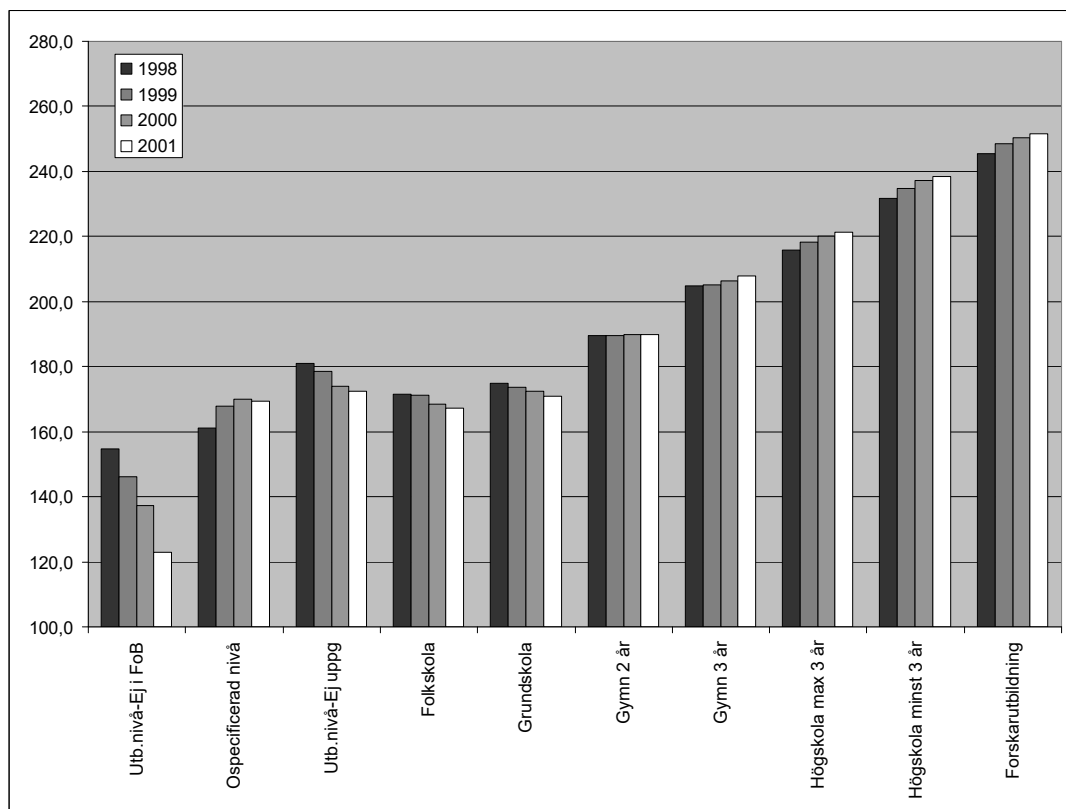

Diagram 30. Högsta utbildningsnivå och medelbetyg, samtliga avgångselever från årskurs nio 1998-2001.

Två anmärkningar behöver göras. Kvaliteten på data för föräldrarnas utbildningsnivå är betydligt bättre (senaste data från 2001) än för socioekonomisk grupp (senaste data från 1990), vilket gör att de som det överhuvudtaget ej finns data för utgör en nästintill försumbar grupp (se vidare i appendix om förhållande mellan föräldrarnas socioekonomiska grupp och högsta utbildningsnivå) och att vi därmed får en betydligt bättre täckning på vår indikator på familjens kapitaltillgångar. Vi har i tidigare sammanhang och även i föreliggande rapport kunnat visa att föräldrarnas utbildningskapital är mer tydligt relaterat till barnens framgångar och investeringar inom utbildningssystemet än föräldrarnas socioekonomiska grupp.⁵¹ Det är mot bakgrund av detta rimligt att anta att de resultat vi funnit ovan indikerar en viktig skillnad mellan den betygsinflation som sker inom de två betygssystemen. I det tidigare systemet sker en allmän inflation, alla grupper höjer sig ungefär lika mycket, medan det nya systemet verkar gynna de mest kapitalstarka grupperna (framför allt de med omfattande utbildningskapital⁵²) mer än andra grupper.

V.1.5 Invandrade grupper

De ovan framkomna resultaten pekar på att de grupper som det saknas data för har lägre betyg än andra. Dessa grupper innehåller ofta invandrade individer. Men det går ej att likställa att ej finnas med i Folk- och bostadsräkningen och att ha invandrat (det finns de som har invandrat tidigare än 1990 och som finns med i Fob-90 och de som inte finns med i FoB-90 som inte har invandrat). Det är således värdefullt att studera den nationella härkomsten för sig, se 0. De högsta betygen finner vi bland dem som själva är födda i Sverige och som har minst en förälder som är född i Sverige (medelbetyget är i genomsnitt 3,24 och 206). För de elever som är andra generationens invandrare (elev födda i Sverige, föräldrar utrikes födda) sjunker genomsnittet till 3,04 och 191 och för dem som är första generationens invandrare (både elev och föräldrar ej födda i Sverige) sjunker genomsnittet ytterligare till 2,90 och 178. De som är adopterade (elev födda i utland, föräldrar födda i Sverige) hamnar på ungefär samma nivå som andra generationens invandrare (3,02 och 191). Resultaten kan tolkas på så sätt att förankringen i det svenska samhället för såväl elever som föräldrar avgör medelbetyget på så sätt att ju högre grad av förankring desto högre medelbetyg. Att det i det tidigare betygssystemet skedde en allmän betygsinflation som förbyts i en mer specifik betygsinflation i det nya systemet, finner visst stöd även när vi analyserar den nationella härkomsten. Fram till 1997 ökar alla grupper och framför allt den grupp som har lägst medelbetyg, de som är första generationens invandrare (2,82 till 2,97). Därefter sker en mycket måttlig ökning för denna grupp (från 177,6 till 177,7). Andra generationens invandrare ökar dock från 190 till 193 och svenskfödda elever med föräldrar födda i Sverige ökar likväl, från 204 och 206.

V.1.6 En fördjupad analys

När vi bryter ner sociala kategorier som kön, socialt ursprung och nationell härkomst ser vi att de samspelar (Tabell 63). Att vara flicka och ha ett högt socialt ursprung renderar högre medelbetyg (3,75) än att vara pojke med samma sociala ursprung (3,47) eller att vara flicka

⁵¹ Se exempelvis Broady, Donald, Mikael Börjesson & Mikael Palme: "Det svenska högskolefältet under 1990-talet. Den sociala rekryteringen och konkurrensen mellan lärosätena", pp. 13-47, 135-154 i *Perspektiv på högskolan i ett förändrat Sverige* (red. Thomas Furusten). Stockholm: Högskoleverket, 2002, ISBN 91-88874-91-5. PDF-version (3 MB) av antologin tillgänglig hos Högskoleverket <<http://www.hsv.se/sv/>>.

⁵² Ett liknande resultat erhålls när vi analyserar familjens sammanräknade inkomst (Tabell 59). Här har vi dock också endast i dagsläget tillgång till inkomstdata för Folk- och bostadsräkningen 1990 och bortfallet är identiskt med det för socioekonomiska grupper, se Appendix.

med ett lägre socialt ursprung såsom barn till tjänstemän på mellannivå (3,58). Det är intressant att notera att flickor som har ett medelklassursprung (tjänstemän på mellannivå) har högre medelbetyg än pojkar med ett ursprung i högre social klass (högre tjänstemän). De flickor som är andra generationens invandrare har högre genomsnittligt medelbetyg (3,22) än pojkar som är svenskfödda med minst en förälder som är född i Sverige (3,12), se Tabell 64.

Vidare rymmer de sociala klassificeringar vi här arbetar med interna skillnader. När vi i stället för socioekonomisk indelning (SEI) använder oss av en indelning i 32 sociala grupper för att analysera medelbetyg från grundskolan (Tabell 65) kan vi se att vissa grupper som klassas som SEI-kategorin högre tjänstemän har betydligt högre genomsnittliga medelbetyg än andra grupper inom samma kategori (barn till läkare har 3,75, barn till ämneslärare 3,69, barn till universitetslärare respektive jurister 3,68, vilket kan jämföras med andra grupper klassade som högre tjänstemän som barn till officerare 3,44 och barn till företagsledare 3,50).⁵³ Vissa grupper som klassas som tjänstemän på mellannivå har i jämförelse med de två senare grupperna högre eller likvärdiga medelbetyg (detta gäller för journalister 3,53, klasslärare 3,47 och tekniker i offentlig sektor 3,43). Ser vi till andelarna som har höga medelbetyg utgör denna kategori ca 15 % bland barn till läkare och barn till universitetslärare, över 10 % för barn till civilingenjörer, barn till jurister och barn till ämneslärare, medan motsvarande andelar för barn till företagsledare är 6,4 % och för officerare 4,5 %. Det är här påtagligt att de grupper för vilka utbildningskapitalet utgör ett fundament för den sociala ställningen – läkare, jurister, universitetslärare, ämneslärare och även i viss mån civilingenjörer – är de som är mest gynnade av utbildningssystemet, här i form av höga grundskolebetyg.

Även här finns påtagliga skillnader mellan könen, se Tabell 66. När vi rangordnar grupperna uppdelade efter kön kommer döttrar i elva sociala grupper före första sociala grupp med söner (läkare, 3,60). Flickor som härstammar från hem där utbildningskapitalet är centralt, dvs. från läkarhushåll, universitetslärarhem, ämneslärarhem och hem där föräldrarna är jurister, har genomsnittliga medelbetyg på mellan 3,69 och 3,90. Men även flickor från grupper i medelklasspositioner såsom tekniker, klasslärare och journalister har högre genomsnittliga medelbetyg än första grupp söner, dvs. läkarsöner. De lägsta genomsnittliga medelbetygen har pojkar med lågt socialt ursprung. De elva lägst placerade grupperna består av pojkar. Skillnaden mellan exempelvis söner och döttrar till okvalificerade arbetare i service är 0,31 betygssteg, 2,77 för pojkarna mot 3,08 för flickorna.

De sociala gruppernas ojämlikhet inför skolsystemet manifesteras också i de valmöjligheter som ges i grundskolan. Mer omfattande investeringar i grundskolan, dvs. val av språk som tillval, val av särskild matematik och engelska, samt val av friskolor (vilka förutsätter ett aktivt val från familjens sida) tenderar att vara vanligare för flickor, för yngre elever, för elever med högt socialt ursprung och för elever som är födda i Sverige.⁵⁴ Några intressanta undantag kan dock noteras. Det är ingen större skillnad mellan pojkar och flickor vad gäller benägenhet att välja särskild matematik. Elever som har icke-svensk bakgrund (framför allt de som är andra generationens invandrare) har en stor benägenhet att välja fristående grundskolor, vilket är mer vanligt för dessa grupper än för svenskfödda grupper. Men till viss del prefereras olika typer av friskolor (se Tabell 67), svenskfödda elever med minst en förälder född i Sverige föredrar friskolor med allmän inriktning och friskolor med speciell pedagogisk inriktning (totalt 57 % av de elever med denna nationella härkomst som har gått i friskola), och är mindre benägna att prioritera konfessionella skolor och etniska skolor (totalt 23 %). För de som är första generationens

⁵³ Barn till civilingenjörer, 3,63, barn till högre tjänstemän i offentlig sektor, 3,56, och barn till högre tjänstemän i privat sektor, 3,58, bildar en mellangrupp.

⁵⁴ Se Tabell 50, Tabell 52, Tabell 54, Tabell 56, Tabell 58, Tabell 60 och Tabell 62

invandrare är motsvarande andelar 27 % och 39 % samt för dem som är andra generationens invandrare 33 % och 42 %. Invandrade elever väljer i större utsträckning än svenskfödda elever internationella skolor medan det omvända gäller för internatskolor.

V.2 Övergångar till gymnasieskolan

V.2.1 Generella tendenser

Gymnasieskolan har alltmer kommit att bli en obligatorisk skolform, om än inte lagstadgad så i praktiken. Med detta menas att det har blivit legio att påbörja gymnasiestudier, inte att avsluta dessa, vilket vi kommer att se nedan. Av alla som gick ut grundskolan 1997 var det endast 2,0 % som inte påbörjade gymnasiestudier samma år som de gick ut grundskolan, se Tabell 68. Denna andel pendlar mellan 2,0 och 2,4 under perioden fram till 2001. Vi kan jämföra dessa andelar med de andelar som gällde tio år tidigare, då det var dryga 10 % av eleverna som inte gick vidare direkt till gymnasiestudier.⁵⁵

Men dessa förändringar är inte så stora som det tycks. En stor andel elever påbörjar det individuella programmet, en andel som dessutom ökar från 5,3 % 1997 till 8,2 % 2001 (Tabell 68). Om vi lägger samman de som ej går vidare direkt till gymnasiet och de som börjar på IV blir summan nästan likvärdig med den andel som 1988 inte gick vidare till gymnasiet. Det hela kan uttryckas som att andelen elever som påbörjar en ordinarie gymnasieutbildning har varit relativt konstant de senaste 15 åren, runt ca 90 %. Det har dock skett vissa förskjutningar de senaste åren med avseende på vilken typ av program eleverna väljer. Den mest påtagliga förändringen är att en allt större andel elever börjar ett specialutformat program. SM ökar från 4,6 % till 8,1 % från 1997 till 2001. Däremot är det små skillnader mellan studieförberedande program och yrkesförberedande program. När vi räknar in de klassificerbara SM-utbildningarna till endera kategorin, visar det sig att andelarna 2001 är ungefär desamma som för 1997.⁵⁶

Betraktar vi de enskilda programmen, Tabell 69, ser vi att NV tappar stort, 8,5 procentenheter, mellan 1997 och 2001. Delvis förklaras detta av att den nationella grenen NVTE försvinner 2000 och ersätts av ett nytt program, TE. Läger vi samman TE och NV för 2001 erhåller vi 20,2 %, vilket kan jämföras med 21,9 % för NV 1997, dvs. endast en skillnad på 1,7 procentenheter. Men vi bör även korrigera för SM. SM med inriktning mot NV eller TE svarar 2001 för 1,2 %, under det att SMNV 1997 endast valdes av 0,5 % av eleverna. Detta gör en ytterligare minskning av differensen till 1,0 procentenhet. Faktum är att SP tappar något mer, 2,6 procentenheter minus de 1,5 procentenheter som SMSP ökar, dvs. 1,1 procentenheter. Mest tappar dock BF, som går tillbaka 1,5 procentenheter. Även IP, HP, FP och OP tappar relativt mycket (från 0,5 till 0,7 procentenheter). Eftersom dessa program är små slår dessa nedgångar hårt. BF tappar 28 % av elevantalet från 1997 till 2001, IP, 34 %, och OP, FP och HP tappar dryga 10 %. Även EN tappar mycket, 29 %. Några små program som däremot ökar kraftigt är IB, 155 %, BP, 56 %, HV 44 %, MP 36 %. SM ökar generellt, men det är en ojämn ökning. SM utan vidare specifikation minskar sina andelar, från 3,5 % till 1,5 %, under det att SM-YF ökar kraftigt, från 0,3 till 2,8 %. SMSP går också fram stort, med 1,5 procentenheter, medan dock SMNV ökar mer beskedligt, 0,2 procentenheter.

⁵⁵ Donald Broady, Mats B. Andersson, Mikael Börjesson, Jonas Gustafsson, Elisabeth Hultqvist, Mikael Palme, "Skolan under 1990-talet. Sociala förutsättningar och utbildningsstrategier", pp. 5-133 i SOU 2000:39, *Välfärd och skola. Antologi från Kommittén Välfärdsbokslut*, Stockholm 2000, p. 63.

⁵⁶ Båda kategorier minskar sina andelar fram till 1999 för att sedan öka igen till tidigare nivåer. Detta bör dock förstås mot bakgrund av att SM utan vidare specifikation ökar markant fram till 1999 för att sedan nästan försvinna och ersättas av specificerade SM-utbildningar som är möjliga att hänföra till endera studieförberedande eller yrkesförberedande utbildningar.

Vi har ovan konstaterat att friskolorna expanderar kraftigt mellan 1997 och 2001, vilket även framgår av Tabell 70. 1997 började 2,6 % av eleverna som gått ut grundskolan samma år en gymnasieutbildning på en fristående skola. Fem år senare har andelen ökat till 7,3 %, eller 4,7 procentenheter. I absoluta tal sker en ökning från 2 500 elever till 7 500 elever, eller en tredubbling under fem år. Landstingsdrivna gymnasieskolors nedgång framgår tydligt, andelarna minskar under perioden, från 4,7 till 1,7 %. De kommunala skolorna tappar ca 2,0 procentenheter, från 90,7 % till 88,6 %, men det faktiska antalet elever ökar med dryga 2 700 elever som en följd av att antalet elever som går ut grundskolan ökar med över 5 000 elever från 1997 till 2001.

V.3 Utbildningsbanor för 1997 års avgångselever från grundskolan – en kohortanalys

V.3.1 Sociala gruppers benägenhet att påbörja en gymnasieutbildning

De olika förutsättningarna eleverna har med hänsyn till kön, socialt ursprung, nationell härkomst och tidigare skolkarriärer manifesteras i elevernas val av gymnasieutbildning. Vi kommer nedan att koncentrera våra undersökningar till dem som går ut grundskolan 1997. Detta av anledningen att vi kan följa dessa individer under fem år, de fem närmast följande åren efter avslutad grundskola, vilket innebär att vi kan följa dem under den tid det rimligtvis bör ta för att avsluta en gymnasieutbildning. Hela gymnasiekarriären inklusive avgångsbetyg kan analyseras för denna kohort, något som inte på samma sätt är möjligt för dem som gått ut senare år (en allt större andel av eleverna tar allt längre tid på sig att gå igenom gymnasiet).

Till att börja med är valet, eller ickevalet i vissa fall, att inte påbörja en gymnasieutbildning samma år som man går ut grundskolan mer vanligt bland de lägre sociala skikten och framför allt bland de elever som har en misslyckad skolkarriär bakom sig (Tabell 71). Andelen barn till lägre arbetarklass som inte går vidare direkt till gymnasieskolan är 2,2 %, och den lägsta andelen finner vi hos barn till tjänstemän på mellannivå, 1,3 %. Barn till högre arbetarklass har dock en relativt låg andel som inte går vidare, 1,4 %, faktiskt endast 0,1 procentenhet lägre än barn till högre tjänstemän.⁵⁷ Mönstret är detsamma när vi ser till föräldrars inkomst och utbildningsnivå. Bland elever vars föräldrar har de lägsta inkomsterna och utbildningsnivåerna finner vi de högsta andelarna som inte går vidare. Andelarna som inte går vidare sjunker därefter successivt till vi kommer till de näst högsta inkomsterna och kortare högskoleutbildning, för att därefter öka något igen.

Det finns ingen skillnad mellan pojkar och flickors benägenhet att inte påbörja en gymnasieutbildning, 2,0 % av vardera grupp går inte vidare direkt till gymnasiet. Däremot finns skillnader mellan grupper med olika nationell härkomst. Elever som själva är födda i Sverige och som har föräldrar som är födda i Sverige har de lägsta andelarna som inte går vidare till gymnasiet, 1,6 %. Andelarna för andra generationens invandrare, dvs. de som själva är födda i Sverige men vilkas föräldrar är födda utomlands, är 3,3 % och motsvarande siffra för första generationens invandrare, dvs. att både elev och föräldrar är födda utomlands, är 3,8 %. Av gruppen där eleverna är födda utomlands och föräldrarna i

⁵⁷ På 32-gruppsnivån utmärker sig barn till officerare och barn till jurister med de lägsta andelarna som inte går vidare till gymnasiet, 0,6 % resp. 0,8 %, (se 0). Av de grupper som klassificeras som högre tjänstemän har barn till företagsledare och barn till universitetslärare de högsta andelarna som inte går vidare till gymnasiet under första året (2,5 resp. 1,8 %). Högst andelar har barn till föräldrar som inte finns i FoB-90 (5,5 %) och barn till ej förvärsarbetande (3,5 %).

Sverige, dvs. i de flesta fall utrikes födda som adopterats av svenskfödda föräldrar,⁵⁸ är det 2,9 % som inte går vidare direkt till gymnasiet. Den i särklass minsta gruppen, elever för vilka det saknas uppgift om födelseland för både dem själva och deras föräldrar, har en extremt hög andel som ej går vidare till gymnasiet. Det troliga är här att det rör sig om grupper som mycket tillfälligt är i Sverige och där många har flyttat vidare redan före gymnasiestarten, eller väljer internationella skolor i andra länder.

Den största skillnaden återfinns när vi analyserar elevernas skolkapital. Av de elever som inte har fått något grundskolebetyg är det hela 14,9 % som inte går vidare till gymnasiet och för elever med låga betyg, under 2,5, är andelen 5,4 %. Den lägsta andelen, 1,0 %, har de elever som har ett medelhögt grundskolebetyg (3,5-3,9). För de grupper som har högre medelbetyg är andelarna 1,1 %.

Ett annat sätt att beskriva övergångar till gymnasiet är att studera dessa över ett antal år, se Tabell 73 och Tabell 74. Vi ser då att andelen som inte går vidare till gymnasiet minskar från 2,0 % till 0,8 %. De mönster vi funnit ovan består dock till stor del, exempelvis vad gäller elevernas medelbetyg och nationella härkomst. Barn till högre tjänstemän har dock nu den lägsta andelen som inte går vidare till gymnasiet, 0,4 %, men å andra sidan har de som har högutbildade föräldrar högre andelar som inte går vidare än de som har gymnasieutbildning eller kortare högskoleutbildning och de med föräldrar med högst inkomster lägre andelar än de med näst högst inkomster. Hur detta skall tolkas är dock inte helt klart. Det troliga är hushåll med högst utbildningsnivå och inkomster är mer globalt rörliga än andra grupper och väljer att investera i gymnasieutbildningar utomlands. Men detta kan troligtvis inte förklara hela skillnaden och en annan förklaring kan ligga i att de högre skikten, samtidigt som de är mer beroende av utbildningsväsendet för upprätthålla sina sociala positioner, har ett mer distanserat synsätt på utbildningen, där perspektivet är mer långsiktigt, att ej gå gymnasiet kan kompenseras senare via komvux eller genom andra kanaler.

V.3.2 Påbörjade utbildningar och program

I och med att i princip samtliga påbörjar gymnasiet blir frågan vilken utbildning man går allt viktigare? Om vi på ett generellt plan skiljer mellan olika utbildningstyper går en tydlig vattendelare i gymnasieskolan mellan att välja studieförberedande program eller yrkesförberedande program och valet samspelar tydligt med elevernas sociala ursprung – detta oavsett om vi beaktar föräldrarnas sociala klass, inkomst eller högsta utbildningsnivå, se Tabell 75. Exempelvis påbörjar nästan 73 % av barn till högre tjänstemän ett studieförberedande program (ytterligare 1,4 % om vi lägger till Specialutformade program inriktade mot studieförberedande program), vilket kan jämföras med dryga 31 % för barn till lägre arbetarklass (ytterligare 0,6 % på SM-SF). Mest påtaglig är dock den skolmässiga selektionen. Av dem som har de högsta medelbetygen, 4,5-5,0, går nio av tio vidare till ett studieförberedande program, under det att färre än en av tjugo gör det av de elever som har ett medelbetyg under 2,5. De yrkesförberedande programmen har en motsatt rekrytering. Här finner vi de högsta andelarna bland elever som har lågt socialt ursprung och låga betyg och de lägsta andelarna bland elever med högt socialt ursprung och höga betyg. För de tidigare är även IV markant överrepresenterat. Andelen barn till lägre arbetarklass som går på IV är fem gånger större än motsvarande andel av barn till högre tjänstemän (8,3 % mot 1,7 %). Men det är återigen betygen som tydligast strukturerar eleverna. Av elever med ett

⁵⁸ Enligt SCB, *Flergenerationsregistret 2002, En beskrivning av innehåll och kvalitet*, SCB, Örebro 2003, Tabell 13, p. 67, är av de som är födda 1981, det modala året för att gå ut grundskolan 1997, 1 761 personer födda utomlands och adopterade. Siffran är alltså något lägre än de som enligt våra data är födda utomlands med svenska föräldrar.

medelbetyg under 2,5 hamnar 27 % på IV medan denna andel är 0,2 % för dem som har medelbetyg över 4,4.

När vi jämför pojkar och flickor kan vi konstatera att flickor i större utsträckning väljer studieförberedande program (52 % mot 44 %) och mindre frekvent väljer yrkesförberedande program (38 % mot 44 %) och IV (5,0 % mot 6,1 %). Flickor är även mer benägna att välja fristående gymnasieskolor, 3,2 % mot 2,2 %, vilket kan förstås mot bakgrund av att friskolorna i större utsträckning erbjuder studieförberedande program och att det ofta krävs höga medelbetyg från grundskolan.

Friskolornas elitistiska rekrytering är påtaglig. I genomsnitt går 2,7 % av eleverna till fristående skolor, men av barn till högre tjänstemän är andelen 4,8 %, barn till forskarutbildade föräldrar 8,9 %, barn till föräldrar med en längre högskoleutbildning, 5,0 %, barn till höginkomsttagare 4,6 % och elever med grundskolebetyg över 4,5, slutligen, har en andel på 9,9 %.⁵⁹ Följaktligen är de lägre sociala skikten och elever med låga betyg tydligt underrepresenterade på fristående skolor. Även här är betygen mest selekterande. Av dem som har låga betyg, under 2,5, är det endast 0,6 % som går till fristående skolor, under det att barn till lägre arbetarklass har en övergångsandel på 1,4 %. Det nationella ursprunget uppvisar en komplex bild vad gäller friskolor. De högsta andelarna som går vidare till en friskola utgörs av dem som är födda utomlands men har svenskfödda föräldrar, 3,6 %, följda av dem som är andra generationens invandrare, 3,0 % och de som är födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder, 2,7 %. De lägsta andelarna har, om vi bortser från den extremt lilla grupp som det saknas uppgifter om födelseland för både elever och föräldrar, de som är första generationens invandrare. Det leder således fel att säga att invandrade grupper generellt sett är överrepresenterade i fristående gymnasieskolor, det är sant för andra generationens invandrare men inte för den första generationens invandrare.

Beträffande vilka program man påbörjar är SP det största programmet, 25,2 % av alla elever som går ut grundskolan 1997 återfinns på SP på hösten samma år (Tabell 75 och Tabell 76). NV, som är det näst största programmet med 21,9 % av eleverna, är emellertid det i särklass viktigaste programmet för barn från högre tjänstemannahem, 39,4 % (den näst högsta andelen har tjänstemän på mellannivå 28,8 % – ingen annan SEI-grupp når över 20,0 %) och SP väljs av 32,0 % av gruppen. Inom SEI-kategorin högre tjänstemän finns en spännvidd mellan läkarbarn, där 51,1 % går på NV, och civilingenjörsbarn, 46,4 %, och universitetsläraryrken, 44,8 %, å ena sidan, och officerare, 29,0 %, och företagsledare, 31,2 %, å den andra. Balansen mellan kulturellt kapital och ekonomiskt kapital är med andra ord centralt för att förstå hur de sociala grupperna investerar i utbildning. Grupper med omfattande utbildningsinvesteringar är de som mest tydligt investerar i en naturvetenskaplig utbildning, under det att samhällsvetenskapliga utbildningar står högre i kurs för dem med mer omfattande ekonomiska resurser än kulturella. Den mer detaljerade socialgruppsindelningen tillåter oss att se tendenser av självreproduktion, framför allt vad gäller sociala grupper inom arbetaryrken eller andra yrken än tjänstemannayrken. Barn till konstproducenter är de som i störst utsträckning väljer estetiskt program (13,8 % – den näst högsta andelen finns bland barn till journalister, 8,5 %, och barn till klasslärare, 8,1 %; programmet väljs av 4,8 % av eleverna), barn till kvalificerade arbetare i produktion prioriterar BP, EC och IP högt eller högst (3,2 %, 6,5 % och 3,7 % mot 1,7 %, 4,4 % och 2,0 % för samtliga), barn till okvalificerade arbetare i service barn och fritidsprogrammet (7,7 % mot 4,9 %) och barn till bönder och fiskare och

⁵⁹ Den lilla grupp som inte har fått några grundskolebetyg, 625 elever, har den i särklass högsta övergångsfrekvensen, 45 % av dessa börjar sina gymnasiestudier i en fristående skola. Den höga andelen förklaras av att denna kategori till stor del omfattar elever som har gått ut grundskolan i Waldorfskolor, som har dispens från det gängse betygssystemet, och att dessa i stor utsträckning fortsätter sina studier inom Waldorfskolor.

barn till lantarbetare väljer naturbruksprogrammet i mycket större utsträckning än andra grupper (11,0 % resp. 8,6 % mot 2,9 % för samtliga elever).

V.3.3 Från ett program till ett annat

Det program man påbörjar är inte alltid det program man sedan fortsätter på. Av dem av 1997-årskohorten som påbörjar en gymnasieutbildning är det hela 17 % som byter till ett annat program (räknar vi bort dem som börjar på IV är det ändå 15 % av eleverna som byter program), se Tabell 77. Benägenheten att byta program är förvisso ungefär lika stor bland dem som börjar ett studieförberedande som ett yrkesförberedande, men skillnaderna mellan programmen inom kategorierna är betydande och säger en del om de hierarkier som råder mellan utbildningarna. Det är en större andel av dem som börjar på NV som byter än bland dem som börjar på SP (16,0 % mot 11,5 %). Av dem som byter från NV går den största delen till SP (8,3 % av samtliga som börjar på NV) följt av SM 3,1 % och IV (1,0 %). För SP-eleverna är det betydligt mindre vanligt att man byter till NV, endast 1,0 % av dem som börjar på programmet byter till NV, och desto vanligare att man går över till SM 3,6 %. Det är även fler som går till IV än till NV, 1,5 % mot 1,0 %. Övergångar till NV är vanligast bland dem som börjar på SM (6,5 % går över till NV) och IB (3,8). Förhållandet till NV skiljer sig även åt bland de yrkesförberedande programmen. Det är en lika stor andel av dem som börjar på EN (1,0 %) som bland dem som börjar på SP som byter till NV. För de flesta yrkesförberedande programmen är det dock försumbara andelar av eleverna som byter till NV. Undantagen är förutom EN, EC (0,5 %), ES (0,5 %) och HV (0,4 %). Störst andel av de icke studieförberedande programmen har IV, där 1,5 % av eleverna påbörjar NV.

V.3.4 Utbildning i årskurs två

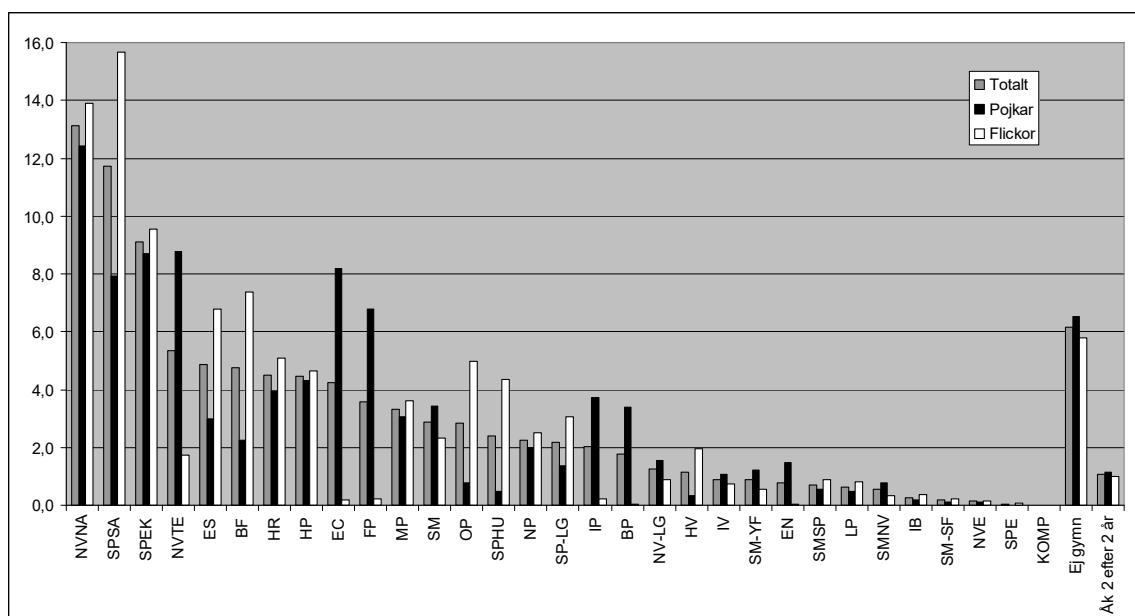
Att välja att analysera årskurs två i stället för årskurs ett ger oss också en bättre indikator på de faktiska utbildningsinvesteringarna. En relativt stor andel av eleverna byter från det program de börjar i årskurs ett. Har man däremot nått årskurs två inom ett program är det en betydligt större sannolikhet att man även går ut programmet. Att analysera årskurs två innebär även att det är först möjligt att särskilja eleverna efter gren-/inriktningsvalen, exempelvis den tekniska grenen från den naturvetenskapliga grenen av naturvetenskapsprogrammet – två utbildningar som vi vet har olika rekryteringsprofiler. Ett alternativ är att analysera de utbildningar som eleverna går ut. Vi kommer att återkomma till en analys av avgångna utbildningar nedan, men dessa analyser kan inte ersätta analyserna av elevernas val i årskurs två. Exempelvis väljer många elever att gå över till ett specialutformat program i slutet av årskurs tre för att slipp krav på vissa svåra kurser inom de nationella programmen.⁶⁰ Dessutom erhåller vi jämförbarhet med de resultat vi funnit ovan när vi analyserat skillnader mellan olika gymnasieutbildningar, avsnitten II.4-I.

Skillnaderna mellan könen vad gäller studieförberedande utbildningar accentueras tydligt när vi introducerar grenvalen (Diagram 31 och Tabell 78). Förutom NVNA och SPEK, som värderas ungefär likvärdigt av pojkar och flickor (båda utbildningarna har en något större betydelse för flickor 13,9 % och 9,5 % mot 12,4 % och 8,7 % för pojkarna), är SPSA och framför allt SPHU tydligt viktigare utbildningar för flickor (SPSA är den största utbildningen för flickor, 15,7 %, och rankas lägre av pojkarna, 11,7 %, och den näst viktigaste utbildningen efter NVNA; SPHU är den nionde viktigaste utbildningen för flickor, 4,4 %, medan den rankas på 24:e plats av 31 för pojkarna, 0,5 %) och NVTE mer

⁶⁰ Uppgifter från Sven Sundin, Skolverket, redovisade i ”Smitvägar ger högre betyg”, DN 2003-12-17.

centralt för pojkarna (den näst viktigaste utbildningen med 8,8 % mot den femtonde viktigaste utbildningen för flickor, 1,7 %). De skillnader som finns mellan de yrkesförberedande utbildningarna beträffande andelar pojkar och flickor som går dem kan även uttryckas som att utbildningarna värderas olika av pojkar och flickor. Utifrån gruppens perspektiv är tydligt att de mest pojkdominerade utbildningarna intar rätt betande positioner för pojkar, EC är exempelvis större än SPSA, 8,2 % mot 7,9 % och FP, IP och BP ligger på andelar mellan 6,8 % och 3,7 % och är alla bland de tio viktigaste utbildningarna. Bland flickorna rankas dessa utbildningar betydligt lägre. EC, IP, FP och BP hamnar alla från plats 23 och därunder och ingen utbildning har en högre andel än 0,2 %. Det omvända förhållandet gäller traditionella kvinnodominerade utbildningar som BF och OP, placerade på plats fyra och sju (7,4 % och 5,0 %) för flickorna, men klart lägre rankade av pojkarna, plats 14 och 21 (2,3 % och 0,8 %). Dessa program är ändå högre positionerade än HV som med sina 0,3 % positionerar sig på plats 26, vilket klan jämföras med en fjortondeplats för flickorna och 2,0 %.

Diagram 31. Avgångselever från grundskolan 1997, pojkars och flickors fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter andel på NVNA).

Den betygsmässiga selektionen till gymnasieskolan är väldigt stark och framträder mycket tydligt när vi analyserar hur elever med olika betyg prioriterar utbildningarna (Diagram 32 och Tabell 78). För elever med mycket höga grundskolebetyg, över 4,4, finns ett självklart val, NVNA, 56,8 % av gruppen går denna utbildning. Därefter följer NVTE, 8,5 %, SPSA, 8,1 %, och NV lokal gren, 4,1 %. Mer än tre av fyra elever med mycket höga betyg (77,5 %) återfinns på någon av dessa fyra utbildningar, där totalt 27,8 % av eleverna går.⁶¹ NVNA intar här en särställning bland de större studieförberedande utbildningarna. Ingen annan utbildning förmår attrahera dem mest betygsmässigt konsekvrerade eleverna på ett så pregnant sätt. Även för de elever som har höga grundskolebetyg, mellan 4,0 och 4,4, är NVNA det viktigaste valet, 36,7 % av elever återfinns på utbildningen, och avståndet till nästa utbildning, SPSA, är betydande, 22 procentenheter. Också för de elever som har medelhöga betyg (3,5-3,9) är NVNA den viktigaste utbildningen (19,2 %), men här är distansen till nästföljande utbildning marginell (SPSA, 17,7 och 14,2 %). För elever med

⁶¹ Den största överrepresentationen finns på NVNA där elever med höga grundskolebetyg är 4,9 gånger överrepresenterade. Även på NV-LG och NVTE är gruppen överrepresenterad, 3,6 resp. 1,8 gånger, medan den är underrepresenterad på SPSA, 0,8 gånger.

höga grundskolebetyg är de yrkesförberedande utbildningarna nästintill otänkbara att gå. Ett undantag finns. ES lyckas attrahera inte helt försumbara andelar elever med höga betyg. Av dem med de högsta betygen går 2,7 % på ES och utbildningen är den sjunde högst prioriterade. Nästa yrkesförberedande utbildning är MP på femtonde plats med 0,4 %. Ingen annan yrkesförberedande utbildning når över 0,3. För dem med medelhögabetyg, 3,5-3,9, är de yrkesförberedande programmen högre värderade. ES intar en femteplats och där går 5,4 %. MP återfinns på en åttondeplats med 3,1 % och även HR placerar sig bland de tio största utbildningarna (2,6 %). Noterbart är även att det bland elever med höga grundskolebetyg är små andelar som inte når gymnasiets andra årskurs, andelarna ligger mellan 1,5 % och 2,5 %.

De elever som har mindre lyckade skolkarriärer bakom sig, här indikerat av låga medelbetyg från grundskolan, har en helt annan prioritering av gymnasieutbildningar än de skolmässigt konsekrerade (Diagram 33 och Tabell 78). Till att börja med är andelarna som inte når årskurs två betydligt högre. Detta är tydligare ju lägre betyg eleverna har. Av dem som har ett medelbetyg under 2,5 återfinns inte en av fyra i gymnasiets årskurs två (24,6 %). För dem med medelbetyg mellan 2,5 och 2,9 är motsvarande andel 6,3 % och för dem med 3,0 till 3,4 är andelen i paritet med dem som har högst betyg (2,6 %). Valen av utbildningar är i mångt och mycket en kontrast till valen som de med höga betyg gör. De studieförberedande programmen är inte alls lika högt placerade, under det att yrkesförberedande program rankas högt. Men återigen är skillnaden stor mellan dem som har de lägsta betygen och dem som har runt medel. I den tidigare gruppen återfinns första studieförberedande program, SPSA, på sextonde plats (1,4 % – av samtliga elever går 10,5 % på utbildningen). NVNA placerar sig på 21:a plats med 0,2 % av eleverna (11,6 % av samtliga). För dem med betyg runt medel (3,0-3,4) är SPSA det största programmet, 14,8 %, följt av SPEK, 12,8 %. Till skillnad från dem med höga betyg rankas inte NVNA speciellt högt, det är den sjätte viktigaste utbildningen med 5,6 % av eleverna.

Diagram 32. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med höga grundskolebetygs fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter andel i den högsta betygs-kategorin).

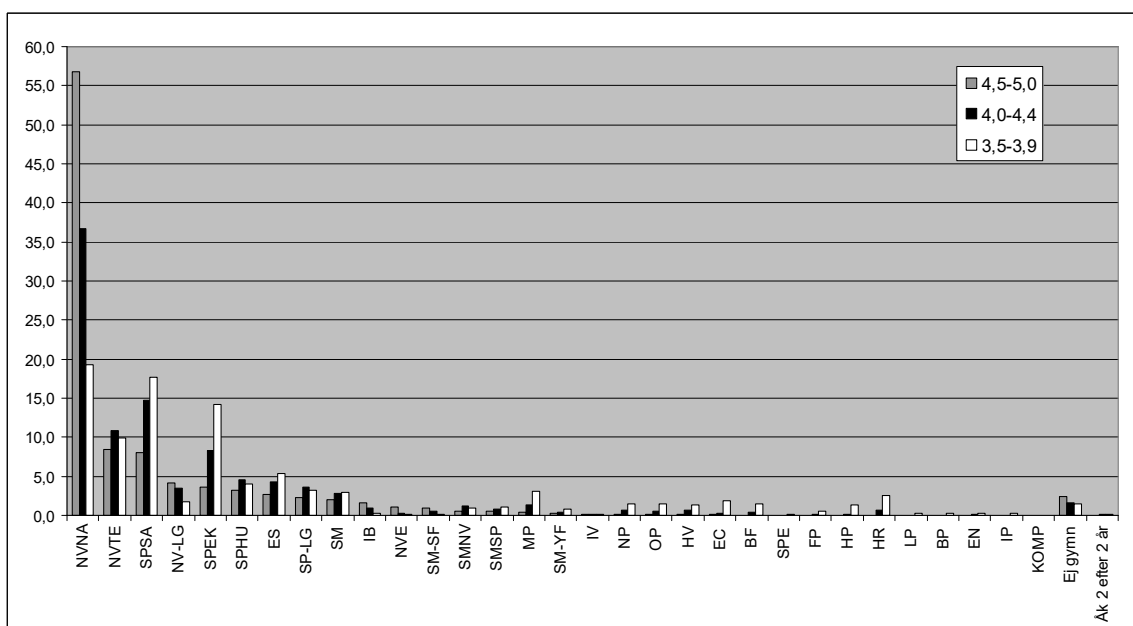
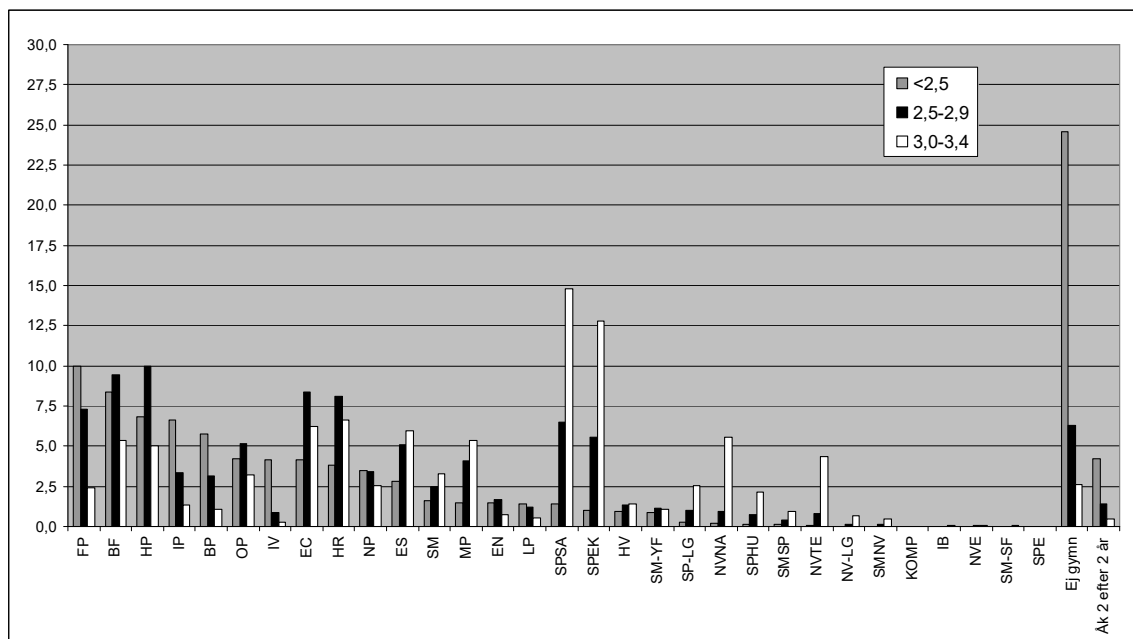

Diagram 33. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med låga grundskolebetygs fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter andel i den lägsta betygskategorin).

Baserat på hur grupper med olika skolframgångar väljer gymnasieutbildningar kan vi upprätta en hierarki mellan utbildningarna. Vi erhåller en av skolan konsekrerad hierarki. De som av skolan premieras väljer nästan uteslutande NVNA eller andra NV-utbildningar. Naturvetenskapliga studier kan sägas definiera den skolmässiga excellensen. Men det finns även en social hierarki som upprättas av hur sociala grupper, med olika mått av tillgångar, väljer utbildningar. I stort sammanfaller den betygsmässiga hierarkin med den sociala. Den grundläggande skillnad mellan hur elever med ett omfattande skolkapital och elever som har mindre av dylika tillgångar väljer utbildningar, där de tidigare prefererar de studieförberedande programmen och framför allt de naturvetenskapliga utbildningarna och de senare prioriterar (eller är hänvisade till) de yrkesförberedande utbildningarna, är en skillnad som även manifesteras i hur elever med olika socialt ursprung väljer gymnasieutbildningar där – oavsett om vi använder elevernas föräldrars sociala klasstillhörighet, deras ekonomiska eller deras utbildningsmässiga tillgångar som indikator på elevernas sociala ursprung – en klar distinktion mellan de resursstarka grupperna som värdesätter de studieförberedande utbildningarna med NVNA i spetsen och de mindre resursstarka grupperna som värderar de yrkesförberedande programmen högre klart framträder (se Diagram 34, Diagram 35, Tabell 79 och Tabell 80). Men hierarkierna sammanfaller inte helt. För elever med tjänstemannabakgrund är det bland dem med högre tjänstemannabakgrund som NVNA rankas högst, 26,7 %, följt av SPSA, 16,1 %, SPEK, 10,6 och NVTE, 7,8 %. I jämförelse med den betygsmässiga hierarkin mellan utbildningarna prioriteras enligt den sociala hierarkin SPSA och SPEK högre och de naturvetenskapliga utbildningarna, framför allt NVNA lägre (även om det även här är den viktigaste utbildningen).

Det är också tydligt att det finns skillnader i hur sociala grupper väljer utbildning beroende på hur vi klassificerar det sociala ursprunget. De största skillnaderna framkommer när vi väljer att utgå från föräldrarnas utbildningsnivå. Barn till forskarutbildade har den i särklass högsta andelen som läser på NVNA, 38,9 %, att jämföra med dem som kommer från högre tjänstemannahem, 26,7 %, och dem som har föräldrar som kan räknas som höginkomsttagare, 27,8 %. Men gruppen som har forskarutbildning är betydligt mindre än de övriga sociala elitgrupperna, och därför inte helt jämförbar med

övriga grupper. För dem som har minst en längre högskoleutbildning minskar betydelsen av NVNA till 27,1 %, således i paritet med de andelar barn för högre tjänstemannahem och höginkomsttagarhem har. För de lägre sociala skikten framträder också en skillnad mellan våra indikatorer. Social klass, eller socioekonomisk indelning, visar på ett tydligt samband mellan att tillhöra arbetarklass och att välja yrkesförberedande utbildningar. Förvisso är tre studieförberedande utbildningar bland de fyra viktigaste utbildningarna för lägre arbetarklass, men andelarna är marginellt högre i jämförelse med därpå följande yrkesförberedande utbildningar. Mönstret är likartat för dem från hem där föräldrarna har låg utbildningsnivå. För dem som kommer från låginkomsttagarfamiljer finns inte samma systematiska prioritering av yrkesförberedande utbildningar. SPSA och NVNA är här klart större än den viktigaste yrkesförberedande utbildningen, HP. Det ekonomiska kapitalet är med andra ord inte lika tydligt kopplat till utbildningsinvesteringar som det kulturella, eller utbildningsmässiga, kapitalet är.

De olika kapitalarternas betydelse för investering i utbildningssystemet blir än tydligare när vi analyserar det sociala ursprunget utifrån de 32 sociala grupperna. Hur NVNA, den utbildning som definierar den skolmässiga excellensen, värderas av de sociala grupperna är mycket talande för deras allmänna syn på utbildning (Tabell 81). Det första vi kan konstatera är att förhållandet till NVNA är tydligt socialt hierarkiserat. De grupper som räknas till högre tjänstemannakategorin är de som värderar NVNA högst, därefter följer yrken klassade som medelklass och lägre medelklass. Arbetaryrken prioriterar i lägst utsträckning NVNA, okvalificerade arbetare även något mindre än kvalificerade. Men inom respektive social klass finns väsentliga skillnader. Det är de grupper som är mest beroende av utbildning som värderar utbildningen högst. Bland högre tjänstemannagrupperna är det barn till läkare, universitetslärare, civilingenjörer och ämneslärare som har de högsta andelarna, under det att barn till grupper som är mer beroende av ekonomiskt kapital för att upprätt hålla sin ställning har klart lägre andelar (skillnaden mellan läkarbarn, som är de som i störst utsträckning prioriterar NVNA och som har en andel på 38,7 %, och företagsledarbarn som har den näst lägsta andelen av högre tjänstemannagrupperna på 19,6 % är talande).

Hur de sociala grupperna värderar NVNA kan kontrasteras mot hur de värdesätter SPEK. Även om båda utbildningarna är studieförberedande har de mycket olika valör bland framför allt de högre sociala skiktens kulturella fraktioner. De grupper som värderar NVNA högst – barn till läkare, universitetslärare, civilingenjörer och ämneslärare – är de som i lägst utsträckning prioriterar SPEK, (se Diagram 36). De som har de högsta andelarna i gruppen som läser den ekonomiska grenen av samhällsvetenskapsprogrammet är grupper som står det privata näringslivet nära. Högst andel har barn till jurister, högre tjänstemän i privat sektor och företagsledare, dvs. de grupper inom den högre tjänstemannakategorin som är har högst andelar privatanställda eller verksamma i privat sektor. De följs av handelsmän och tjänstemän på mellannivå i privat sektor.

För att förstå rekryteringen till SPEK är således en strikt hierarkisk indelning av elevernas sociala ursprung (såsom enligt SEI) ej lyckad. Vi finner att de grupper som tillhör den mest dominerande kategorin, högre tjänstemän, intar positioner i båda ändar av fördelningen. Å ena sidan är SPEK en mycket högt prioriterad utbildning, å andra sidan en av de mest skyddade utbildningarna. Detta förhållande blir helt osynligt för den som opererar med en aggregerad indelning av det sociala ursprunget – medelvärde för högre tjänstemän visar att utbildningen prioriteras mindre än NVNA, men mer än de flesta yrkesförberedande utbildningarna, men säger ingenting om de väsentliga skillnaderna som finns inom gruppen högre tjänstemän. SPHU är ett likartat exempel. Denna utbildning prioriteras dock högre av de kulturellt bemedlade grupperna. Barn till journalister, universitetslärare och ämneslärare är de som har de högsta andelarna. Därefter följer jurister (den grupp som av de mer ekonomiskt orienterade som har de mest omfattande utbildningsinvesteringarna), klasslärare och tjänstemän på mellannivå i offentlig sektor,

dvs. återigen grupper för vilka det kulturella kapitalet är betydelsefullt eller mycket betydelsefullt. Detta förhållande förblir också osynligt när vi använder en aggregerad klassificering av det sociala ursprunget.

Diagram 34. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med tjänstemannabakgrunds fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter högre tjänstemannabarn).

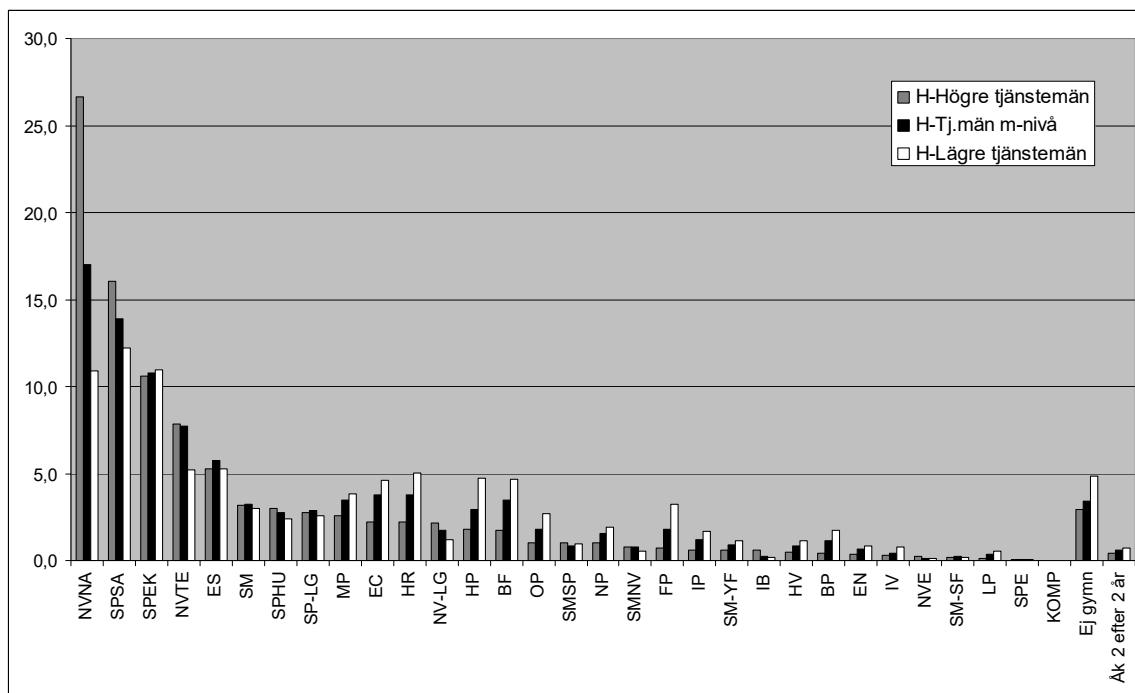

Diagram 35. Avgångselever från grundskolan 1997, elever med arbetarklass fördelning på utbildningar (sorterade fallande efter lägre arbetarklassbarn).

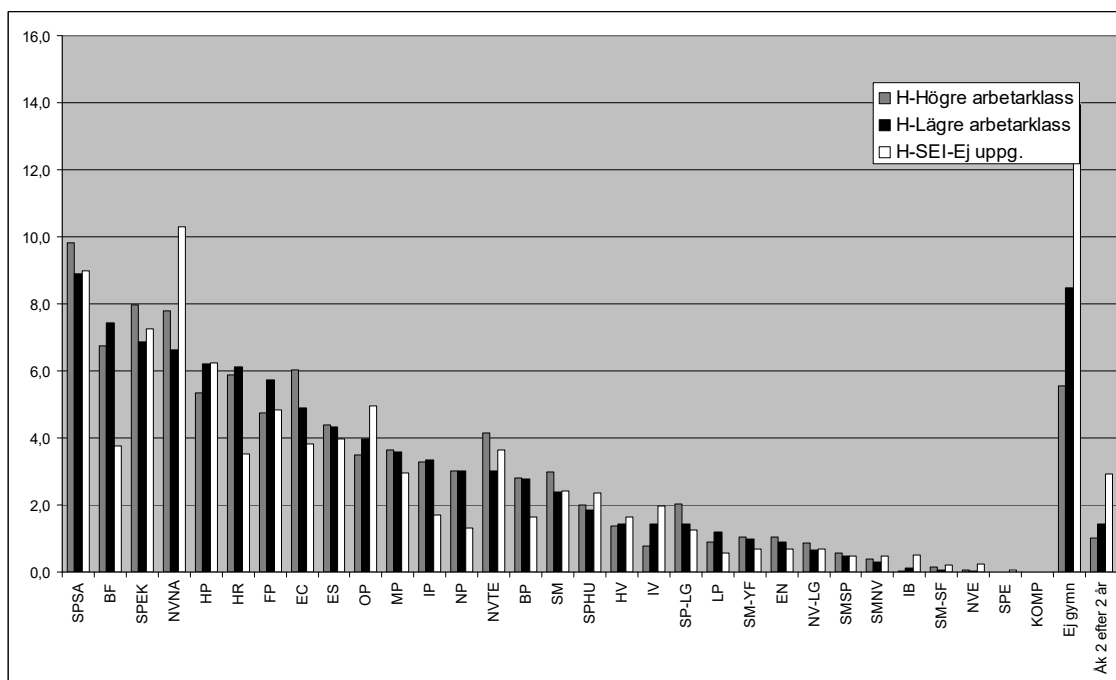
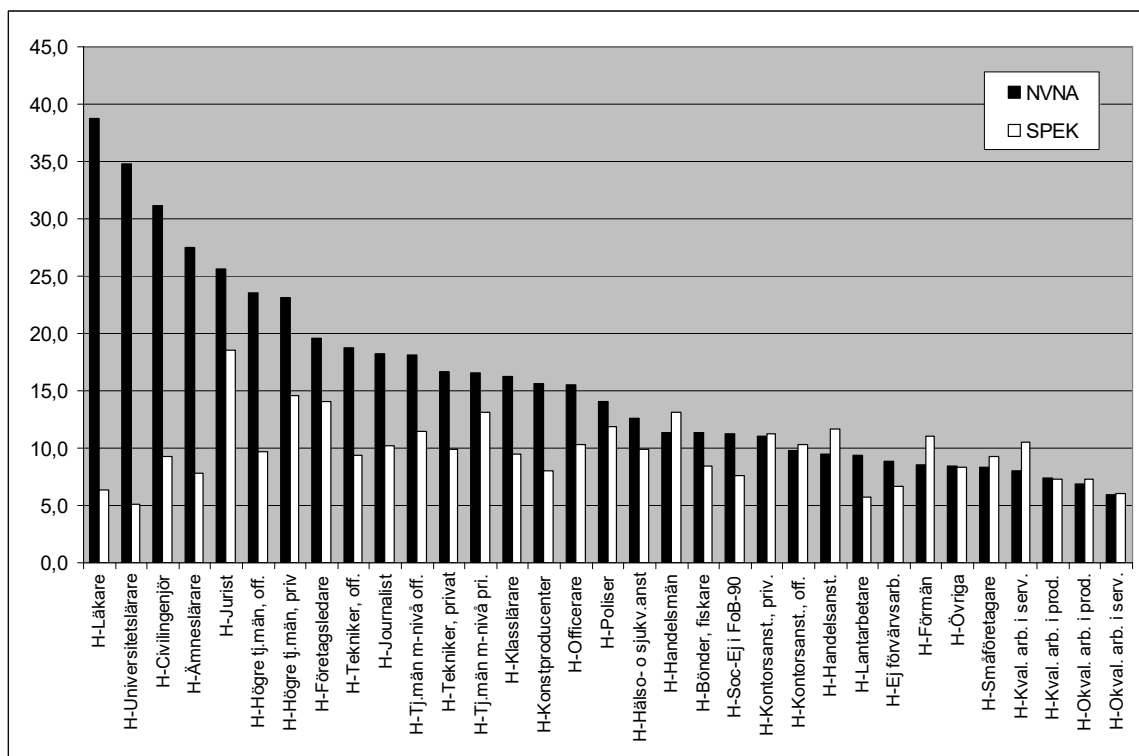

Diagram 36. Avgångselever från grundskolan 1997, 32 sociala gruppers fördelning på NVNA och SPEK (sorterade fallande efter andel på NVNA) – övergångar inom två år.

V.3.5 Avgångna från gymnasieskolan

Avgångsfrekvensen varierar tydligt med vilket program eleverna påbörjar. Av alla elever som gick ut grundskolan 1997 har 24 % av eleverna inte gått ut gymnasieskolan fyra år senare. De högsta avgångsfrekvenserna har NV, där 89 % gått ut gymnasiet inom fyra år efter att de gått ut grundskolan, följt av SP, 85 %, och MP, 82 % (Tabell 82). Den lägsta frekvensen har IV – endast 21 % av IV-eleverna har gått ut en gymnasieutbildning fyra år senare.⁶² Mellan dessa ytterligheter placerar sig de yrkesförberedande programmen på så sätt att ju lägre sociala och mer ensidig könsnärlig rekrytering, desto lägre andel som avslutar sin utbildning inom fyra år. Av eleverna på IP, FP, LP, OP och BF är det mellan 30 % och 35 % som inte avslutat sin gymnasieutbildning; motsvarande andel på HV, EC, HR och ES är 21-25 %. Naturvetenskapsprogrammets dominans manifesteras även av det faktum att bland de elever som börjar på NV är det relativt vanligt att man avslutar sin gymnasieutbildning inom samhällsvetenskapsprogrammet (vilket är fallet för 5 % av eleverna), medan det motsatta, att elever som börjar på SP sedan går ut NV, är betydligt mer sällsynt (gäller endast för 0,7 % av SP-eleverna).

Att gå ut NVNA är dessutom det mest profitabla utbildningsvalet i termer av avgångsbetyg (Tabell 84).⁶³ Av NVNA-eleverna har närmare 15 % ett jämförelsetal över 18,44 (vilket endast gäller för 5 % av samtliga avgångselever).⁶⁴ Bland den exklusiva skara

⁶² IB har förvisso en än lägre andel, men detta beror på att de som går ut IB ej registreras i SCB:s register.

⁶³ I och med att vi utgår från de elever som går ut grundskolan 1997 och som har gått ut gymnasieskolan fyra år senare får vi en något missvisande bild av betygen per gymnasieutbildning. En del elever hinner inte gå igenom gymnasieskolan på fyra år utan behöver fem-sex år och dessa elever tenderar att ha lägre betyg än de elever som går ut gymnasiet på fyra år.

⁶⁴ Betygskategorierna är indelade enligt principen att en viss andel elever skall återfinnas i varje grupp, vilket har lett till ojämna kategorigränser.

som gått NV med engelsk inriktning är andelen över 40 %. Att den tekniska grenen inte har samma renommé som den naturvetenskapliga grenen avspeglas i betydligt lägre andelar elever som går ut med betyg i den högsta betygskategorin (6 %). Detta kan jämföras med de samhällsvetenskapliga utbildningarna som generellt sett ligger lägre betygsmässigt. SPSA, den största av utbildningarna, har exempelvis en andel på 5 %, dvs. tre gånger lägre än NVNA. Högst andel har den engelska varianten av samhällsvetenskapsprogrammet, 31 %, men denna andel är lägre än motsvarande naturvetenskapliga utbildning. Även de lokala grenarna har lägre andelar för de samhällsvetenskapliga utbildningarna (5,5 %) i relation till de naturvetenskapliga (12 %), vilket gäller för de specialutformade programmen (3 % mot 7 %) likväl. Värt att notera är att de traditionella NVNA står sig väl i konkurrensen dels mot lokala grenar och specialutformade program med naturvetenskaplig inriktning, dels mot motsvarande utbildningar med samhällsvetenskaplig inriktning. Högst andel av de nationella grenarna av samhällsvetenskapsprogrammet har SPHU, 10 %, under det att SPEK har den lägsta andelen, 2,5 %. Den senare utbildningen har lägre andelar elever med höga betyg än det mest meriterande yrkesförberedande programmet, det estetiska.

De yrkesförberedande programmen är i sin tur skiktade på så sätt att efter det estetiska programmet, där närmare 20 % av eleverna hamnar i de två övre betygskategorierna (att jämföra med 18 % för samtliga elever), placerar sig MP och HV (12 % i de två övre betygskategorierna) och OP och NP (9-10 %). De lägst positionerade är de utbildningar som har den lägsta sociala rekryteringen i kombination med en stark mansdominans, BP, FP, IP och IV (under 2 % i de två högsta betygskategorierna och över 30 % i den lägsta betygskategorin; IV har dock hela 72 % i denna kategori, vilket kan jämföras med 15 % av alla utgångna elever).

Det kanske mest profitabla valet gäller dock huruvida eleverna gått i en kommunal eller fristående gymnasieskola. De elever som gått ut en kommunal gymnasieskola har betydligt lägre betyg än sina jämnåriga i fristående skolor. Bland de senare återfinns 18 % i den högsta betygskategorin, under det att endast 4 % av eleverna i den kommunala skolan har så höga betyg. Läger vi till ytterligare en betygskategori är förhållandet 46 % mot 18 %. Det omvända gäller för de lägsta betygen, endast 5 % av eleverna i fristående skolor återfinns i denna kategori mot 15 % av eleverna i kommunala skolor. Det finns en rad faktorer som förklarar denna diskrepans. Vi har ovan sett att friskolorna har en mycket socialt och betygsmässigt selektiv rekrytering och de två grupperna elever är i denna mening inte jämförbara. Friskolorna rekryterar även en större andel flickor (som har högre betyg än pojkar generellt sett) än de kommunala skolorna. Men faktum kvarstår att när vi jämför pojkar och flickor var för sig och dessutom tar hänsyn till elevernas sociala klass samt genomsnittliga avgångsbetyg från grundskolan så har eleverna i fristående skolor systematiskt högre avgångsbetyg från gymnasieskolan än eleverna i kommunala gymnasieskolor. Exempelvis får 66 % av pojkar från högre tjänstemannahem som haft höga grundskolebetyg de högsta betygen i kommunala gymnasieskolor, vilket kan jämföras med 80 % av motsvarande grupp i fristående skolor. För flickorna från högre tjänstemannahem med höga grundskolebetyg är förhållandet 54 % mot 64 %. För pojkar från tjänstemannahem med medelhöga grundskolebetyg är diskrepansen än större, 17 % av de i kommunal gymnasieskola får de högsta gymnasiebetygen – att jämföra med 33 % i de fristående skolorna. För motsvarande flickor är relationen 16 % mot 28 %.⁶⁵

Från dessa analyser av först gymnasieutbildningarnas karakteristik och sedan de sociala gruppernas utbildningsstrategier ska vi nu försöka syntetisera dessa två angreppssätt med hjälp av korrespondensanalys.

⁶⁵ Ej redovisat i tabellform.

VI. Rummet av gymnasieutbildningar och dess förändringar 1997-2001

För att åstadkomma en syntetisk representation av rummet av gymnasieutbildning har vi använt oss av enkel korrespondensanalys. Den enkla korrespondensanalysen utgår från en korstabell, i vårt fall mellan utbildningar och sociala grupper uppdelade på kön, och genererar ett flerdimensionellt rum där relationerna mellan utbildningarna baseras på hur de sociala grupperna är fördelade på dessa. För att testa stabiliteten i materialet har vi först gjort en analys på alla utbildningar 1997 till 2000,⁶⁶ där vi inte skiljer på år, för att sedan projicerar in utbildningarna återigen, denna gång med en bestämning av året, som supplementära individer, dvs. att de inte påverkar strukturen, men positionerar sig i den utifrån den rekrytering de har. Grundanalysen ger således ett medelvärde för utbildningarna över alla åren och genom de supplementära individerna kan vi se hur pass väl utbildningarna placerar sig kring sin mittpunkt. Här finns möjlighet att analysera trender i materialet. Vilka utbildningar deklasseras eller blir mer socialt exklusiva och vilka feminiseras eller för en ökad andel pojkar över åren?

VI.1 Ett tvådimensionellt rum

Låt oss börja med grundstrukturen, konstruerad av de aktiva variablerna socialt ursprung efter kön samt utbildningar oberoende av år, Graf 1. Den första axeln (den horisontella) förklarar huvudparten av skillnaderna i materialet, 60 %, och separerar pojkar från flickor. De sociala grupper som ger de starkaste bidragsvärdena, och därmed är mest betydande för upprättandet av axeln, är söner till kvalificerade och kvalificerade arbetare i produktion samt okvalificerade arbetare i service,⁶⁷ vilka står mot döttrar till samma sociala grupper

⁶⁶ Anledningen till att vi inte använder 2001 för att konstruera rummet är att utbildningsutbudet har förändrats (TE, TEIN och SPKU har tillkommit) och ej längre är helt ekvivalent med tidigare utbildningar.

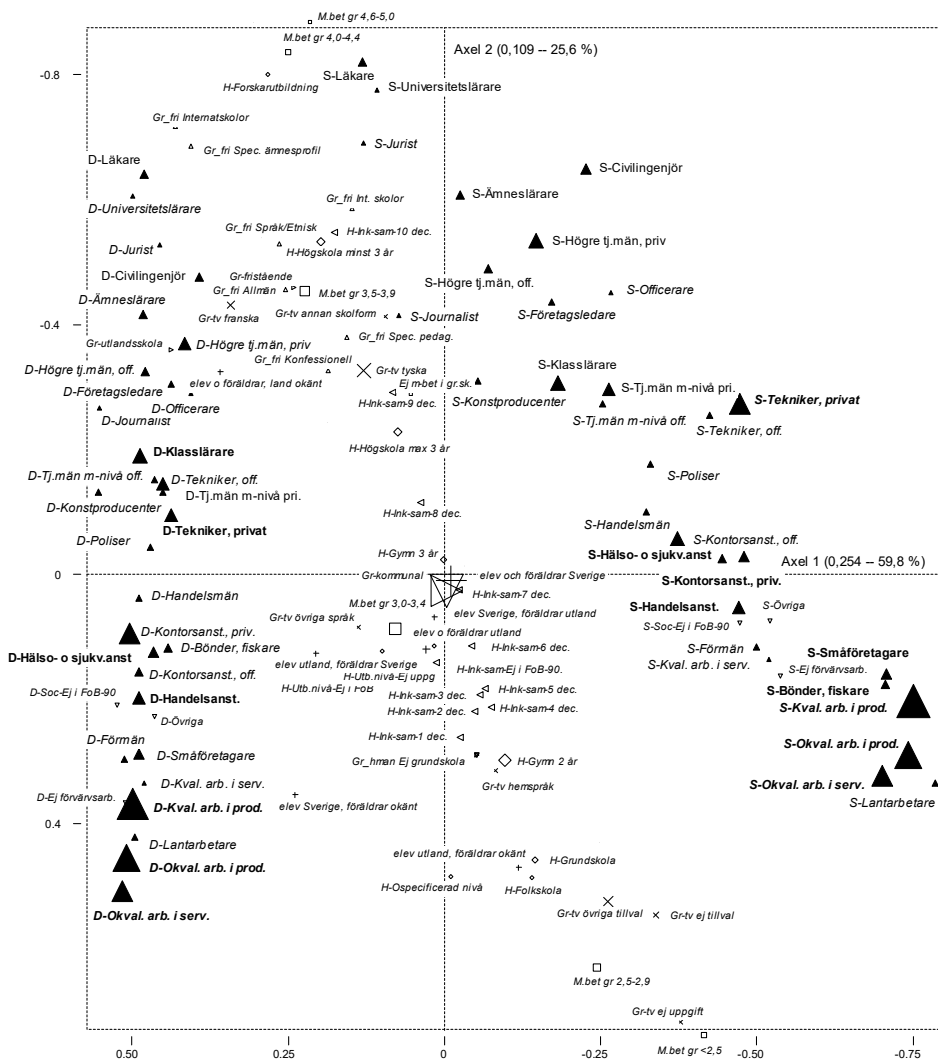
⁶⁷ Dessa tre grupper svarar tillsammans för en tredjedel av det totala bidragsvärdet för axeln.

(se Tabell 88). Skillnaderna mellan könen är således som störst bland de lägre sociala skikten. Söner till exempelvis läkare och universitetslärare har mycket låga bidragsvärden och står i opposition till pojkar med lågt socialt ursprung. De supplementära variabler (föräldrarnas högsta utbildning, inkomst, elevernas grundskolebetyg, tillval, typ av fristående grundskola, nationella härkomst) som lagts in i analysen differentierar sig inte längs den första dimensionen, vilket kan tolkas som att det inte finns några större systematiska skillnader mellan pojkar och flickor i socialt ursprung, vad gäller betyg, etc.

Den andra axeln, den vertikala, förklarar ytterligare 26 % av skillnaderna i materialet (tillsammans med den första axeln förklaras totalt 85 % av variansen) och ställer grupper med mycket tillgångar, framför allt utbildningsmässiga sådana, såsom läkare, universitetslärare, jurister, ämneslärare och civilingenjörer (uppåt i grafen), mot grupper med mer begränsade resurser, kvalificerade och okvalificerade arbetare i produktion och i service samt lantarbetare (nedåt i grafen). Däremellan finns de sociala mellanskikten. Den lägre medelklassen samlas vid den nedre halvan av grafen och runt origo, där vi finner handelsanställda, småföretagare och förmän, kontorsanställda, handelsmän. Grupper som kan räknas till medelklassen, dvs. tekniker, klasslärare, tjänstemän på mellannivå, poliser, och framför allt, journalister och konstproducenter, placerar sig på den övre halvan av grafen. Denna hierarkiska dimension understyrks tydligt av de supplementära variablerna. När vi rör oss nedifrån och uppåt i grafen så ökar föräldrarnas högsta utbildningsnivå och såväl elevernas grundskolebetyg som gymnasiebetyg. Inkomst är däremot inte lika tydligt hierarkiserad. Förvisso hamnar de högsta inkomsterna på den övre halvan av grafen, men låga och medelhöga inkomster positionerar sig nära varandra utan någon tydlig ordning. En tolkning är att föräldrarnas utbildningskapital är mer centralt för att strukturera gymnasiefältet än det ekonomiska kapitalet. Vi kan iakttaga samma effekt för högskolefältet.⁶⁸ Vidare ser vi att gå i en fristående grundskola hamnar högt i grafen och är vanligare för de högre sociala skikten (notera den interna hierarkin bland fristående grundskolor med internatskolorna i toppen via de internationella och etniska skolorna till de med speciell pedagogisk inriktning och konfessionell inriktning). De högre sociala skikten är också överrepresenterade på fristående gymnasieskolor och har i högre grad läst franska och tyska som tillval i grundskolan.

⁶⁸ Mikael Börjesson, *Det svenska högskolefältet och lärarutbildningarna*, SEC/ILU, Uppsala universitet, april 2003. (Rapport från de av Vetenskapsrådet finansierade projekten "Kampen om studenterna. Det svenska högskolefältet och lärosätenas rekryteringsstrategier 1993-2003" och "LÄROM – Lärarutbildningar: Rekrytering och yrkesidentitet under omstrukturering").

Graf 1. Det svenska gymnasiefältet, 32 sociala grupper, pojkar och flickor separat, supplementära variabler.

Aktiva variabler:

- ▲ (i denna graf och nedan) sociala grupper uppdelade efter elevernas kön.
- ∩ (i resterande grafer, ej visade i Graf 1): gymnasieutbildningar.

Fet stil indikerar modaliteter som har ett bidrag över genomsnittet till axel 1.

Fet och kursiv stil indikerar modaliteter som har ett bidrag över genomsnittet till axel 1 och till axel 2.

Normal stil indikerar modaliteter som har ett bidrag över genomsnittet till axel 2.

Kursiv stil indikerar modaliteter som har ett bidrag under genomsnittet till axel 1 och till axel 2.

Supplementära variabler:

- J sociala grupper som ej använts som aktiva i analysen. ≅ huvudman grundskoleutbildning
- ◇ föräldrarnas högsta utbildningsnivå. ∩ typ av friskola.
- 0 föräldrarnas sammanräknade inkomst i deciler. × elevernas tillval i grundskolan.
- + kombinationen av elevens och dess föräldrars födelse land. < elevernas grundskolebetyg.

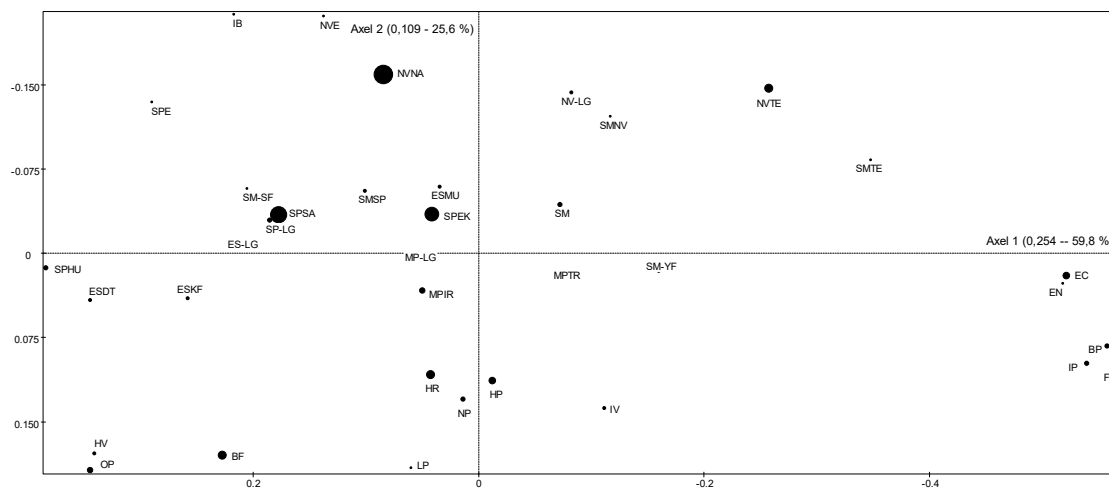
Storleken på symbolerna är proportionerlig med antalet individer de omfattar.

Beträffande utbildningarnas positioner (Graf 2 och Tabell 89) står längs den första axeln, den axel som uttrycker en könsmissig polaritet, EC, EN, FP, BP, IP, dvs. yrkesförberedande utbildningar som rekryterar dryga 95 % pojkar och NVTE med ca 80 % pojkar, mot SPSA, SPHU, OP och BF vid den kvinnliga polen (där andelarna flickor är runt 80-90 %). Av de fem stora studieförberedande programmen intar således tre av dem,

NVTE, SPSA och SPHU, förklarande positioner⁶⁹ längs den första axeln. NVNA och SPEK har låga bidragsvärden och positionerar sig i relativt könsneutrala positioner. Skillnaderna mellan de yrkesförberedande utbildningarna faller också de ut i tre stora kategorier (mansdominerade, kvinnodominerade och jämn könsfördelning). Förutom de ovan uppräknade, som bidrar över genomsnittet till axeln och som är tydligt könsmissigt polariserade, finns en grupp som intar positioner nära origo och således har låga bidragsvärden,⁷⁰ här återfinns HP, HR, NP och de flesta MP-utbildningar. Karakteristiskt för dessa är en relativt balanserad könssammansättning.

Längs den andra axeln, den socialt hierarkiska dimension, står först och främst NVNA, men även NVTE, mot BF, OP och HV. Med andra ord polariseras den i särklass största elitrekryterande utbildningen mot yrkesföreberedande utbildningar som domineras av flickor från lägre sociala skikt. De samhällsvetenskapliga utbildningarna bidrar marginellt till den andra dimensionen och flertalet av utbildningarna hamnar nära origo. Den sociala skillnaden mellan de samhällsvetenskapliga utbildningarna och de naturvetenskapliga utbildningarna manifesteras tydligt i grafen. Samtliga naturvetenskapliga utbildningar hamnar klart högre upp i grafen än de samhällsvetenskapliga (den lilla utbildningen SPE utgör det enda undantaget, utbildningen ligger i paritet med NVNA). Bland de yrkesförberedande utbildningarna ligger de estetiska utbildningarna och medieutbildningarna på ungefär samma nivå som de samhällsvetenskapliga utbildningarna och avståndet mellan dessa två utbildningstyper är betydligt mindre än avståndet mellan ES- och MP-utbildningarna och de övriga yrkesförberedande utbildningarna. ES och MP rekrytering präglas av en övervägande andel elever från medelklassen. De övriga yrkesförberedande programmen har en utpräglad låg social rekrytering.

Graf 2. Det svenska gymnasiefältet (32 sociala grupper, pojkar och flickor separat), utbildningar oberoende av år 1997-2000.

Den struktur som korrespondensanalysen lyfter fram är en tydligt tvådimensionell struktur där de fundamentala motsättningarna bildas av först och främst pojkars och flickors val av gymnasieutbildningar och därefter av hur elever från socialt dominerande skikt (med framför allt mycket utbildningstillgångar) och elever från socialt dominerade grupper fördelar sig på gymnasieutbildningarna. Strukturen bildar ett tvådimensionellt kraftfält som tillåter oss att identifiera ett antal kluster av utbildningar, baserat på deras sociala och könsmissiga rekrytering:

⁶⁹ Med detta avses individer eller modaliteter (variabelkategorier) som bidrar mer än genomsnittet till axeln.

⁷⁰ Bidraget beräknas utifrån avstånd från origo och antalet – dvs. att stora utbildningar långt från origo får höga bidragsvärden, medan små utbildningar nära origo får låga bidrag.

I a) Studieförberedande utbildningar med överrepresentation av elever från högre tjänstemannahem och jämn könsbalans (varken flickor eller pojkar under 40 %): **NVNA** och **NVE**.

I b) Studieförberedande utbildningar med överrepresentation av elever från högre tjänstemannahem och dominans av flickor: **IB** och **SPE**.

I c) Studieförberedande utbildningar med överrepresentation av elever från högre tjänstemannahem och dominans av pojkar: **NV-LG**.

II a) Utbildningar med överrepresentation av elever från medelklasshem och jämn könsbalans: **SPEK**, **ESMU**, **SMSP** och **SM**.

II b) Utbildningar med överrepresentation av elever från medelklasshem och dominans av flickor: **SPSA**, **SP-LG**, **SPHU**, **SM-SF** och **ES-LG**.

II c) Utbildningar med överrepresentation av elever från medelklasshem och dominans av pojkar: **NVTE**, **SMNV** och **SMTE**.

III a) Utbildningar med överrepresentation av elever från lägre medelklasshem och jämn könsbalans: **MPTR**, **MP-LG** och **MPIR**.

III b) Utbildningar med överrepresentation av elever från lägre medelklasshem och dominans av flickor: **ESDT** och **ESKF**.

III c) Utbildningar med överrepresentation av elever från lägre medelklasshem och dominans av pojkar: **SM-YF**.

IV a) Yrkesförberedande utbildningar med överrepresentation av elever från arbetarhem och jämn könsbalans: **HR**, **HP**, **NP**, **IV** och **LP**.

IV b) Yrkesförberedande utbildningar med överrepresentation av elever från arbetarhem och dominans av flickor: **OP**, **BF** och **HV**.

IV c) Yrkesförberedande utbildningar med överrepresentation av elever från arbetarhem och dominans av pojkar: **EC**, **EN**, **FP**, **BP** och **IP**.

VI.2 En stabil struktur

Utifrån Graf 3 kan vi analysera stabiliteten och trenderna i gymnasieskolan mellan åren 1997 och 2001. Vi utgår från samma grundkonstruktion baserad på sociala grupper uppdelade efter kön och utbildningar oberoende av år och låter därefter utbildningarna uppdelade efter år visas supplementärt. Det är påfallande att strukturen är mycket stabil. De flesta utbildningarna hamnar mycket nära sin medelpunkt. Det finns här två typer av undantag. Dels mycket små utbildningar såsom IB, SPE och NVE, där det låga antalet elever per år gör utbildningarna mycket lättrorliga i rummet. Detta är föga förvånande – små utbildningar blir mycket mer känsliga för slumpartad variation i rekryteringen – och bör ej heller tolkas som några specifika trender. Dels utbildningar som rör sig i någon bestämd riktning och således har en rörelse som är skild från slumpartade fluktuationer i rekryteringen. Till den senare kategorin kan vi räkna EN, BF, OP och LP som alla har en neråtgående trend, elevernas sociala ursprung blir allt lägre från 1997 och 2001.

Den mest genomgripande förändringen som sker i strukturen är emellertid införandet av TE 2001. I jämförelse med NVTE, den tekniska grenen av naturvetenskapsprogrammet, har TE en tydligt lägre social rekrytering och dessutom en än mer markant dominans av pojkar. Den utbildning som intagit en homolog position som NVTE tidigare haft är den nya inriktningen inom NV, NVMD (matematik och data), dvs. en hög social rekrytering med en övervikt av pojkar, dock ej en så utpräglad mansdominans som TE. I en helt ny position finner vi den andra nya inriktningen av NV, NVMV (miljövard), som har en hög social rekrytering, men av flickor. Resultatet är att det blivit en betydligt större spridning i fältet av naturvetenskapliga och tekniska utbildningar, mest påtagligt i den könsmissiga dimensionen, med TE som en ytterlighet och NVMV som den andra. Påfallande är också att även om NVNV tappar i antal elever så behåller utbildningen den särställning i fältet som NVNA tidigare abonnerat på.

VII. Sammanfattning

XXXX

Samtliga dessa fenomen, den ökade etableringen av friskolor, profilering i form av lokala grenar och specialutformade program, kommunala samarbeten och nya intagningssystem är i mångt och mycket relaterade fenomen. Förenklat kan sägas att expansionen av friskolorna är motorn i systemet. Friskolorna har från början en fördel gentemot de kommunala skolorna i kampen om eleverna; de kan, eftersom de är riksrekryterande, rekrytera elever utan geografiska restriktioner. Medan de kommunala skolorna till stor del är beroende av närområdet för sin rekrytering, kan de fristående skolorna, framför allt i storstadsområdena, rekrytera från en betydligt större bas. Det innebär att de, såvida de är framgångsrika, får ett högre söktryck och därmed kan ta in elever med höga grundskolebetyg. Här har vi en av anledningarna till att friskolorna länge haft en högre social rekrytering än de kommunala skolorna. En annan fördel för friskolorna är att de inte behöver ta ett övergripande ansvar för programutbudet, utan kan koncentrera sig på ett begränsat antal utbildningar, företrädesvis de som är mest attraktiva för högre sociala skikt. De fristående skolorna är dessutom mindre till elevantalet och kan därmed ha en mer flexibel organisation. De fördelar som friskolorna har i relation till de kommunala skolorna har fått kommunerna att söka förbättra sin situation. De lokala grenarna har varit ett sätt. Genom att göra dessa unika kan man attrahera elever från andra kommuner. Den dominerande effekten av detta är emellertid att konkurrensen mellan kommunerna har ökat. För att slippa betala ersättning till andra kommuner har många kommuner startat egna lokala grenar (om utbildningen finns i kommunen har eleverna inte rätt att läsa i andra kommuner såvida de inte söker en friskola). Vi ser till exempel hur internationellt orienterade grenar av NV och SP blivit legio i de flesta kommuner i Stockholms län. Denna differentiering av de kommunala utbildningarna är naturligtvis kostnadskrävande, nya utbildningar förutsätter att nya kurser ska utvecklas och administreras. Därtill har söktrycket på de traditionellt sett dyrare yrkespraktiska utbildningarna minskat och därmed ökat kostnaderna per studieplats på dessa program. För att lösa detta har fler och fler

kommuner börjat samarbeta över kommungränserna och gå samman i gymnasieförbund. Det finns en tendens till att kommunerna strävar efter att samarbete kring de dyrare yrkesförberedande programmen och alltmer konkurrerar om de attraktiva studieförberedande programmen, vilka är mindre kostsamma och drar till sig elever med höga grundskolebetyg och hög social bakgrund.

Appendix I – Datamaterial

Tre undersökningspopulationer

Population 1 – samtliga elever i årskurs två i gymnasieskolan 1997-2001

XXXX

Population 2 – samtliga elever som gått ut grundskolan 1994-2001

XXXX

Population 3 – samtliga elever som gått ut grundskolan 1997-2001

XXXX

Klassificering av socialt ursprung

VII.1.1 Klassificering av sociala grupper

I Folk- och bostadsräkningen 1990 finns två typer av klassifikationer av sociala grupper. Dels Nordisk yrkesklassificering (NYK), som i första hand är horisontell, dvs. den skiljer mellan olika yrkesgrupper verksamma inom olika näringar,⁷¹ men inte alltid mellan olika yrkesgrupper inom samma näringar, dels Socioekonomisk indelning (SEI) som är en hierarkisk och mycket aggregerad klassificering (den skiljer mellan yrkesutbildade och icke-yrkesutbildade arbetare, och mellan högre och lägre tjänstemän, men inte mellan sociala grupper inom olika näringar; totalt finns 14 olika kategorier). För att skapa en

⁷¹ Fördelen med NYK är att den är mycket detaljerad och omfattar ett 1 000-tal olika grupperingar (i den senare varianten från och med FoB-85; ett 100-tal i den tidigare varianten).

social klassificering⁷² som kombinerar ett horisontellt perspektiv med ett vertikalt har de två olika formerna av befintliga koder kombinerats till en ny klassificering som omfattar 32 sociala grupper. Inom vissa yrkesgrupper är det också relevant att skilja mellan offentlig och privat sektor. Detta är gjort exempelvis med tjänstemän på olika nivåer. I materialet finns uppgifter om såväl mödrarna som fäderna. Det kan vara en poäng att behandla dessa var för sig men här har vi dock valt att slå samman dem till en enhet.⁷³ Vid sidan av indelningen i 32 sociala grupper kommer socioekonomisk indelningen (SEI) att användas som ett mer aggregerat mått på socialt hierarkiska skillnader mellan eleverna.

Beträffande bortfallet ökar detta ju längre från 1990 vi kommer. För de elever som går ut årskurs nio 1994 är det 8,3 % som det saknas data för om föräldrarnas socioekonomiska status. För dem som går ut grundskolan 2001 är denna andel 13,1 %. Även relationerna mellan de olika socioekonomiska kategorierna förändras, vilket är begripligt mot bakgrund av att alla uppgifter härrör från 1990 och att elevernas föräldrar hade olika genomsnittlig ålder 1990. Det är således inte förvånande att andelen som tillhör kategorin högre tjänstemän är som störst för de elever som går grundskolan i början av den period vi har data för. Av dem som gick ut 1994 tillhörde 16,8 % högre tjänstemannahem, sju år senare har denna andel sjunkit till 13,7 %. Under samma period går samtliga andra kategorier tillbaka förutom arbetarkategorierna som ökar. Detta speglar inte den förändring som sker på arbetsmarknaden, där arbetarklassen går tillbaka numerärt sätt, utan snarare det faktum att föräldrarna är i genomsnitt var sju år yngre 1990 för de elever som gick ut grundskolan 2001 som för dem som gick ut 1994 och att föräldrarna 2001 därmed inte haft lika många år på sig att etablera sig i arbetslivet.

Tabell 1. Social klassificering (32 grupper)

Social klass	Yrkeskategori
Högre klass	1. civilingenjörer o arkitekter 2. läkare, veterinärer, präster 3. universitetslärare 4. ämneslärare 5. jurister 6. högre tjänsteman i offentlig sektor 7. högre tjänsteman i privat sektor 8. officerare 9. företagsledare
Medelklass	10. konstproducenter 11. journalister 12. tekniker offentlig sektor 13. tekniker privat sektor 14. tjänstemän på mellannivå i offentlig sektor 15. tjänstemän på mellannivå privat sektor 16. klasslärare
Lägre medelklass	17. sjuk- och hälsovårdande yrken 18. kontorsanställda, offentlig sektor 19. kontorsanställda privat sektor 20. handelsanställda 21. bönder 22. småföretagare 23. handelsmän 24. poliser
Kvalificerade arbetare (högre arbetarklass)	25. förmän 26. kvalificerade arbetare inom produktion 27. kvalificerade arbetare inom service
Okvalificerade arbetare (lägre arbetarklass)	28. lantarbetare 29. okvalificerade arbetare inom produktion 30. okvalificerade arbetare inom service 31. övriga
Bortfall	32. internt bortfall

⁷² Se Mikael Börjesson & Mikael Palme, *Social klassificering - analyser av olika nomenklaturer för social klassificering och sociala gruppers karakteristika*. Paper presenterat på Workshop "Kulturellt kapital och sociala klasser", Uppsala universitet, 12-14 okt 2001.

⁷³ Detta är gjort efter följande principer. Om fadern eller modern lever ensamma med barnet har faderns respektive moderns sociala grupp använts. Om båda föräldrarna ingår i hushållet har den som arbetar heltid valts i första hand. Ifall båda föräldrarna arbetar heltid har den sociala grupp valts som tillhör den högsta hierarkiska position. Om dessa är lika har faderns yrke valts. Uppgifterna har i första hand hämtats från FoB-90, och bortfallet har sedan minimerats genom att uppgifter hämtats från FoB-85 respektive FoB-80.

Tabell 2. Föräldrarnas socioekonomiska status (SEI), avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

		Högre tj.män	Tj.män m- nivå	Lägre tj.män	Egna företagar e	Jord- brukar e	Högre arbetarklass	Lägre arbetarklass	Övrig a	Ej förvärvs- arbetande	Ej i FoB	Totalt
1994	94 859	16,8	20,1	11,9	5,5	1,8	15,3	18,5	1,5	0,3	8,3	100,0
1995	98 459	16,9	19,7	11,5	5,4	1,9	15,2	18,5	1,7	0,2	9,1	100,0
1996	100 097	16,6	19,3	11,1	5,3	1,8	15,5	18,4	1,6	0,3	10,1	100,0
1997	97 533	15,9	19,0	11,0	5,1	1,9	15,7	18,6	1,8	0,2	10,7	100,0
1998	95 824	15,5	18,4	11,2	4,9	1,8	15,8	19,0	1,9	0,3	11,3	100,0
1999	95 177	14,8	18,1	10,4	4,8	1,9	16,3	19,5	1,9	0,2	12,0	100,0
2000	98 239	14,3	17,6	10,4	4,7	1,6	16,5	20,1	1,9	0,2	12,6	100,0
2001	102 924	13,7	17,2	10,3	4,3	1,6	16,8	20,6	2,2	0,2	13,1	100,0
Totalt	783 112	15,6	18,6	11,0	5,0	1,8	15,9	19,2	1,8	0,2	10,9	100,0

VII.1.2 Föräldrarnas högsta utbildningsnivå

Föräldrarnas *högsta utbildningsnivå* är hämtad från FoB-90 samt LOUISE (1994, 1997 och 2000). Vi har här använt den förälder som har den högsta utbildningsnivån, vilket inte behöver vara densamme som har den dominerande yrkespositionen. Vi har utgått från uppgiften från FoB-90. Har det sedan saknats uppgift om utbildningsnivå eller funnits en uppgift om en högre utbildningsnivå vid ett senare tillfälle har denna valts. Bortfallet för föräldrarnas högsta utbildning är litet, ca 0,2-0,3 % för dem som lämnar grundskolan 1994-2001. Det finns även en klar stabilitet i de högre utbildningsnivåerna. Däremot minskar andelen som har folkskola eller grundskola som högsta utbildningsnivå och andelen som har en kortare gymnasieutbildning eller en kortare högskoleutbildning som högsta nivå ökar. Detta speglar den utbyggnad av utbildningssystemet som gjorts under de senaste decennierna.

Tabell 3. Högsta utbildningsnivå, SUN.

1. Externt bortfall
2. Ospecificerad nivå
3. Ingen uppgift
4. Folkskola (förgymnasial utbildning kortare än 9 år)
5. Grundskola (förgymnasial utbildning 9 [10] år [motsvarande])
6. Gymnasium, högst två år
7. Gymnasium, tre år
8. Universitets- och högskoleutb., kortare än tre år (inkl. 4-årigt tekniskt gymnasium)
9. Universitets- och högskoleutb., minst tre år (exklusive forskarutbildning)
10. Forskarutbildning

Tabell 4. Källa för föräldrarnas högsta utbildningsnivå, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Ej uppgift	FoB-90	LOUISE-94	LOUISE-97	LOUISE-00	Totalt
1994	94 859	0,3	95,7	3,9	0,1	0,0	100,0
1995	98 459	0,2	94,8	4,8	0,1	0,1	100,0
1996	100 097	0,2	94,0	5,4	0,3	0,1	100,0
1997	97 533	0,2	93,5	5,6	0,5	0,2	100,0
1998	95 824	0,2	93,0	5,8	0,7	0,3	100,0
1999	95 177	0,2	92,4	6,1	0,8	0,6	100,0
2000	98 239	0,2	91,8	6,3	0,8	0,9	100,0
2001	102 924	0,2	91,4	6,4	0,8	1,2	100,0
Totalt	783 112	0,2	93,3	5,6	0,5	0,4	100,0

Tabell 5. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Ej i FoB	Ospeci. nivå	Ej uppg	Folkskola	Grund- skola	Gymn 2 år	Gymn 3 år	Högskola max 3 år	Högskola minst 3 år	Forskar- utbildning	Totalt
1994	94 859	0,3	0,4	0,9	7,8	14,0	28,4	13,5	15,5	18,0	1,2	100,0
1995	98 459	0,2	0,5	0,8	6,9	13,7	28,6	13,5	15,9	18,5	1,3	100,0
1996	100 097	0,2	0,6	0,8	5,9	13,3	29,7	13,1	16,4	18,7	1,3	100,0
1997	97 533	0,2	0,7	0,8	5,3	13,0	30,6	12,8	16,6	18,7	1,2	100,0
1998	95 824	0,2	0,7	0,9	4,7	13,0	31,3	12,7	16,9	18,4	1,2	100,0
1999	95 177	0,2	0,7	0,9	4,2	12,9	32,5	12,6	17,0	17,9	1,1	100,0
2000	98 239	0,2	0,8	0,9	3,7	12,5	33,3	12,4	17,2	17,9	1,1	100,0
2001	102 924	0,2	0,7	1,0	3,3	12,5	34,7	12,1	17,3	17,1	1,1	100,0
Totalt	783 112	0,2	0,7	0,9	5,2	13,1	31,2	12,8	16,6	18,1	1,2	100,0

VII.1.3 Föräldrarnas inkomst

Uppgift om föräldrarnas inkomst är hämtad från FoB-90 och avser den sammanräknade inkomsten (inkomst av förvärvsarbete samt av övriga tillgångar såsom aktier, räntor, etc.). Vi har i analyserna slagit samman båda föräldrarnas inkomst till en hushållsinkomst. Detta innebär att familjer med två familjeförsörjare generellt får högre hushållsinkomster än familjer med en familjeförsörjare. Anledningen till att vi inte delat hushållsinkomsten med antalet familjeförsörjare är att vi i första hand är intresserade av att få en indikator på *hushållets* ekonomiska tillgångar. Inkomstuppgifterna för hela populationen har sedan delats upp i deciler, vilka legat till grund för analyserna. I graferna återges inkomstvariablerna som *Inkl-10*, där 1 står för den första decilen och därmed lägsta familjeinkomsten och 10 för den tionde decilen och den högsta hushållsinkomsten.

I och med att inkomstuppgifterna kommer från en enda källa, FoB-90, ökar bortfallet med tiden. För de elever som gick ut grundskolan 1994 saknas uppgifter om inkomst för 4,3 % av eleverna. Denna andel ökar till 8,6 % 2001. Det sker även en förskjutning av fördelningen mellan de olika inkomstkategorierna. Hushåll med låga och medelhöga inkomster tenderar att öka över perioden medan de som har höga och framför allt mycket höga inkomster går tillbaka. Att tillhöra en familj bland de 20 % rikaste över hela perioden är fallet för 23,2 % av dem som gick ut grundskolan 1994, men endast för 15,4 % av dem som gick ut 2001. Gruppen höginkomsttagare har således blivit betydligt mer exklusiv över åren, vilket är en effekt av det sätt vi kodat data på (där vi inte har tagit hänsyn till när eleverna gått ut grundskolan eller föräldrarnas ålder 1990).

Tabell 6. Föräldrarnas sammanräknade inkomst (FoB-90), avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Ej i FoB-90.	1-2 dec.	3-4 dec.	5-6 dec.	7-8 dec.	9-10 dec.	Totalt
1994	94 859	4,3	17,8	16,9	17,5	20,3	23,2	100,0
1995	98 459	5,2	17,7	17,4	17,6	19,8	22,2	100,0
1996	100 097	6,0	18,0	17,4	17,7	19,6	21,3	100,0
1997	97 533	6,5	18,4	17,9	18,2	19,2	19,9	100,0
1998	95 824	7,0	18,5	18,4	18,6	18,7	18,8	100,0
1999	95 177	7,6	18,5	19,0	19,0	18,4	17,5	100,0
2000	98 239	8,2	18,3	19,3	19,6	18,2	16,4	100,0
2001	102 924	8,6	18,2	19,9	20,2	17,7	15,4	100,0
Totalt	783 112	6,7	18,2	18,3	18,6	19,0	19,3	100,0

VII.1.4 Eleven och föräldrarnas nationella härkomst

Uppgifter om elevens och föräldrarnas invandrarstatus har hämtats från registret över rikets totala befolkning (RTB). Vi har grupperade uppgifter om födelseland (länder från vilka få invandrat till Sverige är aggregerade i större geografiska enheter, länder med många emigrerade till Sverige är ej aggregerade). Därtill finns uppgifter om in- och utvandningsår. I föreliggande rapport har vi dock endast använt information huruvida eleverna och deras

föräldrar är födda i Sverige. Vi skiljer här mellan fyra stora kategorier: Elev och föräldrar födda utomlands (första generationens invandrare), elev född utomlands, men (minst en) föräldrar födda i Sverige (vanligtvis är eleven adopterad), elev född i Sverige, men föräldrarna är födda utomlands (andra generationens invandrare) samt elev och (minst en) föräldrar födda i Sverige. Därtill finns några mycket små grupper för vilka det saknas data om födelseland för eleven eller föräldrarna. Dessa grupper uppgår endast till någon promille. Även det nationella ursprunget förändras över tid. Andelen elever som invandrat ökar med åren. Det är framför allt kategorin första generationens invandrare som ökar, från 4,7 % till 7,1 % (högsta andelen nås 1999 med 7,3 %), under det att andelen som är födda utomlands men med minst en svenskfödd förälder är relativt stabil. Även andelen andra generationens invandrare är stabil över åren, strax under 6 %. Andelen elever som själva är födda i Sverige och som har svenskfödda föräldrar minskar något under perioden, från 87,1 % till 84,6 %.

Tabell 7. Elev och föräldrars nationella härkomst, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Elev o föräldrar, land okänt	Elev utland, föräldrar okänt	Elev o föräldrar utland	Elev utland, föräldrar Sverige	Elev utland	Elev Sverige, föräldrar okänt	Elev Sverige, föräldrar utland	Elev och föräldrar Sverige	Elev Sverige
1994	94 859	0,1	0,1	4,7	2,2	7,1	0,0	5,7	87,1	92,8
1995	98 459	0,1	0,1	5,4	2,1	7,6	0,0	5,8	86,5	92,3
1996	100 097	0,1	0,1	6,0	2,3	8,4	0,0	5,9	85,6	91,5
1997	97 533	0,1	0,1	6,5	2,4	8,9	0,0	5,9	85,1	91,0
1998	95 824	0,1	0,0	6,9	2,2	9,1	0,0	5,7	85,1	90,8
1999	95 177	0,1	0,0	7,4	2,2	9,6	0,0	5,6	84,7	90,3
2000	98 239	0,1	0,0	7,3	2,2	9,6	0,0	5,8	84,5	90,3
2001	102 924	0,1	0,0	7,1	2,1	9,2	0,0	6,0	84,6	90,6
Totalt	783 112	0,1	0,1	6,4	2,2	8,7	0,0	5,8	85,4	91,2

VII.1.5 Föräldrarnas medelålder 1990.

I och med att våra data för föräldrarnas yrke, socioekonomiska status och inkomst hämtas från FoB-90 är det intressant att studera föräldrarnas genomsnittliga ålder 1990. När vi utgår från den förälder som har den dominerande ställningen i hushållet är det påtagligt att medelålder 1990 sjunker när vi avlägsnar oss från 1990. För de elever som gick ut grundskolan 1994 var föräldern i genomsnitt 41,2 år. För dem som gick ut 2001 var medelåldern 35,5 år. En skillnad på närmare sex år (anledningen till att det inte är en sjuårig skillnad är troligen att den genomsnittliga åldern för att skaffa barn har ökat). Detta medför att de föräldrar som har barn som går ut grundskolan 2001 i genomsnitt har sex år kortare tid på sig att uppnå sin position i arbetslivet än de som har barn som går ut grundskolan 1994 – en sannolikt inte oväsentlig skillnad vad gäller hur långt i karriären man hunnit avancera och som troligen förklarar att andelen elever från högre tjänstemannahem minskar över åren.

Tabell 8. I hushållet dominerande förälders medelålder 1990, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Andel i FoB	Andel män som innehar dominerande position i hushållet 1990	Medelålder	Skillnad från föregående år
1994	94 859	95,7	67,3	41,2	
1995	98 459	94,8	67,7	40,5	0,7
1996	100 097	94,0	68,1	39,7	0,8
1997	97 533	93,5	68,2	38,9	0,8
1998	95 824	93,0	69,0	38,1	0,8
1999	95 177	92,4	69,2	37,3	0,8
2000	98 239	91,8	69,2	36,4	0,8
2001	102 924	91,4	68,6	35,5	0,9
Total	783 112	93,3	68,4	38,5	

För definition av dominerande förälder i hushållet, se fotnot 73.

VII.1.6 Ytterligare karaktäristik av det sociala ursprunget – något om relationer mellan variabler

XXXX

Tabell 9. Nationell härkomst och socioekonomisk status, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Högre tjänstemän	Tj. män m-nivå	Lägre tjänstemän	Egna företagare	Jordbrukare	Högre arbetarklass	Lägre arbetarklass	Övriga	Ej förvärvsarbete	Ej i FoB	Totalt
Elev o föräldrar, land okänt	813	0,1	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1	0,2	0,1	0,1	99,1	100,0
Elev utland, föräldrar okänt	486	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	0,0	0,0	99,8	100,0
Elev o föräldrar utland	50 288	2,3	2,8	1,4	1,0	0,0	6,4	12,6	3,2	0,1	70,1	100,0
Elev utland, föräldrar Sverige	17 285	24,0	22,2	9,6	4,7	1,0	9,8	10,3	1,3	0,2	16,7	100,0
Elev Sverige, föräldrar okänt	131	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0	100,0
Elev Sverige, föräldrar utland	45 431	6,2	10,6	7,7	7,8	0,1	17,8	30,1	3,5	0,6	15,6	100,0
Elev och föräldrar Sverige	668 678	17,0	20,3	11,9	5,1	2,1	16,7	19,2	1,6	0,2	5,8	100,0
Totalt	783 112	15,6	18,6	11,0	5,0	1,8	15,9	19,2	1,8	0,2	10,9	100,0
N	121 877	146 030	85 777	39 214	14 031	124 478	150 120	14 118	1 899	85 568	783 112	
Elev o föräldrar, land okänt		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,9	0,1
Elev utland, föräldrar okänt		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,6	0,1
Elev o föräldrar utland		0,9	1,0	0,8	1,3	0,1	2,6	4,2	11,4	3,3	41,2	6,4
Elev utland, föräldrar Sverige		3,4	2,6	1,9	2,1	1,3	1,4	1,2	1,6	1,8	3,4	2,2
Elev Sverige, föräldrar okänt		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	0,0
Elev Sverige, föräldrar utland		2,3	3,3	4,1	9,0	0,2	6,5	9,1	11,4	14,3	8,3	5,8
Elev och föräldrar Sverige		93,4	93,1	93,2	87,6	98,4	89,5	85,5	75,6	80,6	45,5	85,4
Totalt		100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Tabell 10. Nationell härkomst och föräldrarnas högsta utbildningsnivå, avgångselever från årskurs nio, 1994-2001.

	N	Ei i FOB	Ospec. nivå	Ei uppg	Folkskola	Grundskola	Gymn 2 år	Gymn 3 år	Högskola max 3 år	Högskola minst 3 år	Forskar- utbildning	Totalt
Elev o föräldrar, land okänt	813	97,3	0,1	0,0	0,4	0,1	0,5	0,4	0,5	0,7	0,0	100,0
Elev utland, föräldrar okänt	486	99,8	0,0	0,0	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
Elev o föräldrar utland	50 288	0,4	7,9	3,9	16,7	11,5	14,4	16,8	12,4	14,4	1,6	100,0
Elev utland, föräldrar Sverige	17 285	0,0	0,9	0,8	4,8	8,2	19,6	14,7	18,8	29,7	2,4	100,0
Elev Sverige, föräldrar okänt	131	99,2	0,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
Elev Sverige, föräldrar utland	45 431	0,0	0,6	2,4	16,7	18,4	30,8	11,7	9,4	9,0	0,8	100,0
Elev och föräldrar Sverige	668 678	0,0	0,1	0,5	3,6	13,0	32,8	12,6	17,4	18,8	1,1	100,0
Totalt	783 112	0,2	0,7	0,9	5,2	13,1	31,2	12,8	16,6	18,1	1,2	100,0
N		1 647	5 093	6 851	40 783	102 643	244 012	100 527	130 167	142 091	9 298	783 112
Elev o föräldrar, land okänt		48,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
Elev utland, föräldrar okänt		29,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
Elev o föräldrar utland		13,7	77,7	28,4	20,5	5,6	3,0	8,4	4,8	5,1	8,9	6,4
Elev utland, föräldrar Sverige		0,5	3,1	1,9	2,1	1,4	1,4	2,5	2,5	3,6	4,5	2,2
Elev Sverige, föräldrar okänt		7,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Elev Sverige, föräldrar utland		0,1	5,8	16,2	18,6	8,2	5,7	5,3	3,3	2,9	4,0	5,8
Elev och föräldrar Sverige		0,4	13,4	53,5	58,8	84,8	89,9	83,8	89,4	88,4	82,7	85,4
Totalt		100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Klassificering av utbildning

XXXX

Appendix II – Tabeller

Tabell 11. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, 1997-2001.

	1997	1998	1999	2000	2001
N	311 208	307 910	303 862	303 416	311 101
1	37,9	37,7	38,6	39,6	40,1
2	32,1	31,4	31,0	30,9	31,1
3	30,0	30,8	30,4	29,4	28,8
Totalt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Tabell 12. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, per program, 1997-2001.

		BF	BP	EC	EN	ES	FP	HP	HR	HV	IB	IP	IV	LP	MP	NP	NV	OP	SM	SP	TE	
1997	1	117 949	5,2	1,9	4,2	0,8	4,9	3,8	4,9	4,6	1,3	0,3	2,1	11,4	0,7	3,1	2,3	18,9	3,1	4,5	22,4	0,0
	2	100 014	6,5	2,4	4,4	0,8	5,0	3,9	5,2	4,6	1,4	0,3	2,8	1,5	0,7	3,4	2,3	20,9	3,7	4,2	25,9	0,0
	3	93 217	7,2	2,5	4,5	0,8	4,9	3,9	5,7	4,4	1,3	0,2	3,0	0,8	0,7	3,4	2,3	20,0	4,2	3,0	27,3	0,0
1998	1	116 202	3,9	1,6	3,8	0,7	4,7	3,3	3,8	4,6	1,2	0,3	1,9	13,2	0,6	3,6	2,1	19,1	3,0	5,8	22,7	0,0
	2	96 805	5,3	2,0	4,5	0,8	5,2	3,9	5,0	4,9	1,4	0,3	2,3	1,5	0,7	3,5	2,5	20,8	3,2	5,4	26,9	0,0
	3	94 867	6,3	2,3	4,5	0,8	4,8	3,9	5,1	4,5	1,3	0,3	2,7	1,0	0,7	3,4	2,3	21,2	3,6	4,8	26,4	0,0
1999	1	117 254	3,8	2,4	3,9	0,6	4,4	3,1	3,8	4,4	1,3	0,5	1,4	14,5	0,5	3,9	2,1	16,8	3,4	7,7	21,5	0,0
	2	94 329	4,2	1,8	4,1	0,7	5,0	3,7	4,1	4,9	1,3	0,6	2,0	2,1	0,6	4,1	2,2	20,7	3,2	7,6	27,1	0,0
	3	92 279	5,1	1,9	4,6	0,8	5,0	3,8	4,8	4,8	1,3	0,2	2,2	1,2	0,7	3,4	2,4	21,3	3,0	6,4	27,1	0,0
2000	1	120 232	3,9	2,4	3,9	0,6	4,6	3,0	4,0	4,2	1,4	0,5	1,2	14,6	0,5	3,8	2,1	13,0	3,1	6,6	21,0	5,8
	2	93 839	4,1	2,7	4,3	0,6	5,0	3,5	4,0	4,8	1,5	0,6	1,6	2,5	0,5	4,4	2,2	18,1	3,7	9,7	26,1	0,0
	3	89 345	4,1	1,7	4,3	0,7	4,8	3,6	4,0	4,6	1,3	0,4	2,0	1,6	0,6	3,9	2,2	20,6	3,0	9,4	27,0	0,0
2001	1	124 606	3,7	2,6	4,0	0,6	4,8	3,3	4,1	4,4	1,5	0,7	1,4	14,8	0,4	3,8	2,2	11,6	2,6	7,8	20,1	5,9
	2	96 893	4,0	2,8	4,3	0,6	5,1	3,4	4,2	4,7	1,5	0,7	1,4	2,7	0,5	4,3	2,3	14,9	3,2	8,2	24,7	6,5
	3	89 602	3,9	2,6	4,5	0,7	4,8	3,5	3,9	4,6	1,4	0,6	1,6	1,9	0,5	4,3	2,2	18,0	3,6	11,5	26,0	0,0

Tabell 13. Andel elever i gymnasieskolans årskurs ett, två och tre, efter kön, ålder, socioekonomisk grupp, medelbetyg från grundskolan, och svenskfödda elever, 1997-2001.

	Kön		Ålder						SEI				Medelbetyg grundskola						Födda i Sve- m svenskfödda föräldrar
	Polkar	Flickor	15	16	17	18	19	20	H-Högre fjänteman	H-Tj:män m- nivå	H-Arbeta klass	H-SEI uppg.	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	
1997 1	117 949	51,7 48,3	0,7 78,2	13,3 4,8	2,4 0,3	14,4 17,5	34,4 14,5	18,9 18,1	24,4 19,7	10,7 3,3	81,6								
2	100 014	51,1 48,9	0,0 0,9	82,0 12,9	2,8 0,9	16,7 19,4	33,0 10,9	12,5 18,7	28,2 22,4	11,8 3,1	84,7								
3	93 217	50,9 49,1	0,0 0,1	0,7 81,4	13,7 2,7	17,5 20,2	32,4 9,4	10,2 18,1	28,7 23,3	11,7 3,0	86,4								
Tot	311 208	51,3 48,7	0,3 29,9	31,6 30,3	5,9 1,2	16,0 18,9	33,3 11,8	14,3 18,3	26,9 21,6	11,4 3,1	84,0								
1998 1	116 202	51,9 48,1	0,6 78,6	13,1 4,8	2,3 0,3	13,9 17,0	35,0 14,9	17,5 22,7	24,9 18,6	8,8 2,5	81,5								
2	96 805	51,2 48,8	0,0 0,8	82,1 13,3	2,7 0,8	16,3 19,2	33,5 11,2	12,2 17,9	27,4 23,3	12,7 3,8	84,6								
3	94 867	50,9 49,1	0,0 0,1	0,8 81,6	13,7 2,6	17,1 19,7	32,8 10,3	11,0 18,4	28,8 23,2	12,3 3,2	85,3								
Tot	307 910	51,4 48,6	0,2 29,9	31,0 31,1	6,0 1,1	15,6 18,5	33,8 12,3	13,8 19,9	26,9 21,5	11,1 3,2	83,6								
1999 1	117 254	52,2 47,8	0,7 77,6	14,5 4,6	2,2 0,3	13,3 16,7	35,9 15,7	18,8 21,0	24,1 18,8	9,2 3,0	81,2								
2	94 329	51,2 48,8	0,0 0,8	82,1 13,2	2,9 0,7	16,0 18,8	33,9 11,6	9,8 23,0	28,2 22,4	10,9 3,2	84,6								
3	92 279	51,0 49,0	0,0 0,1	0,7 81,3	14,4 2,5	16,7 19,5	33,1 10,7	10,6 17,4	28,0 24,2	13,3 4,0	85,1								
Tot	303 862	51,5 48,5	0,3 30,2	31,3 30,6	6,1 1,1	15,2 18,2	34,4 12,9	13,5 20,5	26,6 21,6	11,0 3,4	83,4								
2000 1	120 232	52,0 48,0	1,5 77,3	14,2 4,8	2,0 0,2	12,9 16,2	36,5 16,2	19,3 19,1	23,7 19,3	9,8 3,6	80,9								
2	93 839	51,3 48,7	0,0 0,8	81,6 14,1	2,7 0,6	15,3 18,5	34,9 12,2	10,7 21,7	27,7 22,7	11,3 3,7	84,5								
3	89 345	51,1 48,9	0,0 0,0	0,7 81,8	13,9 2,6	16,4 19,2	33,5 11,0	8,3 22,3	28,8 23,4	11,5 3,3	85,1								
Tot	303 416	51,5 48,5	0,6 30,9	31,1 30,3	5,7 1,1	14,7 17,8	35,1 13,4	13,4 20,9	26,4 21,6	10,8 3,5	83,3								
2001 1	124 606	51,9 48,1	2,2 77,5	13,5 4,5	2,0 0,2	12,4 15,8	37,3 16,7	20,1 17,8	23,4 19,1	10,4 3,8	81,2								
2	96 893	51,4 48,6	0,0 1,6	81,6 13,4	2,6 0,6	14,8 18,0	35,7 12,7	11,1 19,9	27,1 23,2	12,0 4,4	84,2								
3	89 602	51,2 48,8	0,0 0,1	0,8 81,0	15,1 2,4	15,7 18,9	34,5 11,7	9,0 21,3	28,3 23,6	11,8 3,9	84,9								
Tot	311 101	51,6 48,4	0,9 31,6	31,0 29,3	6,0 0,9	14,1 17,4	36,0 14,0	14,1 19,5	26,0 21,6	11,3 4,0	83,2								

Tabell 14. Antal skolor med elever i årskurs två per huvudman, 1997-2001.

	Kommunal	Landsting	Fristående	Totalt
1997	372	125	52	549
1998	376	106	55	537
1999	406	36	67	509
2000	422	35	81	538
2001	412	35	110	557

Tabell 15. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per huvudman, 1997-2001.

	N	Kommunal	Landsting	Fristående
1997	100 014	91,9	5,5	2,6
1998	96 805	92,7	4,4	3,0
1999	94 329	94,1	1,7	4,2
2000	93 839	93,5	1,7	4,9
2001	96 893	92,0	1,8	6,2
Totalt	481 880	92,8	3,0	4,2

Tabell 16. Antal skolor, antal elever, andel elever samt antal elever i genomsnitt per huvudman och län, 1997-2001.

Län	År	Antal skolor efter huvudman			Antal elever efter huvudman			Andel elever per huvudman			Antal elever i genomsnitt per huvudman					
		Kom	Land	Frist.	Total	Kom.	Land	Frist.	Total	Kom.	Land	Frist.	Total			
Dalarnas län	1997	17	7	1	25	3 058	338	22	3 418	89,5	9,9	0,6	179,9	48,3	22,0	136,7
	1998	19	7	1	27	2 942	285	26	3 253	90,4	8,8	0,8	154,8	40,7	26,0	120,5
	1999	21	3	1	25	3 040	112	25	3 177	95,7	3,5	0,8	144,8	37,3	25,0	127,1
	2000	22	3	1	26	2 968	115	24	3 107	95,5	3,7	0,8	134,9	38,3	24,0	119,5
Gävleborgs län	2001	20	3	1	24	3 073	131	23	3 227	95,2	4,1	0,7	153,7	43,7	23,0	134,5
	1997	13	8	0	21	2 998	197	0	3 195	93,8	6,2	0,0	230,6	24,6		152,1
	1998	12	8	0	20	2 949	174	0	3 123	94,4	5,6	0,0	245,8	21,8		156,2
	1999	13	2	0	15	2 863	35	0	2 898	98,8	1,2	0,0	220,2	17,5		193,2
Västernorrlands län	2000	12	2	0	14	2 939	74	0	3 013	97,5	2,5	0,0	244,9	37,0		215,2
	2001	11	2	0	13	2 883	74	0	2 957	97,5	2,5	0,0	262,1	37,0		227,5
	1997	10	7	0	17	2 810	144	0	2 954	95,1	4,9	0,0	281,0	20,6		173,8
	1998	10	6	0	16	2 724	148	0	2 872	94,8	5,2	0,0	272,4	24,7		179,5
Jämtlands län	1999	10	3	0	13	2 582	95	0	2 677	96,5	3,5	0,0	258,2	31,7		205,9
	2000	10	3	0	13	2 595	66	0	2 661	97,5	2,5	0,0	259,5	22,0		204,7
	2001	10	3	0	13	2 580	91	0	2 671	96,6	3,4	0,0	258,0	30,3		205,5
	1997	9	1	0	10	1 498	44	0	1 542	97,1	2,9	0,0	166,4	44,0		154,2
Västerbottens län	1998	9	1	0	10	1 437	45	0	1 482	97,0	3,0	0,0	159,7	45,0		148,2
	1999	9	1	0	10	1 453	29	0	1 482	98,0	2,0	0,0	161,4	29,0		148,2
	2000	9	1	0	10	1 434	43	0	1 477	97,1	2,9	0,0	159,3	43,0		147,7
	2001	9	1	0	10	1 489	59	0	1 548	96,2	3,8	0,0	165,4	59,0		154,8
Norrbottens län	1997	15	0	1	16	3 166	0	15	3 181	99,5	0,0	0,5	211,1		15,0	198,8
	1998	13	0	1	14	2 998	0	19	3 017	99,4	0,0	0,6	230,6		19,0	215,5
	1999	13	0	1	14	2 991	0	19	3 010	99,4	0,0	0,6	230,1		19,0	215,0
	2000	14	0	2	16	2 908	0	35	2 943	98,8	0,0	1,2	207,7		17,5	183,9
Norrbottens län	2001	14	0	3	17	2 935	0	74	3 009	97,5	0,0	2,5	209,6		24,7	177,0
	1997	16	2	0	18	3 037	96	0	3 133	96,9	3,1	0,0	189,8	48,0		174,1
	1998	16	2	0	18	2 928	110	0	3 038	96,4	3,6	0,0	183,0	55,0		168,8
	1999	14	2	0	16	2 947	105	0	3 052	96,6	3,4	0,0	210,5	52,5		190,8
Norrbottens län	2000	14	2	0	16	2 754	101	0	2 855	96,5	3,5	0,0	196,7	50,5		178,4
	2001	14	2	1	17	2 917	95	19	3 031	96,2	3,1	0,6	208,4	47,5	19,0	178,3

Tabell 17. Antal elever i årskurs två i genomsnitt per huvudman, 1997-2001.

	Kommunal	Landsting	Fristående	Totalt
1997	247,1	44,1	49,8	182,2
1998	238,6	39,8	52,6	180,3
1999	218,6	43,4	59,7	185,3
2000	207,8	44,7	56,5	174,4
2001	216,5	49,9	54,2	174,0
Totalt	225,0	43,3	54,8	179,1

Tabell 18. Geografisk rekrytering per huvudman, elever i årskurs två i gymnasieskolan 1997-2001 och avgångsgrundskola (fyra kategorier).

Gymnasieskola (huvudman)	År	Grundskola			Ej grundskola
		Samma kommun	Samma län	Annat län	
Kommunal	1997	72,6	20,1	4,7	2,6
	1998	73,2	20,1	4,7	1,9
	1999	73,2	20,3	4,3	2,2
	2000	72,7	20,9	4,5	2,0
	2001	73,1	20,3	4,4	2,1
	Totalt	73,0	20,3	4,5	2,2
Landsting	1997	44,3	46,2	6,2	3,4
	1998	39,2	49,1	9,2	2,5
	1999	20,3	62,6	15,8	1,3
	2000	20,1	64,9	13,6	1,4
	2001	19,0	65,3	14,4	1,3
	Totalt	34,6	53,0	9,9	2,4
Fristående	1997	52,2	30,6	12,3	4,8
	1998	48,0	34,7	13,2	4,1
	1999	42,6	35,1	13,7	8,7
	2000	38,8	42,7	12,1	6,4
	2001	43,0	39,8	11,4	5,8
	Totalt	43,9	37,6	12,4	6,1
Totalt	1997	70,5	21,8	5,0	2,7
	1998	71,0	21,8	5,1	2,0
	1999	71,0	21,6	4,9	2,4
	2000	70,2	22,7	5,0	2,2
	2001	70,3	22,3	5,1	2,4
	Totalt	70,6	22,0	5,0	2,3

Tabell 19. Programutbud och andel elever i årskurs två, fristående skolor, 1997-2001.

Fristående skolor									
1997	1998		1999		2000		2001		
2 592	2 892	3 999	4 576	5 961					
SM*	19,1	SM*	18,8	SM*	17,4	NVNA	13,7	SM-YF	13,4
SPSA	18,0	SPSA	15,7	SPSA	15,1	MPIR	12,8	SPSP	12,5
NVNA	15,7	NVNA	14,4	NVNA	15,0	SPSA	12,7	NVNV	11,9
MP-LG	7,9	SPEK	9,8	MPIR	10,6	SM-YF	10,8	SM*	9,8
SPEK	7,0	MP-LG	7,3	SM-SF	6,7	SM*	10,8	SPEI	8,5
MPIR	4,1	MPIR	5,4	MP-LG	5,9	SM-SF	8,5	MPME	8,4
SPHU	3,8	SM-SF	5,2	SPEK	4,7	SPEK	6,0	SM-SF	8,4
SM-YF	3,7	ES-LG	2,7	IB	3,0	SMSP	2,6	SMSP	4,0
IB	2,7	NP	2,2	ESMU	2,7	SPHU	2,4	ESMK	2,8
ES-LG	2,5	HR	2,2	SMSP	2,3	ESMU	2,2	NVMD	1,8
SM-SF	2,4	IB	1,9	HR	2,2	HR	2,0	HR	1,8
OP	2,2	SMNV	1,9	SM-YF	2,2	MP-LG	2,0	SMTE	1,6
HR	2,0	OP	1,7	SPHU	1,8	SMTE	1,6	TE	1,5
SP-LG	1,2	SM-YF	1,6	NP	1,7	HV	1,6	HV	1,4
HP	1,2	SPHU	1,5	SP-LG	1,4	FP	1,5	FP	1,3
SMNV	1,2	SMSP	1,1	HV	1,3	OP	1,4	IB	1,3
SMSP	1,1	HV	1,1	MPTR	1,2	IB	1,3	SPSK	1,2
HV	1,0	SP-LG	1,0	OP	1,1	SMNV	1,3	NP	1,2
FP	0,7	HP	0,9	ESKF	0,9	NVTE	0,7	OP	1,0
ESKF	0,6	ESKF	0,8	HP	0,9	NP	0,7	SPKU	0,9
IP	0,6	FP	0,5	SMNV	0,7	ESKF	0,6	EN	0,8
MPTR	0,5	ESMU	0,5	FP	0,4	SPE	0,5	SMNV	0,8
ESMU	0,5	BP	0,5	BF	0,4	NVE	0,5	EC	0,7
BP	0,4	IP	0,5	BP	0,3	BF	0,4	ESBD	0,6
BF	-	MPTR	0,4	ESDT	0,3	BP	0,4	NVE	0,5
EC	-	ESDT	0,2	LP	0,2	EN	0,3	ESDN	0,5
EN	-	SPE	-	EC	-	MPTR	0,2	SPE	0,4
ESDT	-	NVTE	-	EN	-	ESDT	0,2	NVMV	0,3
IV	-	NV-LG	-	ES-LG	-	LP	0,2	BP	0,3
IVIK	-	NVE	-	IP	-	EC	-	ESTA	0,2
LP	-	LP	-	IV	-	ES-LG	-	BF	0,1
NP	-	IVIK	-	IVIK	-	HP	-	LP	0,1
NV-LG	-	IV	-	IVLL	-	IP	-	ES-LG	-
NVE	-	EN	-	NV-LG	-	IV	-	HP	-
NVTE	-	EC	-	NVE	-	IVLL	-	IP	-
SPE	-	BF	-	NVTE	-	NV-LG	-	IV	-
				SPE	-	SP-LG	-	IVIK	-
								IVLL	-
								MP-LG	-
								MPTT	-
								NV-LG	-
								SP-LG	-
								TEIN	-
SP	29,9	SM**	28,7	SM**	29,2	SM**	35,6	SM**	38,0
SM**	27,5	SP	27,9	SP	23,0	SP	21,7	SP	23,6
NV	15,7	NV	14,4	MP	17,7	MP	15,1	NV	14,6
MP	12,5	MP	13,1	NV	15,0	NV	14,9	MP	8,4
ES	3,6	ES	4,2	ES	3,9	ES	3,1	ES	3,9
Totalt	89,3	Totalt	88,4	Totalt	88,7	Totalt	90,3	TE	1,5
								Totalt	90,0
LokGren	12,3	LokGren	11,5	LokGren	7,3	LokGren	2,0	LokGren	-
NatProg	60,3	NatProg	59,8	NatProg	63,4	NatProg	62,4	NatProg	62,0
SM**	27,5	SM**	28,7	SM**	29,2	SM**	35,6	SM**	38,0
SF	61,7	SF	60,7	SF	56,3	SF	56,9	SF	59,8
SM***	10,4	SM***	10,7	SM***	11,7	SM***	5,7	SM***	5,8
YF	27,9	YF	28,7	YF	32,0	YF	37,3	YF	34,5
YF (exkl. ES o MP)	11,7	YF (exkl. ES o MP)	11,3	YF (exkl. ES o MP)	10,4	YF (exkl. ES o MP)	19,2	YF (exkl. ES o MP)	22,1

* De SM-utbildningar som har en inriktning mot ett nationellt program har kodats till antingen SF (studieföberedande) eller YF (yrkesförberedande). I de fall där det varit omöjligt att avgöra till vilket nationellt program SM-utbildningen anknyter har utbildningen förts till SM.

** Avser alla SM-utbildningar.

*** Avser de SM-utbildningar som inte kan hänföras till yrkesförberedande eller studieförberedande utbildningar.

Tabell 20. Programutbud och andel elever i årskurs två, kommunala skolor, 1997-2001.

Kommunala skolor									
1997	1998	1999	2000	2001					
91 908	89 695	88 769	87 700	89 187					
NVNA	13,9	NVNA	14,4	NVNA	13,9	NVNA	12,2	SPSP	10,6
SPSA	12,5	SPSA	12,9	SPSA	12,1	SPSA	11,4	NVNV	10,1
SPEK	9,7	SPEK	10,0	SPEK	10,4	SPEK	10,1	SPEI	9,8
NVTE	7,0	NVTE	6,1	NVTE	5,7	HR	5,0	HR	4,9
BF	6,6	BF	5,5	HR	5,1	NVTE	4,9	TE	4,7
HP	5,7	HP	5,4	BF	4,5	EC	4,6	EC	4,6
HR	4,9	HR	5,2	HP	4,4	BF	4,4	HP	4,6
EC	4,8	EC	4,9	EC	4,3	HP	4,3	BF	4,3
FP	4,2	FP	4,2	FP	3,9	OP	3,8	NVMD	3,8
IP	3,1	MPIR	2,9	OP	3,3	FP	3,7	MPME	3,7
SPHU	2,9	SPHU	2,7	SM*	3,3	MPIR	3,2	FP	3,6
MPIR	2,8	SM*	2,6	MPIR	3,1	BP	2,9	OP	3,4
SM*	2,8	SP-LG	2,5	SPHU	2,7	IV	2,7	BP	3,0
BP	2,6	IP	2,4	SP-LG	2,5	SMSP	2,6	IV	2,9
SP-LG	2,3	BP	2,1	IV	2,2	SP-LG	2,6	SMSP	2,5
ESKF	2,0	ESKF	1,9	IP	2,2	SPHU	2,5	TEIN	2,3
IV	1,6	ESMU	1,6	BP	1,9	SM-YF	2,1	ESBD	1,8
ESMU	1,5	IV	1,5	ESKF	1,8	ESKF	1,9	ESMK	1,8
HV	1,4	NV-LG	1,4	ESMU	1,6	ESMU	1,8	SM-YF	1,8
NV-LG	1,3	HV	1,4	NV-LG	1,4	SMNV	1,8	SPSK	1,8
ESDT	1,2	ESDT	1,3	ESDT	1,4	IP	1,7	SPKU	1,7
EN	0,9	OP	1,3	HV	1,3	SMTE	1,5	HV	1,6
OP	0,9	SM-YF	1,0	SM-YF	1,3	HV	1,5	IP	1,5
LP	0,8	EN	0,9	SMSP	1,1	NV-LG	1,3	SP-LG	1,1
ES-LG	0,5	LP	0,7	SMNV	1,0	ESDT	1,2	ESTA	0,9
SMNV	0,4	SMSP	0,7	EN	0,8	NP	0,7	SMNV	0,7
SMSP	0,3	ES-LG	0,6	NP	0,7	EN	0,7	SMTE	0,7
SM-YF	0,3	SMNV	0,5	LP	0,6	IB	0,6	NVMV	0,7
IB	0,3	MPTR	0,3	IB	0,5	LP	0,5	EN	0,6
MPTR	0,3	NP	0,3	ES-LG	0,3	SM*	0,4	IB	0,6
NP	0,2	IB	0,3	NVE	0,3	MP-LG	0,4	NP	0,6
NVE	0,2	MP-LG	0,2	MPTR	0,2	MPTR	0,4	SM*	0,6
MP-LG	0,2	NVE	0,1	MP-LG	0,2	ES-LG	0,3	ESDN	0,6
SPE	0,1	IVIK	0,1	SPE	0,1	SPE	0,2	NV-LG	0,5
IVIK	0,0	SPE	0,0	IVIK	0,0	NVE	0,1	LP	0,5
				IVLL	0,0	IVLL	0,1	MP-LG	0,3
						SM-SF	0,0	ES-LG	0,3
								NVE	0,2
								SPE	0,2
								IVIK	0,1
								MPTT	0,1
								IVLL	0,0
								SM-SF	0,0
SP	27,4	SP	28,2	SP	27,8	SP	26,8	SP	25,2
NV	22,3	NV	22,0	NV	21,3	NV	18,5	NV	15,2
ES	5,3	ES	5,5	SM**	6,7	SM**	8,5	TE	7,0
SM**	3,8	SM**	4,9	ES	5,2	ES	5,2	SM**	6,3
MP	3,3	MP	3,4	MP	3,5	MP	4,0	ES	5,3
Totalt	62,0	Totalt	63,9	Totalt	64,5	Totalt	63,0	MP	4,1
								Totalt	37,8
IV	1,6	IV	1,6	IV	2,2	IV	2,7	IV	3,0
LokGren	6,1	LokGren	6,4	LokGren	6,0	LokGren	6,2	LokGren	4,2
NatProg	88,5	NatProg	87,2	NatProg	85,0	NatProg	82,6	NatProg	86,5
SM**	3,8	SM**	4,9	SM**	6,7	SM**	8,5	SM**	6,3
SF	50,7	SF	51,7	SF	51,8	SF	51,9	SF	51,9
SM***	2,8	SM***	2,6	SM***	3,3	SM***	0,4	SM***	0,6
YF	44,9	YF	44,1	YF	42,7	YF	45,0	YF	44,5
YF (exkl. ES o MP)	36,4	YF (exkl. ES o MP)	35,2	YF (exkl. ES o MP)	34,0	YF (exkl. ES o MP)	35,9	YF (exkl. ES o MP)	35,1

* De SM-utbildningar som har en inriktning mot ett nationellt program har kodats till antingen SF (studieförebredande) eller YF (yrkesförberedande). I de fall där det varit omöjligt att avgöra till vilket nationellt program SM-utbildningen anknyter har utbildningen förts till SM.

** Avser alla SM-utbildningar.

*** Avser de SM-utbildningar som inte kan hänföras till yrkesförberedande eller studieförberedande utbildningar.

Tabell 21. Elever i gymnasieskolans årskurs två i kommunala resp. fristående skolor, 1997-2001, efter kön, grundskoletyp, friskoletyp, grundskolebetyg, social klass, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, föräldrarnas inkomst och egen och föräldrarnas invandring.

		Kommunal					Fristående				
		1997	1998	1999	2000	2001	1997	1998	1999	2000	2001
Antal		91 908	89 695	88 769	87 700	89 187	2 592	2 892	3 999	4 576	5 961
Kön	Pojkar	52,6	52,4	51,7	51,7	51,8	42,7	44,3	42,9	47,9	49,8
	Flickor	47,4	47,6	48,3	48,3	48,2	57,3	55,7	57,1	52,1	50,2
Grundskola (huvudman)	Kommunal	96,5	96,9	96,6	96,7	96,2	72,9	78,3	79,6	83,1	84,9
	Fristående	0,9	1,2	1,3	1,4	1,6	22,0	17,3	11,7	10,6	9,3
	Utlandsskola	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,3	0,2	0,1	0,0	0,0
	Ej grundskola	2,6	1,9	2,2	2,0	2,1	4,8	4,1	8,7	6,4	5,8
Fristående grundskola (typ)	Allmän	20,1	27,0	37,4	43,6	40,8	11,6	12,4	21,2	25,7	24,2
	Spec. pedagog.	26,6	22,0	12,7	10,5	11,8	48,7	45,8	24,8	21,1	23,1
	Konfessionell	18,7	23,1	23,3	22,4	23,4	9,6	12,0	20,3	20,7	19,1
	Språk/Etnisk	4,9	4,4	7,1	4,9	8,1	8,8	8,2	10,5	10,1	10,5
	Spec. ämnesprofil	21,3	17,5	15,2	14,5	12,8	1,6	1,2	3,4	5,4	6,3
	Int. skolor	5,0	3,8	1,9	2,1	1,2	7,2	8,4	1,7	3,5	3,1
	Internatskolor	2,6	1,9	1,9	1,4	1,2	12,4	12,0	17,8	13,3	12,6
	Övriga	0,7	0,3	0,6	0,7	0,8	0,2	0,0	0,2	0,2	1,1
	Ej friskola	96,5	96,9	96,6	96,7	96,2	73,2	78,6	79,7	83,1	84,9
	Ej grundskola	2,6	1,9	2,2	2,0	2,1	4,8	4,1	8,7	6,4	5,8
Grundskolebetyg	Ej med.bet i gr.sk.	0,3	0,3	0,1	0,0	0,0	10,7	7,9	1,0	0,0	0,0
	<2,5	12,1	11,9	9,9	10,9	11,3	4,1	4,1	3,6	4,0	5,4
	2,5-2,9	18,4	17,7	23,3	22,1	20,3	6,4	7,2	10,1	9,5	10,7
	3,0-3,4	28,4	27,6	28,7	28,2	27,6	17,8	17,7	18,8	17,8	19,3
	3,5-3,9	23,0	23,8	22,5	22,8	23,2	24,3	23,4	23,7	24,5	25,7
	4,0-4,4	12,1	12,9	10,5	10,8	11,5	23,9	23,1	22,5	24,1	21,2
	4,5-5,0	3,2	3,7	2,8	3,3	3,9	7,9	12,6	11,7	13,7	11,8
	Ej grundskola	2,6	1,9	2,2	2,0	2,1	4,8	4,1	8,7	6,4	5,8
SEI	Högre tjänstemän	16,9	16,4	15,6	14,9	14,5	29,0	27,8	27,6	26,3	22,9
	Tj.män m-nivå	19,7	19,4	18,8	18,5	17,9	21,6	22,5	20,7	20,9	21,2
	Lägre tjänstemän	11,2	11,1	11,1	10,5	10,4	10,4	10,0	10,2	10,1	9,9
	Egna företagare	5,3	5,1	4,8	4,7	4,6	4,8	5,4	4,7	4,7	5,1
	Jordbrukare	1,7	1,7	1,7	1,8	1,6	1,0	1,6	1,1	1,6	1,3
	Högre arbetarklass	15,2	15,6	15,7	16,3	16,4	8,0	8,9	10,4	10,0	12,2
	Lägre arbetarklass	17,6	17,8	18,6	19,1	19,8	9,6	9,4	9,8	10,8	12,1
	Övriga	1,5	1,7	1,8	1,8	1,8	1,9	2,0	1,8	1,9	2,0
	Ej förvärvsarbete	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,3	0,3	0,3	0,2	0,3
	SEI-Ej uppg.	10,7	11,1	11,6	12,2	12,8	13,3	12,1	13,6	13,5	13,0
Inkomst	Ej i FoB-90.	6,9	7,1	7,5	7,9	8,5	9,6	9,1	10,0	9,5	8,9
	1-2 dec.	17,2	17,5	17,8	17,8	17,7	17,2	16,5	15,4	16,0	17,1
	3-4 dec.	16,9	17,3	18,2	18,7	19,2	12,0	13,7	13,3	14,1	14,1
	5-6 dec.	17,6	18,1	18,6	19,2	19,8	9,8	10,5	11,5	11,7	14,1
	7-8 dec.	19,8	19,7	18,9	18,9	18,6	14,6	15,4	15,7	16,1	17,2
	9-10 dec.	21,7	20,2	18,9	17,5	16,3	36,9	34,8	34,1	32,6	28,6
Utbildningsnivå	Utb.nivå-Ej i FoB	0,6	0,6	0,5	0,4	0,4	2,1	1,6	1,5	0,8	0,7
	Ospecificerad nivå	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8	0,5	0,5	0,6	0,5	0,5
	Utb.nivå-Ej uppg	0,8	0,8	0,9	0,8	0,9	1,0	1,0	0,9	1,0	1,0
	Folkskola	5,9	5,3	4,7	4,1	3,7	2,7	2,2	2,5	2,2	1,8
	Grundskola	12,6	12,3	12,4	12,4	11,9	6,6	6,4	6,6	7,6	7,9
	Gymn 2 år	28,9	30,0	30,9	32,2	33,1	18,4	18,2	19,3	20,4	22,8
	Gymn 3 år	13,4	13,0	12,8	12,9	12,6	11,9	12,6	12,4	12,9	13,1
	Högskola max 3 år	16,8	17,0	17,3	17,4	17,5	17,1	19,3	18,0	19,8	19,7
	Högskola minst 3 år	19,0	19,1	18,6	18,0	18,0	35,9	34,7	34,8	31,9	30,0
	Forskarutbildning	1,3	1,2	1,2	1,1	1,1	3,7	3,4	3,3	2,8	2,5
Invandring (elev o föräldrar)	Elev o föräldrar, land okänt	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,7	0,7	0,7	0,3	0,2
	Elev utland, föräldrar okänt	0,3	0,3	0,2	0,1	0,1	0,6	0,5	0,5	0,3	0,2
	Elev o föräldrar utland	6,7	6,9	7,3	7,6	7,8	4,1	4,7	5,2	6,4	5,8
	Elev utland, föräldrar Sverige	2,3	2,4	2,2	2,2	2,2	4,0	3,3	3,6	2,8	2,8
	Elev Sverige, föräldrar okänt	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,6	0,3	0,3	0,1	0,2
	Elev Sverige, föräldrar utland	5,8	5,7	5,6	5,4	5,6	6,5	6,4	7,2	8,0	7,4
	Elev och föräldrar Sverige	84,7	84,5	84,5	84,4	84,0	83,6	84,2	82,6	82,1	83,4
Avslutad gymnasieskola	Avslutad gymnasieskolan	77,4	80,4	73,6	0,1	0,0	76,2	77,5	71,9	0,0	0,0
Avgångsbetyg (jämförelsevärde)	<10,3	10,6	12,6	8,6	0,0	0,0	4,5	4,0	3,8	0,0	0,0
	10,3-11,9	15,3	14,7	12,8	0,0	0,0	6,5	6,2	6,0	0,0	0,0
	12,0-13,9	21,2	20,0	18,7	0,0	0,0	14,9	13,9	11,4	0,0	0,0
	14,0-16,29	18,4	19,2	18,7	0,0	0,0	21,5	20,3	18,2	0,0	0,0
	16,3-18,44	9,2	10,5	10,8	0,0	0,0	19,8	21,0	18,0	0,0	0,0
	18,45-20,0	2,6	3,4	4,0	0,0	0,0	9,1	12,1	14,5	0,0	0,0

Tabell 22. Elever i gymnasieskolans årskurs två på NVNA, SPSA och SM i kommunala resp. fristående skolor, 1997, efter fyra elitkriterier.

		N	M.bet gr 4,5-5,0	H-Högre tjänstemän	H-lnk-sam-10	H-minst längre dec. högskoleutbildning
NVNA	Gy-kommunal	12 782	13,3	32,3	21,7	41,3
	Gy-fristående	408	29,2	45,6	41,2	62,7
SPSA	Gy-kommunal	11 449	1,8	21,8	13,4	26,8
	Gy-fristående	466	3,9	40,8	39,9	52,4
SM	Gy-kommunal	2 547	1,2	17,0	12,7	19,1
	Gy-fristående	495	4,4	21,2	9,9	31,5

Tabell 23. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, 1997-2001.

	1997	1998	1999	2000	2001
	100 014	96 805	94 329	93 839	96 893
IV	1,5	1,5	2,1	2,5	2,7
LokGren	6,0	6,6	6,2	6,1	4,0
NatProg	88,2	86,6	84,1	81,6	85,0
SM	4,2	5,4	7,6	9,7	8,2
Totalt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Tabell 24. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp och huvudman, 1997-2001.

		N	Nationellt prog.	Lokal gren	SM	IV
Kommunal	1997	91 908	88,5	6,1	3,8	1,6
	1998	89 695	87,2	6,4	4,9	1,6
	1999	88 769	85,0	6,0	6,7	2,2
	2000	87 700	82,6	6,2	8,5	2,7
	2001	89 187	86,5	4,2	6,3	3,0
	Total	447 259	86,0	5,8	6,0	2,2
Landsting	1997	5 514	97,0	2,8	0,2	0,0
	1998	4 218	92,7	6,4	0,6	0,3
	1999	1 561	85,9	11,1	2,6	0,4
	2000	1 563	85,2	10,2	3,8	0,7
	2001	1 745	87,0	6,9	4,4	1,7
	Total	14 601	92,1	6,0	1,5	0,4
Fristående	1997	2 592	60,3	12,3	27,5	0,0
	1998	2 892	59,8	11,5	28,7	0,0
	1999	3 999	63,4	7,3	29,2	0,0
	2000	4 576	62,4	2,0	35,6	0,0
	2001	5 961	62,0	0,0	38,0	0,0
	Total	20 020	61,8	5,2	33,0	0,0

Tabell 25. Andel elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildningstyp, studieförberedande och yrkesförberedande program och huvudman, 1997-2001.

		SF	SF-LG	SM	SM-LG	SM-SF	SM-YF	YF	YF-LG
Kommunal	1997	46,4	3,5	2,7	0,0	0,7	0,3	42,0	2,6
	1998	46,6	3,9	2,5	0,1	1,3	1,0	40,6	2,5
	1999	45,7	3,9	3,0	0,2	2,2	1,3	39,4	2,1
	2000	42,0	4,0	0,2	0,2	5,9	2,1	40,6	2,3
	2001	45,7	2,3	0,4	0,2	3,9	1,8	40,8	1,9
	Total								
Fristående	1997	47,1	1,2	7,2	3,2	13,4	3,7	13,1	11,1
	1998	43,3	1,0	6,7	3,9	16,4	1,6	16,5	10,5
	1999	39,5	1,4	6,9	4,8	15,4	2,2	23,9	5,9
	2000	37,9	0,0	0,0	5,7	19,0	10,8	24,5	2,0
	2001	40,9	0,0	0,6	5,2	18,8	13,4	21,1	0,0
	Total								

Tabell 26. Andel elever i årskurs två på studieförberedande/ yrkesförberedande/ SM-program uppdelade på lokala grenar och nationella program per huvudman och grundskolekommun/län, 1997-2001.

		N	Samma kommun	Samma län	Annat län	Ej grundskola	
SF-LG	Kommunal	1997	3 229	60,7	26,1	12,7	0,5
		1998	3 474	59,5	28,6	11,0	0,9
		1999	3 476	69,7	20,1	9,2	1,0
		2000	3 473	70,0	20,8	8,2	1,0
		2001	2 061	71,3	15,3	12,1	1,3
	Fristående	1997	31	19,4	77,4	3,2	0,0
		1998	29	24,1	62,1	13,8	0,0
		1999	57	35,1	49,1	15,8	0,0
SF	Kommunal	1997	42 672	81,4	13,9	3,2	1,5
		1998	41 790	82,1	13,5	3,1	1,4
		1999	40 540	81,9	13,7	2,9	1,6
		2000	36 801	81,4	13,7	3,3	1,6
		2001	40 758	81,9	13,5	2,9	1,6
	Fristående	1997	1 222	58,3	24,5	11,1	6,1
		1998	1 251	56,3	26,8	11,6	5,4
		1999	1 580	53,9	26,6	11,9	7,5
		2000	1 734	56,1	29,6	10,1	4,2
		2001	2 441	54,2	33,2	8,3	4,3
SM-LG	Kommunal	1997	28	50,0	3,6	28,6	17,9
		1998	115	36,5	16,5	41,7	5,2
		1999	201	27,9	23,4	48,3	0,5
		2000	186	17,7	12,4	65,1	4,8
		2001	219	22,4	16,0	60,3	1,4
	Fristående	1997	84	23,8	34,5	40,5	1,2
		1998	113	29,2	26,5	44,2	0,0
		1999	190	28,9	17,4	36,8	16,8
		2000	263	28,5	35,0	30,4	6,1
		2001	311	32,5	28,3	36,7	2,6
SM-SF	Kommunal	1997	671	80,8	15,2	3,6	0,4
		1998	1 124	80,7	16,2	2,4	0,7
		1999	1 923	77,2	19,7	2,2	0,9
		2000	5 201	76,4	19,4	3,1	1,1
		2001	3 468	70,1	24,4	4,5	1,0
	Fristående	1997	347	67,4	17,9	7,8	6,9
		1998	475	54,3	28,2	8,6	8,8
		1999	616	28,4	32,8	11,4	27,4
		2000	870	26,2	41,1	12,6	20,0
		2001	1 121	32,6	36,4	12,9	18,1
SM-YF	Kommunal	1997	305	77,4	16,7	2,3	3,6
		1998	861	76,0	18,6	4,5	0,9
		1999	1 115	76,1	20,4	2,6	0,9
		2000	1 864	71,7	22,5	4,0	1,9
		2001	1 584	69,8	22,5	5,7	2,0
	Fristående	1997	95	44,2	50,5	4,2	1,1
		1998	47	27,7	63,8	6,4	2,1
		1999	86	53,5	40,7	4,7	1,2
		2000	494	30,6	60,5	7,5	1,4
		2001	798	47,2	45,6	6,4	0,8
SM	Kommunal	1997	2 519	74,0	21,4	2,4	2,3
		1998	2 256	74,5	21,9	1,8	1,8
		1999	2 692	76,1	19,3	3,0	1,6
		2000	201	74,1	22,4	2,0	1,5
		2001	325	80,0	14,8	3,4	1,8
	Fristående	1997	186	49,5	34,9	11,8	3,8
		1998	195	50,3	39,0	10,3	0,5
		1999	277	30,3	58,1	8,7	2,9
		2000	34	47,1	44,1	8,8	0,0
YF-LG	Kommunal	1997	2 345	46,5	34,2	17,0	2,3
		1998	2 286	43,2	34,8	20,8	1,2
		1999	1 886	46,7	33,1	18,8	1,4
		2000	1 990	43,8	34,9	20,3	1,0
		2001	1 707	46,1	30,4	22,3	1,2
	Fristående	1997	287	29,6	42,2	26,5	1,7
		1998	304	31,6	39,1	28,3	1,0
		1999	236	35,2	35,2	28,4	1,3
		2000	93	11,8	58,1	30,1	0,0
YF	Kommunal	1997	38 646	65,5	26,0	5,1	3,4
		1998	36 397	66,1	26,6	5,1	2,2
		1999	34 942	65,1	28,0	4,9	2,1
		2000	35 604	65,6	28,4	4,4	1,5
		2001	36 431	65,8	28,1	4,6	1,5
	Fristående	1997	340	47,6	42,9	5,9	3,5
		1998	478	37,4	54,6	6,7	1,3
		1999	957	40,4	45,9	12,2	1,5
		2000	1 122	29,9	57,0	11,1	2,0
		2001	1 256	30,3	54,5	13,1	2,1

Tabell 27. Andel elever i årskurs två på studieförberedande/ yrkesförberedande/ SM-program uppdelade på lokala grenar och nationella program per huvudman och ett antal elitkriterier, 1997-2001.

	År	Tj.män m-nivå	Högre tjänstemän	Högskola max 3 år	Högskola minst 3 år	Forskar- utb.	Inkomst 7-8 dec.	Inkomst 9-10 dec.	M.bet gr 4,0-4,4	M.bet gr 4,5-5,0	Ej grund- skola		
SF-LG	Kommunal	1997	26,3	23,9	21,6	27,9	1,9	21,0	31,2	22,9	6,4	0,5	
		1998	25,0	22,4	21,4	26,5	1,7	22,6	28,6	24,9	6,8	0,9	
		1999	23,2	22,0	21,1	26,4	1,9	20,8	27,0	18,6	5,0	1,0	
		2000	23,0	21,9	21,7	25,8	1,8	21,9	25,0	20,2	4,7	1,0	
		2001	20,8	20,4	21,5	24,9	2,2	20,4	22,5	19,2	7,6	1,3	
	Fristående	1997	38,7	22,6	16,1	48,4	0,0	41,9	29,0	54,8	3,2	0,0	
		1998	41,4	13,8	6,9	44,8	0,0	20,7	34,5	65,5	17,2	0,0	
		1999	19,3	29,8	28,1	35,1	1,8	24,6	31,6	64,9	8,8	0,0	
		<hr/>											
		SF	Kommunal	1997	24,0	25,0	20,5	28,5	2,3	20,8	30,5	21,5	6,0
1998	23,4			24,0	21,0	28,2	2,1	20,9	28,2	22,1	6,9	1,4	
1999	22,4			22,5	21,2	27,1	2,0	20,3	26,0	18,2	5,3	1,6	
2000	22,4			21,7	21,2	27,1	1,9	20,0	24,6	19,1	6,5	1,6	
2001	21,9			21,3	21,8	26,7	1,8	20,2	22,9	19,8	7,2	1,6	
Fristående	1997		20,5	40,7	16,5	47,4	6,1	9,9	51,1	32,2	12,6	6,1	
	1998		20,6	40,1	18,8	47,3	6,2	11,6	49,7	32,2	21,1	5,4	
	1999		18,0	39,7	16,3	47,0	6,3	11,3	48,7	31,8	21,2	7,5	
	2000		20,1	37,7	18,2	46,4	5,4	13,4	45,6	29,8	24,6	4,2	
	2001		21,1	30,6	18,8	39,3	4,1	14,8	39,3	27,4	19,9	4,3	
<hr/>													
SM-LG	Kommunal	1997	21,4	28,6	14,3	35,7	0,0	14,3	32,1	25,0	3,6	17,9	
		1998	23,5	19,1	20,0	23,5	0,9	20,0	18,3	7,8	5,2	5,2	
		1999	16,9	16,4	14,9	20,4	2,5	21,9	18,4	13,9	1,5	0,5	
		2000	23,7	20,4	23,1	22,0	1,1	19,4	22,0	17,2	3,8	4,8	
		2001	13,2	17,8	15,5	21,5	0,9	16,0	19,2	19,2	4,6	1,4	
	Fristående	1997	25,0	6,0	20,2	8,3	0,0	20,2	13,1	4,8	0,0	1,2	
		1998	21,2	17,7	16,8	18,6	0,0	29,2	21,2	2,7	0,9	0,0	
		1999	17,4	13,7	17,9	24,7	0,5	15,3	20,5	8,4	0,5	16,8	
		2000	20,5	17,5	21,3	19,8	0,8	20,2	19,4	14,1	4,6	6,1	
		2001	22,8	14,8	19,9	25,4	0,6	24,4	16,4	16,7	3,9	2,6	
<hr/>													
SM-SF	Kommunal	1997	23,8	25,3	22,7	26,5	1,2	24,3	30,7	12,1	1,0	0,4	
		1998	23,6	22,7	22,2	25,7	1,2	20,4	27,9	18,5	2,4	0,7	
		1999	25,3	21,9	22,3	26,0	1,4	21,6	27,2	13,2	2,7	0,9	
		2000	23,3	20,1	22,5	24,2	1,3	21,4	24,5	13,7	2,9	1,1	
		2001	20,8	20,4	21,0	24,0	1,7	19,8	24,7	14,9	5,1	1,0	
	Fristående	1997	23,1	24,8	22,2	40,1	2,0	14,1	23,1	22,5	5,8	6,9	
		1998	23,8	24,4	23,8	36,2	2,3	17,5	24,6	19,6	9,3	8,8	
		1999	24,4	23,7	22,1	36,9	2,1	18,0	24,0	22,4	8,6	27,4	
		2000	20,2	27,1	22,9	31,5	2,1	16,6	25,7	30,1	16,1	20,0	
		2001	23,6	23,1	23,2	31,0	1,6	18,6	24,4	26,6	12,2	18,1	
<hr/>													
SM-YF	Kommunal	1997	20,3	11,5	14,1	11,5	0,7	23,0	16,1	3,3	0,0	3,6	
		1998	18,4	10,8	14,6	13,5	0,3	19,9	15,4	6,0	0,8	0,9	
		1999	17,6	10,4	17,6	11,7	0,5	19,9	15,4	6,9	0,7	0,9	
		2000	17,9	11,4	16,8	14,2	1,1	19,2	14,8	5,4	1,1	1,9	
		2001	20,0	12,4	17,9	15,7	1,6	20,0	15,8	8,4	2,3	2,0	
	Fristående	1997	18,9	17,9	9,5	22,1	1,1	21,1	29,5	9,5	4,2	1,1	
		1998	27,7	4,3	17,0	10,6	0,0	25,5	8,5	0,0	0,0	2,1	
		1999	12,8	9,3	15,1	18,6	1,2	10,5	20,9	4,7	0,0	1,2	
		2000	24,7	16,8	20,9	22,5	1,2	20,6	23,9	33,2	6,5	1,4	
		2001	22,4	17,0	20,6	22,4	1,4	19,8	20,4	18,4	6,0	0,8	
<hr/>													
SM	Kommunal	1997	20,3	16,8	18,1	18,0	0,9	21,6	23,6	9,1	1,2	2,3	
		1998	20,3	16,5	18,3	18,3	1,2	20,2	21,7	10,9	1,5	1,8	
		1999	22,1	17,8	20,5	19,8	1,0	21,0	22,3	8,6	1,6	1,6	
		2000	21,4	13,4	19,4	18,9	0,5	21,4	14,9	7,0	3,0	1,5	
		2001	23,4	10,2	20,3	15,7	0,9	24,6	12,6	10,8	1,8	1,8	
	Fristående	1997	23,1	23,1	20,4	23,7	2,7	25,3	25,8	37,1	11,8	3,8	
		1998	25,6	26,2	25,6	28,7	1,0	20,5	27,7	40,5	19,0	0,5	
		1999	28,9	21,3	22,0	31,4	1,8	23,1	28,2	32,5	19,9	2,9	
		2000	23,5	20,6	26,5	17,6	2,9	20,6	29,4	5,9	0,0	0,0	
		<hr/>											
YF-LG	Kommunal	1997	16,6	10,7	14,8	11,9	0,6	19,9	14,1	4,5	0,7	2,3	
		1998	17,4	10,3	14,6	12,9	0,5	18,8	13,9	5,3	0,9	1,2	
		1999	15,4	8,3	14,3	9,2	0,3	17,5	11,0	3,5	0,2	1,4	
		2000	15,0	10,0	14,3	11,0	0,4	19,3	11,1	3,6	0,4	1,0	
		2001	15,1	10,3	15,6	12,2	0,4	19,2	11,9	4,6	0,5	1,2	
	Fristående	1997	25,1	16,4	17,8	25,1	2,4	17,4	25,8	12,2	1,4	1,7	
		1998	30,6	17,1	18,8	24,0	2,0	15,1	27,6	13,5	2,3	1,0	
		1999	19,9	19,9	18,2	19,9	2,1	19,9	22,5	8,5	0,4	1,3	
		2000	14,0	21,5	24,7	15,1	2,2	12,9	25,8	25,8	2,2	0,0	
		<hr/>											
YF	Kommunal	1997	14,9	8,1	12,4	8,7	0,3	18,7	11,8	2,0	0,2	3,4	
		1998	14,5	7,7	12,2	8,7	0,3	18,3	10,9	2,3	0,3	2,2	
		1999	14,4	7,6	12,7	8,7	0,3	17,4	10,5	1,7	0,3	2,1	
		2000	14,1	7,5	13,0	8,4	0,3	17,5	9,6	2,2	0,3	1,5	
		2001	13,8	7,1	12,9	8,7	0,3	17,1	8,7	2,8	0,4	1,5	
	Fristående	1997	18,5	14,7	13,2	15,6	0,3	17,9	23,8	4,1	0,3	3,5	
		1998	18,6	11,7	15,7	15,1	0,2	16,7	18,8	6,1	1,0	1,3	
		1999	22,0	18,0	16,8	21,5	0,7	18,3	25,3	9,8	1,9	1,5	
		2000	21,7	14,8	18,8	18,0	0,8	17,3	25,1	8,6	1,1	2,0	
		2001	17,7	13,3	17,8	17,3	1,2	17,0	19,6	7,6	1,8	2,1	

Tabell 28. Elever i gymnasieskolans årskurs två per utbildning, 1997-2001.

1997		1998		1999		2000		2001	
	100 014		96 810		94 329		93 839		96 893
NVNA	13,2	NVNA	13,7	NVNA	13,8	NVNA	12,1	SPSP	10,5
SPSA	11,9	SPSA	12,5	SPSA	12,0	SPSA	11,3	NVNV	10,0
SPEK	9,1	SPEK	9,6	SPEK	10,0	SPEK	9,7	SPEI	9,6
BF	6,5	NVTE	5,6	NVTE	5,4	HR	4,8	HR	4,7
NVTE	6,4	BF	5,3	HR	4,9	NVTE	4,6	TE	4,4
HP	5,2	HP	5,0	BF	4,2	EC	4,3	EC	4,3
HR	4,6	HR	4,9	HP	4,1	BF	4,1	HP	4,2
EC	4,4	EC	4,5	EC	4,1	HP	4,0	BF	4,0
FP	3,9	FP	3,9	SM	3,8	OP	3,7	MPME	4,0
OP	3,7	OP	3,2	FP	3,7	MPIR	3,6	NVMD	3,6
SM	3,0	SM	3,0	MPIR	3,4	FP	3,5	FP	3,4
IP	2,8	MPIR	2,8	OP	3,2	BP	2,7	OP	3,2
SPHU	2,7	SPHU	2,6	SPHU	2,6	SMSP	2,6	BP	2,8
MPIR	2,7	NP	2,5	SP-LG	2,4	SM-YF	2,5	IV	2,7
BP	2,4	SP-LG	2,3	NP	2,2	IV	2,5	SMSP	2,6
NP	2,3	IP	2,3	IV	2,1	SPHU	2,5	SM-YF	2,5
SP-LG	2,1	BP	2,0	IP	2,0	SP-LG	2,5	NP	2,3
ESKF	1,8	ESKF	1,8	BP	1,8	NP	2,2	TEIN	2,1
IV	1,5	ESMU	1,5	ESKF	1,8	ESMU	1,8	ESMK	1,8
ESMU	1,4	IV	1,4	ESMU	1,6	ESKF	1,8	ESBD	1,7
HV	1,4	HV	1,4	NV-LG	1,3	SMNV	1,7	SPSK	1,7
NV-LG	1,2	NV-LG	1,3	ESDT	1,3	IP	1,6	SPKU	1,6
ESDT	1,1	ESDT	1,2	HV	1,3	SMTE	1,5	HV	1,5
EN	0,8	SM-YF	1,0	SM-YF	1,3	HV	1,5	IP	1,4
LP	0,7	EN	0,8	SMSP	1,2	NV-LG	1,2	SM	1,2
ES-LG	0,6	SMSP	0,7	SMNV	1,0	ESDT	1,1	SP-LG	1,0
SM-YF	0,4	LP	0,7	EN	0,7	SM	1,0	ESTA	0,9
SMNV	0,4	ES-LG	0,6	LP	0,6	EN	0,6	SMTE	0,7
MP-LG	0,4	SMNV	0,5	IB	0,6	IB	0,6	SMNV	0,7
IB	0,3	MP-LG	0,4	MP-LG	0,4	LP	0,5	IB	0,7
SMSP	0,3	IB	0,3	ES-LG	0,3	MP-LG	0,5	EN	0,6
MPTR	0,3	MPTR	0,3	SM-SF	0,3	SM-SF	0,4	NVMV	0,6
NVE	0,2	SM-SF	0,2	MPTR	0,3	MPTR	0,4	ESDN	0,5
SPE	0,1	NVE	0,1	NVE	0,2	ES-LG	0,3	SM-SF	0,5
SM-SF	0,1	IVIK	0,1	SPE	0,1	SPE	0,2	NV-LG	0,5
IVIK	0,0	SPE	0,0	IVIK	0,0	NVE	0,1	LP	0,5
IVLL	-	IVLL	-	IVLL	0,0	IVLL	0,1	MP-LG	0,3
								ES-LG	0,2
								NVE	0,2
								SPE	0,2
								IVIK	0,1
								MPTT	0,0
								IVLL	0,0
SP	25,9	SP	26,9	SP	27,1	SP	26,1	SP	24,7
NV	20,9	NV	20,8	NV	20,7	NV	18,1	NV	14,9
ES	5,0	SM	5,4	SM	7,6	SM	9,7	SM	8,2
SM	4,2	ES	5,2	ES	5,0	ES	5,0	TE	6,5
MP	3,4	MP	3,5	MP	4,1	MP	4,4	ES	5,1
Totalt	59,4	Totalt	61,9	Totalt	64,5	Totalt	63,3	MP	4,3
								Totalt	63,6
IV	1,5	IV	1,5	IV	2,1	IV	2,5	IV	2,7
LokGren	6,0	LokGren	6,6	LokGren	6,2	LokGren	6,1	LokGren	4,0
NatProg	88,2	NatProg	86,6	NatProg	84,1	NatProg	81,6	NatProg	85,0
SM	4,2	SM	5,4	SM	7,6	SM	9,7	SM	8,2
SF	48,2	SF	49,7	SF	51,1	SF	51,2	SF	51,4
SM	2,8	SM	2,8	SM	3,6	SM	0,7	SM	1,0
YF	47,5	YF	46,0	YF	43,2	YF	45,5	YF	44,8
YF (exkl. ES o MP)	39,9	YF (exkl. ES o MP)	37,3	YF (exkl. ES o MP)	34,1	YF (exkl. ES o MP)	36,0	YF (exkl. ES o MP)	35,4

Tabell 30. Socioekonomisk grupp och gymnasieutbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

			Högre N tjänstemän	Tj.män m-nivå	Lägre tjänstemän	Egna företagare	Jord- brukare	Arbetar- klass	Övriga	Ej förvärvs- sarb.	SEI-Ej uppg.	Total
1997	IV	1 494	5,6	8,9	8,7	3,3	0,5	39,0	2,9	0,3	30,7	100,0
	SF	48 172	25,4	24,0	10,9	4,7	1,6	22,8	1,4	0,2	9,0	100,0
	SM	2 817	17,0	20,7	11,5	5,4	1,7	32,2	1,6	0,2	9,8	100,0
	YF	47 531	8,2	14,9	11,5	5,8	2,1	43,2	1,7	0,2	12,4	100,0
	Total	100 014	16,7	19,4	11,2	5,2	1,8	33,0	1,6	0,2	10,9	100,0
1998	IV	1 406	6,9	10,1	7,3	3,3	0,8	39,0	3,3	0,5	28,7	100,0
	SF	48 143	24,3	23,5	11,0	4,8	1,6	23,7	1,4	0,2	9,4	100,0
	SM	2 690	17,4	20,8	11,3	5,4	1,7	32,3	1,2	0,1	9,7	100,0
	YF	44 566	7,8	14,7	11,2	5,4	2,2	43,9	1,9	0,3	12,6	100,0
	Total	96 805	16,3	19,2	11,0	5,1	1,9	33,5	1,7	0,2	11,2	100,0
1999	IV	2 000	4,9	8,8	7,9	2,6	0,9	40,7	3,0	0,2	31,2	100,0
	SF	48 192	23,1	22,4	11,3	4,5	1,6	25,1	1,6	0,2	10,2	100,0
	SM	3 386	17,7	22,2	11,5	4,2	1,7	31,6	1,8	0,3	9,1	100,0
	YF	40 751	8,0	14,7	11,0	5,4	2,2	44,0	1,9	0,3	12,5	100,0
	Total	94 329	16,0	18,8	11,1	4,8	1,8	33,9	1,8	0,2	11,6	100,0
2000	IV	2 391	4,1	8,5	7,6	3,5	1,0	41,2	2,6	0,3	31,2	100,0
	SF	48 079	22,2	22,4	10,3	4,5	1,6	25,9	1,6	0,2	11,3	100,0
	SM	701	16,0	21,5	11,1	4,1	2,6	33,0	1,3	0,1	10,3	100,0
	YF	42 668	8,1	14,6	10,9	5,1	2,1	44,7	2,0	0,2	12,2	100,0
	Total	93 839	15,3	18,5	10,5	4,7	1,9	34,9	1,8	0,2	12,2	100,0
2001	IV	2 664	3,2	6,1	6,9	3,3	1,0	42,5	3,0	0,4	33,7	100,0
	SF	49 849	21,7	21,8	10,3	4,4	1,5	26,6	1,7	0,2	11,9	100,0
	SM	951	13,6	20,7	11,5	5,0	2,4	35,1	1,9		9,8	100,0
	YF	43 429	7,7	14,3	10,6	5,0	2,0	45,9	1,9	0,3	12,3	100,0
	Total	96 893	14,8	18,0	10,4	4,6	1,7	35,7	1,8	0,3	12,7	100,0

Tabell 31. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå och gymnasieutbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

		N	Ej i FoB	Ospec. nivå	Ej uppg.	Folkskola	Grund- skola	Gymn 2 år	Gymn 3 år	Högskola max 3 år	Högskola minst 3 år	Total
1997	IV	1 494	4,1	3,0	1,7	12,5	21,0	31,5	9,8	8,3	8,1	100,0
	SF	48 172	0,5	0,5	0,7	3,4	7,9	21,2	13,9	20,6	31,4	100,0
	SM	2 817	0,7	0,4	0,7	5,9	11,8	28,4	14,6	18,3	19,2	100,0
	YF	47 531	0,7	0,9	0,9	8,4	17,5	37,1	12,7	12,5	9,3	100,0
	Total	100 014	0,7	0,7	0,8	6,0	12,7	29,1	13,3	16,5	20,2	100,0
1998	IV	1 406	3,4	2,6	1,6	12,1	20,8	31,6	10,0	8,7	9,1	100,0
	SF	48 143	0,5	0,4	0,7	3,2	7,5	22,3	13,5	21,1	30,7	100,0
	SM	2 690	0,4	0,5	0,6	4,5	11,0	29,5	14,5	18,8	20,3	100,0
	YF	44 566	0,6	1,0	0,9	7,3	17,5	38,4	12,5	12,4	9,4	100,0
	Total	96 805	0,6	0,7	0,8	5,3	12,4	30,1	13,0	16,9	20,3	100,0
1999	IV	2 000	2,9	2,5	2,4	11,6	23,8	33,3	9,0	7,1	7,8	100,0
	SF	48 192	0,5	0,5	0,8	2,9	7,5	23,4	13,4	21,1	29,9	100,0
	SM	3 386	0,7	0,4	0,7	3,5	9,7	28,9	13,6	20,1	22,3	100,0
	YF	40 751	0,4	1,0	0,9	6,3	17,5	39,1	12,2	13,1	9,5	100,0
	Total	94 329	0,5	0,7	0,9	4,6	12,2	30,6	12,8	17,3	20,3	100,0
2000	IV	2 391	1,9	2,5	1,9	9,6	24,6	33,6	10,0	9,7	6,2	100,0
	SF	48 079	0,4	0,5	0,8	2,7	7,4	24,0	13,4	21,3	29,4	100,0
	SM	701	2,0	0,4	0,7	3,0	8,4	32,0	12,3	20,8	20,4	100,0
	YF	42 668	0,3	0,7	0,8	5,3	17,0	40,5	12,3	13,5	9,5	100,0
	Total	93 839	0,4	0,7	0,8	4,0	12,2	31,8	12,8	17,4	19,7	100,0
2001	IV	2 664	3,2	2,3	3,6	10,0	23,2	36,3	8,6	6,9	5,8	100,0
	SF	49 849	0,5	0,6	0,8	2,4	7,4	24,5	13,1	21,6	29,1	100,0
	SM	951	1,1	0,2	0,9	1,6	10,8	32,4	12,9	19,0	21,0	100,0
	YF	43 429	0,3	0,8	0,9	4,5	16,1	41,7	12,3	13,6	9,9	100,0
	Total	96 893	0,4	0,7	0,9	3,6	11,8	32,6	12,6	17,6	19,8	100,0

Tabell 32. Socioekonomisk grupp och gymnasieutbildning, årskurs två, 1997 och 2001.

	N	Högre tj.-män	Tj.män m-nivå	Lägre tj.-emän	Egna företagare	Jord-brukare	Arbetarklass	Övriga	Ej arb.	SEI-Ej upp.	Total
1997											
BF	6 507	6,1	14,1	12,3	4,9	1,8	49,6	1,5	0,2	9,4	100,0
BP	2 375	4,4	12,0	10,9	6,1	2,7	51,5	2,2	0,2	10,2	100,0
EC	4 446	7,5	16,0	10,9	5,3	1,9	44,2	1,5	0,2	12,6	100,0
EN	793	7,8	17,8	14,4	4,9	1,6	40,9	1,9	0,3	10,5	100,0
ES	556	20,3	22,5	10,6	5,9	0,7	29,0	1,3	0,2	9,5	100,0
ESDT	1 125	16,4	21,2	11,9	5,7	0,9	31,2	2,0	0,2	10,6	100,0
ESKF	1 845	15,4	20,3	12,4	6,5	1,2	31,7	1,4	0,3	10,7	100,0
ESMU	1 431	20,5	22,8	13,3	4,9	1,6	26,6	1,8	0,3	8,1	100,0
FP	3 939	3,8	10,4	9,5	6,9	3,1	49,0	1,7	0,4	15,3	100,0
HP	5 245	7,6	13,9	11,7	5,9	1,1	39,7	1,9	0,3	17,8	100,0
HR	4 588	8,2	16,0	13,2	7,1	1,4	43,1	1,4	0,2	9,4	100,0
HV	1 360	6,7	11,5	10,8	7,9	1,6	43,6	1,9	0,3	15,7	100,0
IB	348	28,4	19,0	7,2	3,2		7,5	0,6		34,2	100,0
IP	2 820	6,1	11,0	9,9	5,6	2,1	51,4	1,7	0,4	11,8	100,0
IV	1 454	5,8	9,1	8,9	3,4	0,6	40,0	3,0	0,3	28,7	100,0
IVIK	40									100,0	100,0
LP	719	4,2	12,1	10,7	6,5	2,4	51,3	1,7		11,1	100,0
MP	378	12,2	21,7	13,8	5,8	1,3	33,3	1,9	0,3	9,8	100,0
MPIR	2 703	14,4	19,9	11,9	6,0	1,4	35,5	1,3	0,2	9,4	100,0
MPTR	273	13,6	20,5	11,7	7,7		32,2	2,2	0,4	11,7	100,0
NP	2 270	7,8	13,6	10,4	5,7	10,5	42,2	2,3	0,3	7,3	100,0
NV-LG	1 156	27,5	27,7	10,6	4,3	2,2	20,4	0,7	0,2	6,3	100,0
NVE	156	37,2	14,1	6,4	5,8	1,3	7,1	1,3		26,9	100,0
NVNA	13 190	32,7	23,9	8,9	4,1	1,7	18,1	1,3	0,2	9,0	100,0
NVTE	6 389	24,5	27,7	10,6	4,1	1,9	21,8	1,4	0,2	7,9	100,0
OP	3 749	5,9	12,4	10,3	4,3	1,4	43,0	1,5	0,2	20,9	100,0
SM	3 042	17,7	20,8	11,2	5,3	1,6	30,7	1,7	0,2	10,9	100,0
SM-SF	63	19,0	27,0	17,5	3,2	4,8	22,2		1,6	4,8	100,0
SM-YF	409	13,9	20,0	12,5	5,4	1,2	36,2	1,2	0,2	9,3	100,0
SMNV	387	24,5	23,5	11,4	4,4	0,8	26,4	2,8	0,3	5,9	100,0
SMSP	343	26,8	23,9	12,0	3,2	0,9	22,4	0,9	0,3	9,6	100,0
SP-LG	2 119	21,7	25,5	12,3	6,3	1,5	23,9	1,3	0,3	7,4	100,0
SPE	64	37,5	9,4	4,7	3,1		1,6	1,6		42,2	100,0
SPEK	9 067	20,6	22,4	13,0	5,9	1,5	26,2	1,4	0,2	8,7	100,0
SPHU	2 750	20,6	21,9	11,2	4,9	1,1	26,4	1,2	0,3	12,5	100,0
SPSA	11 915	22,5	23,7	11,7	4,6	1,5	26,1	1,6	0,2	8,1	100,0
	100 014	16,7	19,4	11,2	5,2	1,8	33,0	1,6	0,2	10,9	100,0
2001											
BF	3 843	4,6	10,8	10,2	5,0	1,2	54,8	1,7	0,2	11,4	100,0
BP	2 707	4,5	11,4	10,2	4,9	1,8	55,2	2,1	0,3	9,6	100,0
EC	4 183	6,7	15,5	10,7	4,8	2,0	46,7	1,6	0,1	11,9	100,0
EN	620	5,5	14,5	10,3	4,8	1,8	49,5	2,4	0,3	10,8	100,0
ES	225	19,6	23,1	9,3	4,4		31,1	1,3		11,1	100,0
ESBD	1 643	12,9	20,3	10,0	5,7	1,4	36,8	2,1	0,2	10,7	100,0
ESDN	523	17,2	19,3	13,2	4,2	0,4	33,3	2,1	0,4	9,9	100,0
ESMK	1 749	19,6	21,8	10,4	5,0	1,7	30,7	1,9	0,3	8,5	100,0
ESTA	825	16,5	20,5	11,9	3,9	1,2	34,1	2,4	0,1	9,5	100,0
FP	3 263	3,6	9,6	9,9	5,5	2,9	52,2	2,1	0,2	14,0	100,0
HP	4 093	5,6	11,4	10,2	5,4	1,4	44,7	1,8	0,3	19,1	100,0
HR	4 517	7,2	13,9	11,4	5,1	1,7	48,0	1,8	0,4	10,5	100,0
HV	1 492	5,6	14,4	11,8	6,2	2,0	42,5	1,9	0,7	14,8	100,0
IB	649	22,2	16,9	7,4	5,2	0,9	11,1	3,4		32,8	100,0
IP	1 329	3,0	10,9	9,4	4,2	2,4	58,5	1,8	0,2	9,5	100,0
IV	2 583	3,2	6,2	7,0	3,3	1,0	43,2	3,1	0,4	32,6	100,0
IVIK	55									100,0	100,0
IVLL	26	3,8	11,5	11,5	3,8		61,5	3,8		3,8	100,0
LP	473	3,6	9,7	8,7	3,8	4,0	56,0	2,3	0,4	11,4	100,0
MP	275	17,5	18,5	12,0	3,6	1,8	34,5	2,9		9,1	100,0
MPME	3 833	11,9	18,4	12,4	5,4	1,0	37,7	2,0	0,2	11,0	100,0
MPTT	47	10,6	10,6	25,5	10,6		31,9	4,3		6,4	100,0
NP	2 260	5,4	13,0	10,8	4,9	7,9	48,3	1,6	0,4	7,6	100,0
NV-LG	482	32,2	22,4	8,1	2,3	1,7	20,3	1,2	0,4	11,4	100,0
NVE	183	25,7	14,8	7,7	3,8	0,5	15,3	3,3		29,0	100,0
NVMD	3 460	25,1	22,6	9,7	3,9	1,6	23,6	1,6	0,2	11,7	100,0
NVMV	599	27,4	26,9	9,2	4,7	2,2	20,9	1,8		7,0	100,0
NVNV	9 692	30,2	22,5	7,8	3,7	1,6	19,7	1,4	0,2	12,9	100,0
OP	3 132	4,3	11,2	8,3	4,3	1,9	49,0	2,1	0,4	18,6	100,0
SM	1 190	15,5	21,5	10,7	5,1	2,2	31,1	1,9	0,3	11,8	100,0
SM-SF	507	24,5	19,9	10,5	4,5	2,2	26,4	2,0	0,4	9,7	100,0
SM-YF	2 397	14,2	20,7	11,4	4,2	1,0	34,5	1,7	0,3	12,0	100,0
SMNV	653	30,9	22,4	10,4	4,6	0,8	19,8	1,7		9,5	100,0
SMSP	2 514	19,3	21,2	12,2	4,8	0,7	29,0	1,9	0,0	10,9	100,0
SMTE	676	14,8	21,7	8,6	4,6	2,2	35,4	1,0	0,3	11,4	100,0
SP-LG	1 014	17,6	20,3	11,9	6,4	0,5	28,5	1,8	0,4	12,6	100,0
SPE	173	25,4	15,6	9,2	6,4	1,7	15,0	1,7		24,9	100,0
SPEI	9 278	17,4	20,9	12,4	5,3	1,4	29,0	1,6	0,3	11,8	100,0
SPKU	1 593	20,8	22,8	9,3	3,5	1,3	29,5	1,9	0,4	10,5	100,0
SPSK	1 638	18,2	19,6	11,8	4,2	1,5	29,8	2,1	0,5	12,3	100,0
SPSP	10 200	20,4	21,5	10,5	4,2	1,4	27,9	1,9	0,2	12,1	100,0
TE	4 264	15,2	22,8	10,9	4,5	2,1	34,7	1,4	0,2	8,2	100,0
TEIN	2 035	16,5	23,5	10,7	4,1	1,3	31,9	1,8	0,2	10,0	100,0
Totalt	96 893	14,8	18,0	10,4	4,6	1,7	35,7	1,8	0,3	12,7	100,0

Tabell 35. 32 sociala grupper representation på naturvetenskapsprogrammets naturvetenskapliga gren, årskurs två, 1997-2001.

1997	1998	1999	2000	2001
Läkare 3,0	Läkare 2,9	Läkare 2,7	Universitetslärare 2,8	Läkare 2,9
Universitetslärare 2,8	Universitetslärare 2,6	Universitetslärare 2,5	Läkare 2,8	Universitetslärare 2,9
Civilingenjör 2,2	Civilingenjör 2,3	Civilingenjör 2,1	Civilingenjör 2,1	Civilingenjör 2,4
Ämneslärare 2,0	Ämneslärare 2,0	Jurist 2,1	Ämneslärare 2,0	Jurist 2,0
Jurist 1,9	Jurist 1,9	Ämneslärare 1,9	Jurist 1,9	Ämneslärare 2,0
Högre tj.män, priv 1,7	Högre tj.män, off. 1,7	Högre tj.män, off. 1,7	Officerare 1,8	Officerare 1,8
Officerare 1,7	Högre tj.män, priv 1,7	Företagsledare 1,6	Högre tj.män, priv 1,6	Högre tj.män, priv 1,8
Högre tj.män, off. 1,6	Företagsledare 1,5	Högre tj.män, priv 1,6	Högre tj.män, off. 1,6	Högre tj.män, off. 1,6
Företagsledare 1,4	Tekniker, off. 1,4	Officerare 1,5	Företagsledare 1,4	Företagsledare 1,5
Journalist 1,4	Tj.män m-nivå off. 1,4	Journalist 1,3	Tj.män m-nivå pri. 1,3	Klasslärare 1,3
Klasslärare 1,3	Journalist 1,4	Tj.män m-nivå off. 1,3	Klasslärare 1,3	Tekniker, privat 1,2
Tj.män m-nivå off. 1,3	Tj.män m-nivå pri. 1,3	Tekniker, privat 1,3	Tekniker, privat 1,2	Tekniker, off. 1,2
Tj.män m-nivå pri. 1,2	Tekniker, privat 1,2	Tekniker, off. 1,2	Tekniker, off. 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,2
Tekniker, privat 1,2	Klasslärare 1,2	Klasslärare 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,2	Tj.män m-nivå pri. 1,2
Tekniker, off. 1,2	Officerare 1,1	Tj.män m-nivå pri. 1,2	Journalist 1,2	Konstproducenter 1,1
Konstproducenter 1,1	Konstproducenter 1,1	Konstproducenter 1,0	Bönder, fiskare 1,1	Soc-Ej i FoB-90 1,1
Poliser 1,0	Poliser 1,1	Soc-Ej i FoB-90 1,0	Konstproducenter 1,1	Journalist 1,1
Hälsa- o sjukv.anst 0,9	Hälsa- o sjukv.anst 0,9	Bönder, fiskare 1,0	Soc-Ej i FoB-90 1,0	Poliser 1,0
Bönder, fiskare 0,9	Soc-Ej i FoB-90 0,9	Poliser 1,0	Poliser 1,0	Handelsmän 1,0
Soc-Ej i FoB-90 0,9	Bönder, fiskare 0,9	Kontorsanst., off. 0,9	Handelsmän 1,0	Bönder, fiskare 1,0
Handelsmän 0,9	Handelsmän 0,8	Hälsa- o sjukv.anst 0,9	Hälsa- o sjukv.anst 0,9	Hälsa- o sjukv.anst 0,9
Kontorsanst., off. 0,8	Kontorsanst., priv. 0,8	Övriga 0,9	Kontorsanst., off. 0,8	Ej förvärsarb. 0,8
Övriga 0,8	Kontorsanst., off. 0,7	Handelsmän 0,8	Övriga 0,8	Övriga 0,8
Kontorsanst., priv. 0,8	Handelsanst. 0,7	Kontorsanst., priv. 0,8	Ej förvärsarb. 0,8	Kontorsanst., priv. 0,7
Ej förvärsarb. 0,7	Ej förvärsarb. 0,7	Förmän 0,8	Kontorsanst., priv. 0,7	Kontorsanst., off. 0,7
Handelsanst. 0,7	Lantarbetare 0,7	Handelsanst. 0,7	Handelsanst. 0,7	Förmän 0,7
Lantarbetare 0,7	Övriga 0,7	Småföretagare 0,7	Småföretagare 0,7	Handelsanst. 0,6
Kval. arb. i serv. 0,7	Förmän 0,6	Ej förvärsarb. 0,7	Kval. arb. i serv. 0,6	Kval. arb. i serv. 0,6
Småföretagare 0,7	Småföretagare 0,6	Kval. arb. i serv. 0,6	Förmän 0,6	Kval. arb. i prod. 0,6
Förmän 0,6	Kval. arb. i serv. 0,6	Kval. arb. i prod. 0,6	Kval. arb. i prod. 0,6	Småföretagare 0,6
Kval. arb. i prod. 0,6	Kval. arb. i prod. 0,6	Lantarbetare 0,6	Lantarbetare 0,5	Lantarbetare 0,6
Okval. arb. i prod. 0,5	Okval. arb. i prod. 0,5	Okval. arb. i prod. 0,6	Okval. arb. i prod. 0,5	Okval. arb. i prod. 0,5
Okval. arb. i serv. 0,5	Okval. arb. i serv. 0,5	Okval. arb. i serv. 0,5	Okval. arb. i serv. 0,5	Okval. arb. i serv. 0,5

Tabell 36. 32 sociala grupper representation på samhällsvetenskapsprogrammets samhällsvetenskapliga gren, årskurs två, 1997-2001.

1997	1998	1999	2000	2001
Jurist 2,5	Jurist 1,8	Jurist 1,8	Jurist 2,0	Journalist 1,8
Journalist 1,7	Journalist 1,7	Universitetslärare 1,8	Officerare 1,6	Jurist 1,7
Högre tj.män, off. 1,6	Universitetslärare 1,6	Konstproducenter 1,4	Högre tj.män, off. 1,5	Högre tj.män, off. 1,6
Universitetslärare 1,5	Officerare 1,6	Läkare 1,4	Journalist 1,4	Läkare 1,5
Ämneslärare 1,4	Läkare 1,6	Högre tj.män, off. 1,4	Ämneslärare 1,3	Poliser 1,4
Läkare 1,4	Högre tj.män, off. 1,5	Journalist 1,4	Läkare 1,3	Företagsledare 1,4
Konstproducenter 1,4	Ämneslärare 1,4	Poliser 1,3	Klasslärare 1,3	Officerare 1,4
Klasslärare 1,4	Företagsledare 1,3	Klasslärare 1,3	Konstproducenter 1,3	Universitetslärare 1,4
Företagsledare 1,3	Klasslärare 1,3	Ämneslärare 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,3	Ämneslärare 1,4
Poliser 1,3	Högre tj.män, priv 1,2	Högre tj.män, priv 1,2	Universitetslärare 1,2	Klasslärare 1,3
Tj.män m-nivå pri. 1,2	Poliser 1,2	Företagsledare 1,2	Poliser 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,3
Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,2	Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Konstproducenter 1,2
Tj.män m-nivå off. 1,2	Tj.män m-nivå pri. 1,2	Tj.män m-nivå pri. 1,1	Högre tj.män, priv 1,1	Högre tj.män, priv 1,2
Högre tj.män, priv 1,2	Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,1	Tekniker, off. 1,1	Hälsa- o sjukv.anst 1,2
Tekniker, off. 1,1	Handelsmän 1,1	Kontorsanst., priv. 1,1	Tj.män m-nivå pri. 1,1	Civilingenjör 1,1
Handelsmän 1,1	Konstproducenter 1,1	Tekniker, off. 1,1	Handelsmän 1,1	Tj.män m-nivå pri. 1,1
Kontorsanst., off. 1,1	Tekniker, off. 1,1	Civilingenjör 1,0	Företagsledare 1,0	Kontorsanst., off. 1,1
Tekniker, privat 1,0	Kontorsanst., off. 1,1	Officerare 1,0	Handelsanst. 1,0	Handelsmän 1,0
Kontorsanst., priv. 1,0	Kontorsanst., priv. 1,0	Övriga 1,0	Civilingenjör 1,0	Kontorsanst., priv. 1,0
Civilingenjör 1,0	Förmän 1,0	Handelsmän 1,0	Tekniker, privat 1,0	Ej förvärsarb. 1,0
Övriga 1,0	Tekniker, privat 1,0	Kontorsanst., off. 1,0	Övriga 0,9	Övriga 1,0
Officerare 1,0	Civilingenjör 0,9	Tekniker, privat 0,9	Ej förvärsarb. 0,9	Tekniker, privat 0,9
Förmän 1,0	Handelsanst. 0,9	Handelsanst. 0,9	Kontorsanst., off. 0,9	Tekniker, off. 0,9
Handelsanst. 0,9	Småföretagare 0,9	Förmän 0,9	Förmän 0,9	Soc-Ej i FoB-90 0,9
Kval. arb. i serv. 0,8	Övriga 0,9	Kval. arb. i serv. 0,9	Soc-Ej i FoB-90 0,9	Handelsanst. 0,9
Bönder, fiskare 0,8	Bönder, fiskare 0,8	Ej förvärsarb. 0,9	Lantarbetare 0,9	Lantarbetare 0,9
Kval. arb. i prod. 0,8	Soc-Ej i FoB-90 0,8	Småföretagare 0,9	Okval. arb. i prod. 0,9	Bönder, fiskare 0,8
Ej förvärsarb. 0,8	Okval. arb. i prod. 0,8	Kval. arb. i prod. 0,9	Kontorsanst., priv. 0,9	Småföretagare 0,8
Okval. arb. i prod. 0,7	Ej förvärsarb. 0,8	Soc-Ej i FoB-90 0,8	Kval. arb. i serv. 0,9	Förmän 0,8
Småföretagare 0,7	Kval. arb. i serv. 0,8	Okval. arb. i prod. 0,8	Kval. arb. i prod. 0,9	Kval. arb. i prod. 0,8
Soc-Ej i FoB-90 0,7	Kval. arb. i prod. 0,8	Okval. arb. i serv. 0,8	Småföretagare 0,8	Okval. arb. i serv. 0,8
Okval. arb. i serv. 0,7	Okval. arb. i serv. 0,8	Lantarbetare 0,8	Okval. arb. i serv. 0,8	Okval. arb. i prod. 0,7
Lantarbetare 0,7	Lantarbetare 0,6	Bönder, fiskare 0,8	Bönder, fiskare 0,8	Kval. arb. i serv. 0,7

Tabell 37. 32 sociala gruppers representation på naturvetenskapsprogrammets tekniska gren, årskurs två, 1997-2001.

1997	1998	1999	2000	2001					
Civilingenjör	2,0	Officerare	2,3	Civilingenjör	2,0	Civilingenjör	2,1	Tekniker, off.	1,6
Tekniker, privat	1,7	Civilingenjör	1,9	Officerare	1,7	Tekniker, off.	1,8	Tekniker, privat	1,6
Officerare	1,7	Tekniker, privat	1,7	Tekniker, privat	1,7	Officerare	1,7	Officerare	1,5
Högre tj.män, priv	1,6	Tekniker, off.	1,7	Högre tj.män, priv	1,5	Jurist	1,7	Civilingenjör	1,4
Tekniker, off.	1,5	Ämneslärare	1,5	Tekniker, off.	1,5	Tekniker, privat	1,7	Tj.män m-nivå off.	1,3
Ämneslärare	1,5	Högre tj.män, priv	1,5	Företagsledare	1,4	Högre tj.män, priv	1,6	Bönder, fiskare	1,2
Tj.män m-nivå pri.	1,4	Företagsledare	1,5	Tj.män m-nivå off.	1,4	Företagsledare	1,6	Högre tj.män, off.	1,2
Företagsledare	1,4	Högre tj.män, off.	1,3	Högre tj.män, off.	1,4	Läkare	1,3	Poliser	1,2
Klasslärare	1,3	Klasslärare	1,2	Tj.män m-nivå pri.	1,4	Ämneslärare	1,3	Lantarbetare	1,2
Poliser	1,2	Tj.män m-nivå pri.	1,2	Jurist	1,3	Tj.män m-nivå pri.	1,3	Klasslärare	1,1
Högre tj.män, off.	1,2	Poliser	1,2	Poliser	1,3	Tj.män m-nivå off.	1,3	Förmän	1,1
Universitetslärare	1,2	Konstproducenter	1,1	Bönder, fiskare	1,2	Klasslärare	1,2	Tj.män m-nivå pri.	1,1
Läkare	1,2	Tj.män m-nivå off.	1,1	Ämneslärare	1,2	Poliser	1,1	Högre tj.män, priv	1,1
Tj.män m-nivå off.	1,1	Läkare	1,1	Klasslärare	1,2	Handelsmän	1,1	Kval. arb. i prod.	1,1
Jurist	1,0	Bönder, fiskare	1,1	Kontorsanst., priv.	1,1	Bönder, fiskare	1,1	Handelsmän	1,0
Bönder, fiskare	1,0	Kontorsanst., priv.	1,0	Läkare	1,0	Högre tj.män, off.	1,0	Kval. arb. i serv.	1,0
Kontorsanst., priv.	1,0	Journalist	1,0	Universitetslärare	1,0	Kontorsanst., priv.	1,0	Hälso- o sjukv.anst	1,0
Övriga	0,9	Universitetslärare	1,0	Handelsmän	1,0	Journalist	1,0	Kontorsanst., off.	1,0
Kontorsanst., off.	0,9	Handelsmän	1,0	Konstproducenter	1,0	Kontorsanst., off.	0,9	Kontorsanst., priv.	1,0
Hälso- o sjukv.anst	0,9	Övriga	0,9	Kontorsanst., off.	0,9	Konstproducenter	0,9	Ämneslärare	1,0
Journalist	0,8	Kontorsanst., off.	0,9	Hälso- o sjukv.anst	0,9	Kval. arb. i prod.	0,9	Handelsanst.	1,0
Handelsmän	0,8	Hälso- o sjukv.anst	0,9	Journalist	0,9	Hälso- o sjukv.anst	0,9	Kval. arb. i prod.	0,9
Kval. arb. i prod.	0,8	Jurist	0,8	Handelsanst.	0,9	Soc-Ej i FoB-90	0,8	Företagsledare	0,9
Konstproducenter	0,8	Handelsanst.	0,8	Småföretagare	0,8	Småföretagare	0,8	Universitetslärare	0,9
Förmän	0,8	Kval. arb. i prod.	0,8	Övriga	0,8	Förmän	0,8	Småföretagare	0,9
Handelsanst.	0,8	Soc-Ej i FoB-90	0,7	Kval. arb. i prod.	0,8	Kval. arb. i serv.	0,8	Konstproducenter	0,8
Soc-Ej i FoB-90	0,8	Småföretagare	0,7	Lantarbetare	0,8	Handelsanst.	0,7	Okval. arb. i serv.	0,8
Småföretagare	0,7	Förmän	0,7	Soc-Ej i FoB-90	0,8	Övriga	0,7	Övriga	0,8
Ej förvärsarb.	0,7	Kval. arb. i serv.	0,7	Förmän	0,7	Lantarbetare	0,7	Journalist	0,7
Okval. arb. i prod.	0,6	Ej förvärsarb.	0,7	Kval. arb. i serv.	0,6	Okval. arb. i prod.	0,7	Läkare	0,7
Kval. arb. i serv.	0,6	Okval. arb. i prod.	0,6	Okval. arb. i serv.	0,6	Ej förvärsarb.	0,7	Ej förvärsarb.	0,7
Okval. arb. i serv.	0,5	Okval. arb. i serv.	0,6	Ej förvärsarb.	0,6	Universitetslärare	0,6	Soc-Ej i FoB-90	0,6
Lantarbetare	0,5	Lantarbetare	0,5	Okval. arb. i prod.	0,6	Okval. arb. i serv.	0,5	Jurist	0,6

Tabell 38. 32 sociala gruppers representation på samhällsvetenskapsprogrammets ekonomiska gren, årskurs två, 1997-2001.

1997	1998	1999	2000	2001					
Företagsledare	1,8	Jurist	2,0	Företagsledare	1,5	Företagsledare	1,9	Jurist	1,7
Jurist	1,7	Högre tj.män, priv	1,6	Högre tj.män, priv	1,4	Jurist	1,6	Högre tj.män, priv	1,6
Högre tj.män, priv	1,7	Företagsledare	1,6	Poliser	1,4	Högre tj.män, priv	1,5	Företagsledare	1,6
Handelsmän	1,5	Handelsmän	1,5	Handelsmän	1,4	Handelsmän	1,5	Handelsmän	1,5
Officerare	1,4	Tj.män m-nivå pri.	1,4	Tj.män m-nivå pri.	1,3	Poliser	1,4	Tj.män m-nivå pri.	1,5
Tj.män m-nivå pri.	1,4	Handelsanst.	1,3	Handelsanst.	1,3	Tj.män m-nivå pri.	1,4	Poliser	1,4
Poliser	1,3	Poliser	1,2	Jurist	1,2	Kontorsanst., priv.	1,3	Kontorsanst., priv.	1,2
Tj.män m-nivå off.	1,2	Förmän	1,2	Kontorsanst., priv.	1,2	Handelsanst.	1,2	Tekniker, off.	1,2
Högre tj.män, off.	1,2	Kontorsanst., priv.	1,2	Klasslärare	1,1	Tj.män m-nivå off.	1,2	Handelsanst.	1,2
Handelsanst.	1,2	Tj.män m-nivå off.	1,2	Officerare	1,1	Kontorsanst., off.	1,1	Kval. arb. i serv.	1,2
Journalist	1,2	Kval. arb. i serv.	1,1	Förmän	1,1	Högre tj.män, off.	1,1	Högre tj.män, off.	1,2
Kontorsanst., priv.	1,2	Kontorsanst., off.	1,1	Kontorsanst., off.	1,1	Klasslärare	1,1	Tj.män m-nivå off.	1,1
Tekniker, privat	1,1	Journalist	1,1	Tj.män m-nivå off.	1,1	Tekniker, privat	1,1	Småföretagare	1,1
Förmän	1,1	Högre tj.män, off.	1,1	Tekniker, privat	1,1	Tekniker, off.	1,1	Kontorsanst., off.	1,1
Klasslärare	1,1	Hälso- o sjukv.anst	1,1	Journalist	1,0	Hälso- o sjukv.anst	1,0	Tekniker, privat	1,1
Småföretagare	1,0	Officerare	1,1	Hälso- o sjukv.anst	1,0	Småföretagare	1,0	Klasslärare	1,1
Kontorsanst., off.	1,0	Tekniker, privat	1,1	Högre tj.män, off.	1,0	Journalist	1,0	Journalist	1,0
Tekniker, off.	1,0	Klasslärare	1,0	Kval. arb. i serv.	1,0	Övriga	1,0	Förmän	1,0
Kval. arb. i serv.	1,0	Småföretagare	1,0	Bönder, fiskare	0,9	Officerare	1,0	Hälso- o sjukv.anst	1,0
Hälso- o sjukv.anst	1,0	Civilingenjör	1,0	Konstproducenter	0,9	Civilingenjör	0,9	Civilingenjör	1,0
Civilingenjör	0,9	Tekniker, off.	1,0	Småföretagare	0,9	Soc-Ej i FoB-90	0,9	Läkare	0,9
Övriga	0,9	Övriga	1,0	Övriga	0,9	Förmän	0,9	Ej förvärsarb.	0,9
Ämneslärare	0,9	Bönder, fiskare	0,9	Tekniker, off.	0,9	Kval. arb. i serv.	0,9	Soc-Ej i FoB-90	0,9
Ej förvärsarb.	0,8	Soc-Ej i FoB-90	0,8	Kval. arb. i prod.	0,9	Konstproducenter	0,9	Övriga	0,9
Kval. arb. i prod.	0,8	Okval. arb. i prod.	0,8	Civilingenjör	0,9	Kval. arb. i prod.	0,8	Bönder, fiskare	0,9
Bönder, fiskare	0,8	Konstproducenter	0,8	Soc-Ej i FoB-90	0,9	Ämneslärare	0,8	Kval. arb. i prod.	0,8
Konstproducenter	0,8	Ämneslärare	0,8	Okval. arb. i serv.	0,8	Bönder, fiskare	0,8	Okval. arb. i prod.	0,8
Soc-Ej i FoB-90	0,8	Kval. arb. i prod.	0,8	Ej förvärsarb.	0,8	Ej förvärsarb.	0,8	Konstproducenter	0,8
Okval. arb. i serv.	0,8	Ej förvärsarb.	0,8	Lantarbetare	0,8	Läkare	0,8	Officerare	0,8
Okval. arb. i prod.	0,8	Okval. arb. i serv.	0,7	Okval. arb. i prod.	0,8	Okval. arb. i prod.	0,8	Okval. arb. i serv.	0,7
Läkare	0,8	Lantarbetare	0,7	Läkare	0,8	Okval. arb. i serv.	0,7	Universitetslärare	0,7
Universitetslärare	0,6	Läkare	0,6	Ämneslärare	0,8	Universitetslärare	0,6	Ämneslärare	0,7
Lantarbetare	0,5	Universitetslärare	0,6	Universitetslärare	0,7	Lantarbetare	0,6	Lantarbetare	0,6

Tabell 39. 32 sociala grupper representation på samhällsvetenskapsprogrammets humanistiska gren, årskurs två, 1997-2001.

1997	1998	1999	2000	2001
Journalist 2,1	Konstproducenter 2,0	Journalist 2,4	Journalist 2,4	Jurist 1,7
Konstproducenter 1,9	Universitetslärare 1,7	Konstproducenter 1,9	Universitetslärare 2,2	Konstproducenter 1,7
Universitetslärare 1,7	Ämneslärare 1,5	Ämneslärare 1,9	Konstproducenter 1,8	Kontorsanst., off. 1,6
Ämneslärare 1,7	Läkare 1,4	Läkare 1,4	Jurist 1,6	Universitetslärare 1,6
Läkare 1,4	Klasslärare 1,3	Jurist 1,4	Ämneslärare 1,5	Tj.män m-nivå off. 1,5
Högre tj.män, off. 1,3	Jurist 1,3	Officerare 1,3	Läkare 1,5	Läkare 1,4
Soc-Ej i FoB-90 1,2	Högre tj.män, off. 1,3	Klasslärare 1,3	Lantarbetare 1,4	Ämneslärare 1,3
Tj.män m-nivå off. 1,2	Soc-Ej i FoB-90 1,2	Tj.män m-nivå pri. 1,2	Handelsmän 1,3	Journalist 1,3
Klasslärare 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,2	Handelsmän 1,2	Högre tj.män, priv 1,2	Övriga 1,3
Poliser 1,2	Tj.män m-nivå pri. 1,2	Högre tj.män, off. 1,2	Soc-Ej i FoB-90 1,2	Tj.män m-nivå pri. 1,2
Företagsledare 1,2	Ej förvärvsarb. 1,2	Småföretagare 1,1	Klasslärare 1,1	Handelsmän 1,2
Kontorsanst., off. 1,1	Kontorsanst., priv. 1,1	Universitetslärare 1,1	Förmän 1,1	Högre tj.män, priv 1,2
Tj.män m-nivå pri. 1,1	Poliser 1,1	Soc-Ej i FoB-90 1,1	Hälsa- o sjukv.anst 1,1	Poliser 1,1
Hälsa- o sjukv.anst 1,1	Företagsledare 1,0	Hälsa- o sjukv.anst 1,1	Tj.män m-nivå pri. 1,0	Tekniker, off. 1,1
Handelsanst. 1,1	Kval. arb. i serv. 1,0	Kontorsanst., priv. 1,1	Högre tj.män, off. 1,0	Handelsanst. 1,1
Förmän 1,0	Övriga 1,0	Tekniker, off. 1,0	Ej förvärvsarb. 1,0	Högre tj.män, off. 1,1
Tekniker, privat 1,0	Högre tj.män, priv 1,0	Förmän 1,0	Småföretagare 1,0	Förmän 1,1
Ej förvärvsarb. 0,9	Handelsmän 1,0	Ej förvärvsarb. 1,0	Tekniker, off. 1,0	Lantarbetare 1,1
Högre tj.män, priv 0,9	Hälsa- o sjukv.anst 1,0	Högre tj.män, priv 0,9	Företagsledare 1,0	Företagsledare 1,1
Handelsmän 0,9	Förmän 1,0	Civilingenjör 0,9	Handelsanst. 1,0	Klasslärare 1,1
Jurist 0,9	Tekniker, privat 0,9	Lantarbetare 0,9	Bönder, fiskare 1,0	Soc-Ej i FoB-90 1,0
Småföretagare 0,9	Journalist 0,9	Företagsledare 0,9	Övriga 0,9	Civilingenjör 1,0
Kontorsanst., priv. 0,9	Civilingenjör 0,9	Poliser 0,9	Kontorsanst., priv. 0,9	Tekniker, privat 1,0
Civilingenjör 0,9	Okval. arb. i prod. 0,9	Bönder, fiskare 0,9	Okval. arb. i prod. 0,9	Okval. arb. i serv. 1,0
Okval. arb. i prod. 0,8	Kontorsanst., off. 0,8	Kval. arb. i prod. 0,9	Civilingenjör 0,9	Kontorsanst., priv. 0,9
Övriga 0,8	Handelsanst. 0,8	Okval. arb. i prod. 0,8	Kval. arb. i prod. 0,8	Hälsa- o sjukv.anst 0,9
Okval. arb. i serv. 0,8	Kval. arb. i prod. 0,8	Okval. arb. i serv. 0,8	Okval. arb. i serv. 0,8	Officerare 0,9
Tekniker, off. 0,8	Småföretagare 0,8	Övriga 0,8	Kontorsanst., off. 0,8	Kval. arb. i prod. 0,9
Officerare 0,7	Tekniker, off. 0,8	Tekniker, privat 0,8	Tj.män m-nivå off. 0,8	Ej förvärvsarb. 0,9
Kval. arb. i prod. 0,7	Bönder, fiskare 0,8	Handelsanst. 0,8	Tekniker, privat 0,7	Bönder, fiskare 0,8
Kval. arb. i serv. 0,7	Okval. arb. i serv. 0,8	Kontorsanst., off. 0,7	Poliser 0,6	Kval. arb. i serv. 0,8
Lantarbetare 0,7	Officerare 0,7	Tj.män m-nivå off. 0,7	Kval. arb. i serv. 0,6	Okval. arb. i prod. 0,7
Bönder, fiskare 0,6	Lantarbetare 0,6	Kval. arb. i serv. 0,6	Officerare 0,0	Småföretagare 0,7

Tabell 40. 32 sociala grupper representation på det estetiska programmet, årskurs två, 1997-2001.

1997	1998	1999	2000	2001
Konstproducenter 3,0	Konstproducenter 2,7	Konstproducenter 2,4	Konstproducenter 2,3	Konstproducenter 2,6
Journalist 1,7	Klasslärare 1,7	Ämneslärare 1,9	Ämneslärare 1,9	Ämneslärare 2,0
Ämneslärare 1,7	Journalist 1,6	Journalist 1,6	Journalist 1,8	Journalist 1,8
Klasslärare 1,5	Ämneslärare 1,4	Klasslärare 1,5	Klasslärare 1,4	Klasslärare 1,4
Universitetslärare 1,4	Universitetslärare 1,4	Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Läkare 1,3	Officerare 1,3
Handelsmän 1,4	Poliser 1,3	Tj.män m-nivå off. 1,2	Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Tj.män m-nivå off. 1,3
Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Hälsa- o sjukv.anst 1,2	Officerare 1,2	Universitetslärare 1,2	Jurist 1,3
Tj.män m-nivå off. 1,2	Kontorsanst., off. 1,2	Förmän 1,1	Högre tj.män, off. 1,2	Hälsa- o sjukv.anst 1,2
Kontorsanst., off. 1,1	Tj.män m-nivå off. 1,1	Universitetslärare 1,1	Tj.män m-nivå off. 1,2	Läkare 1,2
Läkare 1,1	Övriga 1,1	Högre tj.män, off. 1,1	Övriga 1,1	Kontorsanst., off. 1,1
Ej förvärvsarb. 1,1	Läkare 1,1	Läkare 1,0	Kontorsanst., off. 1,1	Förmän 1,1
Kval. Arb. I serv. 1,1	Ej förvärvsarb. 1,1	Tekniker, privat 1,0	Okval. Arb. I serv. 1,1	Övriga 1,1
Övriga 1,1	Handelsmän 1,0	Kontorsanst., off. 1,0	Högre tj.män, off. 1,0	Högre tj.män, off. 1,1
Tekniker, off. 1,0	Kval. Arb. I serv. 1,0	Okval. Arb. I serv. 1,0	Förmän 1,0	Kval. Arb. I serv. 1,1
Förmän 1,0	Okval. Arb. I serv. 1,0	Lantarbetare 1,0	Handelsanst. 1,0	Tekniker, off. 1,0
Officerare 1,0	Småföretagare 1,0	Tekniker, off. 1,0	Officerare 1,0	Handelsmän 1,0
Okval. Arb. I serv. 1,0	Tekniker, off. 1,0	Ej förvärvsarb. 1,0	Tj.män m-nivå pri. 1,0	Universitetslärare 1,0
Kontorsanst., priv. 1,0	Lantarbetare 1,0	Kval. Arb. I serv. 1,0	Lantarbetare 1,0	Okval. Arb. I serv. 1,0
Handelsanst. 0,9	Civilingenjör 1,0	Tj.män m-nivå pri. 0,9	Tekniker, privat 1,0	Kval. Arb. I prod. 1,0
Civilingenjör 0,9	Högre tj.män, off. 1,0	Småföretagare 0,9	Kval. Arb. I serv. 0,9	Tekniker, privat 1,0
Tekniker, privat 0,9	Handelsanst. 0,9	Kval. Arb. I prod. 0,9	Civilingenjör 0,9	Företagsledare 1,0
Högre tj.män, off. 0,9	Tekniker, privat 0,9	Okval. Arb. I prod. 0,9	Ej förvärvsarb. 0,9	Småföretagare 0,9
Småföretagare 0,9	Förmän 0,9	Övriga 0,9	Poliser 0,9	Kontorsanst., priv. 0,9
Högre tj.män, priv 0,9	Kontorsanst., priv. 0,9	Poliser 0,9	Kval. Arb. I prod. 0,9	Handelsanst. 0,9
Lantarbetare 0,9	Okval. Arb. I prod. 0,9	Handelsmän 0,9	Okval. Arb. I prod. 0,9	Ej förvärvsarb. 0,9
Tj.män m-nivå pri. 0,9	Kval. Arb. I prod. 0,9	Civilingenjör 0,9	Högre tj.män, priv 0,9	Tj.män m-nivå pri. 0,9
Okval. Arb. I prod. 0,8	Tj.män m-nivå pri. 0,8	Handelsanst. 0,9	Jurist 0,9	Bönder, fiskare 0,8
Kval. Arb. I prod. 0,8	Högre tj.män, priv 0,8	Kontorsanst., priv. 0,9	Småföretagare 0,8	Lantarbetare 0,8
Poliser 0,8	Soc-Ej i FoB-90 0,7	Bönder, fiskare 0,8	Bönder, fiskare 0,8	Civilingenjör 0,8
Soc-Ej i FoB-90 0,8	Företagsledare 0,7	Jurist 0,8	Handelsmän 0,8	Högre tj.män, priv 0,8
Bönder, fiskare 0,7	Bönder, fiskare 0,6	Högre tj.män, priv 0,8	Kontorsanst., priv. 0,7	Okval. Arb. I prod. 0,8
Företagsledare 0,7	Jurist 0,5	Företagsledare 0,8	Soc-Ej i FoB-90 0,7	Poliser 0,7
Jurist 0,6	Officerare 0,5	Soc-Ej i FoB-90 0,7	Företagsledare 0,6	Soc-Ej i FoB-90 0,7

Tabell 41. 32 sociala grupper representation på NVMD, NVMV och SPKU, årskurs två, 2001.

NVMD		NVMV		SPKU	
	2001		2001		2001
Universitetslärare	2,0	Tekniker, off.	3,6	Konstproducenter	2,3
Högre tj.män, priv	1,9	Läkare	2,6	Jurist	2,3
Civilingenjör	1,9	Civilingenjör	2,3	Universitetslärare	2,3
Ämneslärare	1,8	Ämneslärare	2,0	Journalist	1,7
Officerare	1,7	Tj.män m-nivå off.	1,9	Klasslärare	1,7
Läkare	1,7	Universitetslärare	1,9	Ämneslärare	1,7
Journalist	1,5	Jurist	1,9	Högre tj.män, off.	1,6
Högre tj.män, off.	1,5	Klasslärare	1,7	Läkare	1,5
Tekniker, privat	1,4	Bönder, fiskare	1,5	Tj.män m-nivå off.	1,5
Tekniker, off.	1,4	Lantarbetare	1,4	Hälso- o sjukv.anst	1,4
Tj.män m-nivå pri.	1,3	Journalist	1,3	Tekniker, off.	1,2
Klasslärare	1,2	Högre tj.män, off.	1,3	Företagsledare	1,2
Konstproducenter	1,2	Företagsledare	1,3	Högre tj.män, priv	1,2
Företagsledare	1,2	Högre tj.män, priv	1,3	Övriga	1,1
Poliser	1,1	Officerare	1,2	Tj.män m-nivå pri.	1,1
Kontorsanst., off.	1,0	Poliser	1,2	Civilingenjör	0,9
Handelsmän	1,0	Tekniker, privat	1,2	Förmän	0,9
Kontorsanst., priv.	1,0	Kontorsanst., priv.	1,1	Okval. arb. i prod.	0,9
Soc-Ej i FoB-90	1,0	Hälso- o sjukv.anst	1,1	Handelsmän	0,9
Tj.män m-nivå off.	1,0	Konstproducenter	1,1	Kontorsanst., priv.	0,9
Bönder, fiskare	0,9	Tj.män m-nivå pri.	0,9	Soc-Ej i FoB-90	0,9
Kval. arb. i serv.	0,9	Småföretagare	0,9	Kval. arb. i prod.	0,9
Övriga	0,9	Övriga	0,9	Tekniker, privat	0,8
Hälso- o sjukv.anst	0,8	Handelsmän	0,9	Ej förvärsarb.	0,8
Ej förvärsarb.	0,8	Förmän	0,8	Kontorsanst., off.	0,7
Förmän	0,7	Handelsanst.	0,7	Handelsanst.	0,7
Handelsanst.	0,7	Kontorsanst., off.	0,7	Poliser	0,7
Kval. arb. i prod.	0,7	Kval. arb. i prod.	0,6	Bönder, fiskare	0,7
Okval. arb. i prod.	0,7	Okval. arb. i prod.	0,6	Okval. arb. i serv.	0,7
Småföretagare	0,7	Soc-Ej i FoB-90	0,6	Lantarbetare	0,7
Jurist	0,6	Ej förvärsarb.	0,5	Småföretagare	0,6
Okval. arb. i serv.	0,6	Okval. arb. i serv.	0,5	Kval. arb. i serv.	0,5
Lantarbetare	0,5	Kval. arb. i serv.	0,5	Officerare	0,5

Tabell 42. Grundskolebetyg per utbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

	N	Ej grundskola	Ej m-bet i gr.sk.	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	Total
1997										
IV	1 494	18,9	1,2	56,4	13,7	7,6	1,9	0,2	0,1	100,0
YF	48 172	3,3	0,3	22,8	31,1	29,2	10,8	2,2	0,2	100,0
SM	2 817	2,5	1,5	11,0	17,5	32,3	22,4	11,0	1,9	100,0
SF	47 531	1,6	0,7	1,1	6,8	27,5	34,4	21,8	6,1	100,0
Totalt	100 014	2,7	0,5	12,5	18,7	28,2	22,4	11,8	3,1	100,0
1998										
IV	1 406	17,9	0,5	54,6	14,5	7,8	3,1	1,1	0,6	100,0
YF	48 143	2,1	0,2	23,0	30,4	29,8	11,5	2,6	0,4	100,0
SM	2 690	1,7	0,9	9,4	15,9	31,9	24,6	12,6	2,9	100,0
SF	44 566	1,5	0,8	1,1	6,5	25,5	34,8	22,5	7,2	100,0
Totalt	96 805	2,0	0,6	12,2	17,9	27,4	23,3	12,7	3,8	100,0
1999										
IV	2 000	20,7		57,0	14,2	5,8	1,8	0,5	0,2	100,0
YF	48 192	2,0	0,1	17,9	39,2	28,2	10,0	2,2	0,3	100,0
SM	3 386	2,5		6,3	18,9	32,1	25,7	11,4	3,0	100,0
SF	40 751	2,0	0,1	1,2	9,9	28,9	33,6	18,6	5,7	100,0
Totalt	94 329	2,4	0,1	9,8	23,0	28,2	22,4	10,9	3,2	100,0
2000										
IV	2 391	17,2	0,1	64,7	11,9	4,5	1,1	0,5	0,1	100,0
YF	48 079	1,5	0,0	18,0	36,4	28,8	11,8	3,0	0,5	100,0
SM	701	4,0	0,1	6,8	11,8	30,8	27,8	14,6	4,0	100,0
SF	42 668	1,9	0,0	1,5	9,2	27,9	33,4	19,1	6,8	100,0
Totalt	93 839	2,2	0,0	10,7	21,7	27,7	22,7	11,3	3,7	100,0
2001										
IV	2 664	21,7		64,0	9,8	3,3	0,8	0,3	0,1	100,0
YF	49 849	1,5	0,0	18,4	33,0	29,9	13,0	3,6	0,7	100,0
SM	951	1,8		6,2	17,4	24,4	30,2	16,5	3,6	100,0
SF	43 429	2,1		1,9	9,0	26,1	33,1	19,9	7,8	100,0
Totalt	96 893	2,4	0,0	11,1	19,9	27,1	23,2	12,0	4,4	100,0

Tabell 43. Grundskolebetyg, per utbildningstyp uppdelad på lokal gren och nationellt program, årskurs två, 1997-2001.

		Ej grundskola	Ej m-bet i gr.sk.	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	Total
1997	IV	18,9	1,2	56,4	13,7	7,6	1,9	0,2	0,1	100
	SF	1,6	0,4	1,1	6,8	27,5	34,5	21,8	6,2	100
	SF-LG	0,5	0,1	0,8	6,4	27,6	35,0	23,2	6,4	100
	SM	2,4	1,5	11,2	17,2	32,0	22,8	11,0	1,9	100
	SM-LG	5,4	0,9	6,3	25,0	40,2	11,6	9,8	0,9	100
	SM-SF	2,7	17,6	1,8	8,8	25,9	25,0	15,6	2,7	100
	SM-YF	2,9	0,7	12,0	25,2	28,4	24,9	4,6	1,2	100
	YF	3,4	0,3	23,6	31,5	29,0	10,1	2,0	0,2	100
	YF-LG	2,2	0,4	12,3	25,3	33,2	20,5	5,2	0,8	100
	Totalt	2,7	0,5	12,5	18,7	28,2	22,4	11,8	3,1	100
1998	IV	17,9	0,5	54,6	14,5	7,8	3,1	1,1	0,6	100
	SF	1,5	0,5	1,1	6,6	25,6	35,0	22,4	7,3	100
	SF-LG	0,9	0,4	1,1	6,2	26,1	33,3	25,2	6,9	100
	SM	1,7	1,0	10,0	15,5	31,2	24,4	13,3	2,9	100
	SM-LG	2,5		3,3	20,9	38,9	26,4	5,0	2,9	100
	SM-SF	3,1	11,1	0,9	5,8	23,6	32,2	18,8	4,4	100
	SM-YF	1,0	0,2	15,4	24,7	31,4	19,8	6,3	1,2	100
	YF	2,2	0,2	23,8	31,1	29,5	10,6	2,3	0,3	100
	YF-LG	1,3	0,5	13,2	23,5	33,8	20,7	6,2	1,0	100
	Totalt	2,0	0,6	12,2	17,9	27,4	23,3	12,7	3,8	100
1999	IV	20,7		57,0	14,2	5,8	1,8	0,5	0,2	100
	SF	1,8	0,1	1,2	9,8	28,8	33,8	18,7	5,9	100
	SF-LG	1,0	0,0	1,2	9,8	29,8	33,8	19,4	5,1	100
	SM	1,7		6,5	19,6	32,0	26,1	10,8	3,3	100
	SM-LG	8,4		5,3	13,7	33,3	22,8	15,3	1,2	100
	SM-SF	7,3	1,1	1,7	11,5	29,0	29,8	15,4	4,1	100
	SM-YF	0,9	0,1	11,1	27,4	32,8	19,8	7,0	0,9	100
	YF	2,1	0,1	18,5	40,1	27,8	9,2	1,9	0,3	100
	YF-LG	1,4	0,0	12,2	31,1	33,1	17,6	4,4	0,3	100
	Totalt	2,4	0,1	9,8	23,0	28,2	22,4	10,9	3,2	100
2000	IV	17,2	0,1	64,7	11,9	4,5	1,1	0,5	0,1	100
	SF	1,7	0,0	1,4	8,9	27,4	33,8	19,5	7,3	100
	SF-LG	1,0		1,2	9,6	28,5	34,8	20,2	4,7	100
	SM	1,5		14,9	16,9	30,3	26,4	7,0	3,0	100
	SM-LG	5,0	0,2	3,6	9,8	31,0	28,4	17,6	4,4	100
	SM-SF	3,8	0,0	2,8	11,3	31,0	30,2	16,1	4,8	100
	SM-YF	1,8		9,3	24,2	28,3	22,9	11,4	2,2	100
	YF	1,6	0,0	18,8	37,7	28,5	10,7	2,4	0,3	100
	YF-LG	0,9	0,1	13,7	27,0	33,3	19,3	5,1	0,6	100
	Totalt	2,2	0,0	10,7	21,7	27,7	22,7	11,3	3,7	100
2001	IV	21,7		64,0	9,8	3,3	0,8	0,3	0,1	100
	SF	1,8		1,8	8,8	26,3	33,3	20,2	7,9	100
	SF-LG	1,3		1,5	10,2	27,3	32,9	19,2	7,6	100
	SM	1,7		10,0	19,8	29,8	26,7	10,3	1,7	100
	SM-LG	1,9		3,9	15,9	21,1	32,3	20,3	4,7	100
	SM-SF	5,2		3,7	11,2	23,9	31,4	17,7	6,8	100
	SM-YF	1,6		13,1	18,4	24,0	27,4	11,9	3,6	100
	YF	1,5	0,0	18,8	34,2	30,0	11,9	3,0	0,5	100
	YF-LG	1,1		15,8	26,5	34,2	17,1	4,6	0,7	100
	Totalt	2,4	0,0	11,1	19,9	27,1	23,2	12,0	4,4	100

Tabell 45. Nationell härkomst och gymnasieutbildningstyp, årskurs två, 1997-2001.

		Elev o							Elev o föräldrar Sverige	Totalt
		N	föräldrar, land okänt	Elev utland, föräldrar okänt	Elev o föräldrar utland	Elev utland, föräldrar Sverige	Elev Sverige, föräldrar okänt	Elev Sverige, föräldrar utland		
1997	IV	1 494	1,3	2,3	18,0	2,2	0,2	8,8	67,2	100,0
	SF	48 172	0,3	0,1	6,0	2,3	0,1	5,3	85,9	100,0
	SM	2 817	0,2	0,5	6,0	2,6	0,0	5,8	84,9	100,0
	YF	47 531	0,1	0,5	7,0	2,3	0,1	6,0	84,0	100,0
		100 014	0,2	0,3	6,7	2,3	0,1	5,7	84,7	100,0
1998	IV	1 406	1,1	1,6	17,4	4,3	0,1	8,7	66,7	100,0
	SF	48 143	0,3	0,2	6,4	2,2	0,0	5,5	85,4	100,0
	SM	2 690	0,3	0,1	5,2	1,8	0,0	4,8	87,8	100,0
	YF	44 566	0,1	0,3	7,2	2,6	0,1	5,7	84,0	100,0
		96 805	0,2	0,3	6,9	2,4	0,0	5,6	84,6	100,0
1999	IV	2 000	0,7	1,8	19,9	2,8	0,1	8,5	66,5	100,0
	SF	48 192	0,3	0,1	6,9	2,2	0,0	5,6	84,8	100,0
	SM	3 386	0,4	0,2	5,4	1,9	0,1	6,1	85,8	100,0
	YF	40 751	0,1	0,2	6,8	2,4	0,0	5,4	85,1	100,0
		94 329	0,2	0,2	7,1	2,3	0,0	5,6	84,6	100,0
2000	IV	2 391	0,2	1,3	19,7	3,5	0,1	8,7	66,6	100,0
	SF	48 079	0,3	0,1	7,6	2,2	0,0	5,4	84,4	100,0
	SM	701	1,0	0,9	3,4	2,3	0,0	5,0	87,4	100,0
	YF	42 668	0,1	0,1	6,7	2,2	0,1	5,4	85,5	100,0
		93 839	0,2	0,1	7,4	2,2	0,0	5,5	84,5	100,0
2001	IV	2 664	0,9	1,4	22,5	2,8	0,0	7,6	64,8	100,0
	SF	49 849	0,3	0,1	7,8	2,2	0,0	6,0	83,6	100,0
	SM	951	0,7	0,1	4,5	2,0	0,1	3,5	89,1	100,0
	YF	43 429	0,1	0,1	6,4	2,2	0,0	5,2	85,9	100,0
		96 893	0,2	0,1	7,5	2,2	0,0	5,7	84,2	100,0

Tabell 46. Nationell härkomst och gymnasieutbildning, årskurs två, 1997.

	N	Elev o föräldrar, land okänt	Elev utland, föräldrar okänt	Elev o för- äldrar utland	Elev utland, föräldrar Sverige	Elev Sverige, föräldrar okänt	Elev Sverige, föräldrar utland	Elev o föräldrar Sverige	Totalt
1997									
BF	6 507	88,2	4,6	0,1	2,9	3,9	0,2	0,1	100,0
BP	2 375	88,0	6,6	0,0	0,9	3,9	0,5	0,1	100,0
EC	4 446	83,5	6,3	0,0	1,5	7,9	0,6	0,1	100,0
EN	793	87,6	5,4	0,3	0,6	5,8	0,3	0,0	100,0
ES-LG	556	89,0	4,0	0,0	3,1	3,4	0,2	0,4	100,0
ESDT	1 125	86,8	6,0	0,0	3,0	3,6	0,2	0,4	100,0
ESKF	1 845	87,4	6,0	0,2	2,8	3,4	0,2	0,1	100,0
ESMJ	1 431	89,2	4,2	0,1	3,6	2,4	0,3	0,1	100,0
FP	3 939	82,6	5,7	0,1	1,2	9,8	0,6	0,0	100,0
HP	5 245	71,7	9,6	0,0	2,9	14,8	0,7	0,2	100,0
HR	4 588	87,5	5,8	0,0	3,1	3,3	0,3	0,0	100,0
HV	1 360	76,0	10,8	1,2	1,6	9,2	1,0	0,2	100,0
IB	348	69,3	4,3	2,0	5,2	11,5	1,7	6,0	100,0
IP	2 820	87,0	5,0	0,2	1,4	5,6	0,6	0,1	100,0
IV	1 454	69,1	9,1	0,2	2,2	16,4	1,9	1,2	100,0
IVIK	40	0,0	0,0	0,0	2,5	75,0	17,5	5,0	100,0
LP	719	87,6	4,7	0,0	3,3	4,3	0,0	0,0	100,0
MP-LG	378	84,1	9,8	0,0	2,6	3,4	0,0	0,0	100,0
MPIR	2 703	86,9	6,3	0,0	2,3	4,3	0,2	0,1	100,0
MPTR	273	89,0	5,1	0,0	1,5	4,4	0,0	0,0	100,0
NP	2 270	94,6	2,7	0,1	1,4	0,8	0,0	0,3	100,0
NV-LG	1 156	88,8	4,7	0,0	1,2	5,4	0,0	0,0	100,0
NVE	156	70,5	9,0	0,0	5,8	14,1	0,0	0,6	100,0
NVNA	13 190	86,1	4,8	0,1	1,6	7,0	0,1	0,2	100,0
NVTE	6 389	88,0	4,7	0,0	1,2	5,9	0,1	0,1	100,0
OP	3 749	73,5	5,4	0,3	2,9	16,8	1,1	0,1	100,0
SM	3 042	84,3	5,9	0,0	2,8	6,1	0,5	0,5	100,0
SM-SF	63	92,1	3,2	0,0	4,8	0,0	0,0	0,0	100,0
SM-YF	409	85,1	3,9	0,2	2,7	7,8	0,2	0,0	100,0
SMNV	387	88,6	4,7	0,0	0,8	5,7	0,0	0,3	100,0
SMSP	343	86,0	4,7	0,0	2,9	6,1	0,0	0,3	100,0
SP-LG	2 119	88,5	4,2	0,0	2,9	4,0	0,0	0,4	100,0
SPE	64	62,5	9,4	1,6	7,8	14,1	0,0	4,7	100,0
SPEK	9 067	84,4	6,6	0,1	2,5	6,2	0,1	0,2	100,0
SPHU	2 750	80,9	7,1	0,0	3,4	8,0	0,2	0,5	100,0
SPSA	11 915	86,8	5,1	0,0	3,1	4,6	0,1	0,2	100,0
Totalt	100 014	84,7	5,7	0,1	2,3	6,7	0,3	0,2	100,0
2001									
BF	3 843	86,8	4,7	0,1	3,0	5,1	0,1	0,2	100,0
BP	2 707	90,6	5,2	0,0	1,1	3,0	0,0	0,1	100,0
EC	4 183	85,7	5,9	0,0	1,3	7,0	0,1	0,0	100,0
EN	620	89,8	4,5	0,2	1,3	3,9	0,3	0,0	100,0
ES-LG	225	86,7	6,2	0,0	4,0	2,2	0,0	0,9	100,0
ESBD	1 643	89,1	4,9	0,0	2,4	3,3	0,0	0,2	100,0
ESDN	523	89,5	3,4	0,2	2,9	4,0	0,0	0,0	100,0
ESMK	1 749	91,7	3,3	0,0	2,3	2,7	0,1	0,0	100,0
ESTA	825	91,9	3,0	0,0	2,3	2,8	0,0	0,0	100,0
FP	3 263	86,9	4,3	0,0	1,3	7,3	0,1	0,1	100,0
HP	4 093	74,1	7,9	0,0	2,6	15,0	0,3	0,1	100,0
HR	4 517	86,9	5,2	0,0	3,4	4,3	0,1	0,0	100,0
HV	1 492	82,0	7,8	0,1	1,7	8,2	0,2	0,0	100,0
IB	649	62,4	10,2	1,4	4,8	15,9	1,1	4,3	100,0
IP	1 329	88,6	4,2	0,0	1,9	5,2	0,0	0,1	100,0
IV	2 583	65,9	7,7	0,0	2,9	21,6	1,2	0,7	100,0
IVIK	55	0,0	0,0	0,0	0,0	76,4	10,9	12,7	100,0
IVLL	26	92,3	7,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	100,0
LP	473	88,4	4,2	0,0	1,1	6,3	0,0	0,0	100,0
MP-LG	275	89,5	4,0	0,4	2,5	3,6	0,0	0,0	100,0
MPME	3 833	86,7	5,9	0,0	2,5	4,7	0,0	0,1	100,0
MPTT	47	74,5	14,9	0,0	0,0	10,6	0,0	0,0	100,0
NP	2 260	95,6	2,7	0,0	1,1	0,6	0,0	0,0	100,0
NV-LG	482	85,5	5,2	0,0	1,2	7,5	0,0	0,6	100,0
NVE	183	59,0	16,4	0,0	3,3	20,8	0,0	0,5	100,0
NVMD	3 460	84,9	5,4	0,0	1,7	7,7	0,1	0,2	100,0
NVMV	599	92,5	2,3	0,0	1,7	3,5	0,0	0,0	100,0
NVNV	9 692	82,2	6,1	0,0	1,7	9,6	0,1	0,3	100,0
OP	3 132	78,6	5,0	0,0	3,1	12,9	0,3	0,1	100,0
SM	1 190	87,4	4,5	0,1	2,4	4,7	0,3	0,7	100,0
SM-SF	507	85,8	5,7	0,0	2,2	6,1	0,0	0,2	100,0
SM-YF	2 397	85,9	5,3	0,0	2,4	6,1	0,1	0,2	100,0
SMNV	653	86,5	3,5	0,0	2,1	7,8	0,0	0,0	100,0
SMSP	2 514	83,4	7,2	0,0	2,4	6,7	0,1	0,1	100,0
SMTE	676	84,6	5,6	0,0	2,4	7,2	0,0	0,1	100,0
SP-LG	1 014	79,8	10,3	0,1	2,6	6,7	0,1	0,5	100,0
SPE	173	63,6	16,8	0,0	4,0	13,9	0,6	1,2	100,0
SPEI	9 278	82,7	6,7	0,0	2,1	8,1	0,1	0,2	100,0
SPKU	1 593	87,8	3,6	0,0	2,6	5,6	0,2	0,2	100,0
SPSK	1 638	82,6	7,0	0,0	3,1	6,8	0,1	0,4	100,0
SPSP	10 200	83,5	5,7	0,0	2,8	7,8	0,0	0,2	100,0
TE	4 264	89,4	4,1	0,0	1,6	4,7	0,0	0,1	100,0
TEIN	2 035	87,0	5,4	0,0	1,3	6,1	0,0	0,1	100,0
Totalt	96 893	84,2	5,7	0,0	2,2	7,5	0,1	0,2	100,0

Tabell 47. Medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Medelbetyg*						Medelvärde 1994- 1997	Medelvärde 2001 1998-	Standardavvik.		
		Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4			1994- 1997	2001 1998-	
1994	94 859	0,9	15,2	19,7	28,1	22,4	11,0	2,7	3,18		0,76	
1995	98 459	0,8	15,6	19,0	28,1	22,3	11,3	2,9	3,18		0,76	
1996	100 097	0,5	15,1	19,0	28,1	22,4	11,8	3,1	3,21		0,74	
1997	97 533	0,6	14,7	18,0	26,9	23,0	12,8	3,9	3,23		0,77	
1998	95 824	0,0	13,2	23,7	27,7	21,8	10,5	3,0		201,2	55,9	
1999	95 177	0,0	14,6	21,1	27,0	22,2	11,2	3,7		202,1	58,6	
2000	98 239	0,0	15,4	19,3	26,4	22,7	11,8	4,3		202,9	60,8	
2001	102 924	0,0	16,2	18,3	26,3	22,3	12,4	4,6		202,9	62,4	
Totalt	783 112	0,4	15,0	19,7	27,3	22,4	11,6	3,6	3,20	202,3	0,76	59,6

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 48. Tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Tillval								Typ av engelska			Typ av matematik			Huvudman	
		franska	tyska	övriga språk	hemspråk	övriga tillval	ej uppgift	annan skolför	ej tillval	ej indelning	allmän	särskild	ej indelning	allmän	särskild	kommuna	fristående
1994	94 859	10,0	40,0	4,5	0,9	43,8	0,3	0,4	0,0	4,8	27,3	67,9	4,4	39,5	56,1	98,8	1,2
1995	98 459	13,0	37,7	4,5	0,8	43,1	0,4	0,5	0,0	5,9	26,0	68,1	5,4	38,1	56,5	98,7	1,3
1996	100 097	14,8	34,4	4,1	0,7	45,2	0,3	0,5	0,0	8,6	24,8	66,6	7,4	36,4	56,2	98,4	1,5
1997	97 533	16,0	31,9	4,7	0,8	45,7	0,3	0,6	0,0	12,9	23,5	63,7	11,0	34,8	54,2	98,1	1,9
1998	95 824	17,9	40,5	4,9	2,3	0,0	0,0	0,0	34,4	--	--	--	--	--	--	98,3	1,7
1999	95 177	18,4	38,3	5,0	2,7	0,0	0,0	0,0	35,5	--	--	--	--	--	--	98,1	1,9
2000	98 239	18,6	36,7	6,7	2,7	0,0	0,0	0,0	35,2	--	--	--	--	--	--	97,8	2,2
2001	102 924	19,0	33,7	8,8	2,7	0,0	0,0	0,0	35,8	--	--	--	--	--	--	97,4	2,6
Totalt	783 112	16,0	36,6	5,4	1,7	22,2	0,2	0,3	17,7	4,0	12,7	33,2	3,5	18,6	27,8	98,2	1,8

Tabell 49. Kön och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Medelbetyg							Medelvärde		Standardavvik.	
		Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001
Pojkar	1994	48 471	0,9	20,0	22,5	28,1	19,0	8,0	1,7	3,04		0,75
	1995	50 234	0,8	20,3	21,9	28,2	19,0	8,1	1,7	3,04		0,75
	1996	51 015	0,5	19,7	22,0	28,6	19,0	8,3	1,8	3,06		0,73
	1997	49 784	0,6	19,2	21,3	27,9	19,8	9,1	2,3	3,09		0,75
	1998	49 100	0,0	16,2	28,9	27,9	17,8	7,3	1,7		190,9	54,7
	1999	48 845	0,0	17,7	25,9	27,8	18,8	7,7	2,1		191,3	57,0
	2000	50 227	0,0	18,6	23,6	27,7	19,4	8,3	2,3		191,8	59,5
	2001	52 741	0,0	19,4	22,6	27,3	19,3	8,9	2,6		191,8	60,8
Totalt	400 417	0,3	18,9	23,6	27,9	19,0	8,2	2,0	3,06	191,5	0,74	58,1
Flickor	1994	46 388	0,9	10,2	16,7	28,2	26,0	14,2	3,7	3,32		0,74
	1995	48 167	0,9	10,7	16,1	28,0	25,8	14,6	4,1	3,32		0,75
	1996	49 030	0,5	10,3	15,8	27,6	25,8	15,5	4,5	3,35		0,73
	1997	47 704	0,7	9,9	14,6	26,0	26,4	16,7	5,7	3,39		0,76
	1998	46 724	0,0	10,1	18,2	27,5	26,0	13,8	4,4		212,0	55,2
	1999	46 332	0,0	11,4	16,1	26,3	25,8	14,9	5,5		213,5	58,1
	2000	48 012	0,0	12,0	14,7	25,2	26,3	15,5	6,4		214,6	60,0
	2001	50 183	0,0	12,8	13,8	25,1	25,5	16,0	6,8		214,6	61,8
Totalt	382 540	0,4	10,9	15,7	26,7	26,0	15,2	5,2	3,35	213,7	0,74	58,9

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 50. Kön och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Tillval								Typ av engelska			Typ av matematik			Huvudman		
		franska	tyska	övriga språk	hemspråk	övriga tillval	ej uppgift	annan skolform	ej tillval	ej indelning	allmän	särskild	ej indelning	allmän	särskild	kommunal	fristående	
Pojkar	1994	48 471	5,4	35,6	4,2	1,0	53,1	0,3	0,4	0,0	4,8	32,5	62,7	4,3	39,9	55,8	98,9	1,1
	1995	50 234	7,5	34,5	4,4	0,8	51,9	0,4	0,4	0,0	5,9	30,8	63,4	5,4	38,5	56,1	98,8	1,2
	1996	51 015	8,5	32,0	3,9	0,7	54,2	0,4	0,5	0,0	8,5	29,5	62,0	7,3	36,9	55,8	98,6	1,4
	1997	49 784	9,1	30,0	4,6	0,9	54,6	0,3	0,6	0,0	12,8	28,2	59,0	11,0	35,5	53,5	98,3	1,7
	1998	49 100	10,8	40,4	3,7	2,4	0,0	0,0	0,0	42,7	--	--	--	--	--	--	98,4	1,6
	1999	48 845	11,8	37,4	4,1	2,8	0,0	0,0	0,0	43,9	--	--	--	--	--	--	98,1	1,9
	2000	50 227	12,2	36,2	5,5	2,8	0,0	0,0	0,0	43,3	--	--	--	--	--	--	97,8	2,2
	2001	52 741	13,0	33,2	7,0	2,7	0,0	0,0	0,0	44,1	--	--	--	--	--	--	97,6	2,4
Totalt	400 417	9,8	34,9	4,7	1,8	26,6	0,2	0,2	21,8	--	--	--	--	--	--	98,3	1,7	
Flickor	1994	46 388	14,9	44,7	4,7	0,8	34,2	0,3	0,5	0,0	4,8	21,8	73,3	4,5	39,0	56,5	98,7	1,3
	1995	48 167	18,7	41,1	4,7	0,7	34,0	0,3	0,5	0,0	5,9	21,0	73,2	5,4	37,8	56,9	98,7	1,3
	1996	49 030	21,4	37,0	4,5	0,6	35,8	0,2	0,5	0,0	8,6	20,0	71,5	7,4	36,0	56,6	98,4	1,6
	1997	47 704	23,2	33,9	4,9	0,6	36,5	0,2	0,7	0,0	13,0	18,5	68,5	11,0	34,1	55,0	98,0	2,0
	1998	46 724	25,3	40,6	6,2	2,2	0,0	0,0	0,0	25,7	--	--	--	--	--	--	98,1	1,9
	1999	46 332	25,4	39,4	5,9	2,6	0,0	0,0	0,0	26,7	--	--	--	--	--	--	98,0	2,0
	2000	48 012	25,3	37,2	8,1	2,7	0,0	0,0	0,0	26,7	--	--	--	--	--	--	97,7	2,3
	2001	50 183	25,4	34,1	10,7	2,7	0,0	0,0	0,0	27,1	--	--	--	--	--	--	97,2	2,8
Totalt	382 540	22,5	38,4	6,2	1,6	17,6	0,1	0,3	13,3	--	--	--	--	--	--	98,1	1,9	

Tabell 51. Huvudman och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Medelbetyg							Medelvärde		Standardavvik.		
		Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001	
Kommunal	1994	93 707	0,4	15,3	19,8	28,3	22,5	11,0	2,7	3,19		0,73	
	1995	97 149	0,4	15,7	19,2	28,2	22,4	11,2	2,9	3,19		0,73	
	1996	98 538	0,0	15,3	19,1	28,3	22,4	11,8	3,1	3,22		0,71	
	1997	95 679	0,0	14,8	18,2	27,1	23,2	12,8	3,9	3,25		0,73	
	1998	94 165	0,0	13,3	23,9	27,8	21,8	10,3	2,9		200,8		55,9
	1999	93 332	0,0	14,8	21,3	27,1	22,2	11,1	3,6		201,6		58,5
	2000	96 035	0,0	15,5	19,4	26,5	22,7	11,6	4,2		202,4		60,8
	2001	100 254	0,0	16,4	18,5	26,3	22,2	12,2	4,4		202,2		62,3
	Totalt	768 859	0,1	15,1	19,9	27,5	22,4	11,5	3,5	3,21	201,8	0,72	59,5
Fristående	1994	1 152	36,9	4,0	8,3	14,8	16,9	12,2	6,9	2,26		1,81	
	1995	1 252	38,1	4,6	7,7	15,6	15,0	13,2	5,9	2,19		1,81	
	1996	1 507	33,2	4,5	8,7	16,9	17,2	12,4	7,0	2,37		1,77	
	1997	1 809	34,5	4,7	8,1	17,1	15,3	12,9	7,4	2,33		1,79	
	1998	1 659	0,0	8,7	13,6	25,4	24,4	18,9	9,0		224,2		55,5
	1999	1 845	0,0	9,1	11,2	23,2	26,4	18,5	11,6		227,3		58,6
	2000	2 204	0,0	9,8	12,9	22,8	25,0	19,2	10,3		225,1		58,7
	2001	2 670	0,0	9,2	10,8	23,7	24,9	18,9	12,5		228,0		60,4
	Totalt	14 098	14,4	7,3	10,5	20,7	21,5	16,4	9,3	2,29	226,3	1,79	58,6

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 52. Huvudman och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Tillval							Typ av engelska			Typ av matematik				
		franska	tyska	övriga språk	hemspråk	övriga tillval	ej uppgift	annan skolform	ej tillval	ej indelning	allmän	särskild	ej indelning	allmän	särskild	
Kommunal	1994	93 707	10,0	40,2	4,5	0,9	44,2	0,3	0,0	0,0	4,4	27,5	68,0	4,0	39,8	56,2
	1995	97 149	12,9	37,9	4,6	0,8	43,5	0,4	0,0	0,0	5,4	26,2	68,3	5,0	38,4	56,6
	1996	98 538	14,7	34,6	4,1	0,7	45,6	0,3	0,0	0,0	8,1	25,1	66,8	6,9	36,8	56,3
	1997	95 679	15,9	32,1	4,7	0,8	46,3	0,3	0,0	0,0	12,1	23,8	64,0	10,3	35,2	54,4
	1998	94 165	17,6	40,5	4,9	2,3	0,0	0,0	0,0	34,6	--	--	--	--	--	--
	1999	93 332	18,2	38,4	4,9	2,7	0,0	0,0	0,0	35,8	--	--	--	--	--	--
	2000	96 035	18,3	36,9	6,7	2,7	0,0	0,0	0,0	35,5	--	--	--	--	--	--
	2001	100 254	18,6	33,8	8,8	2,6	0,0	0,0	0,0	36,1	--	--	--	--	--	--
	Totalt	768 859	15,8	36,8	5,4	1,7	22,5	0,1	0,0	17,7	--	--	--	--	--	--
Fristående	1994	1 152	16,8	29,3	2,0	0,1	14,8	0,3	36,6	0,0	37,7	4,9	57,4	37,1	12,8	50,1
	1995	1 252	18,8	25,8	1,6	0,2	14,8	0,9	37,9	0,0	40,4	6,2	53,4	39,5	14,6	45,8
	1996	1 507	20,8	25,9	3,6	0,5	15,6	0,3	33,2	0,0	39,9	5,7	54,3	40,3	12,2	47,5
	1997	1 809	21,0	20,7	5,9	1,1	16,4	0,4	34,5	0,0	50,1	6,1	43,8	46,2	11,8	42,0
	1998	1 659	34,7	36,9	6,5	1,7	0,0	0,0	0,0	20,2	--	--	--	--	--	--
	1999	1 845	32,8	33,4	8,6	3,1	0,0	0,0	0,0	22,1	--	--	--	--	--	--
	2000	2 204	33,1	30,1	9,0	3,4	0,0	0,0	0,0	24,4	--	--	--	--	--	--
	2001	2 670	33,1	27,0	11,7	3,2	0,0	0,0	0,0	24,9	--	--	--	--	--	--
	Totalt	14 098	27,8	28,6	7,0	2,0	6,3	0,2	14,3	13,8	--	--	--	--	--	--

Tabell 55. Socioekonomisk grupp och medelbetyg, tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna från årskurs 9 1994-2001.

		N	Medelbetyg						Medelvärde		Standardavvik.		
			Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001
Högre tj.män	1994	15 955	0,7	5,0	11,0	25,5	30,2	21,2	6,4	3,55		0,69	
	1995	16 596	0,8	4,9	10,8	24,9	30,5	21,1	7,1	3,55		0,70	
	1996	16 638	0,7	5,2	10,5	24,3	30,0	21,9	7,6	3,57		0,71	
	1997	15 530	1,2	4,4	9,4	22,8	29,9	22,9	9,7	3,61		0,75	
	1998	14 839	0,0	4,0	12,7	25,1	30,4	20,0	7,8		230,8		48,5
	1999	14 105	0,0	4,2	11,3	23,6	30,0	21,7	9,2		233,8		49,6
	2000	14 080	0,0	4,4	10,0	21,8	30,5	22,4	10,9		236,5		50,5
	2001	14 095	0,0	4,6	9,1	21,5	29,3	23,1	12,3		238,2		51,7
	Totalt	121 838	0,4	4,6	10,6	23,7	30,1	21,8	8,8	3,57	234,8	0,71	50,2
Tj.män m-nivå	1994	19 034	0,6	8,5	16,2	29,5	27,6	14,0	3,6	3,35		0,69	
	1995	19 345	0,6	8,9	15,7	29,1	27,1	14,9	3,8	3,36		0,69	
	1996	19 315	0,5	8,5	15,2	29,0	27,1	15,7	4,0	3,38		0,69	
	1997	18 535	0,6	7,6	13,8	27,1	28,6	17,3	5,0	3,43		0,71	
	1998	17 595	0,0	6,7	18,7	29,0	27,3	14,2	4,1		216,2		49,6
	1999	17 260	0,0	7,0	16,3	28,0	28,2	15,4	5,2		219,2		50,9
	2000	17 271	0,0	7,3	14,7	26,9	28,7	16,3	6,2		221,3		52,5
	2001	17 657	0,0	7,7	14,1	26,8	27,6	17,1	6,6		222,0		53,1
	Totalt	146 012	0,3	7,8	15,6	28,2	27,7	15,6	4,8	3,38	219,7	0,70	51,6
Lägre tj.män	1994	11 278	0,5	13,8	20,8	31,0	22,0	9,8	2,1	3,18		0,69	
	1995	11 304	0,5	13,7	19,5	30,7	23,7	9,9	2,1	3,19		0,70	
	1996	11 139	0,3	13,5	19,2	30,5	23,4	10,8	2,4	3,22		0,68	
	1997	10 762	0,5	12,7	18,4	29,5	23,6	12,0	3,3	3,25		0,72	
	1998	10 691	0,0	11,0	23,5	29,8	23,0	10,4	2,2		202,9		52,2
	1999	9 859	0,0	11,9	22,1	29,5	23,1	10,6	2,8		203,9		53,6
	2000	10 177	0,0	13,4	19,4	28,4	23,7	11,5	3,6		204,9		56,8
	2001	10 560	0,0	12,9	18,1	28,8	23,9	12,3	4,0		206,9		56,8
	Totalt	85 770	0,2	12,9	20,1	29,8	23,3	10,9	2,8	3,21	204,7	0,70	54,9
Egna föret.	1994	5 209	0,6	15,1	21,9	30,0	21,7	8,8	1,9	3,14		0,70	
	1995	5 332	0,8	15,7	20,5	30,5	21,0	9,5	2,1	3,14		0,72	
	1996	5 331	0,4	14,4	20,5	30,5	22,0	9,7	2,5	3,18		0,70	
	1997	4 977	0,5	14,0	19,2	29,3	23,0	11,5	2,7	3,22		0,71	
	1998	4 706	0,0	12,3	26,1	28,4	21,6	9,3	2,2		199,9		52,1
	1999	4 605	0,0	12,6	23,1	28,3	22,7	10,3	3,0		202,5		54,2
	2000	4 598	0,0	14,2	20,8	28,2	23,0	10,5	3,3		202,1		57,0
	2001	4 450	0,0	14,6	19,0	29,5	22,9	10,1	3,8		203,0		56,9
	Totalt	39 208	0,3	14,1	21,4	29,4	22,2	9,9	2,7	3,17	201,9	0,71	55,1
Jordbrukare	1994	1 749	0,1	12,0	18,7	31,2	23,8	11,5	2,6	3,27		0,65	
	1995	1 878	0,2	10,8	18,9	30,7	25,5	11,6	2,4	3,28		0,64	
	1996	1 814	0,1	9,7	16,8	31,0	26,5	12,5	3,4	3,34		0,64	
	1997	1 871	0,2	9,5	15,6	30,5	26,1	15,0	3,2	3,35		0,66	
	1998	1 705	0,0	7,9	23,6	29,3	25,2	11,1	2,8		209,7		46,9
	1999	1 792	0,0	8,3	20,5	27,1	25,9	13,8	4,4		214,1		50,8
	2000	1 617	0,0	8,1	18,6	27,5	26,4	15,1	4,3		216,2		50,1
	2001	1 605	0,0	9,2	16,0	27,0	27,7	15,8	4,4		216,7		51,6
	Totalt	14 031	0,1	9,5	18,6	29,3	25,9	13,3	3,4	3,31	214,1	0,65	49,9

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 55 forts.

		N	Medelbetyg							Medelvärde		Standardavvik.	
			Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001
Högre arbetarkl.	1994	14 535	0,4	18,5	23,1	30,0	19,7	7,2	1,3	3,06		0,69	
	1995	14 949	0,3	18,8	22,7	30,5	19,1	7,4	1,2	3,06		0,69	
	1996	15 489	0,2	17,8	23,4	30,4	19,3	7,5	1,4	3,08		0,68	
	1997	15 290	0,3	17,3	21,6	29,7	20,6	8,7	1,8	3,11		0,70	
	1998	15 179	0,0	14,5	28,6	30,2	18,6	6,7	1,4		193,0		51,0
	1999	15 505	0,0	16,7	25,9	28,8	19,4	7,3	1,9		192,6		54,7
	2000	16 190	0,0	17,0	23,2	29,1	20,1	8,5	2,1		194,4		56,5
	2001	17 339	0,0	17,3	22,6	28,3	20,7	9,1	2,1		194,7		57,9
	Totalt	124 476	0,1	17,2	23,9	29,6	19,7	7,8	1,7	3,08	193,7	0,69	55,2
Lägre arbetarkl.	1994	17 594	0,6	24,5	25,5	26,8	16,2	5,6	0,9	2,93		0,72	
	1995	18 182	0,6	24,5	24,3	27,7	16,1	5,7	1,1	2,94		0,72	
	1996	18 380	0,2	23,8	24,0	28,2	16,0	6,6	1,2	2,97		0,70	
	1997	18 131	0,2	23,2	23,6	27,3	17,3	6,9	1,5	2,99		0,72	
	1998	18 224	0,0	19,9	30,9	26,8	15,5	5,7	1,1		183,7		54,7
	1999	18 587	0,0	21,9	27,1	26,8	16,7	6,1	1,5		184,0		57,6
	2000	19 772	0,0	22,4	25,7	26,7	17,3	6,1	1,8		184,0		59,5
	2001	21 248	0,0	23,6	23,7	26,4	17,4	7,1	1,7		184,2		61,5
	Totalt	150 118	0,2	23,0	25,6	27,1	16,6	6,3	1,3	2,96	184,0	0,72	58,5
Övriga	1994	1 416	1,4	23,4	22,5	26,8	17,1	7,5	1,3	2,96		0,80	
	1995	1 639	1,6	24,2	22,1	26,2	16,7	7,6	1,7	2,95		0,81	
	1996	1 639	0,8	23,5	21,4	26,2	17,0	8,5	2,6	3,00		0,80	
	1997	1 714	1,1	23,7	20,2	25,1	17,8	9,5	2,6	3,02		0,82	
	1998	1 806	0,0	19,8	27,4	26,3	17,6	7,0	1,9		187,0		59,0
	1999	1 763	0,0	22,6	22,6	25,5	19,2	7,5	2,6		187,0		62,2
	2000	1 911	0,0	24,3	20,1	25,9	18,0	8,7	2,9		187,0		65,6
	2001	2 228	0,0	23,5	20,3	26,6	17,3	9,2	3,0		188,0		64,4
	Totalt	14 116	0,6	23,1	22,0	26,1	17,6	8,2	2,4	2,98	187,3	0,81	63,0
Ej förvärvsarb.	1994	241	0,0	19,1	27,0	25,7	19,1	7,5	1,7	3,05		0,70	
	1995	232	0,9	20,7	23,7	29,3	18,1	6,0	1,3	2,96		0,75	
	1996	252	1,2	21,0	23,0	21,8	17,9	13,5	1,6	3,05		0,82	
	1997	226	0,4	20,8	20,4	24,3	22,1	7,5	4,9	3,10		0,82	
	1998	247	0,0	14,6	28,3	32,8	17,0	5,7	1,6		189,8		51,6
	1999	237	0,0	19,4	27,0	28,7	17,3	5,5	2,1		185,3		61,0
	2000	233	0,0	18,9	20,6	28,3	17,6	9,4	5,2		193,4		66,8
	2001	230	0,0	17,8	22,6	28,7	18,3	10,0	2,6		193,8		61,1
	Totalt	1 898	0,3	19,0	24,1	27,4	18,4	8,2	2,6	3,04	190,5	0,77	60,3
SEI-Ej uppg.	1994	7 848	4,0	26,3	22,8	24,1	14,9	6,3	1,6	2,81		0,92	
	1995	8 944	3,1	27,8	22,9	23,8	14,6	6,5	1,6	2,82		0,89	
	1996	10 048	1,4	25,8	23,0	25,0	16,5	6,8	1,8	2,91		0,81	
	1997	10 452	1,5	25,6	22,6	24,3	16,3	7,5	2,4	2,93		0,83	
	1998	10 832	0,0	26,0	26,2	24,8	15,2	6,0	1,7		177,5		64,3
	1999	11 464	0,0	27,3	22,3	25,5	15,7	6,8	2,4		178,6		67,1
	2000	12 390	0,0	27,4	20,1	24,8	17,2	7,9	2,6		180,2		69,7
	2001	13 512	0,0	28,8	19,1	24,4	16,7	8,2	2,8		178,7		71,9
	Totalt	85 490	1,0	27,0	22,2	24,6	16,0	7,1	2,2	2,88	178,8	0,86	68,5

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 57. Föräldrarnas högsta utbildningsnivå och medelbetyg, tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna från årskurs 9 1994-2001.

	N	Medelbetyg								Medelvärde		Standardavvik.	
		Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001	
Utb.nivå-Ej i FoB	1994	267	18,4	25,5	22,5	21,0	8,2	4,1	0,4	2,28		1,23	
	1995	218	14,7	29,4	23,9	22,9	9,2	3,7	2,3	2,41		1,19	
	1996	218	10,6	31,2	22,5	25,2	11,5	5,0	1,4	2,55		1,09	
	1997	196	13,8	21,4	26,5	21,4	11,2	9,2	2,6	2,60		1,22	
	1998	174	0,0	42,5	15,5	18,4	13,8	9,2	0,6		154,6		83,1
	1999	143	0,0	50,3	13,3	16,8	9,1	7,0	3,5		146,2		86,2
	2000	181	0,0	51,9	9,4	16,6	16,0	5,0	1,1		137,2		89,4
	2001	209	0,0	56,9	9,1	15,3	12,4	4,8	1,4		123,0		91,8
Totalt	1 606	8,2	37,4	18,4	20,0	11,3	5,8	1,6	2,45	139,1	1,19	88,6	
Ospec nivå	1994	395	9,6	31,9	21,3	22,0	10,4	3,8	1,0	2,48		1,07	
	1995	513	6,0	36,6	24,0	18,7	10,3	3,9	0,6	2,53		0,94	
	1996	648	1,7	36,9	26,4	19,6	10,8	4,0	0,8	2,65		0,80	
	1997	665	1,8	38,6	24,8	20,9	9,2	3,8	1,2	2,66		0,79	
	1998	678	0,0	35,3	27,4	23,5	11,1	2,2	0,6		161,0		62,3
	1999	672	0,0	32,9	23,8	25,6	12,8	3,9	1,0		167,8		63,4
	2000	752	0,0	30,7	23,3	27,3	12,5	4,8	1,5		169,9		65,8
	2001	766	0,0	34,6	21,8	24,5	12,0	5,5	1,6		169,3		66,2
Totalt	5 089	1,8	34,7	24,2	23,0	11,2	4,0	1,1	2,60	167,1	0,89	64,6	
Utb.nivå-Ej uppg	1994	825	1,5	22,7	25,0	26,4	15,2	8,0	1,3	2,95		0,79	
	1995	829	1,8	27,9	19,5	25,3	17,9	6,2	1,4	2,90		0,84	
	1996	801	0,9	24,5	21,3	25,6	18,0	7,5	2,4	2,98		0,80	
	1997	810	1,0	21,2	21,0	25,8	20,7	7,8	2,5	3,04		0,80	
	1998	855	0,0	24,7	24,4	26,7	15,3	6,5	2,3		180,9		63,9
	1999	824	0,0	28,5	20,4	24,2	17,2	7,4	2,3		178,5		69,1
	2000	909	0,0	31,4	17,5	23,2	16,5	8,6	2,9		174,1		76,0
	2001	997	0,0	30,9	19,6	22,3	17,5	8,1	1,7		172,5		75,2
Totalt	6 850	0,6	26,6	21,0	24,8	17,3	7,5	2,1	2,97	176,3	0,81	71,5	
Folkskola	1994	7 445	1,2	26,7	25,6	26,0	14,9	4,8	0,7	2,87		0,75	
	1995	6 804	1,0	28,0	25,7	25,7	14,1	4,8	0,6	2,85		0,74	
	1996	5 903	0,1	28,0	24,9	26,6	14,3	5,3	0,7	2,88		0,70	
	1997	5 169	0,2	27,4	24,7	25,6	15,7	5,4	1,0	2,90		0,72	
	1998	4 484	0,0	28,0	29,6	25,3	12,4	4,1	0,6		171,4		59,4
	1999	4 007	0,0	29,3	27,6	24,6	13,0	4,4	1,1		171,3		61,9
	2000	3 599	0,0	32,8	24,1	23,4	13,8	4,6	1,3		168,6		65,6
	2001	3 371	0,0	33,2	22,2	25,3	13,5	4,9	1,0		167,2		67,6
Totalt	40 782	0,4	28,7	25,6	25,5	14,1	4,8	0,8	2,87	169,8	0,73	63,4	
Grundskola	1994	13 258	0,7	25,3	25,4	27,1	15,4	5,4	0,8	2,91		0,72	
	1995	13 443	0,7	26,4	24,9	27,5	14,8	4,8	0,8	2,89		0,72	
	1996	13 279	0,2	26,0	25,1	27,6	15,0	5,3	0,9	2,91		0,70	
	1997	12 668	0,2	26,3	24,3	26,4	15,7	6,0	1,1	2,92		0,72	
	1998	12 499	0,0	24,6	33,0	24,8	12,9	4,1	0,6		174,9		55,8
	1999	12 253	0,0	27,6	28,0	25,7	13,6	4,3	0,7		173,5		59,4
	2000	12 327	0,0	29,2	26,0	25,3	13,7	4,7	1,1		172,5		62,6
	2001	12 912	0,0	31,1	24,6	25,0	13,6	4,5	1,2		170,9		63,3
Totalt	102 639	0,2	27,0	26,4	26,2	14,4	4,9	0,9	2,91	172,9	0,72	60,4	

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 57 forts.

		N	Medelbetyg							Medelvärde		Standardavvik.	
			Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001
Gymn 2 år	1994	26 916	0,5	19,7	24,3	29,8	18,2	6,4	1,1	3,02		0,69	
	1995	28 154	0,5	20,0	23,4	29,8	18,6	6,6	1,1	3,03		0,70	
	1996	29 738	0,2	19,5	23,4	30,2	18,4	7,0	1,3	3,05		0,68	
	1997	29 867	0,2	18,9	22,6	29,6	19,5	7,6	1,6	3,07		0,70	
	1998	30 017	0,0	16,0	29,8	29,2	17,8	6,0	1,2		189,5		52,0
	1999	30 911	0,0	17,9	26,7	28,9	18,3	6,7	1,4		189,7		54,7
	2000	32 710	0,0	18,8	24,7	28,8	19,0	6,9	1,7		189,9		56,6
	2001	35 689	0,0	19,5	23,6	28,4	19,0	7,7	1,8		189,9		58,6
	Totalt	244 002	0,2	18,8	24,8	29,3	18,6	6,9	1,4	3,04	189,7	0,69	55,7
Gymn 3 år	1994	12 844	0,6	11,3	19,2	31,3	24,3	10,9	2,2	3,24		0,69	
	1995	13 253	0,6	12,3	18,5	31,1	23,8	11,5	2,3	3,23		0,70	
	1996	13 103	0,3	11,5	18,8	30,2	24,8	11,8	2,7	3,26		0,68	
	1997	12 507	0,5	11,6	17,7	29,3	25,0	12,7	3,2	3,28		0,71	
	1998	12 165	0,0	10,2	23,0	29,8	23,8	10,8	2,3		204,8		52,0
	1999	12 017	0,0	11,5	21,0	29,3	24,0	10,9	3,2		205,2		54,5
	2000	12 157	0,0	12,2	19,1	29,0	24,2	12,0	3,5		206,4		55,6
	2001	12 469	0,0	12,5	17,0	28,9	25,1	12,7	3,7		207,9		56,9
	Totalt	100 515	0,3	11,7	19,3	29,9	24,4	11,7	2,9	3,25	206,1	0,69	54,8
Högskola <3 år	1994	14 708	0,7	8,2	15,9	29,9	28,5	13,6	3,3	3,35		0,69	
	1995	15 683	0,8	8,2	15,5	29,7	28,1	14,4	3,2	3,36		0,69	
	1996	16 372	0,6	8,0	14,9	29,9	27,7	15,0	3,8	3,38		0,69	
	1997	16 211	0,7	7,3	13,6	27,7	28,8	17,1	4,8	3,43		0,71	
	1998	16 220	0,0	6,4	18,2	30,6	27,3	13,9	3,6		215,7		48,6
	1999	16 202	0,0	6,9	16,5	28,3	28,8	14,7	4,8		218,3		50,4
	2000	16 916	0,0	7,3	14,7	27,7	29,1	15,8	5,4		220,1		52,4
	2001	17 838	0,0	7,8	13,7	27,2	28,2	17,3	5,9		221,3		53,4
	Totalt	130 150	0,4	7,5	15,4	28,8	28,3	15,3	4,4	3,38	218,9	0,70	51,3
Högskola ≥3 år	1994	17 065	1,2	4,3	9,5	24,3	31,3	22,5	6,9	3,57		0,72	
	1995	18 226	1,1	4,4	9,8	24,3	30,7	22,2	7,5	3,57		0,72	
	1996	18 704	1,0	4,5	9,8	23,7	30,3	23,0	7,8	3,58		0,72	
	1997	18 188	1,5	4,2	8,7	22,2	30,1	24,0	9,6	3,61		0,77	
	1998	17 602	0,0	4,1	11,6	24,7	31,2	20,3	8,1		231,7		49,0
	1999	17 078	0,0	4,4	9,9	23,4	30,6	22,3	9,4		234,9		50,5
	2000	17 584	0,0	4,6	8,9	21,4	31,1	23,0	11,0		237,3		51,3
	2001	17 583	0,0	4,9	8,4	21,3	29,7	23,4	12,4		238,5		52,2
	Totalt	142 030	0,6	4,4	9,6	23,2	30,6	22,6	9,1	3,59	235,6	0,73	50,8
Forskarutbildning	1994	1 136	1,8	2,1	6,3	18,1	30,1	29,1	12,4	3,73		0,78	
	1995	1 278	2,0	3,1	5,6	17,4	30,5	27,2	14,2	3,73		0,82	
	1996	1 279	1,5	3,0	6,3	18,5	30,6	28,0	12,4	3,72		0,76	
	1997	1 207	2,6	2,0	6,5	16,7	28,4	26,3	17,5	3,74		0,87	
	1998	1 130	0,0	2,3	8,5	19,5	28,0	28,1	13,6		245,6		48,1
	1999	1 070	0,0	3,6	6,1	17,9	28,1	27,6	16,7		248,7		49,6
	2000	1 104	0,0	3,8	5,2	15,9	29,6	27,8	17,8		250,4		51,1
	2001	1 090	0,0	3,2	5,0	17,2	26,7	29,7	18,1		251,5		49,7
	Totalt	9 294	1,0	2,9	6,2	17,7	29,1	28,0	15,2	3,73	249,0	0,81	49,6

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 59. Föräldrarnas inkomst och medelbetyg, tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Medelbetyg							Medelvärde		Standardavvik.		
		Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	1994-1997	1998-2001	1994-1997	1998-2001	
1-2 dec.	1994	16 887	1,3	24,8	23,6	26,2	16,4	6,4	1,3	2,92		0,78	
	1995	17 427	1,4	25,0	22,4	26,6	16,0	7,1	1,5	2,93		0,80	
	1996	18 023	0,7	23,6	22,5	26,4	17,1	7,6	2,0	2,99		0,77	
	1997	17 932	0,8	22,8	21,4	26,0	18,0	8,4	2,5	3,01		0,80	
	1998	17 718	0,0	20,8	27,7	26,2	17,0	6,6	1,7		185,1		58,7
	1999	17 632	0,0	22,6	24,4	26,5	17,0	7,4	2,1		185,3		61,6
	2000	17 936	0,0	24,0	22,2	25,7	17,6	8,0	2,5		185,2		64,6
	2001	18 684	0,0	24,8	20,7	26,0	17,8	8,1	2,5		184,9		65,7
Totalt	142 239	0,5	23,6	23,1	26,2	17,1	7,5	2,0	2,96	185,1	0,79	62,8	
3-4 dec.	1994	16 051	0,7	18,9	22,0	28,1	19,9	8,5	1,8	3,08		0,74	
	1995	17 145	0,7	18,1	21,0	29,4	20,1	8,8	1,9	3,10		0,73	
	1996	17 407	0,4	17,5	21,2	29,5	20,0	9,2	2,2	3,12		0,72	
	1997	17 436	0,4	17,5	19,7	28,3	21,4	10,1	2,6	3,14		0,74	
	1998	17 650	0,0	14,4	26,9	29,0	19,8	8,2	1,7		195,3		53,3
	1999	18 058	0,0	16,1	24,4	27,6	20,4	8,9	2,7		196,1		56,5
	2000	19 002	0,0	16,9	22,6	26,9	20,7	9,9	3,0		196,5		59,1
	2001	20 520	0,0	17,3	21,1	27,0	21,0	10,3	3,3		197,8		60,0
Totalt	143 269	0,3	17,1	22,4	28,2	20,4	9,3	2,4	3,11	196,5	0,73	57,4	
5-6 dec.	1994	16 576	0,4	15,8	21,7	30,1	21,5	8,8	1,7	3,14		0,69	
	1995	17 369	0,4	16,4	21,2	30,1	21,5	8,5	1,8	3,13		0,69	
	1996	17 741	0,3	15,3	20,8	29,7	22,1	9,9	2,0	3,17		0,69	
	1997	17 720	0,4	14,1	20,0	29,0	22,7	11,3	2,6	3,21		0,71	
	1998	17 836	0,0	12,5	26,1	29,1	21,1	9,0	2,2		199,5		51,7
	1999	18 057	0,0	13,3	23,2	28,7	22,6	9,6	2,7		201,0		54,2
	2000	19 258	0,0	13,7	21,4	28,8	23,0	10,0	3,1		202,2		55,1
	2001	20 825	0,0	14,4	20,6	27,6	22,8	11,2	3,5		202,8		57,1
Totalt	145 382	0,2	14,4	21,8	29,1	22,2	9,8	2,5	3,16	201,4	0,70	54,7	
7-8 dec.	1994	19 251	0,4	11,7	19,4	30,4	24,4	11,2	2,5	3,25		0,68	
	1995	19 508	0,4	11,8	18,7	29,7	24,7	12,2	2,6	3,26		0,69	
	1996	19 651	0,2	11,7	18,5	29,6	24,4	12,6	3,0	3,28		0,68	
	1997	18 721	0,4	10,7	16,8	28,4	25,7	14,1	3,9	3,33		0,71	
	1998	17 901	0,0	8,7	22,6	29,5	24,3	11,7	3,3		208,9		50,6
	1999	17 507	0,0	10,1	19,9	28,5	25,0	12,6	3,9		210,3		52,9
	2000	17 905	0,0	10,3	17,7	27,4	25,8	13,8	4,9		213,0		54,8
	2001	18 192	0,0	10,5	16,8	27,8	25,2	14,4	5,2		213,3		56,1
Totalt	148 636	0,2	10,7	18,8	28,9	24,9	12,8	3,6	3,28	211,4	0,69	53,7	
9-10 dec.	1994	22 018	0,4	6,1	13,2	27,0	29,1	18,7	5,5	3,49		0,67	
	1995	21 869	0,5	6,3	12,5	26,3	29,3	18,9	6,2	3,50		0,69	
	1996	21 259	0,5	6,2	11,8	26,6	28,8	19,9	6,4	3,51		0,69	
	1997	19 355	0,7	5,7	11,1	24,3	29,2	20,9	8,1	3,55		0,72	
	1998	18 026	0,0	5,0	14,9	25,9	29,1	18,4	6,7		225,9		49,9
	1999	16 695	0,0	5,2	13,2	24,4	29,2	19,9	8,1		229,3		50,8
	2000	16 121	0,0	5,6	11,5	23,2	29,8	20,3	9,6		231,5		52,2
	2001	15 849	0,0	5,9	10,4	23,2	28,5	21,4	10,6		232,9		53,1
Totalt	151 192	0,3	5,8	12,4	25,3	29,1	19,7	7,5	3,51	229,8	0,69	51,5	

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 60. Föräldrarnas inkomst och tillval, typ av engelska och matematik, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

		N	Tillval							Typ av engelska			Typ av matematik			Huvudman		
			franska	tyska	övriga språk	hemspråk	övriga tillval	ej uppgift	annan skolform	ej tillval	ej indelning	allmän	särskild	ej indelning	allmän	särskild	kommunal	fristående
1-2 dec.	1994	16 887	9,1	26,6	4,7	1,1	57,2	0,5	0,6	0,0	5,3	37,8	56,9	4,9	52,5	42,6	98,6	1,4
	1995	17 427	11,6	25,6	5,0	0,8	55,8	0,6	0,7	0,0	5,8	35,3	59,0	5,7	50,6	43,7	98,6	1,4
	1996	18 023	13,0	23,4	4,7	0,6	57,1	0,6	0,7	0,0	8,5	32,6	59,0	7,7	47,8	44,6	98,4	1,6
	1997	17 932	14,3	21,7	5,0	0,8	57,0	0,4	0,8	0,0	13,3	30,3	56,5	11,5	45,2	43,3	97,8	2,2
	1998	17 718	15,9	30,8	5,8	3,0	0,0	0,0	0,0	44,6	--	--	--	--	--	--	98,3	1,7
	1999	17 632	16,0	29,3	5,5	3,7	0,0	0,0	0,0	45,4	--	--	--	--	--	--	98,0	2,0
	2000	17 936	15,9	27,4	7,5	3,7	0,0	0,0	0,0	45,4	--	--	--	--	--	--	97,8	2,2
	2001	18 684	16,8	25,3	9,0	3,4	0,0	0,0	0,0	45,5	--	--	--	--	--	--	97,2	2,8
Totalt	142 239	14,1	26,3	5,9	2,2	28,0	0,3	0,4	22,9	--	--	--	--	--	--	98,1	1,9	
3-4 dec.	1994	16 051	8,5	33,9	4,8	0,8	51,4	0,2	0,4	0,0	4,7	33,3	61,9	4,4	46,2	49,4	99,0	1,0
	1995	17 145	10,9	33,3	4,6	0,5	49,9	0,3	0,5	0,0	5,8	30,4	63,8	5,6	43,6	50,8	99,0	1,0
	1996	17 407	12,4	30,7	4,0	0,5	51,8	0,3	0,4	0,0	7,9	29,3	62,8	7,5	42,0	50,5	98,8	1,2
	1997	17 436	13,6	28,1	4,8	0,7	52,3	0,2	0,4	0,0	12,4	27,7	59,9	10,8	40,5	48,7	98,6	1,4
	1998	17 650	15,7	40,0	4,6	1,2	0,0	0,0	0,0	38,5	--	--	--	--	--	--	98,8	1,2
	1999	18 058	15,6	38,8	4,3	1,2	0,0	0,0	0,0	40,1	--	--	--	--	--	--	98,6	1,4
	2000	19 002	15,9	37,0	5,8	1,2	0,0	0,0	0,0	40,2	--	--	--	--	--	--	98,2	1,8
	2001	20 520	16,4	34,5	7,6	1,0	0,0	0,0	0,0	40,5	--	--	--	--	--	--	98,3	1,7
Totalt	143 269	13,8	34,6	5,1	0,9	24,4	0,1	0,2	20,9	--	--	--	--	--	--	98,7	1,3	
5-6 dec.	1994	16 576	7,6	38,4	4,6	0,5	48,6	0,1	0,2	0,0	4,4	30,9	64,7	4,5	43,7	51,7	99,4	0,6
	1995	17 369	9,8	37,1	4,6	0,4	47,6	0,2	0,2	0,0	5,7	28,9	65,4	5,2	42,6	52,2	99,4	0,6
	1996	17 741	11,7	34,6	4,3	0,5	48,5	0,2	0,3	0,0	8,3	26,9	64,8	7,3	40,0	52,7	99,2	0,8
	1997	17 720	13,0	32,3	4,9	0,5	48,7	0,2	0,4	0,0	12,0	25,3	62,6	10,5	37,1	52,4	99,0	1,0
	1998	17 836	15,0	43,3	4,4	0,6	0,0	0,0	0,0	36,7	--	--	--	--	--	--	99,1	0,9
	1999	18 057	15,8	42,0	4,6	0,7	0,0	0,0	0,0	36,8	--	--	--	--	--	--	99,0	1,0
	2000	19 258	15,9	40,6	6,1	0,7	0,0	0,0	0,0	36,7	--	--	--	--	--	--	98,6	1,4
	2001	20 825	16,7	37,4	8,0	0,6	0,0	0,0	0,0	37,3	--	--	--	--	--	--	98,5	1,5
Totalt	145 382	13,4	38,2	5,3	0,6	23,1	0,1	0,1	19,3	--	--	--	--	--	--	99,0	1,0	
7-8 dec.	1994	19 251	8,5	44,8	4,6	0,4	41,4	0,1	0,2	0,0	4,4	23,8	71,8	4,1	36,7	59,2	99,4	0,6
	1995	19 508	12,1	43,4	4,4	0,3	39,3	0,2	0,2	0,0	5,5	22,2	72,4	5,3	34,8	59,9	99,2	0,8
	1996	19 651	14,0	39,8	4,0	0,3	41,4	0,2	0,2	0,0	8,2	20,9	70,8	7,3	32,9	59,7	99,1	0,9
	1997	18 721	15,7	37,7	4,4	0,5	41,2	0,1	0,4	0,0	12,6	19,2	68,2	11,1	30,4	58,4	98,7	1,3
	1998	17 901	17,5	47,0	4,8	0,4	0,0	0,0	0,0	30,2	--	--	--	--	--	--	98,8	1,2
	1999	17 507	18,5	44,2	5,2	0,5	0,0	0,0	0,0	31,5	--	--	--	--	--	--	98,6	1,4
	2000	17 905	19,2	43,1	6,8	0,5	0,0	0,0	0,0	30,4	--	--	--	--	--	--	98,3	1,7
	2001	18 192	19,8	38,9	9,7	0,4	0,0	0,0	0,0	31,1	--	--	--	--	--	--	97,9	2,1
Totalt	148 636	15,6	42,3	5,5	0,4	21,2	0,1	0,1	14,8	--	--	--	--	--	--	98,8	1,2	
9-10 dec.	1994	22 018	14,9	55,5	3,8	0,2	25,2	0,1	0,3	0,0	4,0	12,4	83,5	3,4	22,0	74,6	98,3	1,7
	1995	21 869	19,6	51,0	3,9	0,2	24,8	0,1	0,4	0,0	5,0	11,7	83,4	4,6	20,8	74,7	98,1	1,9
	1996	21 259	22,2	46,9	3,6	0,2	26,7	0,1	0,5	0,0	8,0	11,1	81,0	6,4	19,6	74,1	97,7	2,3
	1997	19 355	23,9	43,8	4,3	0,2	27,1	0,1	0,7	0,0	12,1	10,1	77,9	10,2	18,5	71,4	97,3	2,7
	1998	18 026	26,4	48,0	5,7	0,1	0,0	0,0	0,0	19,8	--	--	--	--	--	--	96,9	3,1
	1999	16 695	28,3	44,9	5,8	0,2	0,0	0,0	0,0	20,8	--	--	--	--	--	--	96,6	3,4
	2000	16 121	29,0	42,3	8,4	0,2	0,0	0,0	0,0	20,0	--	--	--	--	--	--	96,0	4,0
	2001	15 849	29,2	38,9	11,8	0,3	0,0	0,0	0,0	19,8	--	--	--	--	--	--	95,4	4,6
Totalt	151 192	23,6	46,9	5,6	0,2	14,5	0,1	0,3	8,9	--	--	--	--	--	--	97,2	2,8	

Tabell 61. Nationell härkomst och medelbetyg, samtliga avgångna elever från årskurs 9 1994-2001.

	N	Medelbetyg							Medelvärde 1994-1997	Standardavvik.		
		Ej m-bet	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0		1998-2001	1994-1997	
Elev o föräldrar utland	1994	4 497	4,0	24,1	25,3	24,9	14,1	5,8	1,8	2,82	0,90	
	1995	5 326	2,6	26,8	24,5	24,1	14,8	5,8	1,5	2,83	0,84	
	1996	5 968	0,6	24,3	24,4	25,3	16,0	7,2	2,2	2,96	0,77	
	1997	6 347	0,8	24,2	23,3	24,9	17,0	7,5	2,2	2,97	0,79	
	1998	6 590	0,0	26,0	25,0	26,2	15,3	5,9	1,6	177,6		64,1
	1999	7 000	0,0	26,4	22,1	26,7	16,0	6,4	2,4	179,4		66,2
	2000	7 203	0,0	28,0	19,6	25,8	16,9	7,4	2,3	178,5		69,5
	2001	7 353	0,0	29,3	18,7	25,2	16,4	7,8	2,7	177,7		71,8
Totalt	50 284	0,8	26,3	22,6	25,5	15,9	6,8	2,1	2,90	178,3	0,82	68,1
Elev utland, föräldrar Sverige	1994	2 083	1,6	18,3	25,7	29,3	15,9	7,4	1,7	3,00	0,76	
	1995	2 068	1,5	19,8	24,6	28,8	17,7	6,6	1,1	2,99	0,74	
	1996	2 323	1,0	19,8	23,0	28,9	17,7	8,1	1,9	3,04	0,74	
	1997	2 297	1,3	18,1	24,0	28,4	17,7	8,7	1,7	3,04	0,77	
	1998	2 123	0,0	16,9	28,2	28,4	18,7	6,0	1,9	189,7		54,6
	1999	2 075	0,0	16,8	26,0	28,3	18,5	8,2	2,2	193,5		56,1
	2000	2 180	0,0	20,6	22,2	28,1	18,7	7,5	2,9	190,3		60,8
	2001	2 123	0,0	20,6	23,2	27,0	17,9	8,8	2,5	189,9		61,6
Totalt	17 272	0,7	18,9	24,6	28,4	17,8	7,7	2,0	3,02	190,8	0,75	58,4
Elev Sverige, föräldrar utland	1994	5 401	1,4	20,6	21,3	27,1	19,1	8,7	1,9	3,02	0,80	
	1995	5 685	1,7	21,3	20,5	27,8	17,9	8,5	2,4	3,01	0,83	
	1996	5 923	0,8	20,2	21,6	27,2	18,7	9,0	2,4	3,05	0,78	
	1997	5 714	1,2	20,4	19,6	25,5	19,3	10,3	3,6	3,08	0,84	
	1998	5 474	0,0	19,4	23,9	27,9	18,3	8,3	2,1	189,8		60,1
	1999	5 336	0,0	21,3	22,5	26,6	17,9	8,8	2,9	189,9		62,5
	2000	5 715	0,0	22,0	20,2	25,4	19,5	9,1	3,8	191,1		65,7
	2001	6 176	0,0	21,4	17,7	27,7	18,9	10,5	3,8	192,8		66,9
Totalt	45 424	0,6	20,8	20,9	26,9	18,7	9,2	2,9	3,04	191,0	0,81	64,0
Elev och föräldrar Sverige	1994	82 619	0,6	14,3	19,1	28,4	23,3	11,6	2,8	3,21	0,73	
	1995	85 115	0,6	14,3	18,5	28,4	23,2	11,9	3,1	3,22	0,74	
	1996	85 635	0,4	13,9	18,3	28,4	23,2	12,5	3,3	3,24	0,73	
	1997	82 974	0,5	13,4	17,3	27,2	23,9	13,5	4,1	3,27	0,76	
	1998	81 502	0,0	11,7	23,5	27,8	22,7	11,1	3,3	204,2		54,3
	1999	80 647	0,0	13,1	20,8	27,1	23,2	11,9	4,0	205,2		57,0
	2000	82 984	0,0	13,6	19,1	26,6	23,6	12,5	4,6	206,3		58,9
	2001	87 111	0,0	14,5	18,2	26,2	23,2	13,0	4,9	206,2		60,4
Totalt	668 587	0,3	13,6	19,3	27,5	23,3	12,3	3,8	3,24	205,5	0,74	57,8

* För åren 1998-2001 motsvaras de olika betygsintervallen i det gamla systemet av följande intervall i det nya systemet: <160, 160-180, 185-220, 225-260, 265-295 och 300-320.

Tabell 64. Medelbetyg i grundskolan, elever som lämnade årskurs 9 1997, efter kön och nationell härkomst.

		Ej m-bet N i gr.sk.	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	Totalt	Medel- betyg	Standard- avvikelse	
Pojkar	Elev o föräldrar utland											
	Elev utland, föräldrar Sverige	1 098	0,7	22,5	27,0	26,8	14,8	6,7	1,5	100	2,95	0,74
	Elev Sverige, föräldrar utland	2 904	1,0	26,3	21,1	24,6	17,5	7,2	2,2	100	2,95	0,82
	Elev och föräldrar Sverige	42 372	0,5	17,8	20,8	28,4	20,5	9,5	2,4	100	3,12	0,74
	Total	49 808	0,6	19,2	21,3	27,9	19,8	9,1	2,3	100	3,09	0,75
Flickor	Elev o föräldrar utland	2 997	0,9	18,8	21,5	26,1	19,8	9,8	3,2	100	3,09	0,79
	Elev utland, föräldrar Sverige	1 201	1,9	14,1	21,2	29,9	20,4	10,5	2,0	100	3,12	0,79
	Elev Sverige, föräldrar utland	2 810	1,4	14,3	18,1	26,5	21,1	13,6	5,1	100	3,22	0,84
	Elev och föräldrar Sverige	40 631	0,6	8,8	13,7	25,9	27,5	17,6	6,0	100	3,43	0,74
	Total	47 725	0,7	9,9	14,6	26,0	26,4	16,6	5,7	100	3,39	0,76

Tabell 65. Medelbetyg i grundskolan, samtliga elever som lämnade årkurs 9 1997, 32 sociala grupper.

		Ej m-bet i N gr.sk.	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	Totalt	Medel- betyg	Standard- avvikelse	
Civilingenjör	Tekniker, off.											
	Tekniker, privat	6 515	0,3	8,5	15,1	27,3	28,4	16,1	4,2	100,0	3,40	0,69
	Förmän	1 246	0,4	16,5	19,2	29,9	20,9	10,8	2,3	100,0	3,16	0,72
	Läkare	1 976	1,9	2,4	6,0	18,3	27,7	28,7	15,0	100,0	3,75	0,80
	Hälso- o sjukv.anst	6 834	0,6	12,5	17,4	28,7	25,1	12,6	3,1	100,0	3,26	0,73
	Universitetslärare	607	2,5	3,1	7,2	19,9	28,3	23,2	15,7	100,0	3,68	0,88
	Ämneslärare	1 784	0,6	3,0	8,4	20,8	31,9	25,4	10,0	100,0	3,69	0,67
	Klasslärare	4 376	1,1	7,0	12,0	25,4	29,6	18,8	6,1	100,0	3,47	0,75
	Jurist	355	1,4	1,7	8,7	18,6	37,2	21,1	11,3	100,0	3,68	0,73
	Journalist	636	1,1	4,7	10,8	26,3	29,7	21,1	6,3	100,0	3,53	0,74
	Konstproducenter	976	3,2	6,7	11,6	27,2	26,8	18,4	6,1	100,0	3,39	0,90
	Högre tj.män, off.	1 654	0,7	4,9	10,3	25,2	30,6	21,0	7,4	100,0	3,56	0,69
	Högre tj.män, priv	3 901	0,8	4,6	10,5	24,3	30,1	21,2	8,4	100,0	3,58	0,72
	Tj.män m-nivå off.	853	0,6	8,0	14,7	27,5	27,9	16,1	5,3	100,0	3,40	0,71
	Tj.män m-nivå pri.	3 345	0,6	8,3	14,5	27,8	26,7	16,9	5,3	100,0	3,41	0,71
	Företagsledare	1 508	0,6	6,1	12,0	26,1	29,0	19,8	6,4	100,0	3,50	0,70
	Kontorsanst., off.	2 191	0,6	13,7	19,4	29,6	22,4	11,3	3,1	100,0	3,21	0,73
	Kontorsanst., priv.	3 143	0,4	13,2	18,8	29,5	22,8	11,4	3,9	100,0	3,24	0,72
	Handelsmän	1 215	0,6	11,0	17,8	28,7	26,3	12,7	3,0	100,0	3,28	0,70
	Småföretagare	2 768	0,3	16,3	21,4	30,3	20,1	9,6	2,1	100,0	3,15	0,70
	Handelsanst.	3 424	0,4	14,3	20,4	30,0	22,0	10,4	2,6	100,0	3,19	0,71
	Lantarbetare	897	0,1	18,7	21,3	29,2	18,8	9,5	2,3	100,0	3,11	0,70
	Bönder, fiskare	2 272	0,2	10,5	15,9	29,6	25,7	14,7	3,4	100,0	3,34	0,68
	Kval. arb. i prod.	10 835	0,2	17,6	21,9	29,4	20,3	8,9	1,7	100,0	3,11	0,70
	Okval. arb. i prod.	9 176	0,1	21,6	22,9	27,9	18,9	7,2	1,4	100,0	3,03	0,71
	Kval. arb. i serv.	714	0,8	18,6	20,2	32,9	18,2	7,1	2,1	100,0	3,06	0,73
	Okval. arb. i serv.	6 726	0,3	26,5	24,8	26,0	14,7	6,4	1,3	100,0	2,92	0,74
	Poliser	1 332	0,1	8,3	16,3	29,0	27,9	14,9	3,7	100,0	3,38	0,65
	Officerare	155	0,6	6,5	15,5	31,0	29,7	12,3	4,5	100,0	3,41	0,66
	Övriga	1 942	1,0	23,3	20,2	25,1	18,3	9,2	2,9	100,0	3,03	0,82
	Ej förvärvsarb.	4 131	0,9	27,1	22,2	23,9	16,5	6,9	2,4	100,0	2,92	0,82
	Ej i FoB-90	6 343	1,9	24,5	22,8	24,5	16,1	7,9	2,4	100,0	2,93	0,84
	Totalt	97 533	0,6	14,7	18,0	26,9	23,0	12,8	3,9	100,0	3,23	0,77

Tabell 67. National härkomst och typ av friskola, elever som lämnade årskurs 9 och gått ut fristående skola 1994-2001.

		N	N på friskola	Allmän	Speciell pedagogik	Konfessionell	Språklig/Etnisk	Speciell ämnesprofil	Internatskolor	Internationella skolor	Övriga	Totalt
Elev o föräldrar utland	1994	4 497	89	12,4	11,2	19,1	1,1	20,2	34,8	1,1	0,0	100,0
	1995	5 326	90	5,6	12,2	21,1	14,4	12,2	25,6	6,7	2,2	100,0
	1996	5 968	86	3,5	20,9	18,6	10,5	23,3	19,8	3,5	0,0	100,0
	1997	6 347	139	15,1	12,2	26,6	9,4	14,4	20,9	1,4	0,0	100,0
	1998	6 590	134	19,4	7,5	35,8	15,7	17,9	0,7	1,5	1,5	100,0
	1999	7 000	166	23,5	4,2	27,1	11,4	22,9	7,2	2,4	1,2	100,0
	2000	7 203	171	19,9	5,3	29,2	18,1	14,6	6,4	3,5	2,9	100,0
	2001	7 353	210	30,0	2,4	28,1	14,3	18,6	3,8	1,9	1,0	100,0
	Totalt	50 284	1085	18,6	8,0	26,8	12,6	18,0	12,2	2,6	1,2	100,0
Elev utland, föräldrar Sverige	1994	2 083	52	13,5	38,5	11,5	5,8	5,8	9,6	13,5	1,9	100,0
	1995	2 068	60	16,7	33,3	6,7	3,3	16,7	10,0	13,3	0,0	100,0
	1996	2 323	86	9,3	20,9	18,6	1,2	22,1	20,9	7,0	0,0	100,0
	1997	2 297	85	18,8	25,9	12,9	2,4	16,5	11,8	10,6	1,2	100,0
	1998	2 123	70	31,4	8,6	12,9	7,1	11,4	1,4	25,7	1,4	100,0
	1999	2 075	69	36,2	13,0	14,5	7,2	11,6	5,8	11,6	0,0	100,0
	2000	2 180	77	37,7	20,8	9,1	3,9	9,1	2,6	13,0	3,9	100,0
	2001	2 123	92	29,3	20,7	15,2	8,7	12,0	2,2	8,7	3,3	100,0
	Totalt	17 272	591	24,4	22,0	13,0	4,9	13,5	8,1	12,5	1,5	100,0
Elev Sverige, föräldrar utland	1994	5 401	117	12,0	29,9	18,8	10,3	5,1	19,7	4,3	0,0	100,0
	1995	5 685	130	13,1	28,5	25,4	8,5	7,7	14,6	2,3	0,0	100,0
	1996	5 923	148	10,1	20,9	18,9	19,6	10,8	15,5	3,4	0,7	100,0
	1997	5 714	203	18,2	17,7	21,7	15,8	11,3	11,8	2,0	1,5	100,0
	1998	5 474	226	20,8	8,4	29,6	20,4	14,2	3,5	2,2	0,9	100,0
	1999	5 336	217	23,0	7,4	21,7	26,7	12,9	6,0	0,5	1,8	100,0
	2000	5 715	276	23,2	6,5	24,6	22,8	13,8	3,3	2,2	3,6	100,0
	2001	6 176	354	27,4	3,7	21,2	21,2	18,9	4,5	1,1	2,0	100,0
	Totalt	45 424	1 671	20,4	12,3	23,0	19,5	13,2	8,1	2,0	1,6	100,0
Elev och föräldrar Sverige	1994	82 619	864	18,1	41,3	11,5	4,7	11,0	4,4	7,9	1,2	100,0
	1995	85 115	944	18,8	40,4	11,2	4,9	10,7	5,7	7,0	1,4	100,0
	1996	85 635	1 151	17,4	39,9	15,6	4,3	12,5	3,3	6,2	0,9	100,0
	1997	82 974	1 346	23,3	33,6	18,5	4,3	12,0	3,6	4,0	0,7	100,0
	1998	81 502	1 215	38,8	15,5	20,8	5,3	10,7	1,1	7,1	0,7	100,0
	1999	80 647	1 378	41,3	15,2	21,2	4,2	9,7	1,6	5,2	1,7	100,0
	2000	82 984	1 662	38,5	17,1	21,4	6,6	8,6	1,4	4,3	2,0	100,0
	2001	87 111	2 000	39,0	19,5	19,3	5,7	11,2	0,8	2,6	2,3	100,0
	Totalt	668 587	10 560	31,3	25,8	18,2	5,1	10,7	2,4	5,1	1,4	100,0

Tabell 68. Övergång från grundskola till gymnasieskola per utbildningstyp, 1997-2001.

	N	Ej gymn.	IV	KOMP	SF	SM	SM-LG	SM-SF	SM-YF	YF	SF-tot	YF-tot	SM-tot
1997	97 533	2,0	5,3	0,0	47,3	3,2	0,1	1,0	0,3	40,7	48,3	41,0	4,6
1998	95 824	2,4	7,5	0,0	48,2	3,7	0,2	1,1	0,8	36,0	49,3	36,8	5,8
1999	95 177	2,0	8,1	0,0	44,5	4,7	0,2	2,1	1,1	37,0	46,7	38,2	8,2
2000	98 239	2,4	8,1		45,9	0,2	0,5	4,0	2,2	36,7	49,9	38,9	6,9
2001	102 924	2,4	8,2	0,0	43,4	0,7	0,7	4,0	2,8	37,8	47,4	40,6	8,1

Tabell 69. Övergång från grundskola till gymnasieskola per program, 1997-2001.

	1997	1998	1999	2000	2001	1997-2001 Procent- enheter	1997-2001 Procent
N	97 533	95 824	95 177	98 239	102 924		
Ej gymn.	2,0	2,4	2,0	2,4	2,4	0,4	26,0
BF	4,9	3,6	3,4	3,5	3,3	-1,5	-27,8
BP	1,7	1,4	2,3	2,3	2,6	0,8	56,1
EC	4,4	3,8	4,1	4,0	4,1	-0,4	-3,4
EN	0,8	0,7	0,6	0,6	0,6	-0,3	-29,1
ES	4,8	4,5	4,4	4,5	4,8	0,0	5,4
FP	3,6	3,0	2,9	2,8	3,1	-0,5	-10,4
HP	4,5	3,4	3,5	3,7	3,8	-0,7	-11,7
HR	4,2	4,2	4,1	4,1	4,3	0,0	6,4
HV	1,0	0,9	1,1	1,3	1,4	0,4	43,6
IB	0,3	0,3	0,5	0,5	0,7	0,4	155,0
IP	2,0	1,8	1,3	1,0	1,3	-0,7	-33,7
IV	5,3	7,5	8,1	8,1	8,2	2,9	63,0
KO	0,0	0,0	0,0		0,0	0,0	925,0
LP	0,6	0,5	0,4	0,4	0,3	-0,3	-40,6
MP	2,9	3,4	3,8	3,8	3,7	0,8	35,8
NP	2,3	2,0	2,1	2,1	2,2	0,0	3,7
NV	21,9	22,3	19,8	15,2	13,4	-8,5	-35,4
OP	2,9	2,7	3,2	2,8	2,4	-0,5	-11,1
SM	4,6	5,8	8,2	6,9	8,1	3,5	85,7
SP	25,2	25,6	24,4	23,6	22,6	-2,6	-5,2
TE				6,5	6,8	6,8	
Totalt	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0		
SM	3,5	3,9	5,0	0,7	1,5	-2,0	-55,3
SM-SF	0,1	0,1	0,3	0,4	0,8	0,7	1 105,7
SM-YF	0,3	0,8	1,1	2,2	2,8	2,5	900,0
SMNV	0,5	0,4	0,6	0,8	0,7	0,2	58,0
SMSP	0,3	0,7	1,2	1,9	1,8	1,5	524,0
SMTE				0,8	0,5	0,5	

Tabell 70. Övergång från grundskola till gymnasieskola per huvudman, 1997-2001.

	N	Ej gymn.	Kommunal	Landsting	Fristående	Totalt
1997	97 533	2,0	90,7	4,7	2,6	100,0
1998	95 824	2,4	90,4	3,8	3,4	100,0
1999	95 177	2,0	91,9	1,6	4,5	100,0
2000	98 239	2,4	90,6	1,6	5,4	100,0
2001	102 924	2,4	88,6	1,7	7,3	100,0

Tabell 71. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar hösten 1997, per utbildningstyp och huvudman, efter kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas sammanräknade inkomst, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, elevens och föräldrarnas nationella härkomst samt elevernas grundskolebetyg.

	Ej i gymn.	IV	SF	SM-LG	SM-SF	SM-YF	SM	YF	Kommunal	Lands-ting	Fristående	
Kön												
Pojkar	49 808	2,0	5,8	43,6	0,1	1,1	0,4	3,8	43,3	93,2	2,7	2,1
Flickor	47 725	2,0	4,8	51,2	0,1	1,0	0,2	2,6	38,0	88,2	6,8	3,0
SEI												
Högre tjänstemän	15 542	1,5	1,6	71,9	0,1	1,3	0,2	3,6	19,5	92,2	1,8	4,6
Tj.män m-nivå	18 539	1,3	2,8	58,9	0,1	1,4	0,3	3,4	31,7	92,5	3,2	3,0
Lägre tjänstemän	10 764	1,4	4,4	47,9	0,1	1,1	0,4	3,5	41,2	91,8	4,4	2,4
Egna företagare	4 979	2,3	4,3	44,1	0,2	0,8	0,3	3,7	44,1	90,3	4,7	2,8
Jordbrukare	1 871	2,0	2,1	42,1	0,1	1,1	0,3	2,8	49,4	83,1	13,4	1,5
Högre arbetarklass	15 291	1,4	5,2	36,3	0,1	1,0	0,4	3,3	52,2	91,0	6,0	1,5
Lägre arbetarklass	18 131	2,2	7,9	31,2	0,0	0,6	0,3	2,7	55,1	89,7	6,8	1,3
Övriga	1 714	2,8	8,0	39,5	0,3	1,2	0,5	2,7	44,6	89,4	4,8	3,0
Ej förvärsarbetande	227	2,2	6,2	39,2	0,0	0,9	0,0	2,6	48,5	89,4	5,7	2,6
SEI-Ej uppgg.	10 475	4,7	12,4	37,5	0,1	0,9	0,1	2,7	41,5	87,4	5,4	2,5
Sammanräknad inkomst												
Ej i FoB-90.	6 343	5,5	14,0	39,1	0,0	1,1	0,2	2,8	37,2	86,1	5,3	3,0
1-2 dec.	17 939	2,7	8,6	36,2	0,1	0,9	0,4	2,9	48,1	89,4	5,7	2,2
3-4 dec.	17 439	2,0	5,5	39,0	0,1	0,9	0,3	2,8	49,4	89,7	6,4	2,0
5-6 dec.	17 721	1,4	4,3	42,0	0,1	1,0	0,3	3,3	47,5	91,4	5,6	1,6
7-8 dec.	18 722	1,1	3,3	51,7	0,2	1,1	0,3	3,4	38,8	92,7	4,1	2,1
9-10 dec.	19 369	1,5	2,1	68,4	0,1	1,2	0,2	3,6	22,6	91,8	2,1	4,5
Högsta utbildningsnivå												
Utb.nivå-Ej i FoB	208	56,3	13,9	15,4	0,0	1,0	0,0	1,0	12,0	37,5	2,4	3,8
Ospecificerad nivå	667	4,3	19,6	26,7	0,0	0,7	0,1	1,9	46,5	84,3	9,3	2,1
Utb.nivå-Ej uppgg	810	4,6	8,8	41,2	0,2	1,0	0,4	2,8	40,6	88,9	3,8	2,7
Folkskola	5 169	3,3	10,5	28,8	0,0	0,5	0,2	2,4	54,1	88,8	6,8	1,0
Grundskola	12 669	2,5	8,9	28,4	0,1	0,6	0,3	2,7	56,4	89,4	6,8	1,3
Gymn 2 år	29 868	1,7	6,3	35,2	0,1	0,8	0,3	3,1	52,4	90,4	6,3	1,5
Gymn 3 år	12 512	1,6	4,3	49,8	0,2	1,1	0,2	3,5	39,2	91,4	4,4	2,5
Högskola max 3 år	16 217	1,3	3,0	59,8	0,1	1,5	0,3	3,6	30,3	92,3	3,3	3,1
Högskola minst 3 år	18 206	1,7	2,0	71,8	0,1	1,5	0,2	3,5	19,1	91,8	1,8	4,7
Forskarutbildning	1 207	2,3	1,7	82,6	0,1	1,2	0,4	2,7	8,9	88,2	1,0	8,5
Nationell härkomst												
Elev o föräldrar, land okänt	105	90,5	3,8	2,9	0,0	0,0	0,0	0,0	2,9	6,7	1,9	1,0
Elev o föräldrar utland	6 349	3,8	12,9	43,5	0,1	1,0	0,2	2,4	36,1	89,0	5,3	1,8
Elev utland, föräldrar Sverige	2 299	2,9	6,7	43,6	0,1	1,2	0,1	2,5	42,8	89,3	4,6	3,3
Elev Sverige, föräldrar utland	5 714	3,3	8,0	45,1	0,1	1,1	0,4	2,7	39,1	90,7	3,2	2,9
Elev och föräldrar Sverige	83 003	1,6	4,5	47,9	0,1	1,0	0,3	3,3	41,1	91,0	4,8	2,6
Medelbetyg grundskola												
Ej m-bet i gr.sk.	625	14,9	1,9	36,6	0,0	28,2	0,0	6,6	11,7	45,4	0,3	39,4
<2,5	14 290	5,4	25,6	3,8	0,0	0,0	0,4	2,0	62,8	86,0	8,0	0,6
2,5-2,9	17 576	1,8	5,5	17,9	0,1	0,3	0,3	2,9	71,0	89,2	8,0	1,0
3,0-3,4	26 284	1,3	1,5	45,9	0,1	0,9	0,2	3,5	46,5	92,0	5,2	1,5
3,5-3,9	22 474	1,0	0,5	72,1	0,1	1,4	0,3	3,7	20,8	93,8	2,6	2,6
4,0-4,4	12 454	1,1	0,2	84,4	0,1	1,5	0,2	3,5	8,7	92,9	0,9	5,1
4,5-5,0	3 830	1,1	0,2	90,2	0,2	1,2	0,3	2,7	4,0	88,8	0,3	9,7
Totalt	97 533	2,0	5,3	47,3	0,1	1,0	0,3	3,2	40,7	90,7	4,7	2,6

Tabell 72. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar hösten 1997, per utbildningstyp och huvudman, efter 32 sociala grupper.

		Ej i gymn.	IV	SF	SM-LG	SM-SF	SM-YF	SM	YF	Kom- munal	Lands- ting	Fristä- ende
Civilingenjör	2 401	1,4	2,0	71,1	0,2	1,2	0,3	3,5	20,1	91,7	2,1	4,8
Tekniker, off.	1 302	1,1	3,3	59,0	0,2	1,5	0,3	2,9	31,7	94,2	3,1	1,6
Tekniker, privat	6 515	1,1	2,7	55,7	0,1	1,4	0,2	3,9	34,8	92,9	3,4	2,5
Förmän	1 246	1,8	5,2	43,2	0,0	1,1	0,2	3,1	45,3	91,2	5,0	2,0
Läkare	1 976	1,1	1,2	81,6	0,1	1,1	0,1	2,7	11,9	91,7	1,1	6,1
Hälso- o sjukv.anst	6 834	1,6	4,4	49,3	0,1	1,3	0,3	3,2	39,7	91,3	4,5	2,6
Universitetslärare	607	1,8	2,0	76,6	0,2	2,0	0,2	2,8	14,5	90,8	1,8	5,6
Ämneslärare	1 784	1,1	1,2	71,1	0,3	1,6	0,6	2,9	21,2	92,8	2,1	4,1
Klasslärare	4 376	1,5	2,9	59,0	0,2	1,3	0,5	3,4	31,0	92,3	2,9	3,2
Jurist	355	0,8	0,3	85,4	0,0	1,4	0,0	4,5	7,3	89,0	0,6	9,6
Journalist	636	1,7	2,8	66,0	0,2	1,3	0,0	2,7	25,2	92,1	1,6	4,6
Konstproducenter	976	1,1	2,6	55,7	0,4	2,3	0,2	3,2	34,1	91,7	1,8	5,3
Högre tj.män, off.	1 654	1,7	1,4	69,7	0,1	1,3	0,2	3,9	21,8	93,4	2,3	2,6
Högre tj.män, priv	3 901	1,2	1,6	71,3	0,1	1,2	0,2	4,5	19,6	92,7	1,4	4,7
Tj.män m-nivå off.	853	1,2	2,8	60,4	0,0	1,2	0,7	2,5	31,1	92,3	3,4	3,2
Tj.män m-nivå pri.	3 345	1,3	3,0	60,0	0,1	1,2	0,2	3,1	30,7	92,8	2,8	3,1
Företagsledare	1 508	2,5	1,7	68,0	0,0	1,1	0,1	3,8	22,8	90,5	2,3	4,8
Kontorsanst., off.	2 191	1,5	4,7	46,1	0,0	1,1	0,4	3,8	42,3	92,3	4,3	1,8
Kontorsanst., priv.	3 143	1,5	4,8	48,5	0,2	1,0	0,4	3,3	40,2	91,5	3,9	3,0
Handelsmän	1 215	2,4	4,0	51,6	0,2	1,0	0,3	3,9	36,5	90,9	2,6	4,0
Småföretagare	2 768	2,2	5,0	38,9	0,1	0,6	0,3	4,0	48,9	90,6	5,5	1,7
Handelsanst.	3 424	1,5	4,7	43,9	0,1	1,1	0,4	3,4	44,8	91,6	4,4	2,5
Lantarbetare	897	1,9	5,6	29,0	0,0	0,3	0,2	2,5	60,5	85,8	11,5	0,8
Bönder, fiskare	2 272	2,1	2,5	41,9	0,1	1,0	0,3	2,6	49,4	82,9	13,2	1,8
Kval. arb. i prod.	10 835	1,3	5,1	34,8	0,1	1,0	0,4	3,4	53,9	90,9	6,3	1,4
Okval. arb. i prod.	9 176	2,0	7,1	32,5	0,0	0,6	0,3	2,7	54,9	90,2	6,7	1,1
Kval. arb. i serv.	714	1,4	6,3	38,7	0,0	1,3	0,4	2,8	49,0	92,3	4,6	1,7
Okval. arb. i serv.	6 726	2,7	9,4	29,1	0,1	0,6	0,3	2,6	55,2	89,1	6,6	1,5
Poliser	1 332	1,1	2,9	54,4	0,0	0,8	0,4	3,2	37,1	92,5	4,3	2,2
Officerare	155	0,6	1,9	64,5	0,6	0,6	0,0	1,9	29,7	92,9	3,9	2,6
Övriga	1 942	2,7	7,8	39,4	0,3	1,2	0,4	2,7	45,1	89,4	4,9	2,9
Ej förvärvsarb.	4 131	3,5	10,0	35,0	0,1	0,6	0,0	2,5	48,1	89,3	5,5	1,7
Ej i FoB-90	6 343	5,5	14,0	39,1	0,0	1,1	0,2	2,8	37,2	86,1	5,3	3,0
Totalt	97 533	2,0	5,3	47,3	0,1	1,0	0,3	3,2	40,7	90,7	4,7	2,6

Tabell 73. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar 1997-2001, per utbildningstyp och huvudman, efter kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas sammanräknad inkomst, föräldrarnas högsta utbildningsnivå, elevens och föräldrarnas nationella härkomst samt elevernas grundskolebetyg.

	Ej i gymn.	IV	SF	SM-LG	SM-SF	SM-YF	SM	YF	Kommunal	Lands-ting	Fristående	
Kön												
Pojkar	49 808	0,9	6,1	43,9	0,1	1,1	0,4	3,8	43,7	94,1	2,8	2,2
Flickor	47 725	0,7	5,0	51,7	0,1	1,1	0,2	2,6	38,5	89,2	6,9	3,2
SEI												
Högre tjänstemän	15 542	0,4	1,7	72,6	0,1	1,4	0,2	3,7	19,7	93,0	1,8	4,8
Tj.män m-nivå	18 539	0,4	2,9	59,2	0,1	1,5	0,3	3,4	32,0	93,3	3,2	3,1
Lägre tjänstemän	10 764	0,5	4,6	48,1	0,1	1,1	0,4	3,5	41,5	92,6	4,4	2,5
Egna företagare	4 979	1,0	4,5	44,6	0,2	0,8	0,3	3,7	44,7	91,3	4,8	3,0
Jordbrukare	1 871	0,8	2,1	42,5	0,1	1,2	0,3	2,8	50,1	84,0	13,6	1,7
Högre arbetarklass	15 291	0,5	5,4	36,6	0,1	1,0	0,4	3,3	52,6	91,8	6,1	1,6
Lägre arbetarklass	18 131	0,9	8,3	31,4	0,1	0,6	0,3	2,7	55,7	90,9	6,8	1,4
Övriga	1 714	1,1	8,6	39,8	0,3	1,3	0,5	2,7	45,2	90,9	4,8	3,2
Ej förvärsarbetande	227	1,8	6,6	39,2	0,0	0,9	0,0	2,6	48,5	89,9	5,7	2,6
SEI-Ej uppgg.	10 475	2,5	13,0	38,0	0,1	1,0	0,1	2,7	42,4	89,3	5,5	2,7
Sammanräknad inkomst												
Ej i FoB-90.	6 343	3,1	14,7	39,7	0,0	1,2	0,2	2,8	38,2	88,1	5,5	3,3
1-2 dec.	17 939	1,0	9,1	36,6	0,1	1,0	0,4	2,9	48,8	90,9	5,8	2,3
3-4 dec.	17 439	0,7	5,7	39,3	0,1	1,0	0,3	2,8	50,0	90,7	6,4	2,1
5-6 dec.	17 721	0,6	4,5	42,2	0,1	1,0	0,3	3,4	47,9	92,1	5,6	1,7
7-8 dec.	18 722	0,4	3,4	52,0	0,2	1,1	0,3	3,4	39,1	93,4	4,1	2,2
9-10 dec.	19 369	0,6	2,2	69,0	0,1	1,3	0,2	3,7	22,8	92,6	2,1	4,6
Högsta utbildningsnivå												
Utb.nivå-Ej i FoB	208	52,9	14,4	16,3	0,0	1,0	0,0	1,0	13,9	40,4	2,4	4,3
Ospecificerad nivå	667	1,3	20,5	27,4	0,0	0,9	0,3	2,1	47,4	86,8	9,4	2,4
Utb.nivå-Ej uppgg	810	1,7	9,9	41,6	0,2	1,0	0,4	2,8	41,9	91,2	4,1	3,0
Folkskola	5 169	1,6	11,2	29,0	0,1	0,5	0,2	2,4	54,9	90,3	6,9	1,1
Grundskola	12 669	1,1	9,4	28,6	0,1	0,6	0,3	2,8	57,1	90,7	6,9	1,3
Gymn 2 år	29 868	0,6	6,6	35,4	0,1	0,8	0,4	3,2	52,9	91,4	6,4	1,6
Gymn 3 år	12 512	0,6	4,4	50,2	0,2	1,2	0,2	3,5	39,6	92,3	4,4	2,7
Högskola max 3 år	16 217	0,3	3,1	60,2	0,1	1,6	0,3	3,6	30,7	93,1	3,3	3,2
Högskola minst 3 år	18 206	0,5	2,0	72,5	0,1	1,6	0,2	3,5	19,4	92,7	1,8	5,0
Forskarutbildning	1 207	1,2	1,7	83,6	0,1	1,2	0,4	2,7	8,9	88,9	1,0	8,9
Nationell härkomst												
Elev o föräldrar, land okänt	105	89,5	4,8	2,9	0,0	0,0	0,0	0,0	2,9	7,6	1,9	1,0
Elev o föräldrar utland	6 349	1,7	13,5	44,1	0,1	1,0	0,2	2,4	37,0	90,8	5,4	2,0
Elev utland, föräldrar Sverige	2 299	1,0	7,0	44,0	0,1	1,4	0,1	2,5	43,7	90,6	4,7	3,6
Elev Sverige, föräldrar utland	5 714	1,7	8,4	45,6	0,1	1,2	0,4	2,8	39,8	92,1	3,2	3,0
Elev och föräldrar Sverige	83 003	0,5	4,7	48,3	0,1	1,1	0,3	3,4	41,5	91,9	4,9	2,7
Medelbetyg grundskola												
Ej m-bet i gr.sk.	625	7,0	2,2	38,4	0,2	32,8	0,2	6,7	12,3	47,4	0,6	45,0
<2,5	14 290	2,4	26,9	4,0	0,0	0,0	0,4	2,1	64,2	88,8	8,1	0,6
2,5-2,9	17 576	0,7	5,7	18,2	0,1	0,3	0,3	2,9	71,6	90,1	8,1	1,1
3,0-3,4	26 284	0,5	1,6	46,2	0,2	0,9	0,2	3,5	46,8	92,7	5,2	1,6
3,5-3,9	22 474	0,4	0,5	72,6	0,1	1,4	0,3	3,7	20,9	94,4	2,6	2,6
4,0-4,4	12 454	0,4	0,3	84,8	0,1	1,5	0,2	3,5	8,8	93,4	0,9	5,3
4,5-5,0	3 830	0,4	0,2	90,9	0,2	1,2	0,3	2,7	4,1	89,3	0,3	9,9
Totalt	97 533	0,8	5,6	47,7	0,1	1,1	0,3	3,2	41,1	91,7	4,8	2,7

Tabell 74. Samtliga elever som gick ut grundskolan 1997 och påbörjad gymnasieutbildningar 1997-2001, per utbildningstyp och huvudman, efter 32 sociala grupper.

		Ej i gymn.	IV	SF	SM-LG	SM-SF	SM-YF	SM	YF	Kom- munal	Lands- ting	Fristä- ende
Civilingenjör	2 401	0,5	2,0	71,6	0,2	1,2	0,3	3,5	20,4	92,4	2,2	4,9
Tekniker, off.	1 302	0,2	3,5	59,2	0,2	1,7	0,3	2,9	32,0	94,9	3,2	1,7
Tekniker, privat	6 515	0,3	2,8	56,1	0,1	1,4	0,2	4,0	35,0	93,7	3,4	2,6
Förmän	1 246	1,2	5,4	43,3	0,2	1,1	0,2	3,1	45,4	91,7	5,0	2,1
Läkare	1 976	0,2	1,2	82,4	0,1	1,1	0,1	2,7	12,0	92,4	1,1	6,4
Hälso- o sjukv.anst	6 834	0,5	4,6	49,6	0,1	1,4	0,3	3,2	40,1	92,3	4,6	2,7
Universitetslärare	607	0,8	2,0	77,4	0,2	2,0	0,2	2,8	14,7	91,8	1,8	5,6
Ämneslärare	1 784	0,2	1,3	71,6	0,3	1,6	0,6	2,9	21,5	93,6	2,1	4,1
Klasslärare	4 376	0,5	3,0	59,4	0,2	1,4	0,5	3,4	31,4	93,1	2,9	3,5
Jurist	355	0,3	0,3	85,6	0,0	1,4	0,0	4,5	7,6	89,6	0,6	9,6
Journalist	636	0,5	2,8	67,1	0,2	1,3	0,0	2,7	25,3	93,2	1,7	4,6
Konstproducenter	976	0,1	3,1	55,9	0,4	2,4	0,3	3,2	34,2	92,5	1,8	5,5
Högre tj.män, off.	1 654	0,5	1,6	70,2	0,1	1,4	0,2	4,0	22,0	94,3	2,3	2,9
Högre tj.män, priv	3 901	0,4	1,6	71,8	0,1	1,3	0,2	4,6	19,8	93,3	1,5	4,9
Tj.män m-nivå off.	853	0,4	2,8	60,8	0,0	1,4	0,7	2,6	31,1	92,8	3,4	3,4
Tj.män m-nivå pri.	3 345	0,6	3,1	60,4	0,1	1,3	0,2	3,1	31,0	93,5	2,8	3,1
Företagsledare	1 508	0,9	1,7	69,2	0,0	1,2	0,1	3,9	23,0	91,9	2,3	4,9
Kontorsanst., off.	2 191	0,4	5,0	46,4	0,0	1,1	0,4	3,9	42,7	93,4	4,4	1,8
Kontorsanst., priv.	3 143	0,4	5,0	48,7	0,2	1,0	0,4	3,4	40,8	92,5	4,0	3,1
Handelsmän	1 215	0,8	4,1	52,0	0,2	1,0	0,3	3,9	37,4	92,2	2,6	4,4
Småföretagare	2 768	1,0	5,2	39,2	0,1	0,7	0,3	4,0	49,4	91,5	5,6	1,8
Handelsanst.	3 424	0,4	4,9	44,2	0,1	1,1	0,4	3,5	45,2	92,5	4,5	2,5
Lantarbetare	897	1,0	6,0	29,1	0,0	0,3	0,2	2,5	60,9	86,7	11,5	0,8
Bönder, fiskare	2 272	0,9	2,6	42,2	0,1	1,1	0,3	2,6	50,1	83,8	13,4	2,0
Kval. arb. i prod.	10 835	0,5	5,3	35,1	0,1	1,0	0,4	3,4	54,2	91,7	6,4	1,4
Okval. arb. i prod.	9 176	0,8	7,4	32,7	0,0	0,6	0,3	2,7	55,5	91,3	6,8	1,1
Kval. arb. i serv.	714	0,7	6,6	38,8	0,0	1,3	0,4	2,8	49,3	92,9	4,6	1,8
Okval. arb. i serv.	6 726	1,1	10,0	29,3	0,1	0,6	0,3	2,6	55,8	90,5	6,8	1,6
Poliser	1 332	0,2	3,2	54,7	0,0	0,9	0,4	3,2	37,2	93,2	4,3	2,3
Officerare	155	0,6	1,9	64,5	0,6	0,6	0,0	1,9	29,7	92,9	3,9	2,6
Övriga	1 942	1,2	8,4	39,7	0,3	1,3	0,4	2,7	45,6	90,8	4,9	3,1
Ej förvärvsarb.	4 131	1,6	10,6	35,4	0,1	0,7	0,0	2,6	48,9	91,0	5,6	1,8
Soc-Ej i FoB-90	6 343	3,1	14,7	39,7	0,0	1,2	0,2	2,8	38,2	88,1	5,5	3,3
Totalt	97 533	0,8	5,6	47,7	0,1	1,1	0,3	3,2	41,1	91,7	4,8	2,7

Tabell 78. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter kön, ålder, grundskolehuvudman, typ av friskola.

	Kön		Ålder		Grundskolebetyg						Huvudman		Typ av friskola																													
	Totalt	Pojkar	Flickor	Över 16 år	Under 16 år	Ej-m-bet/grsk.	<2,5	2,5-2,9	3,0-3,4	3,5-3,9	4,0-4,4	4,5-5,0	Kommunal	Fristående	Allmän	Spec. pedagogik	Konfessionell	Språk/Ensk	Spec. ämne	Internationell	Internatskolor	Övriga																				
N	97	533	49	808	47	725	4	081	92	615	837	625	14	290	17	576	26	284	22	474	12	454	3	830	95	679	1	809	388	527	342	106	219	133	81	13						
Ej gymn	6,2	6,5	5,8	19,6	5,5	11,2	14,9	24,6	6,3	2,6	1,5	1,6	2,5	6,0	11,8	6,2	9,7	8,8	4,7	16,9	39,1	11,1	146,2																			
Åk 2 efter 2 år	1,1	1,2	1,0	2,0	1,0	1,3	1,6	4,2	1,4	0,5	0,2	0,1	0,0	1,1	0,8	0,3	1,3	1,2	0,9	0,0	0,0	0,0	7,7																			
Åk 2 inom 2 år																																										
BF	4,8	2,3	7,4	4,8	4,8	1,3	0,5	8,4	9,4	5,3	1,5	0,4	0,1	4,8	1,1	1,3	0,6	2,6	0,9	0,9	0,0	0,0	0,0																			
BP	1,8	3,4	0,0	2,7	1,7	0,4	0,3	5,8	3,1	1,1	0,3	0,0	0,0	1,8	0,7	0,5	1,5	0,3	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0																			
EC	4,3	8,2	0,2	5,3	4,2	0,6	0,5	4,1	8,4	6,2	1,8	0,3	0,1	4,3	1,3	0,8	1,1	2,6	1,9	0,0	0,0	2,5	7,7																			
EN	0,8	1,5	0,0	1,0	0,8	0,0	0,2	1,5	1,7	0,7	0,2	0,1	0,0	0,8	0,2	0,5	0,2	0,0	0,0	0,0	0,8	0,0	0,0																			
ES	4,8	3,0	6,8	3,4	4,9	5,0	4,0	2,8	5,1	5,9	5,4	4,3	2,7	4,8	5,1	7,0	4,9	3,5	5,7	9,1	0,8	0,0	0,0																			
FP	3,6	6,8	0,2	7,3	3,4	0,8	0,2	10,0	7,3	2,4	0,5	0,1	0,0	3,6	0,9	1,8	0,2	2,0	0,0	0,0	0,0	0,0	15,4																			
HP	4,5	4,3	4,6	6,5	4,4	2,2	0,5	6,8	9,9	5,0	1,3	0,2	0,0	4,5	0,9	1,0	0,8	1,2	3,8	0,0	0,8	0,0	0,0																			
HR	4,5	4,0	5,1	3,7	4,6	1,4	1,4	3,8	8,1	6,7	2,6	0,6	0,0	4,5	2,0	3,4	2,7	0,3	2,8	1,8	0,0	1,2	0,0																			
HV	1,1	0,3	2,0	1,6	1,1	0,2	0,2	0,9	1,4	1,4	1,3	0,7	0,1	1,2	0,3	0,3	0,4	0,3	0,0	0,5	0,0	0,0	0,0																			
IB	0,3	0,2	0,4	0,1	0,3	1,9	1,4	0,0	0,0	0,0	0,3	0,9	1,6	0,2	1,8	0,8	0,8	0,0	0,0	3,2	4,5	16,0	0,0																			
IP	2,0	3,7	0,2	3,2	2,0	0,2	0,2	6,7	3,3	1,4	0,3	0,1	0,0	2,0	0,4	1,0	0,2	0,3	0,0	0,5	0,0	0,0	0,0																			
IV	0,9	1,1	0,7	3,1	0,8	0,5	0,0	4,2	0,9	0,3	0,2	0,1	0,2	0,9	0,6	0,5	0,0	1,5	0,0	0,9	0,0	1,2	0,0																			
KOMP	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0																			
LP	0,6	0,5	0,8	0,8	0,6	0,0	0,5	1,4	1,2	0,5	0,2	0,0	0,0	0,6	0,4	0,8	0,4	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0																			
MP	3,3	3,1	3,6	2,5	3,4	2,3	2,7	1,5	4,1	5,4	3,1	1,3	0,4	3,3	3,1	4,9	3,0	3,5	1,9	2,3	0,8	1,2	0,0																			
NP	2,3	2,0	2,5	2,0	2,3	1,1	0,2	3,4	3,4	2,6	1,5	0,7	0,2	2,3	0,8	1,8	0,6	0,9	0,9	0,0	0,8	0,0	0,0																			
NV-LG	1,2	1,6	0,9	0,5	1,3	1,8	0,8	0,0	0,1	0,7	1,8	3,4	4,1	1,2	1,1	1,5	0,4	2,0	1,9	0,5	1,5	0,0	0,0																			
NVE	0,1	0,1	0,2	0,0	0,1	1,0	0,6	0,0	0,0	0,0	0,1	0,3	1,1	0,1	0,7	0,3	0,2	0,0	2,8	2,7	0,0	1,2	0,0																			
NVNA	13,1	12,4	13,9	5,4	13,4	26,2	15,2	0,2	0,9	5,6	19,2	36,7	56,8	13,0	20,7	28,4	16,1	23,1	28,3	19,2	9,8	18,5	0,0																			
NVTE	5,3	8,8	1,7	2,5	5,5	4,4	1,4	0,1	0,8	4,3	9,9	10,8	8,5	5,4	2,5	4,6	1,5	3,2	0,9	2,3	0,0	2,5	0,0																			
OP	2,8	0,8	5,0	5,3	2,7	1,2	0,5	4,2	5,1	3,2	1,5	0,5	0,2	2,9	0,8	0,8	0,4	1,8	0,0	0,9	0,0	0,0	15,4																			
SM-SF	0,2	0,1	0,2	0,1	0,2	0,5	0,0	0,0	0,0	0,1	0,2	0,5	0,9	0,2	0,1	0,0	0,0	0,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0																			
SM-YF	0,9	1,2	0,6	1,0	0,9	0,1	0,3	0,9	1,1	1,1	0,8	0,4	0,3	0,9	0,4	0,3	0,2	1,2	0,0	0,0	0,8	0,0	0,0																			
SM	2,9	3,4	2,3	2,3	2,9	6,5	31,0	1,6	2,5	3,3	3,0	2,8	2,1	2,7	12,4	0,3	30,6	2,6	0,0	9,6	23,3	0,0	7,7																			
SMNV	0,5	0,8	0,3	0,2	0,6	0,6	2,9	0,0	0,1	0,5	0,9	1,2	0,6	0,5	1,2	0,0	1,1	0,0	13,2	0,0	0,8	0,0	0,0																			
SMSF	0,7	0,6	0,9	0,1	0,7	1,0	0,3	0,1	0,4	0,9	1,1	0,8	0,5	0,7	0,4	0,0	0,9	0,3	0,0	0,9	0,0	0,0	0,0																			
SP-LG	2,2	1,3	3,1	1,0	2,2	2,7	0,8	0,2	1,0	2,6	3,2	3,6	2,2	2,2	1,3	3,1	0,4	1,8	0,0	0,9	0,8	0,0	0,0																			
SPE	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,0	0,3	0,0	0,0	0,0	0,9	1,8	0,0	0,0	0,0																			
SPEK	9,1	8,7	9,5	4,5	9,3	6,9	5,1	1,0	5,6	12,8	14,2	8,3	3,6	9,1	8,7	9,3	8,7	11,1	6,6	5,0	2,3	19,8	0,0																			
SPHU	2,4	0,5	4,4	1,1	2,4	3,9	1,9	0,2	0,7	2,1	4,0	4,5	3,2	2,4	2,0	2,3	2,3	2,3	1,9	2,3	0,8	0,0	0,0																			
SPSA	11,7	7,9	15,7	6,4	11,9	12,4	9,9	1,4	6,5	14,8	17,7	14,7	8,1	11,6	15,3	16,5	8,9	20,2	18,9	17,8	12,8	24,7	0,0																			
Totalt åk 2 inom 2 år	92,8	92,3	93,2	78,4	93,4	87,5	83,5	71,2	92,3	96,9	98,4	98,3	97,5	92,9	87,4	42,2	93,6	89,0	90,1	94,3	83,1	60,9	88,9																			

Tabell 79. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter socioekonomisk grupp och nationell härkomst.

	Socioekonomisk grupp							Invandring							
	Totalt	Högre tjänsteman	Tjänst m-nivå	Lägre tjänsteman	Egna företagare	Jordbrukare	Högre arbetarklass	Lägre arbetarklass	Övriga	Ej förvänsarbetande	SEL-Ej uppgr.	Elev och föräldrar Sverige	Elev utland, föräldrar Sverige	Elev Sverige, föräldrar utland	Elev o föräldrar utland
N	97 533	15 542	18 539	10 764	4 979	1 871	15 291	18 131	1 714	227	10 475	83 003	2 299	5 714	6 349
Ej gymn	6,2	3,0	3,4	4,8	6,0	2,4	5,5	8,5	10,4	9,3	13,9	5,2	7,7	10,8	12,6
Åk 2 efter 2 år	1,1	0,4	0,6	0,7	0,9	0,3	1,0	1,4	1,5	2,6	2,9	0,9	1,5	1,7	3,2
Åk 2 inom 2 år															
BF	4,8	1,7	3,5	4,7	5,0	5,2	6,8	7,4	6,5	4,0	3,8	5,0	6,9	3,5	2,7
BP	1,8	0,4	1,1	1,7	2,1	1,6	2,8	2,8	1,5	3,1	1,6	1,9	0,9	1,7	1,0
EC	4,3	2,2	3,8	4,6	4,8	4,8	6,0	4,9	3,7	3,5	3,8	4,3	2,9	4,4	3,4
EN	0,8	0,3	0,7	0,9	1,0	1,0	1,1	0,9	0,6	2,2	0,7	0,8	0,7	0,5	0,3
ES	4,8	5,3	5,8	5,3	4,9	3,0	4,4	4,3	5,4	4,4	4,0	5,1	6,6	4,2	2,2
FP	3,6	0,7	1,8	3,2	4,0	6,6	4,7	5,7	4,7	6,6	4,8	3,6	2,1	3,2	4,5
HP	4,5	1,8	2,9	4,7	5,5	3,6	5,3	6,2	4,8	6,2	6,2	4,0	5,7	6,8	8,1
HR	4,5	2,2	3,8	5,0	4,9	4,8	5,9	6,1	5,1	4,4	3,5	4,7	6,1	3,3	2,0
HV	1,1	0,5	0,8	1,1	1,5	1,2	1,4	1,4	0,8	1,3	1,7	1,0	1,0	1,7	1,8
IB	0,3	0,6	0,2	0,2	0,3	0,2	0,0	0,1	0,2	0,0	0,5	0,3	0,4	0,3	0,4
IP	2,0	0,6	1,2	1,7	2,0	2,2	3,3	3,3	2,0	0,9	1,7	2,1	1,4	1,5	1,4
IV	0,9	0,3	0,4	0,8	0,5	0,5	0,8	1,4	1,9	1,8	2,0	0,7	1,5	1,4	2,2
KOMP	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
LP	0,6	0,1	0,3	0,5	0,4	1,0	0,9	1,2	0,8	1,8	0,6	0,7	0,7	0,5	0,4
MP	3,3	2,6	3,5	3,8	3,4	1,8	3,7	3,6	3,4	3,5	3,0	3,4	3,9	3,6	2,2
NP	2,3	1,0	1,6	1,9	2,8	11,8	3,0	3,0	2,0	3,5	1,3	2,5	1,0	0,8	0,3
NV-LG	1,2	2,1	1,7	1,2	1,2	1,1	0,9	0,7	0,8	0,0	0,7	1,3	1,0	1,1	0,7
NVE	0,1	0,3	0,1	0,1	0,2	0,1	0,1	0,0	0,1	0,4	0,2	0,1	0,1	0,3	0,2
NVNA	13,1	26,7	17,0	10,9	9,8	11,7	7,8	6,6	8,2	10,1	10,3	13,3	9,7	12,0	13,5
NVTE	5,3	7,8	7,7	5,2	4,4	6,1	4,2	3,0	4,8	5,7	3,6	5,6	2,7	4,2	4,2
OP	2,8	1,0	1,8	2,7	2,3	2,4	3,5	4,0	2,6	0,9	5,0	2,5	4,1	3,1	6,5
SM-SF	0,2	0,2	0,2	0,2	0,1	0,3	0,2	0,1	0,2	0,9	0,2	0,1	0,3	0,2	0,3
SM-YF	0,9	0,6	0,9	1,1	1,0	0,6	1,1	1,0	0,8	0,4	0,7	0,9	0,5	1,1	0,6
SM	2,9	3,2	3,3	3,0	3,0	2,6	3,0	2,4	2,6	1,3	2,4	3,0	2,7	2,4	2,1
SMNV	0,5	0,8	0,8	0,5	0,5	0,5	0,4	0,3	0,4	0,9	0,5	0,6	0,6	0,5	0,6
SMSP	0,7	1,0	0,8	1,0	0,5	0,4	0,6	0,5	0,7	0,9	0,5	0,7	0,3	0,7	0,5
SP-LG	2,2	2,8	2,9	2,6	2,5	1,5	2,0	1,4	2,1	1,8	1,3	2,3	2,0	1,9	1,1
SPE	0,0	0,1	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,2	0,1	0,1
SPEK	9,1	10,6	10,8	11,0	10,3	8,6	8,0	6,9	8,5	6,6	7,3	9,1	9,4	9,0	8,7
SPHU	2,4	3,0	2,8	2,4	2,3	1,9	2,0	1,9	2,4	2,6	2,4	2,3	2,7	2,8	2,3
SPSA	11,7	16,1	13,9	12,2	11,7	10,5	9,8	8,9	10,4	8,4	9,0	11,9	12,8	10,7	9,8
Totalt åk 2 inom 2 år	92,8	96,6	96,0	94,5	93,1	97,3	93,5	90,1	88,0	88,1	83,1	94,0	90,9	87,5	84,3

Tabell 80. Avgångselever från årskurs nio, 1997, och gymnasieutbildning årskurs två, efter föräldrarnas inkomst och utbildningsnivå.

	Inkomst							Utbildningsnivå									
	Totalt	Ink-sam-Ej i FöB-90.	Ink-sam-1-2 dec.	Ink-sam-3-4 dec.	Ink-sam-5-6 dec.	Ink-sam-7-8 dec.	Ink-sam-9-10 dec.	Utb.nivå-Ej i FöB	Ospecifierad nivå	Utb.nivå-Ej uppgr	Folkskola	Grundskola	Gymn 2 år	Gymn 3 år	Högskola max 3 år	Högskola minst 3 år	Forskarutbildning
N	97 533	6 343	17 939	17 439	17 721	18 722	19 369	208	667	810	5 169	12 669	29 868	12 512	16 217	18 206	1 207
Ej gymn	6,2	14,5	10,1	6,3	4,6	3,8	3,3	67,8	16,8	11,0	11,2	10,0	6,6	5,0	3,5	3,3	4,6
Åk 2 efter 2 år	1,1	3,2	1,7	1,1	0,8	0,7	0,5	3,4	4,9	2,3	2,1	1,8	1,2	0,8	0,6	0,5	0,7
Åk 2 inom 2 år																	
BF	4,8	3,0	5,5	6,1	6,4	4,6	2,1	1,0	3,7	4,4	7,1	7,5	6,7	3,9	3,0	1,6	0,4
BP	1,8	1,3	2,1	2,4	2,3	1,6	0,7	1,0	1,5	1,4	2,7	3,0	2,6	1,4	1,0	0,3	0,1
EC	4,3	3,4	4,2	4,7	5,4	4,4	2,9	1,9	2,7	4,1	5,1	5,1	5,4	4,8	3,6	2,0	0,6
EN	0,8	0,7	0,8	1,0	0,9	0,8	0,5	0,5	0,1	0,2	0,6	0,9	1,1	0,7	0,7	0,4	0,0
ES	4,8	3,5	5,3	5,1	5,0	5,0	4,3	0,0	1,8	4,1	3,1	3,9	4,5	4,8	5,7	6,0	3,6
FP	3,6	4,8	4,5	4,9	4,1	3,0	1,1	1,0	7,9	4,1	6,6	6,3	4,9	2,9	1,8	0,7	0,1
HP	4,5	6,6	5,4	5,2	4,9	4,0	2,3	3,8	9,3	6,7	7,6	6,5	5,7	4,5	2,9	1,5	1,0
HR	4,5	2,9	5,1	5,1	5,2	5,0	2,8	0,5	2,1	3,5	4,8	5,9	6,3	4,6	3,3	1,9	0,4
HV	1,1	1,5	1,6	1,4	1,2	0,9	0,5	1,0	1,2	2,0	1,8	1,7	1,4	1,1	0,8	0,4	0,2
IB	0,3	0,6	0,2	0,2	0,1	0,2	0,5	1,4	0,1	0,5	0,0	0,1	0,1	0,3	0,3	0,7	0,8
IP	2,0	1,5	2,5	2,7	2,5	1,8	0,8	0,0	1,2	1,6	3,4	3,4	2,9	1,7	1,1	0,4	0,2
IV	0,9	2,1	1,6	0,9	0,7	0,5	0,4	1,0	3,4	2,1	1,9	1,6	1,0	0,6	0,5	0,4	0,4
KOMP	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
LP	0,6	0,4	0,8	0,9	0,8	0,6	0,2	0,0	0,6	0,6	0,9	1,1	0,9	0,5	0,4	0,1	0,1
MP	3,3	2,8	3,6	3,4	3,6	3,4	2,8	0,0	1,8	3,8	2,7	3,4	3,9	3,8	3,3	2,4	1,9
NP	2,3	0,9	3,0	3,4	2,5	1,9	1,1	0,5	0,4	1,6	2,5	3,1	3,1	2,2	1,7	1,0	0,4
NV-LG	1,2	0,7	0,9	0,9	1,1	1,4	2,0	0,0	0,1	1,2	0,5	0,5	0,8	1,3	1,7	2,1	3,4
NVE	0,1	0,2	0,2	0,1	0,0	0,1	0,2	0,0	0,1	0,2	0,1	0,0	0,0	0,2	0,2	0,3	0,7
NVNA	13,1	11,3	9,1	9,4	10,2	13,6	23,2	1,9	7,0	10,6	5,5	5,4	6,9	11,7	17,1	27,1	38,9
NVTE	5,3	3,9	3,2	4,1	5,2	6,5	7,9	1,0	2,1	4,0	2,6	2,6	3,8	6,4	7,6	7,9	7,0
OP	2,8	5,4	3,3	3,3	3,3	2,4	1,2	1,9	11,1	2,5	5,4	4,0	3,5	2,7	2,0	0,9	0,6
SM-SF	0,2	0,2	0,2	0,1	0,1	0,2	0,2	0,0	0,0	0,4	0,1	0,1	0,1	0,2	0,3	0,2	0,2
SM-YF	0,9	0,7	1,0	0,9	1,0	0,9	0,7	0,0	0,3	1,2	0,7	1,1	1,1	0,8	0,8	0,7	0,4
SM	2,9	2,6	2,6	2,6	3,0	3,0	3,2	0,5	2,8	2,3	2,2	2,3	2,7	3,3	3,3	3,3	2,8
SMNV	0,5	0,4	0,4	0,5	0,5	0,6	0,8	0,0	0,1	0,7	0,2	0,3	0,4	0,6	0,8	0,8	0,6
SMSP	0,7	0,5	0,6	0,6	0,7	0,7	1,0	0,5	0,3	0,9	0,3	0,5	0,6	0,8	0,9	1,0	0,5
SP-LG	2,2	1,3	1,7	1,6	2,1	2,7	3,0	0,5	1,3	2,0	1,4	1,4	1,8	2,7	2,8	2,8	1,6
SPE	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,3
SPEK	9,1	7,6	7,0	7,9	8,2	10,2	12,3	3,8	6,3	8,5	6,8	7,0	8,0	11,1	11,3	10,1	5,8
SPHU	2,4	2,3	2,1	2,4	2,3	2,5	2,6	0,5	1,5	1,7	1,5	1,7	2,1	2,6	2,6	3,2	4,3
SPSA	11,7	9,1	9,7	10,9	11,2	12,7	14,6	4,8	6,7	9,8	8,5	7,8	10,0	11,7	14,5	15,7	17,2
Totalt åk 2 inom 2 år	92,8	82,3	88,2	92,6	94,6	95,5	96,2	28,8	78,3	86,7	86,7	88,2	92,2	94,2	95,8	96,3	94,7

Tabell 83. Förhållande mellan påbörjad gymnasieutbildning och avslutad gymnasieutbildning, elever som gått ut grundskolan 1997 och avslutat gymnasiet senast vt 2001.

	Ej påbörjat gymn.	BF	BP	EC	EN	ES	FP	HP	HR	HV	IB	IP	IV	KO	LP	MP	NP	NV	OP	SM	SP	Totalt	
N	788	4 817	1 708	4 347	814	4 703	3 545	4 471	4 184	1 000	291	1 981	5 424	5	611	2 880	2 236	21 487	2 878	4 600	24 763	97 533	
Ej avsl. gymn.	23 384	99,7	29,6	28,4	22,6	27,9	24,7	34,7	29,4	22,9	21,1	91,8	35,3	78,6	80,0	32,2	18,3	29,4	10,8	31,1	21,3	15,4	24,0
BF	3 416	0,1	65,6	0,0	0,1	0,1	0,2	0,1	0,3	0,4	0,2	0,0	0,1	1,6	0,0	0,3	0,1	0,5	0,1	0,6	0,2	0,3	3,5
BP	1 295	0,0	0,1	67,6	0,3	0,9	0,0	0,5	0,2	0,1	0,0	0,0	0,2	0,7	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,1	0,1	1,3
EC	3 302	0,0	0,1	0,5	69,8	0,5	0,0	0,5	0,1	0,1	0,0	0,0	0,6	1,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,5	0,0	0,4	0,1	3,4
EN	583	0,0	0,0	0,1	0,2	65,6	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,6
ES	3 430	0,0	0,2	0,1	0,1	0,0	66,8	0,1	0,2	0,2	0,5	0,3	0,1	1,3	0,0	0,2	0,3	0,1	0,3	0,1	0,1	0,4	3,5
FP	2 432	0,0	0,2	1,1	1,1	1,1	0,0	61,9	0,0	0,0	0,1	0,0	0,6	1,5	0,0	0,0	0,4	0,1	0,1	0,2	0,1	2,5	
HP	3 204	0,0	0,3	0,2	0,5	0,1	0,1	0,2	65,6	0,3	0,3	0,0	0,3	1,7	0,0	0,7	0,1	0,1	0,1	0,3	0,2	0,2	3,3
HR	3 373	0,0	0,3	0,2	0,2	0,5	0,2	0,1	0,4	73,1	0,3	0,0	0,0	2,8	0,0	1,5	0,2	0,3	0,1	0,3	0,2	0,2	3,5
HV	871	0,0	0,3	0,1	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,0	73,5	0,0	0,1	1,2	0,0	0,2	0,0	0,2	0,0	0,1	0,1	0,1	0,9
IP	1 265	0,0	0,0	0,5	0,4	0,2	0,0	0,5	0,1	0,0	0,0	0,0	57,2	0,6	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,4	0,1	1,3	
IV	402	0,0	0,5	0,5	0,4	0,0	0,5	0,6	0,8	1,1	0,8	0,0	1,1	1,7	0,0	1,5	0,2	0,1	0,1	0,3	0,4	0,1	0,4
LP	415	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,0	0,1	0,3	0,0	61,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,4	
MP	2 567	0,0	0,3	0,2	0,3	0,4	0,3	0,0	0,3	0,1	0,6	0,0	0,0	1,5	0,0	0,2	77,5	0,2	0,3	0,1	0,4	0,4	2,6
NP	1 593	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,0	0,1	0,0	0,2	0,8	0,0	0,2	66,5	0,1	0,1	0,1	0,1	1,6	
NVE	75	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,3	0,0	0,0	0,0	0,1
NV-LG	1 083	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	5,0	0,0	0,1	0,0	1,1
NVNA	10 188	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,2	1,7	0,0	0,2	0,0	0,0	0,0	0,0	46,2	0,0	2,7	0,5	10,4
NVTE	4 578	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1	0,0	20,7	0,0	0,9	0,3	4,7	
OP	2 055	0,0	0,3	0,0	0,1	0,1	0,2	0,0	0,1	0,1	0,5	0,0	0,1	0,7	0,0	0,3	0,1	0,1	0,1	65,9	0,2	0,2	2,1
SM	3 021	0,0	0,5	0,0	0,5	0,5	0,9	0,1	0,7	0,2	0,4	1,0	0,5	0,8	0,0	0,5	0,9	1,0	2,4	0,1	35,8	2,5	3,1
SMNV	2 079	0,0	0,0	0,0	1,1	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,2	20,0	0,0	0,0	6,7	0,0	11,3	0,2	2,1	
SMSP	2 439	0,0	0,2	0,0	0,2	0,2	0,4	0,0	0,2	0,2	0,1	0,3	0,1	0,4	0,0	0,6	0,4	0,9	0,0	12,2	6,4	2,5	
SMTE	6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	
SM-YF	1 080	0,0	0,9	0,4	1,7	1,1	3,5	0,4	0,6	0,4	0,6	0,7	3,6	0,6	0,0	0,2	0,8	0,5	0,2	0,6	10,3	0,2	1,1
SPE	62	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	
SPEK	6 929	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,0	0,3	0,1	0,2	0,7	0,0	0,3	0,0	0,1	0,1	2,0	0,0	0,7	25,9	7,1	
SPHU	1 927	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1	0,3	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,4	0,1	0,3	7,3	2,0	
SP-LG	2 065	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,1	0,0	0,1	0,1	0,0	0,3	0,0	0,2	0,0	0,0	0,1	0,0	0,3	0,0	0,1	7,9	2,1
SPSA	8 414	0,0	0,2	0,0	0,0	0,4	0,1	0,2	0,2	0,3	2,4	0,1	0,5	0,0	0,3	0,2	0,0	2,4	0,1	1,5	31,2	8,6	
Totalt	97 533	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Tabell 84. Avgångsbetyg i sex kategorier per utbildning, elever som gått ut årskurs 9 1997.

Jämförelsetal	N	<10,3	10,3-11,9	12,0-13,9	14,0-16,29	16,3-18,44	18,45-20,0	Totalt
N		10 833	13 284	18 486	17 910	10 108	3 528	74 149
BF	3 416	25,9	23,7	25,1	18,6	6,1	0,6	100,0
BP	1 295	31,0	29,1	26,9	11,4	1,5	0,1	100,0
EC	3 302	22,5	30,4	29,0	15,2	2,7	0,2	100,0
EN	583	27,4	30,0	24,9	15,3	2,1	0,3	100,0
ES	3 430	11,1	14,6	24,3	30,5	17,0	2,6	100,0
FP	2 432	37,8	31,5	21,4	8,0	1,2	0,0	100,0
HP	3 204	24,8	24,7	27,5	17,7	4,9	0,4	100,0
HR	3 373	17,8	25,8	33,5	18,7	4,1	0,1	100,0
HV	871	13,1	17,6	30,9	27,2	10,2	1,0	100,0
IP	1 265	32,4	26,7	27,4	11,5	1,7	0,2	100,0
IV	402	72,4	16,4	7,2	3,0	0,2	0,7	100,0
LP	415	23,6	25,8	27,7	19,3	3,4	0,2	100,0
MP	2 567	15,0	19,0	27,6	26,2	10,6	1,6	100,0
NP	1 593	23,6	19,5	28,1	20,2	7,6	1,0	100,0
NVE	75	1,3	2,7	9,3	16,0	28,0	42,7	100,0
NV-LG	1 083	8,8	12,2	22,3	25,5	19,4	11,8	100,0
NVNA	10 188	3,8	7,7	17,9	30,2	25,7	14,7	100,0
NVTE	4 578	8,4	14,7	25,1	28,1	17,4	6,4	100,0
OP	2 055	23,1	20,7	25,5	20,9	8,5	1,3	100,0
SM	3 021	11,8	15,0	26,7	27,0	14,3	5,3	100,0
SMNV	2 079	7,4	12,0	23,7	29,8	19,8	7,3	100,0
SMSP	2 439	11,6	19,5	25,7	25,6	14,3	3,3	100,0
SMTE	6	16,7	16,7	16,7	16,7	33,3	0,0	100,0
SM-YF	1 080	17,2	22,4	27,2	20,5	10,7	1,9	100,0
SPE	62	1,6	0,0	16,1	22,6	29,0	30,6	100,0
SPEK	6 929	11,6	18,3	27,4	27,3	13,0	2,5	100,0
SPHU	1 927	4,9	9,9	21,0	28,4	25,2	10,5	100,0
SP-LG	2 065	9,8	13,8	26,1	27,1	17,8	5,5	100,0
SPSA	8 414	10,1	16,1	24,7	26,8	17,2	5,1	100,0
Totalt	74 149	14,6	17,9	24,9	24,2	13,6	4,8	100,0

Tabell 85. Avgångsbetyg i sex kategorier per utbildning kön, socioekonomisk grupp, föräldrarnas högsta inkomst, föräldrarnas högsta utbildning, elevernas och föräldrarnas invandringsstatus, elever som gått ut årskurs 9 1997.

		<10,3	10,3-11,9	12,0-13,9	14,0-16,29	16,3-18,44	18,45-20,0	Totalt
	N	10 833	13 284	18 486	17 910	10 108	3 528	74 149
Totalt	74 149	14,6	17,9	24,9	24,2	13,6	4,8	100,0
Kön								
Pojkar	36 588	19,1	21,7	25,7	20,2	9,8	3,6	100,0
Flickor	37 561	10,3	14,3	24,2	28,0	17,3	5,9	100,0
SEI								
Högre tjänstemän	13 335	6,7	11,8	20,2	27,6	22,2	11,7	100,0
Tj.män m-nivå	15 429	10,2	15,4	24,9	27,6	16,6	5,4	100,0
Lägre tjänstemän	8 400	15,2	19,0	25,9	24,0	12,4	3,5	100,0
Egna företagare	3 849	16,0	18,8	26,3	24,2	11,4	3,3	100,0
Jordbrukare	1 614	10,1	16,2	26,1	29,3	14,2	4,1	100,0
Arbetarklass	24 079	19,3	21,7	27,0	21,3	8,9	1,9	100,0
Övriga	1 107	20,6	20,8	24,1	19,9	10,8	3,8	100,0
Ej förvärvsarb.	145	14,5	20,0	27,6	26,2	8,3	3,4	100,0
SEI-Ej uppg.	6 191	23,1	20,4	24,6	19,3	10,0	2,7	100,0
Högsta utbildningsnivå								
Utb.nivå-Ej i FoB	38	28,9	18,4	23,7	21,1	2,6	5,3	100,0
Ospecificerad nivå	351	34,2	24,5	23,1	10,0	7,4	0,9	100,0
Utb.nivå-Ej uppg	508	20,1	22,0	24,8	21,5	9,8	1,8	100,0
Folkskola	3 346	24,9	23,3	25,2	18,1	7,4	1,2	100,0
Grundskola	8 280	23,0	23,3	25,7	19,4	7,0	1,5	100,0
Gymn 2 år	21 910	18,9	21,6	27,6	21,3	8,7	1,9	100,0
Gymn 3 år	9 850	13,4	18,1	26,9	25,6	12,8	3,3	100,0
Högskola max 3 år	13 324	10,2	15,7	24,9	28,0	16,0	5,2	100,0
Högskola minst 3 år	15 499	6,4	10,8	20,3	28,1	23,5	10,9	100,0
Forskarutbildning	1 043	4,9	7,8	14,1	26,0	24,7	22,5	100,0
Sammanräknad inkomst								
Ej i FoB-90.	3 702	22,8	19,9	24,9	18,8	10,6	2,9	100,0
1 dec.	5 437	23,4	20,8	24,0	19,6	9,6	2,6	100,0
2 dec.	6 350	18,9	19,8	25,0	22,3	10,7	3,2	100,0
3 dec.	6 501	16,9	18,6	26,0	23,9	11,6	3,1	100,0
4 dec.	6 497	15,9	20,3	26,8	23,1	10,9	3,1	100,0
5 dec.	6 895	15,9	19,9	26,8	23,2	11,4	2,9	100,0
6 dec.	7 142	14,3	19,3	27,0	24,8	11,6	3,0	100,0
7 dec.	7 501	13,7	19,5	25,8	24,9	12,6	3,5	100,0
8 dec.	7 722	11,7	16,6	25,6	25,9	15,3	5,0	100,0
9 dec.	7 951	9,4	15,0	23,9	27,1	17,6	7,0	100,0
10 dec.	8 451	6,9	11,3	19,5	27,1	22,7	12,5	100,0
Nationell härkomst								
Elev o föräldrar utland	3 787	26,0	20,5	24,8	18,1	8,6	1,9	100,0
Elev utland, föräldrar Sverige	1 608	20,5	24,7	24,2	19,8	8,3	2,5	100,0
Elev Sverige, föräldrar utland	3 818	21,5	20,1	23,5	20,2	10,8	3,9	100,0
Elev och föräldrar Sverige	64 907	13,4	17,5	25,0	24,8	14,2	5,0	100,0

Tabell 86. Socioekonomisk grupp och utbildning, elever i årskurs två, 1997.

Högre tjänstemän	Tj.män m-nivå		Lägre tjänstemän	Egna företagare		Jordbrukare	Högre arbetarklass		Lägre arbetarklass	Övriga	Ej förvärvsarb.		SEI-Ej uppg.						
16 692	19 365	11 162	5 236	1 831	15 235	17 762	1 556	228	10 947										
NVNA	25,9	NVNA	16,3	SPSA	12,4	SPSA	10,5	NP	13,0	SPSA	10,3	BF	10,4	SPSA	12,6	NVNA	11,4	NVNA	10,9
SPSA	16,1	SPSA	14,6	NVNA	10,6	NVNA	10,4	NVNA	12,4	BF	9,0	SPSA	8,7	NVNA	10,9	SPSA	8,8	SPSA	8,8
SPEK	11,2	SPEK	10,5	SPEK	10,6	SPEK	10,3	SPSA	9,7	NVNA	7,8	SPEK	7,0	SPEK	8,1	SPEK	8,8	HP	8,6
NVTE	9,4	NVTE	9,1	BF	7,2	HR	6,2	SPEK	7,3	SPEK	7,4	NVNA	6,8	HP	6,4	HP	7,5	SPEK	7,2
SPHU	3,4	SPHU	3,1	NVTE	6,1	BF	6,1	FP	6,6	EC	6,4	HP	6,7	BF	6,3	FP	6,6	OP	7,1
SM	3,0	SM	3,2	HP	5,5	HP	5,9	BF	6,6	HP	5,9	FP	6,5	NVTE	5,6	NVTE	6,1	BF	5,6
SP-LG	2,7	SP-LG	2,7	HR	5,4	FP	5,2	NVTE	6,5	HR	5,8	HR	6,2	EC	4,3	BF	6,1	FP	5,5
BF	2,4	BF	4,7	EC	4,3	NVTE	4,9	EC	4,6	FP	5,1	EC	5,5	FP	4,3	IP	4,4	EC	5,1
HP	2,4	HP	3,8	OP	3,5	EC	4,5	HR	3,5	NVTE	4,8	OP	5,1	HR	4,2	SPHU	3,5	NVTE	4,6
MPIR	2,3	MPIR	2,8	FP	3,3	MPIR	3,1	BP	3,4	OP	4,6	IP	4,6	OP	3,7	HR	3,5	HR	3,9
HR	2,2	HR	3,8	SM	3,1	OP	3,1	HP	3,2	IP	4,2	BP	3,7	NP	3,4	OP	3,5	IV	3,8
EC	2,0	EC	3,7	MPIR	2,9	SM	3,0	IP	3,2	BP	3,7	NVTE	3,7	BP	3,3	EC	3,1	SPHU	3,1
NV-LG	1,9	NV-LG	1,7	SPHU	2,8	IP	3,0	OP	2,8	MPIR	3,0	NP	2,9	IP	3,1	NP	3,1	IP	3,1
ESMU	1,8	ESMU	1,7	IP	2,5	BP	2,8	SM	2,8	SM	3,0	SM	2,8	SM	3,0	SM	2,6	SM	2,6
ESKF	1,7	ESKF	1,9	SP-LG	2,3	SPHU	2,6	MPIR	2,1	NP	2,9	MPIR	2,8	IV	2,8	SP-LG	2,6	MPIR	2,3
OP	1,3	OP	2,4	BP	2,3	SP-LG	2,5	SPHU	1,6	SPHU	2,1	SPHU	2,3	MPIR	2,2	MPIR	2,6	BP	2,2
ESDT	1,1	ESDT	1,2	NP	2,1	NP	2,5	SP-LG	1,6	HV	1,7	IV	2,0	SPHU	2,1	ESKF	2,2	HV	2,0
NP	1,1	NP	1,6	ESKF	2,1	ESKF	2,3	NV-LG	1,4	ESKF	1,7	HV	1,9	SP-LG	1,7	IV	2,2	ESKF	1,8
IP	1,0	IP	1,6	ESMU	1,7	HV	2,0	ESMU	1,3	SP-LG	1,6	ESKF	1,9	ESMU	1,7	ESMU	1,8	NP	1,5
FP	0,9	FP	2,1	HV	1,3	ESMU	1,3	ESKF	1,3	IV	1,5	SP-LG	1,4	ESKF	1,7	BP	1,8	SP-LG	1,4
BP	0,6	BP	1,5	ESDT	1,2	ESDT	1,2	HV	1,2	ESMU	1,3	LP	1,2	HV	1,7	HV	1,8	ESDT	1,1
IB	0,6	IB	0,3	IV	1,2	NV-LG	1,0	LP	0,9	ESDT	1,1	ESDT	1,1	ESDT	1,4	NV-LG	0,9	IB	1,1
ES	0,6	ES	0,5	NV-LG	1,1	IV	1,0	EN	0,7	LP	1,1	ESMU	1,0	EN	1,0	ESDT	0,9	ESMU	1,1
SMNV	0,6	SMNV	0,5	EN	1,0	LP	0,9	ESDT	0,5	EN	1,0	EN	1,0	LP	0,8	ÖV	0,9	EN	0,8
SMSP	0,6	SMSP	0,4	LP	0,7	EN	0,7	IV	0,4	NV-LG	0,8	NV-LG	0,6	SMNV	0,7	EN	0,9	LP	0,7
HV	0,5	HV	0,8	MP	0,5	ES	0,5	MP	0,3	ES	0,5	ES	0,4	NV-LG	0,5	ES	0,4	NV-LG	0,7
IV	0,5	IV	0,7	ES	0,4	MP	0,4	ES	0,2	MP	0,4	MP	0,4	ÖV	0,4	SMNV	0,4	ÖV	0,6
ÖV	0,5	ÖV	0,4	SMNV	0,4	MPTR	0,4	SM-YF	0,2	SMNV	0,4	SM-YF	0,4	MP	0,4	SMSP	0,4	ES	0,4
EN	0,4	EN	0,7	SM-YF	0,4	SMNV	0,3	SMNV	0,2	SM-YF	0,3	SMNV	0,3	ES	0,4	MP	0,4	NVE	0,4
NVE	0,3	NVE	0,1	SMSP	0,4	SM-YF	0,3	SMSP	0,2	MPTR	0,3	SMSP	0,3	MPTR	0,4	SM-YF	0,4	MP	0,3
MP	0,3	MP	0,4	MPTR	0,3	ÖV	0,3	ÖV	0,1	SMSP	0,2	MPTR	0,3	SM-YF	0,3	MPTR	0,4	SM-YF	0,3
SM-YF	0,2	SM-YF	0,3	ÖV	0,3	IB	0,2	NVE	0,1	ÖV	0,2	ÖV	0,1	SMSP	0,2	IB	0,0	SMSP	0,3
MPTR	0,2	MPTR	0,3	IB	0,2	SMSP	0,2	IB	0,0	IB	0,1	IB	0,1	IB	0,1	NVE	0,0	MPTR	0,3
LP	0,2	LP	0,4	NVE	0,1	NVE	0,2	MPTR	0,0	NVE	0,0	NVE	0,0	NVE	0,1	LP	0,0	SMNV	0,2
SPE	0,1	SPE	0,0	SPE	0,0	SPE	0,0	SPE	0,0	SPE	0,0	SPE	0,0	SPE	0,1	SPE	0,0	SPE	0,2
IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,4

Tabell 87. Socioekonomisk grupp och utbildning, elever i årskurs två, 2001.

Högre tjänstemän	Tj.män m-nivå		Lägre tjänstemän	Egna företagare		Jordbrukare	Högre arbetarklass		Lägre arbetarklass	Övriga	Ej förvärvsarb.		SEI-Ej uppg.						
14 370	17 421		10 033		4 489		1 656		15 753		18 875		1 764	246	12 286				
NVNV	20,4	SPSP	12,6	SPEI	11,5	SPEI	11,0	NP	10,8	SPSP	8,5	SPSP	8,0	SPSP	10,7	SPEI	11,0	NVNV	10,2
SPSP	14,5	NVNV	12,5	SPSP	10,7	SPSP	9,6	NVNV	9,6	SPEI	8,1	SPEI	7,5	SPEI	8,3	NVNV	8,1	SPSP	10,0
SPEI	11,2	SPEI	11,1	NVNV	7,5	NVNV	8,0	SPSP	8,3	NVNV	6,1	BF	6,5	NVNV	7,9	SPSP	7,3	SPEI	8,9
NVMD	6,1	TE	5,6	HR	5,1	HR	5,1	SPEI	8,0	HR	6,0	HR	6,5	HR	4,7	HR	7,3	IV	6,9
TE	4,5	NVMD	4,5	MPME	4,7	HP	5,0	FP	5,7	EC	5,9	HP	5,6	IV	4,5	OP	5,7	HP	6,4
SMSP	3,4	MPME	4,0	TE	4,6	MPME	4,6	TE	5,4	BF	5,6	EC	5,4	MPME	4,4	HP	4,5	OP	4,7
MPME	3,2	EC	3,7	EC	4,5	EC	4,5	EC	5,1	HP	4,9	FP	5,3	HP	4,3	HV	4,5	EC	4,0
SM	2,4	HR	3,6	HP	4,2	TE	4,3	HR	4,6	TE	4,7	NVNV	5,0	EC	3,9	IV	4,1	HR	3,9
ESMK	2,4	SMSP	3,1	BF	3,9	BF	4,3	HP	3,5	FP	4,5	OP	4,8	FP	3,8	TE	3,7	FP	3,7
TEIN	2,3	TEIN	2,7	NVMD	3,3	FP	4,0	OP	3,5	BP	4,3	BP	4,3	BF	3,7	NP	3,7	BF	3,6
SPKU	2,3	HP	2,7	FP	3,2	NVMD	3,0	NVMD	3,4	MPME	4,2	MPME	4,1	OP	3,7	MPME	3,3	MPME	3,4
HR	2,3	BF	2,4	SMSP	3,0	OP	3,0	BP	3,0	OP	4,0	TE	3,9	TE	3,3	FP	3,3	NVMD	3,3
SPSK	2,1	SM	2,4	BP	2,8	BP	2,9	BF	2,9	NP	2,9	IV	3,7	BP	3,3	SPSK	3,3	TE	2,8
EC	1,9	SM-YF	2,2	OP	2,6	SMSP	2,7	SM	2,4	IV	2,6	NP	3,4	NVMD	3,1	BF	2,8	SMSP	2,2
SM-YF	1,7	ESMK	2,2	NP	2,4	NP	2,5	MPME	2,4	NVMD	2,5	IP	2,4	SMSP	2,8	NVMD	2,8	BP	2,1
HP	1,6	SPKU	2,1	SM-YF	2,2	SM	2,1	IP	1,9	SMSP	2,2	NVMD	2,2	SM	2,2	BP	2,8	HV	1,8
ESBD	1,5	OP	2,0	TEIN	2,2	ESBD	2,1	ESMK	1,8	IP	2,1	SMSP	2,0	TEIN	2,1	SPKU	2,8	SM	1,8
SMNV	1,4	ESBD	1,9	SM	2,2	HV	2,1	HV	1,8	TEIN	2,1	SM-YF	1,9	NP	2,0	EC	2,0	SM-YF	1,7
BF	1,2	SPSK	1,8	SPSK	1,9	ESMK	2,0	IV	1,6	SM	1,9	HV	1,8	SPSK	2,0	SM-YF	2,0	IB	1,7
SP-LG	1,2	FP	1,8	ESMK	1,8	IV	1,9	TEIN	1,6	SM-YF	1,9	SM	1,8	ESMK	1,9	ESMK	2,0	TEIN	1,7
NVMD	1,1	BP	1,8	IV	1,8	TEIN	1,8	SPSK	1,5	ESBD	1,9	TEIN	1,7	ESBD	1,9	TEIN	1,6	SPSK	1,6
NV-LG	1,1	NP	1,7	HV	1,8	SM-YF	1,7	ESBD	1,4	HV	1,9	ESBD	1,6	SM-YF	1,7	SP-LG	1,6	ESBD	1,4
IB	1,0	HV	1,2	ESBD	1,6	SPSK	1,5	SPKU	1,2	ESMK	1,6	ESMK	1,5	SPKU	1,7	SM	1,2	NP	1,4
ESTA	0,9	SP-LG	1,2	SPKU	1,5	SP-LG	1,4	SM-YF	1,1	SPSK	1,5	SPSK	1,4	HV	1,6	ESBD	1,2	SPKU	1,4
OP	0,9	ESTA	1,0	IP	1,2	IP	1,2	LP	1,1	SPKU	1,4	SPKU	1,3	IP	1,4	IP	1,2	ESMK	1,2
BP	0,9	NVMV	0,9	SP-LG	1,2	SPKU	1,2	SMSP	1,1	ESTA	0,9	LP	0,9	IB	1,2	ÖV	1,2	SP-LG	1,0
NP	0,9	IV	0,9	ESTA	1,0	IB	0,8	SMTE	0,9	EN	0,9	EN	0,9	ESTA	1,1	SMTE	0,8	IP	1,0
FP	0,8	SMTE	0,8	ESDN	0,7	ESTA	0,7	NVMV	0,8	SP-LG	0,9	SP-LG	0,8	SP-LG	1,0	EN	0,8	ESTA	0,6
SMTE	0,7	SMNV	0,8	SMNV	0,7	SMTE	0,7	EN	0,7	SMTE	0,8	ESTA	0,7	EN	0,9	ESDN	0,8	SMTE	0,6
ESDN	0,6	IP	0,8	EN	0,6	SMNV	0,7	ESTA	0,6	ESDN	0,6	SMTE	0,6	SMNV	0,6	NV-LG	0,8	EN	0,5
HV	0,6	IB	0,6	SMTE	0,6	EN	0,7	NV-LG	0,5	LP	0,6	ESDN	0,4	NVMV	0,6	LP	0,8	SMNV	0,5
IV	0,6	NV-LG	0,6	NVMV	0,5	NVMV	0,6	IB	0,4	SMNV	0,4	SMNV	0,4	ESDN	0,6	SMSP	0,4	NV-LG	0,4
ÖV	0,4	ESDN	0,6	IB	0,5	ESDN	0,5	SP-LG	0,3	NVMV	0,4	NVMV	0,4	LP	0,6	ESTA	0,4	LP	0,4
MP	0,3	EN	0,5	LP	0,4	LP	0,4	SMNV	0,3	NV-LG	0,3	MP	0,3	MP	0,5	SMNV	0,0	NVE	0,4
NVE	0,3	ÖV	0,3	NV-LG	0,4	ÖV	0,3	MP	0,3	MP	0,3	NV-LG	0,3	SMTE	0,4	IB	0,0	ESDN	0,4
ES	0,3	ES	0,3	MP	0,3	NV-LG	0,2	ÖV	0,2	ES	0,2	IB	0,2	NV-LG	0,3	NVMV	0,0	ÖV	0,4
SPE	0,3	MP	0,3	ES	0,2	SPE	0,2	SPE	0,2	IB	0,2	ES	0,2	NVE	0,3	MP	0,0	SPE	0,3
IP	0,3	LP	0,3	ÖV	0,2	MP	0,2	ESDN	0,1	ÖV	0,1	ÖV	0,1	ÖV	0,3	ES	0,0	NVMV	0,3
EN	0,2	NVE	0,2	SPE	0,2	ES	0,2	NVE	0,1	NVE	0,1	SPE	0,1	ES	0,2	NVE	0,0	MP	0,2
LP	0,1	SPE	0,2	NVE	0,1	NVE	0,2	ES	0,0	SPE	0,1	NVE	0,1	SPE	0,2	SPE	0,0	ES	0,2
IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,0	IVIK	0,4	IVIK	0,0	IVIK	0,0
MPTT	0,0	MPTT	0,0	MPTT	0,1	MPTT	0,0	MPTT	0,0	MPTT	0,1	MPTT	0,0	MPTT	0,0	MPTT	0,0	MPTT	0,0
IVLL	0,0	IVLL	0,0	IVLL	0,0	IVLL	0,0	IVLL	0,0	IVLL	0,1	IVLL	0,0	IVLL	0,0	IVLL	0,0	IVLL	0,0

Tabell 88. Korrespondensanalys gymnasieutbildningar och 32 sociala grupper uppdelade efter kön, koordinater och bidragsvärden för sociala grupper, axel 1 och 2.

Axel 1	koordinater	bidrag (ctr)	Axel 2	koordinater	bidrag (ctr)
S-Kval. arb. i prod.	0,75	14,68	S-Läkare	0,82	7,65
S-Okval. arb. i prod.	0,74	11,80	S-Högre tj.män, priv	0,53	6,17
S-Okval. arb. i serv.	0,70	7,69	S-Civilingenjör	0,65	5,80
S-Tekniker, privat	0,47	3,49	D-Läkare	0,64	4,44
S-Småföretagare	0,71	3,16	S-Ämneslärare	0,61	3,66
S-Bönder, fiskare	0,71	2,55	D-Civilingenjör	0,48	2,94
S-Hälso- o sjukv.anst	0,37	2,23	D-Högre tj.män, priv	0,37	2,81
S-Handelsanst.	0,47	1,79	S-Tekniker, privat	0,27	2,71
S-Kontorsanst., priv.	0,48	1,67	S-Klasslärare	0,31	2,28
S-Lantarbetare	0,79	1,28	S-Högre tj.män, off.	0,49	2,24
S-Kontorsanst., off.	0,44	0,99	S-Universitetslärare	0,78	2,04
S-Förmän	0,50	0,75	S-Tj.män m-nivå pri.	0,30	1,69
S-Tj.män m-nivå pri.	0,26	0,57	D-Ämneslärare	0,42	1,60
S-Tekniker, off.	0,43	0,55	S-Företagsledare	0,44	1,58
S-Kval. arb. i serv.	0,52	0,44	D-Universitetslärare	0,61	1,20
S-Poliser	0,33	0,35	S-Jurist	0,69	1,01
S-Klasslärare	0,18	0,35	D-Högre tj.män, off.	0,32	0,95
S-Civilingenjör	0,23	0,30	D-Klasslärare	0,19	0,81
S-Handelsmän	0,32	0,30	D-Företagsledare	0,30	0,73
S-Högre tj.män, priv	0,15	0,20	S-Journalist	0,41	0,61
S-Tj.män m-nivå off.	0,25	0,13	S-Konstproducenter	0,31	0,51
S-Företagsledare	0,17	0,10	D-Jurist	0,53	0,50
S-Officerare	0,27	0,03	S-Tekniker, off.	0,25	0,45
S-Högre tj.män, off.	0,07	0,02	D-Tj.män m-nivå pri.	0,14	0,37
S-Konstproducenter	0,05	0,01	S-Tj.män m-nivå off.	0,27	0,35
S-Ämneslärare	0,02	0,00	D-Tekniker, privat	0,09	0,28
			S-Poliser	0,18	0,24
S-Journalist	-0,07	0,01	D-Journalist	0,27	0,23
S-Jurist	-0,13	0,02	S-Officerare	0,45	0,20
S-Universitetslärare	-0,11	0,02	D-Tekniker, off.	0,13	0,12
D-Officerare	-0,40	0,06	S-Hälso- o sjukv.anst	0,05	0,10
S-Läkare	-0,13	0,08	D-Tj.män m-nivå off.	0,15	0,10
D-Jurist	-0,46	0,16	D-Konstproducenter	0,13	0,09
D-Universitetslärare	-0,50	0,35	D-Officerare	0,29	0,08
D-Kval. arb. i serv.	-0,48	0,38	S-Handelsmän	0,10	0,07
D-Tj.män m-nivå off.	-0,46	0,41	D-Poliser	0,04	0,01
D-Journalist	-0,55	0,42	S-Kontorsanst., priv.	0,03	0,01
D-Lantarbetare	-0,50	0,46	S-Kontorsanst., off.	0,03	0,01
D-Tekniker, off.	-0,45	0,59			
D-Handelsmän	-0,49	0,65	D-Handelsmän	-0,04	0,01
D-Företagsledare	-0,44	0,65	S-Handelsanst.	-0,05	0,05
D-Poliser	-0,47	0,70	S-Kval. arb. i serv.	-0,14	0,07
D-Konstproducenter	-0,55	0,70	S-Förmän	-0,12	0,09
D-Förmän	-0,51	0,73	D-Bönder, fiskare	-0,12	0,17
D-Civilingenjör	-0,39	0,86	D-Kontorsanst., priv.	-0,12	0,25
D-Högre tj.män, off.	-0,48	0,89	D-Kontorsanst., off.	-0,16	0,28
D-Ämneslärare	-0,48	0,92	D-Hälso- o sjukv.anst	-0,09	0,32
D-Bönder, fiskare	-0,44	1,00	S-Småföretagare	-0,16	0,37
D-Läkare	-0,48	1,07	S-Bönder, fiskare	-0,18	0,37
D-Kontorsanst., off.	-0,49	1,17	D-Kval. arb. i serv.	-0,33	0,43
D-Småföretagare	-0,49	1,47	S-Lantarbetare	-0,34	0,54
D-Högre tj.män, priv	-0,42	1,52	D-Förmän	-0,30	0,57
D-Kontorsanst., priv.	-0,46	1,52	D-Handelsanst.	-0,20	0,72
D-Tj.män m-nivå pri.	-0,45	1,56	D-Lantarbetare	-0,42	0,79
D-Handelsanst.	-0,49	1,86	D-Småföretagare	-0,29	1,19
D-Klasslärare	-0,49	2,31	S-Kval. arb. i prod.	-0,20	2,49
D-Tekniker, privat	-0,44	2,80	S-Okval. arb. i serv.	-0,32	3,80
D-Hälso- o sjukv.anst	-0,50	3,89	S-Okval. arb. i prod.	-0,29	4,18
D-Okval. arb. i serv.	-0,52	4,00	D-Kval. arb. i prod.	-0,37	7,65
D-Okval. arb. i prod.	-0,51	5,35	D-Okval. arb. i serv.	-0,51	9,06
D-Kval. arb. i prod.	-0,50	6,02	D-Okval. arb. i prod.	-0,45	9,95

Tröskelvärde: 1,67 %.

Tabell 89. Korrespondensanalys gymnasieutbildningar och 32 sociala grupper uppdelade efter kön, koordinater och bidragsvärden för utbildningarna, axel 1 och 2.

Axel 1	koordinater	bidrag (ctr)	Axel 2	koordinater	bidrag (ctr)
EC	1,03	18,24	NVNA	0,48	28,64
FP	1,13	17,89	NVTE	0,44	10,38
BP	1,11	10,68	NV-LG	0,43	2,31
IP	1,07	9,85	IB	0,64	1,37
NVTE	0,51	5,87	SPSA	0,10	1,21
EN	1,03	3,15	SMNV	0,37	1,16
SMTE	0,69	0,70	SPEK	0,11	1,00
SM-YF	0,32	0,51	NVE	0,64	0,53
IV	0,22	0,28	ESMU	0,18	0,49
SM	0,14	0,22	SM	0,13	0,43
SMNV	0,23	0,20	SMSP	0,17	0,31
NV-LG	0,16	0,14	SMTE	0,25	0,22
MPTR	0,15	0,03	SP-LG	0,09	0,17
HP	0,02	0,01	SPE	0,41	0,12
			SM-SF	0,17	0,06
NP	-0,03	0,01	ES-LG	0,03	0,00
MP-LG	-0,11	0,02			
ESMU	-0,07	0,03	MP-LG	-0,03	0,00
LP	-0,12	0,03	MPTR	-0,07	0,02
NVE	-0,27	0,04	SM-YF	-0,05	0,03
SPE	-0,57	0,10	SPHU	-0,04	0,04
MPIR	-0,10	0,12	EN	-0,08	0,05
HR	-0,08	0,13	EC	-0,06	0,15
SM-SF	-0,41	0,15	ESDT	-0,13	0,18
SMSP	-0,20	0,19	ESKF	-0,12	0,25
SPEK	-0,08	0,26	MPIR	-0,10	0,29
IB	-0,43	0,26	BP	-0,25	1,28
ES-LG	-0,39	0,28	IP	-0,30	1,77
SP-LG	-0,37	1,28	LP	-0,58	1,91
NVNA	-0,17	1,49	IV	-0,42	2,29
ESKF	-0,51	1,87	NP	-0,39	3,42
ESDT	-0,68	2,22	HV	-0,54	3,45
HV	-0,68	2,32	FP	-0,33	3,47
BF	-0,45	4,09	HP	-0,34	4,60
OP	-0,68	5,59	HR	-0,33	4,81
SPHU	-0,76	5,82	OP	-0,58	9,56
SPSA	-0,35	5,94	BF	-0,55	14,03

Tröskelvärde: 3,06 %.

Rapporter från Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi

(Sociology of Education and Culture Research Reports)

ISSN 1103-1115

1. Donald Broady & Mikael Palme, *Högskolan som fält och studenternas livsbanor*, 1992
2. Mikael Palme, *En "trygg" uppväxtmiljö*, 1992
3. Stig Elofsson, *Vad blev barnen? Rekryteringsstudier*, 1992
4. Annika Ullman, *De plåtslagarna! De plåtslagarna!*, 1992
5. Annika Ullman, *Humaniora som personlighetsför djupning?*, 1992
6. Donald Broady, *Läsestycken för samhällsvetare*, 1994
7. Boel Englund, *Språk, argumentation och vetenskaplig verksamhet*, 1994
8. Kerstin Skog Östlin, *Fädernas kyrka i Sveriges television*, 1994
9. Mikael Palme, *Valet till gymnasiet*, 1994
10. Mikael Palme, *Gymnasieskolans sociala struktur i Stockholmsregionen före 1991 års skolreform*, 1994
11. Mikael Börjesson, *Det naturliga valet. En studie i studenters utbildningsval och livsstilar*, 1996
12. Richard Palmer, *Socio-Economic Spaces of Transnationally Connected Business Professionals*, 1996
13. Ingrid Heyman, "...det är utbildningen som gjort att vi kommit någonstans". *Studier av tre elitgymnasier med internationalisering på programmet*, 1997
14. Elisabeth Hultqvist "Jag tycker det är för slapt". *Om pedagogiken på det individuella programmet*, 1998
15. Mikael Börjesson, *Kampen om det "internationella". En kartläggning av transnationella strategier vid högskolor och universitet i Stockholm*, 1998
16. Mikael Palme, *The Meaning of School. Repetition and Drop Out in the Mozambican Primary School*, 1998.
17. Mikael Palme, *Final Report and Recommendations from the Evaluation of Teaching Materials for Lower Primary Education in Mozambique. I. General Issues*, 1998
18. Kenneth Hyltenstam & Christopher Stroud, *Final Report and Recommendations from the Evaluation of Teaching Materials for Lower Primary Education in Mozambique. II. Language Issues*, 1998
19. Wiggo Kilborn, *Final Report and Recommendations from the Evaluation of Teaching Materials for Lower Primary Education in Mozambique. III. Mathematics*, 1998
20. Ulla Alfredsson & Calisto Linha, *Where God lives. Introduction to a Study of the Independent Protestant Churches in the Maputo Area*, 1998
21. Kenneth Hyltenstam & Christopher Stroud, *Proposals for Revised Language Curricula for Mozambican Primary Schools. A Discussion Document*, 1998
22. Donald Broady et al, *Formering för offentlighet. En kollektivbiografi över Stockholmskvinnor 1880—1920. Forskningsplan*, 1998
23. Ulf Borelius, *Habitus och religionstillhörighet i Peru*, 1998
24. Ulf Borelius, *Tillit och habitus*, 1998
25. Kerstin Sund-Tidholm, *Internationalisering vid gymnasieskolans omvårdnadsprogram. En intervjustudie*, 1998
26. Mikael Börjesson, *An Introduction to Manuel Castells' The Information Age*, 1999
27. Donald Broady, Mats B. Andersson, Mikael Börjesson, Jonas Gustafsson, Elisabeth Hultqvist, Mikael Palme, *Skolan under 1990-talet. Sociala förutsättningar och utbildningsstrategier*, 2000
28. Donald Broady, *Studier av högskolan och gymnasieskolan som fält. Forskningsprogram 2002-2004*, 2001
29. Esbjörn Larsson, *Inventering av utbildningshistorisk forskning vid svenska lärosäten*, 2003
30. Mikael Börjesson, *Det svenska högskolefältet och lärarutbildningarna*, 2003
31. Ulf Borelius, *Källkritik och befrielseologi. Ett bidrag till forskningen kring befrielseologins uppkomst*, 2004
32. Mikael Börjesson, *Gymnasieskolans sociala struktur och sociala gruppers utbildningsstrategier—tendenser på nationell nivå 1997-2001*, 2004

Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi
(Sociology of Education and Culture)
Prof. D. Broady

Postal address ILU, Uppsala universitet
Box 2136, SE-750 02 Uppsala, Sweden

Phone switchboard 018 4712500, int. +46 18 4712500
Fax 018 4712400, int. +46 18 4712400
URL <http://www.skeptron.ilu.uu.se/broadly/sec/>

Publications Rapporter från Forskningsgruppen för utbildnings- och kultursociologi
(Sociology of Education and Culture Research Reports), ISSN 1103-1115

Skeptronhäften (Skeptron Occasional Papers), ISSN 0284-0731

Distribution ILU, Uppsala universitet, Box 2136, SE-750 02 Uppsala, Sweden
Phone 018 4712401, fax 018 4712400, e-mail Dep.Teach@ilu.uu.se